

مترجم باللغة التاييلاندية
وقف لله تعالى

แจกฟรี เป็นการอุทิศทุกเล่มเพื่อสังคม
ผ่านช่องทาง

شرح متن الدروس المهمة

อธิบายหนังสือ
บทเรียนต่างๆที่สำคัญ
สำหรับมุสลิมทั่วไป

ผู้แต่ง

เชค अबดุลอาซีซ บิน अबดุลเลาะห์ บิน บาชเราะฮิมะฮุลลอฮ)

อธิบายด้วยบทโดย

เชค ฮัยซัม บิน มุฮัมหมัด ญะมึนซัรฮาน

อดีตอาจารย์สอน ณ สถาบันมัสยิดอัลนะบะวี

และผู้ดูแลเว็บไซต์

อัสตตะฮิลอัลอิลมีย์

อธิบายหนังสือ
บทเรียนต่างๆที่สำคัญสำหรับมุสลิมทั่วไป

ผู้แต่ง

เชค अबดุลอาซีซ บิน अबดุลลาหะห์ บิน บาช เราะฮีมะฮุลลอฮุ

อธิบายและเรียบเรียงโดย

เชค อัยซิม บิน มุฮัมหมัด กูมะมีน ชีรฮาน

อดีตอาจารย์สอน ณ สถาบันมัสยิดอัลนะบะวีย์ และผู้ดูแลเว็บไซต์อัลอะฮ์ลอัลฮะดีษ

แปลและเรียบเรียง : อบูฮัยษาน บุตรซัลมาน ดวงตา

ผู้ตรวจอักษร : ตัสนีม สวดำ

จัดพิมพ์ครั้งที่ ๒

ติดต่อสอบถามได้ที่ : islamtorrent@gmail.com

สงวนลิขสิทธิ์

นอกจากผู้นำไปพิมพ์แจกฟรีเป็นวิทยาทาน โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เรียบเรียงตำรา
แล้วเท่านั้น

อธิบายบทนำผู้แต่ง

เชคอีหม่าม अबดุลอาซีซ บิน अबดุลเลาะห์ บิน บาซ ได้กล่าวว่า :

“ ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ มวลการสรรเสริญ เป็น สิทธิของอัลลอฮ์ และบั้นปลายอันดีงามย่อมประสบแด่หมู่ผู้ยำเกรง ขอคำสวดดีและความสันติ สุขแห่งอัลลอฮ์จงมีแด่ป่าวและศาสนทูตของพระองค์ คือท่านนบีมุฮัมมัดของเรา ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลิม และบรรดาวงศาคนาญาติของท่าน ตลอดจนสาวกของท่านทั้งหลายด้วยเถิด

ต่อไปนี้เป็นคำกล่าวสรุปย่อของการอธิบายบางอย่างที่มุสลิมทั่วไป จำเป็นต้องทราบ เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลาม ข้าพเจ้าให้ชื่อว่า **บทเรียนต่างๆที่สำคัญสำหรับมุสลิมทั่วไป**.

ข้าพเจ้าขอต่อเององค์อัลลอฮ์ ทรงโปรดให้บรรดามุสลิมทั่วไปได้รับประโยชน์จาก หนังสือเล่มนี้ และทรงได้โปรดรับผลงานชิ้นนี้จากข้าพระองค์ด้วยเทอญ แท้จริงพระองค์ทรง กรุณาธิคุณ ผู้ทรงเมตตายิ่ง ”

(अबดุลอาซีซ บิน अबดุลลอฮ์ บิน บาซ เราะอิมะฮ์สูดลอฮ์)

เพราะเหตุใดเราจึงศึกษาบทเรียนต่างๆพื้นฐานสำคัญ ?

เพราะแท้จริงบทเรียนเหล่านี้มีความสำคัญ ดังที่ผู้แต่งได้ตั้งชื่อมันไว้ข้างต้น และบรรดา นักวิชาการได้ให้คำแนะนำกับความสำคัญอันนี้

แต่หากมีผู้ตอบว่า ใช่แล้ว มันเป็นสิ่งสำคัญ แต่ทำไมสำหรับบุคคลทั่วไปเท่านั้น ส่วนฉัน เป็นนักศึกษา ระดับของฉันนั้นย่อมเหนือกว่าระดับของบุคคลทั่วไปทั้งหลาย !

คำตอบ : เราขอต่อพระองค์ให้ห่างไกลจากคำพูดนี้ แล้วถ้าหากเขามิรู้สิ่งเหล่านี้แล้ว นั้น หมายความว่าบุคคลทั่วไปนั้น ย่อมดีกว่าเขาอย่างแน่นอน ส่วนนักศึกษาสมควรอย่างยิ่งที่ จะต้องเป็นบุคคลที่ถ่อมตนอยู่ตลอดเวลา และไม่ลำพองตนต่อความรู้ที่มี โดยการเจริญรอยตาม เส้นทางของบรรดาปวงปราชญ์ และการก้าวตามแนวทางของพวกเขา.

และมีคำพูดหนึ่งที่ปรากฏในหนังสือศอเฮียะฮ์บุคอรีฮ์ ท่านมูญาฮิด กล่าวว่า : ผู้ที่ละอาย และตระหนงตนจะไม่ได้รับความรู้.

บทเรียนต่างๆที่สำคัญประกอบไปด้วยอะไรบ้าง ?

๑. เป็นวิถีของบรรดาชนยุคก่อนที่มีคุณธรรม มุ่งเน้นอยู่กับอัลกุรอานไม่ว่าการอ่าน การท่องจำ การใคร่ครวญตลอดจนน้อมนำสู่วิถีการปฏิบัติ.
๒. อธิบายสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหลักการอิสลาม หลักการศรัทธา และหลักคุณธรรมความดี และการให้เอกภาพตลอดจนการแจ่มแจ้งประเภทต่างๆของการตั้งภาคี.
๓. อธิบายวิธีการละหมาด.
๔. อธิบายวิธีการอาบน้ำละหมาด.
๕. การมีจริยธรรมที่สอดคล้องตามบทบัญญัติ และมารยาทอันดีงามของอิสลาม.
๖. การเตือนให้ห่างไกลจากการตั้งภาคีและประเภทของบาปต่างๆ.
๗. ขั้นตอนและวิธีในการจัดเตรียมศพ การละหมาดและการฝังศพ.

เหตุใดที่บรรดานักวิชาการถึงเริ่มตำรารับตำราของพวกเขาด้วยการกล่าว บิซมิลละฮ์ ?

- การปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องกับคำภีร์อัลกุรอาน บรรดาศาสนทูตและรอซูลของพระองค์.
- ยึดถือตัวบทหลักฐานตามแบบอย่างที่ว่า : ทุกกิจการงานที่มีเริ่มด้วยการกล่าวบิซมิลละฮ์ กิจการงานนั้นจะไม่มี ความจำเริญ... ถึงแม้ว่าสถานะฮาดีษนี้จะอ่อนก็ตาม.
- เจริญรอยตามแบบอย่างบรรดานักปราชญ์ชนยุคก่อน.
- การขอความสิริมงคลความจำเริญด้วยพระนามของอัลลอฮ์.

บทเรียนที่หนึ่ง

ซูเราะฮ์อัลฟาติฮะห์ และบทซูเราะฮ์สั้น

มุสลิมนั้นจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้ซูเราะฮ์อัลฟาติฮะห์ และบทซูเราะฮ์สั้น ซึ่งเขาพอจะมีความสามารถอ่านและท่องจำได้อย่างถูกต้อง เช่นซูเราะฮ์อัลฮัจญะฮ์ ซูเราะฮ์อัลนาส และจำต้องมีความเข้าใจในความหมายของมันด้วย.

อธิบาย สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องท่องจำ ดังที่ชนยุคก่อนได้หมั่นท่องจำวันละสิบโงการพร้อมกับการอ่านอรรถาธิบายอย่างสรุปจากโองการนั้นๆ เช่นการอรรถาธิบายของอิบนุชะฮ์ดีษ และการขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ให้มีผลสู่วิถีการปฏิบัติด้วย.

หนังสืออรรถาธิบายอัลกรุอ่านเล่มใดที่นักศึกษาควรเริ่มศึกษาเป็นลำดับแรก ?

นักศึกษาที่ควรได้รับคำแนะนำคือ การเริ่มศึกษาด้วยกับหนังสือ « ตัยชีรุลกะรีมีเราะฮ์มาน ฟิตฟชีริกะลามิมันนาน » ผู้ประพันธ์ เซค अबดุลเราะฮ์มาน บินนาศิร อัชชะฮ์ดีษ ขอพระองค์โปรดอภัยโทษแก่เขาด้วยเถิด.

เพราะเหตุใดถึงต้องศึกษา :

- อันเนื่องจากนักวิชาการได้แนะนำ และให้การเอาใจใส่ให้ความสำคัญกับเล่มนี้.
- เพราะหนังสือเล่มนี้อธิบายอย่างสรุป และเหมาะแก่ผู้ที่จะเริ่มต้นในการอ่านแขนงนี้.
- การใช้สำนวนถ้อยคำอย่างเรียบง่ายและชัดเจน ไม่สับสน.
- เพราะหนังสือเล่มนี้ส่งผลสู่การนำไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับอัลกรุอ่านด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮ์.
- เพราะผู้แต่งได้เน้นย้ำสาระในแง่ของการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์อยู่ตลอด.

อะไรคือประเภทของมนุษย์ที่อยู่กับอัลกรุอ่าน ?

จุดยืนของมนุษย์ที่มีต่ออัลกรุอ่าน แตกออกเป็นสองฝ่าย และฝ่ายที่อยู่สายกลางมีดังนี้ :

๑. ฝ่ายที่ละเอียด : คือฝ่ายที่ทั้งอัลกรุอ่านทั้งการอ่าน การท่องจำ การใคร่ครวญ การปฏิบัติ และการใช้ในการเยียวยารักษา.
๒. ฝ่ายที่หย่อนยาน : คือประเภทที่อ่านและท่องจำอัลกรุอ่าน ปราศจากการใคร่ครวญ และนำไปปฏิบัติ.

๓. ฝ่ายที่อยู่สายกลาง : คือฝ่ายที่หมั่นเพียรพยายามอ่าน ท่องจำ และใคร่ครวญ และขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ให้มีผลสู่วิถีการปฏิบัติ นี่คือสภาพของชนยุคก่อนที่มีคุณธรรมและบรรดาผู้เจริญรอยตามหลังจากพวกเขา.

อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า : “ และท่านรอซูลได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงชนชาติของข้าพระองค์ ได้ยึดเอาอัลกรุอ่านนี้เป็นที่ทอดทิ้งเสียแล้ว ”

และท่านรอซูล คือลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า : “ แท้จริงมีกลุ่มชนหนึ่งจากต้นสายตระกูลเขาคณนี้ อ่านอัลกรุอ่าน แต่กลับไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ พวกเขาถลันคึกคักเหมือนฆ่าชาวมุสลิมด้วยกัน และปล่อยบรรดาผู้เคารพเจรีด พวกเขาพุ่งออกจากศาสนาอิสลาม ประหนึ่งการพุ่งของธนูที่ทะลุเป้า หากฉันได้ทันในยุคของพวกเขา แน่อนฉันจะเข่นฆ่าพวกเขาเหล่านี้ ดังการหยานนะของกลุ่มชนอ้าด ”.

สาระนำรู้ที่คัดสรรจากหนังสือ ((ตัยซีรุลละหะรียะฮ์มานะฮ์มานะฮ์ ฟิตตัฟซีริกะลามิลมันนาน))

ผู้ประพันธ์ เซอ अबดุลเราะฮ์มาน อัชชะฮีดีย์ พร้อมคำถามท้ายบท

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลฟาติฮะห์ เป็นซูเราะห์ที่ถูกประทาน ณ เมืองมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ

نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾ ﴿

(๑).ฉันเริ่มด้วยทุกพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ เพราะคำว่า พระนามชื่อ เป็นเอกพจน์ที่ถูกเชื่อมประโยค ดังนั้นรวมถึงพระนามชื่ออันงดงามทั้งหมด ﴿الله﴾ มีความหมายว่า : ผู้ทรงควรค่าแก่การเคารพสักการะในการให้เอกภาพต่อพระองค์ด้วยการเคารพภักดีทั้งหลาย เนื่องจากพระองค์ทรงมีคุณลักษณะแห่งการเป็นเจ้า นั่นคือ : คุณลักษณะที่สมบูรณ์

﴿ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ สองพระนามชื่อที่บ่งบอกถึงสิ่งนั้น คือ พระองค์ผู้ทรงมีจิตเมตตาแผ่ไพศาลซึ่งครอบคลุมทุกสรรพสิ่งทั้งหมด และความเมตตาอันแผ่

ครอบคลุมทุกสิ่งที่มีชีวิต และตลอดจนทรงกำหนดมันให้แก่บรรดาผู้ยำเกรงปฏิบัติตามแบบอย่างของบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ดังนั้นกลุ่มชนเหล่านี้แหละพวกเขาย่อมได้รับความเมตตาที่ครบถ้วนสมบูรณ์ และส่วนกลุ่มชนอื่นๆ เขาก็จะได้บางส่วนจากนั้น.

และจงรู้เถิดว่าแท้จริงจากหลักเกณฑ์ที่เห็นพ้องกันระหว่างชนรุ่นก่อนและปวงปราชญ์ยุคนี้ : คือการศรัทธาต่อพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์ และหลักการที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของพระองค์ เช่นพวกเขาศรัทธาว่า พระองค์ทรงกรุณาปราณีเมตตาเสมอ โดยที่ความเมตตาของพระองค์นั้น มีคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับความเมตตา ดังนั้นทุกความโปรดปรานนั้น เป็นสัญญาณหนึ่งจากร่องรอยความเมตตาของพระองค์ และหลักเกณฑ์เช่นนี้ก็เหมือนกับพระนามชื่ออื่นๆของพระองค์.

เช่นผู้ทรงรอบรู้ : คือแท้จริงพระองค์นั้นทรงรอบรู้ ผู้ทรงเป็นเจ้าของความรอบรู้ ทุกสรรพสิ่งทั้งหลาย ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเป็นเจ้าของเดชานุภาพ เหนือทุกสรรพสิ่งทั้งมวล.

(๒). ﴿ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ﴾ : มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ คือ คำสวดสรรเสริญต่อเอกองค์อัลลอฮ์ด้วยคุณลักษณะอันสมบูรณ์ และการจัดการบริหารต่างๆของพระองค์ยังมีอย่างต่อเนื่อง จากการประทานความโปรดปรานและความยุติธรรม ดังนั้นพระองค์สมควรยิ่งที่จะได้รับการสรรเสริญอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ไปด้วยทุกๆด้าน.

(๓). ﴿ رَبِّ اَرْسَلْنَا ﴾ : ผู้อภิบาลแห่งสากลโลก คือผู้ทรงดูแลทั้งหมดแห่งสากลโลก สรรพสิ่งที่ถูกสร้างเว้นแต่อัลลอฮ์ พระองค์ผู้ทรงบังเกิดและเตรียมเครื่องยังชีพให้แก่พวกเขาได้ดำรงชีวิต และทรงประทานความโปรดปรานต่างๆที่ยิ่งใหญ่ หากพวกเขาขาดสิ่งนี้แล้วไซ้ร้ ก็มีอาจดำรงอยู่ได้ ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาได้รับ ล้วนแล้วมาจากพระองค์ทั้งสิ้น.

การดูแลเอาใจใส่ของพระองค์ แก่สรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างนั้นมี 2 แบบด้วยกัน ดังนี้ ทั้งทั่วไป และเจาะจงเฉพาะ :

- **แบบทั่วไป** : คือการสร้างของพระองค์ แก่สรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย และการประทานปัจจัยยังชีพ ตลอดจนคำชี้นำ เพื่อประโยชน์ให้พวกเขาดำรงอยู่ได้บนโลกนี้.
- **แบบเจาะจงเฉพาะ** : การดูแลเอาใจใส่ของพระองค์ เฉพาะบ่าวที่พระองค์ทรงรัก โดยการบ่มเพาะด้วยหลักศรัทธา และให้พวกเขาได้รับความสำเร็จ และเติมเต็มแก่พวกเขาตลอดจนทรงปกป้องรักษาจากความหายนะต่างๆที่ขัดขวางพวกเขาอยู่ ความจริงแล้วหมายถึง : การดูแลให้บรรลุถึงความสำเร็จโดยการได้รับความดีงามต่างๆ และปกป้องให้พ้นจากสิ่งชั่วร้าย ความหมายตรงนี้อาจจะเป็นความเร้นลับที่พบกันเยอะมาก ในบท

วิงวอนของบรรดาศาสนทูตที่ใช้คำว่า : โอ้ผู้อภิบาล เนื่องจากความต้องการของพวกเขาทั้งหมดนั้น อยู่ภายใต้การบริหารการจัดการของพระองค์ที่พิเศษและวิเศษ ดังพระองค์ตรัสว่า :

﴿ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ ﴾ ผู้อภิบาลแห่งสากลโลก : คือบนการให้เอกภาพด้านการสร้างการบริหารจัดการแต่เพียงผู้เดียว และความโปรดปรานต่างๆ ตลอดจนพระองค์ไม่ทรงฟังสิ่งอื่นใด ทั้งที่สรรพสิ่งทั้งหลายต้องพึ่งต่อพระองค์ในทุกด้าน.

(๔). ﴿ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴾ ผู้ทรงอำนาจปกครองวันแห่งการพิพากษา : คือผู้ทรงมีคุณลักษณะความมีอำนาจปกครอง ซึ่งผลที่ตามมาของคำนี้คือ แท้จริงพระองค์ทรงมีอำนาจในการออกคำสั่งใช้คำสั่งห้าม การตอบแทนและการลงโทษ ตลอดจนทรงบริหารจัดการกับผู้อยู่ภายใต้อำนาจของพระองค์ตามชอบ และรวมถึงอำนาจเบ็ดเสร็จในวันแห่งการคิดบัญชี คือวันปรโลก : วันที่มนุษย์ทั้งหมดถูกสอบสวนตามสิ่งที่พวกเขาชวนขวายไว้ ทั้งดีและชั่ว เพราะเหตุนี้ในวันนั้นอำนาจการปกครอง ความยุติธรรม วิทยปัญญาของพระองค์จะทรงประจักษ์ให้เห็นชัด เบื้องหน้ามนุษยชาติทั้งหลาย และอำนาจจอมปลอมจะมลายหายไป จนกระทั่งในวันนั้น บรรดาผู้มีอำนาจ ผู้อยู่ภายใต้การปกครองตลอดจนทาสทาสีและบรรดาชายอิสระต่างมีฐานะเท่าเทียมกันทั้งหมดนั้นต่างศิโรราบต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และรอการสอบสวน โดยหวังต่อการตอบแทนของพระองค์ และกลัวการลงโทษที่จะเกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงได้เจาะจงเช่นนี้ว่า แท้จริงพระองค์ทรงอำนาจวันแห่งการตอบแทน และทรงอำนาจในด้านอื่นอีกมากมาย.

(๕). ﴿ إِلَهِكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾ : เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราเคารพสักการะและเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ คือเราขอเจาะจงการเคารพสักการะและการขอความช่วยเหลือ เฉพาะแด่พระองค์เท่านั้น เพราะการใช้ประโยชน์นำหน้าตัวแปรจะได้ประโยชน์ที่กะทัดรัด คือการยืนยันตัดสินใจที่ถูกกล่าว และเพื่อปฏิเสธส่วนอื่นจากนั้น ดังเช่นการกล่าวว่ : เราจะภักดีต่อพระองค์ และเราจะไม่ภักดีอื่นจากพระองค์ท่าน และเราขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ และจะไม่ขอความช่วยเหลืออื่นจากพระองค์ และการนำอิบาอะฮ์มาก่อนการขอความช่วยเหลือนั้น คือการใช้สำนวนทั่วไปก่อนสำนวนเจาะจงเฉพาะ เพื่อให้ความสนใจกับสิทธิของอัลลอฮ์เหนือกว่าสิทธิของบ่าว ดังนั้นคำว่าอิบาอะฮ์ : “ คือคำนามที่ครอบคลุมถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักและทรงพอพระทัยจากการงานและวาทะต่างๆทั้งที่เปิดเผยและปกปิด ” ดังนั้นการขอความช่วยเหลือ คือ : “ การมอบหมายต่ออัลลอฮ์ในการแสวงหาประโยชน์ และปกป้องจากภัยอันตราย พร้อมกับไว้วางใจต่อพระองค์ว่าจะได้รับสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ”

และการดำรงไว้ซึ่งการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และการขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ คือสิ่งที่นำไปสู่ความผาสุกตลอดไป และการรอดพ้นจากความชั่วร้ายต่างๆ ดังนั้นไม่มีวิธีใดที่จะรอดพ้นไปได้ เว้นแต่การกระทำสองประการ และแท้จริงการทำอิบาเดฮ์นั้นจะเป็นอิบาเดฮ์ได้ก็ต่อเมื่อนำแบบอย่างของท่านรอซูล คือลัทธิลอสุอะลัยฮิวะซัลลัมมาปฏิบัติพร้อมทั้งบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ ดังนั้นสองประการนี้ก็จะเป็อิบาเดฮ์อย่างแท้จริง และพระองค์ทรงสั่งให้ขอความช่วยเหลือหลังจากการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์พร้อมกับให้มีการขอความช่วยเหลือต่อการทำงานที่กระทำเพื่อให้บ่าวนั้นได้ดำรงอยู่บนการเคารพภักดีต่อพระองค์ตลอดเวลา ทั้งหมดก็จะต้องอาศัยการขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ มิฉะนั้นแล้วถ้าหากพระองค์มิทรงช่วยเหลือต่อบ่าว เขาก็จะไม่ได้รับสิ่งใดเลยที่เขาต้องการจากการทำในสิ่งที่พระองค์ทรงใช้ และหลีกเลี่ยงจากสิ่งต้องห้ามต่างๆที่พระองค์ทรงห้าม หลังจากนั้นพระองค์ทรงตรัสว่า :

(๖). ﴿ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ : โปรดจงชี้นำเราสู่หนทางที่เที่ยงตรง คือ โปรดพระองค์จงชี้นำเรา และโปรดทรงให้เราบรรลุถึงหนทางที่เที่ยงตรง หมายถึงเป็นเส้นทางที่ชัดเจนที่จะนำไปสู่อัลลอฮ์และสวนสวรรค์อันสถาพรของพระองค์ และเป็นเส้นทางที่ทำให้รู้จักจักรกรรมและการปฏิบัติตามสิ่งนี้ ดังนั้นโปรดทรงให้ทางนำแก่เราไปสู่หนทางนี้ด้วยเถิด และโปรดให้ทางนำเราอยู่ในเส้นทางนี้ด้วยเถิด ดังนั้นแล้วทางนำไปสู่หนทางนี้คือการยึดมั่นต่อหลักการศาสนาอิสลาม และละทิ้งสิ่งที่มีในศาสนาอื่นทั้งหมด และทางนำนี้หมายรวมถึงทางนำที่มีรายละเอียดทางศาสนา ไม่ว่าด้านความรู้และการปฏิบัติ ดังนั้นบทวิงวอนนี้ เป็นแม่บทของการวิงวอนต่างๆ และมีผลดียิ่งต่อสภาพความเป็นบ่าว ด้วยเหตุนี้มนุษย์จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องวิงวอนต่ออัลลอฮ์ในทุกการละหมาดของเขาคือจะแสวงหา และนี่คือหนทางที่เที่ยงตรง มันคือ :

(๗). ﴿ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴾ : คือทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเขา คือหนทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงให้ความโปรดปรานจากบรรดาศาสนทูตและบรรดาผู้ที่เชื่อโดยศรัทธา บรรดาผู้ที่เสียชีวิตในสงคราม และบรรดาผู้ที่มีประพัตติ ﴿ عِبَادِ ﴾ : มิใช่หนทาง ﴿ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ ﴾ : ของบรรดาผู้ที่ได้รับความโกรธกริ้ว คือบรรดาผู้ที่รู้จักรกรรมแล้วและพวกเขาก็ทิ้งมัน เช่น ชาวยะฮูด และบรรดาผู้ที่มีพฤติกรรมเหมือนพวกเขา ﴿ اَصْحَابِ ﴾ : และมิใช่หนทางของบรรดาผู้ที่หลงผิด คือผู้ที่ละทิ้งจักรกรรมอยู่บนความโง่เขลาและหลงทาง เช่นชาวคริสเตียน และบรรดาผู้ที่ประพัตติเช่นเดียวกับพวกเขา ดังนั้นซูเราะฮ์นี้โดยสรุปมีเนื้อหาที่ไม่เหมือนกับซูเราะฮ์อื่นจากอัลกุรอาน เพราะซูเราะฮ์นี้ได้ประมวลเนื้อหาครอบคลุมถึงชนิดต่างๆของการให้เอกภาพสามประการ : การให้เอกภาพต่อการสร้าง ดังหลักฐานจากคำตรัสของพระองค์ที่ว่า :

﴿ رَبِّ انصَلِبْ ﴾: ผู้อภิบาลแห่งสากลโลก และการให้เอกภาพต่อการเคารพภักดี คือการให้พระองค์ทรงเอกะต่อการเคารพภักดี จากหลักฐานคำตรัสของพระองค์ที่ว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงสมควรแต่การเคารพ และจากคำตรัสของพระองค์ที่ว่า :

﴿ يَاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾ : เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราเคารพสักการะและเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ และการให้เอกภาพต่อพระนามและคุณลักษณะต่อพระองค์คือการยืนยันถึงคุณลักษณะที่สมบูรณ์แก่พระองค์ ซึ่งคุณลักษณะที่พระองค์ทรงยืนยันแก่พระองค์เอง และรอซูลคืออัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ของพระองค์ได้ยืนยันเอาไว้โดยไม่มีการปฏิเสธและยกตัวอย่างเสมอเหมือนและเปรียบเทียบคล้ายคลึง และแท้จริงคำว่า : ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ ﴾ มวลการสรรเสริญ ดังที่ได้ผ่านมาแล้วและโองการนี้ประมวลไว้ถึงการยืนยันการเป็นศาสนทูตในคำตรัสของพระองค์ที่ว่า : ﴿ أَهْدَيْنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ : โปรดทรงให้เราได้รับทางนำสู่หนทางที่เที่ยงตรง เพราะแท้จริงเป็นไปได้ถ้าหากปราศจากสารแห่งพระผู้เป็นเจ้า และเชื่อว่าจะมีการตอบแทนการทำงานต่างๆ ดังคำตรัสของพระองค์ที่ว่า :

﴿ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴾ : ผู้ทรงอำนาจแห่งวันตอบแทน และแท้จริงการตอบแทนนั้น จะมีขึ้นด้วยความยุติธรรม ส่วนคำว่า : อัลดิน มีความหมายว่า : การตอบแทนอย่างยุติธรรม.

และซูเราะห์นี้ได้ประมวลถึงการยืนยันต่อการกำหนดศกาวะว่าแท้จริงปาวนั้นเป็นผู้กระทำอย่างแท้จริง ต่างจากกลุ่มก้อดริยะฮ์ และกลุ่มยับริยะฮ์ โดยโองการนี้ได้ประมวลเนื้อหาในการโต้ตอบต่อบรรดาผู้อุตรีและหลงทางทั้งหลาย ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ أَهْدَيْنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ : โปรดพระองค์ทรงชี้นำเราสู่หนทางอันเที่ยงตรง เพราะสิ่งนี้ต้องอาศัยการรู้จักจักรกรรมและการปฏิบัติตาม ส่วนผู้อุตรีกรรมและหลงทาง เขามักค้ำกับสิ่งเหล่านี้.

และซูเราะห์นี้ประมวลเนื้อหาถึงการบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ทั้งภาคการประกอบศาสนกิจและการขอความช่วยเหลือ ดังคำตรัสของพระองค์ที่ว่า เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราเคารพสักการะและเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ ขอทั้งทำด้วยกับมวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์แต่อัลลอฮ์ผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลก.

อรรถาธิบายโองการอัลกุรซี

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾

(๒๕๕). ท่านนบีที่อลัดลอสออะลัยฮะซัลลัมได้บอกว่า แท้จริงโองการนี้คือโองการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในอัลกุรอาน โดยประมวลเนื้อหาจากความหมายของการให้เอกภาพและความยิ่งใหญ่และความแผ่ไพศาลของคุณลักษณะแห่งพระผู้ทรงสร้างอันยิ่งใหญ่ ดังที่อัลลอสอฮฺทรงบอกว่า แท้จริงพระองค์คือ ﴿ اللَّهُ ﴾ ผู้ที่คู่ควรทุกความหมายแห่งการได้รับการเคารพ ไม่มีผู้ใดคู่ควรต่อการเคารพสักการะเว้นแต่พระองค์ ดังนั้นการเคารพสักการะต่อสิ่งอื่นย่อมโมฆะ และพระองค์ผู้ทรงมีชีวิตเป็นนิรันดร์ ﴿ الْحَيُّ ﴾ ผู้ที่คู่ควรทุกความหมายของการมีชีวิตอันสมบูรณ์ จากการได้ยืนการเห็น ความเดชาบุภาพ พระประสงค์ และอื่นๆ อันเป็นคุณลักษณะตัวตนของพระองค์ เช่นเดียวกัน ﴿ الْقَيُّومُ ﴾ ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย คุณลักษณะนี้ประกอบอยู่ในการกระทำทั้งหมดของพระองค์ เพราะแท้จริงพระองค์ ผู้ทรงบริหารกิจการด้วยพระองค์เอง และไม่ทรงพึ่งต่อสรรพสิ่งถูกสร้างของพระองค์ และทรงบริหารสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหลาย ดังนั้นพระองค์ทรงบังเกิดมัน และให้มันได้ดำรงชีวิตอยู่ และทรงแผ่ไพศาลทุกสิ่งที่มีมันต้องยังชีพและอยู่รอด จากการมีชีวิตและการบริหารจัดการอันสมบูรณ์ของพระองค์ เพราะพระองค์นั้น ﴿ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ ﴾ โดยที่การง่วงนอน ﴿ وَلَا نَوْمٌ ﴾ และการนอนหลับจะไม่เอาพระองค์ : เพราะการง่วงนอนและการนอนหลับนั้น จะเกิดขึ้นกับสิ่งถูกสร้างที่ทำให้เขานั่นอ่อนแอและอ่อนล้าและกลายสภาพ และสองสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นกับผู้ทรงยิ่งใหญ่เกรียงไกร และพระองค์ทรงได้บอกว่าพระองค์นั้นทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน โดยที่พวกเขาทั้งหมดเป็นบ่าวที่ศิโรราบต่อพระองค์ ไม่มีใครเล็ดลอดจากวจรนี้ได้.

﴿ إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴾ ﴿ ๑๖ ﴾ มريم : ๑๖

“ ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเว้นแต่เขาจะมายังพระผู้ทรงกรุณาปราณีในฐานะบ่าวคนหนึ่งทีศิโรราบ ” ดังนั้นพระองค์คือ พระผู้อำนาจเหนือทุกสิ่งที่อยู่ภายใต้การ

ปกครอง และพระองค์ทรงเป็นเจ้าของคุณลักษณะอำนาจทั้งหลาย และการบริหารจัดการและการปกครองและความยิ่งใหญ่ และส่วนหนึ่งจากอำนาจที่สมบูรณ์ของพระองค์นั้นคือ ไม่มีผู้ใดให้การช่วยเหลือแก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น ดังนั้นบรรดาผู้มีหน้ามีตาในสังคมและบรรดาผู้ให้การช่วยเหลือแก่ผู้อื่น พวกเขาเหล่านั้นเป็นบ่าวที่ศิโรราบต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และพวกเขาจะไม่เสนอหน้าให้การช่วยเหลือแก่คนใดจนกว่าพระองค์ทรงอนุมัติแก่พวกเขา “ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงการไถ่เกี้ยช่วยเหลือทั้งหมดนั้นเป็นกรรมสิทธิ์แต่พระองค์เพียงพระองค์เดียว อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นของพระองค์ หลังจากนั้นพวกเขาทั้งหลายจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ ” และอัลลอฮฺจะไม่ทรงอนุมัติแก่คนหนึ่งคนใดในการไถ่เกี้ยช่วยเหลือผู้อื่นเว้นแต่บุคคลนั้น พระองค์ทรงพอพระทัย และพระองค์จะไม่ทรงพอพระทัยเว้นแต่เขาจะให้เอกภาพต่อพระองค์และเจริญรอยตามแบบอย่างของบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และผู้ใดที่ยังไม่มีคุณสมบัติเช่นนี้ ถือว่าเขาไม่ได้รับสิทธิ์ใดจากการให้การช่วยเหลือผู้อื่น หลังจากนั้นพระองค์ทรงบอกถึงความรอบรู้ที่แผ่ไพศาลของพระองค์ ว่าแท้จริงพระองค์นั้นผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของมนุษย์ทั้งหลาย จากกิจการงานต่างๆที่เกิดขึ้นในอนาคตที่ไม่มีจุดสิ้นสุดของมัน “ และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา ” จากกิจการต่างๆที่ผ่านพ้นมาแล้วซึ่งไม่มีขีดจำกัดและไม่มีสิ่งเล็ดลอดออกไปจากความรู้อันรอบรู้ของพระองค์ “ พระองค์ทรงรอบรู้การทรยศของดวงตาและสิ่งที่ทรวงอกปกปิดอยู่ ” แท้จริงสรรพสิ่งถูกสร้างจะไม่มีทางรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างจากความรู้ของอัลลอฮฺและข้อมูลต่างๆของพระองค์ไปได้ “ เว้นแต่ด้วยกับสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ ” จากสิ่งนั้นพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเรียนรู้บางอย่างจากภาคทฤษฎีวิทยาศาสตร์ และการกำหนดสถานะ และมันคือส่วนน้อยเท่านั้น ถ้าจะเทียบกับความรู้ต่างๆของพระเจ้าผู้ทรงสร้าง ดังเช่นคำพูดของสิ่งถูกสร้างที่รอบรู้ยิ่ง นั่นคือบรรดาศาสนทูต ตลอดจนจนมวลมาลาอิกะฮ์ต่างกล่าวว่า “ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่านไม่มีความรู้ใดๆแก่พวกข้าพระองค์นอกจากสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสอนพวกข้าพระองค์เท่านั้น ” .

หลังจากนั้นพระองค์ทรงบอกถึงความยิ่งใหญ่เกรียงไกรของพระองค์ว่าแท้จริง เก้าอี้ของพระองค์นั้นกว้างใหญ่ไพศาลทั่วชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระองค์นั้นผู้ทรงดูแลรักษามันทั้งสอง และสิ่งที่อยู่ในมันทั้งสองจากบิรวารโลก ด้วยสาเหตุและระบบทั้งหลายที่พระองค์ทรงกำหนดขึ้นในสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง โดยที่การดูแลมันทั้งสองก็ไม่ใช่ภาระหนักแก่พระองค์ เนื่องจากความสมบูรณ์ที่ยิ่งใหญ่ ความเฉกานุภาพ ความแผ้วถ้ยปัญญาอันกว้างไกลในการวางกฎเกณฑ์ต่างๆของพระองค์ “ พระผู้ทรงสูงส่ง ” ด้วยพระองค์เอง อยู่เหนือทุกสรรพสิ่ง

ที่พระองค์ทรงสร้าง และพระผู้ทรงสูงส่งด้วยคุณลักษณะอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และพระผู้ทรงสูงส่งซึ่งเป็นผู้มีอำนาจเบ็ดเสร็จเหนือสิ่งถูกสร้างทั้งหมด และสิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหลายย่อมศิโรราบและจำนนต่อพระองค์อย่างจำยอม “ผู้ทรงยิ่งใหญ่เกรียงไกร” คือนามชื่อที่รวมไว้ทุกคุณลักษณะของความยิ่งใหญ่เกรียงไกร ความรุ่งโรจน์ และความตระหง่าน ผู้ซึ่งบรรดาหัวใจทั้งหลายจงรัก และวิญญาณทั้งหลายเทิดทูนเกียรติอันยิ่งใหญ่แด่พระองค์ และบรรดาผู้รู้จักพระองค์ย่อมรู้ว่า ทรงยิ่งใหญ่เหนือทุกสรรพสิ่งทั้งหลาย และแม้ว่าสิ่งนั้นจะมีลักษณะที่ยิ่งใหญ่เพียงใด แต่สิ่งนั้นย่อมจำนนลงในที่สุด เนื่องจากความยิ่งใหญ่ของพระผู้สูงส่งเกรียงไกร.

และโองการนี้ได้รวบรวมเนื้อหาความหมายที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สมควรแล้วที่เป็น โองการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในอัลกรุอ่าน และสมควรอย่างยิ่งสำหรับใครที่ได้อ่าน โองการนี้ อย่างใคร่ครวญ พินิจพิจารณา เข้าใจอย่างถ่องแท้ จะพบว่าหัวใจของเขาเต็มเปี่ยมไปด้วยความมั่นคงอย่างแน่วแน่ ทั้งความรู้และการศรัทธาที่เพิ่มขึ้น และจะได้รับการคุ้มครองให้ออกห่างจากความชั่วร้ายต่างๆของชัยฏอน.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลซัลซะละฮ์ ถูกประทาน ณ นครมาดีนะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ① وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ② وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ③ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ④ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ⑤ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ⑥ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ⑦ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ⑧ ﴾

(๑-๒). พระองค์ทรงบอกถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันสิ้นโลก แท้ที่จริงแผ่นดินนั้นจะสั่นไหวและเคลื่อนที่ และแปรปรวนจนกระทั่งมันนั้นได้หล่นลงมาจากเบื้องบนที่สูงตระหง่านจากสิ่งก่อสร้าง แล้วภูเขาทั้งหลายมันก็พังทลายร่วงหล่นลงมาอย่างราบเรียบ จนกลายเป็นที่ราบโล่งเตียน จะไม่เห็น ภูเขา ที่นั่น เป็นกลุ่มและที่ดอนโคก.

﴿ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴾ : และเมื่อแผ่นดินได้ระบายของหนักของมันออกมา คือการระบายสิ่งที่อยู่ภายในของมัน จากบรรดาสรรพสิ่งที่ตายไปแล้ว และชุมทรัพย์อันมีค่าต่างๆ ไหลออกมา.

(๓). ﴿ وَقَالَ الْإِنْسَانُ ﴾ : และมนุษย์จะกล่าวว่า คือว่าเมื่อเขาเห็นสิ่งที่ปกปิดอยู่นั้น มันเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่ที่เกิดขึ้น ﴿ مَا لَهَا ﴾ : เกิดอะไรขึ้นแก่มันเล่า คือ อะไรเล่าที่ไหลออกมา ?!

(๔-๕). ﴿ يَوْمَئِذٍ نُحَدِّثُ ﴾ : ในวันนั้นแผ่นดินมันจะบอก ﴿ أَخْبَارَهَا ﴾ : คือมันจะเป็นพยานปากสำคัญแก่บรรดาผู้ประพฤติดีและชั่วบนหน้าแผ่นดินของมันจากกาลก่อน ดังนั้นแผ่นดินคือรูปประโยคหนึ่งของการเป็นพยาน พวกมันนั้นจะเป็นพยานแก่ปวงบ่าวของพระองค์ที่เคยประพฤติทั้งหลาย ﴿ يَا نَبِيَّ رَبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴾ : ว่าแท้จริงพระเจ้าได้บัญชาแก่มันแล้ว คือพระองค์ได้สั่งใช้ให้มันบอกถึงงานที่เกิดขึ้นบนพื้นโลก โดยที่มันจะไม่ฝ่าฝืนต่อคำสั่งของพระองค์แต่อย่างใด.

(๖). ﴿ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ ﴾ : ในวันนั้นมนุษย์จะกระจายออกมาจากสถานที่รวมตัวในวันกิยามะฮ์ ตอนนั้นอัลลอฮ์ทรงพิพากษาระหว่างพวกเขา ﴿ أَشْنَاءُ ﴾ : คือเป็นหมู่ๆที่ต่างกันออกไป ﴿ لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ﴾ : เพื่ออัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำจากความชั่วและความดีต่างๆที่ผ่านมา และให้พวกเขาเห็นถึงการตอบแทนของพระองค์ที่ครบถ้วน.

(๗-๘). ﴿ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۗ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۗ ﴿٨﴾

: “ ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน ” และนี่หมายรวมถึงความดีและความชั่วทั้งหมด เพราะว่าสิ่งนี้เมื่อเขาเห็นหนักเท่าละอองธุลี ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่เบาที่สุด และใหญ่กว่านั้นย่อมเป็นสิ่งที่ง่ายตายกว่าที่จะเห็นมัน ดังที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า :

﴿ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا ﴾ ๓๐ :

ความว่า : “ วันที่แต่ละชีวิตพบความดีที่ตนได้ประกอบไว้ถูกนำมาอยู่ต่อหน้า และความชั่วที่ตนได้ประกอบไว้ด้วย แต่ละชีวิตนั้นชอบ หากว่าระหว่างตนกับความชั่วนั้นจะมีระยะทางที่ห่างไกล ” ๔๑ : ﴿ وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا ﴾ ﴿ ๔๑ ﴾ : ﴿ وَالْكَهْفُ : ๔๑ ﴾ : “ และพวกเขาได้พบสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ปรากฏอยู่ต่อหน้า ” และในทำนองนี้เป็นการส่งเสริมให้ทำความดี ถึงแม้ว่าจะเล็กน้อยก็ตาม และเป็นการสำทับให้ออกห่างจากการประพฤดิชั่วถึงแม้ว่ามันจะเบาก็ตาม.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลลอติยาต ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَالْعَدِيَّتِ صَبْحًا ﴿١﴾ فَأَلْمُورِبَتِ قَدْحًا ﴿٢﴾ فَأَلْمُغِيرَتِ صَبْحًا ﴿٣﴾ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾
 فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾
 وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾ وَحُصِّلَ مَا فِي
 الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾ ﴾

(๑).อัลลอฮ์ทรงสาบานต่อม้าและสิ่งต่างๆที่อยู่ในโองการของพระองค์อันสวยงาม และความโปรดปรานต่างๆของพระองค์ที่ประจักษ์แก่สิ่งถูกสร้างได้รับรู้โดยทั่วกัน และพระองค์ทรงสาบานต่อสิ่งนั้นในสภาพที่สัตว์ชนิดอื่นๆไม่สามารถเทียบสิ่งนั้นได้ ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ وَالْعَدِيَّتِ صَبْحًا ﴾ ขอสาบานด้วยม้าที่วิ่งหอบฮักๆ โจมตัวอย่างแข็งแกร่งกล้าจนมีเสียงการหายใจของม้าในทรวงอกขณะที่ยังได้จู่โจมศัตรู.

(๒). ﴿ فَأَلْمُورِبَتِ قَدْحًا ﴾ : แล้วด้วยม้าที่กลีบเท้าของมันปะทะกับหิน ﴿ قَدْحًا ﴾ : จนเกิดประกายไฟจากกลีบเท้าของมันและความแข็งแกร่งของมันเมื่อมันได้จู่โจมศัตรู.

(๓). ﴿ فَأَلْمُغِيرَتِ صَبْحًا ﴾ : แล้วด้วยม้าที่จู่โจมท่ามกลางศัตรู ﴿ صَبْحًا ﴾ : ในตอนเช้า และนั่นคือส่วนมากแล้วเป็นการจู่โจมในตอนยามเช้า.

(๔-๕). ﴿ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴾ : แล้วมันทำให้ คือในขณะที่มันจู่โจมกับศัตรู ﴿ نَقْعًا ﴾ : ฝุ่นตลบฟุ้งในยามนั้น ﴿ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴾ : แล้วมันได้บุกเข้าไปคือพร้อมกับผู้จู่โจม ﴿ جَمْعًا ﴾ : คือมันบุกพุ่งตรงไปยังท่ามกลางหมู่ศัตรูจำนวนมากที่คอยจู่โจมต่อพวกเขา.

(๖). และมีสิ่งที่ถูกสาบานอื่นอีก พระองค์ตรัสว่า : ﴿ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴾ : “ แท้จริงมนุษย์เป็นผู้เนรคุณต่อพระเจ้าของเขา” : คือการหวงแหนสำหรับความดีที่เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ดังนั้นธรรมชาติที่ติดตัวมนุษย์ซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ แท้จริงตัวของเขามักจะไม่มีจิตใจเพื่อแผ่และเสียสละบางอย่างให้แก่ผู้อื่นอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ แต่เดิมที่มนุษย์นั้น มักจะเกียจคร้านและหวงแหนสิทธิต่างๆที่เขาครอบครองอยู่ไม่ว่าจะเป็นทั้งทรัพย์สินและร่างกาย นอกจากใคร

ที่อัลลอฮ์ทรงให้ทางนำเท่านั้น และหลุดพ้นจากคุณลักษณะเหล่านี้ได้ โดยการมีอุปนิสัยที่มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้จักแบ่งปันสิทธิให้แก่ผู้อื่น.

(๓). ﴿وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ : “และแท้จริงเขาได้เป็นพยานต่อการนั้นอย่างแน่นอน” : คือมนุษย์ย่อมรู้ดีสิ่งที่ตนเองประพฤตินั้นไม่ว่าการหลงงมงาย และการเนรคุณ แน่แน่นอนเขาก็จะเป็นพยานต่อการนั้น โดยไม่ปฏิเสธและคัดค้านใดๆทั้งสิ้น เพราะสิ่งนั้นเป็นเรื่องที่ประจักษ์ชัดอยู่แล้ว และคำว่า เขาในโองการนี้ อาจจะย้อนกลับไปยังอัลลอฮ์ผู้ทรงเป็นพยาน คือแท้จริงปาวนั้นเป็นผู้เนรคุณต่อพระเจ้าของเขา และอัลลอฮ์ก็จะเป็นพยานในการนั้น ในความหมายนี้เป็นการตำหนิ ชูเกียรติอย่างรุนแรง สำหรับใครที่เนรคุณต่อพระองค์ ว่าแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานในการนั้น.

(๔). ﴿وَإِنَّهُ﴾ : และแท้จริงมนุษย์นั้น ﴿لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ : มีความหลงงมงายเพราะรักในทรัพย์สมบัติ ﴿لَشَدِيدٌ﴾ : รักอย่างมากต่อทรัพย์สิน และความรักของเขานั้นส่งผลให้เขาละเลยต่อสิทธิหน้าที่ที่จำเป็นอันควรปฏิบัติ โดยเอาอารมณ์ตนเองอยู่เหนือความพอพระทัยของพระเจ้าของเขา ทั้งหมดนี้เป็นความคิดอันสั้นแค่ว่าเพียงโลกนี้เท่านั้น และเมินเฉยต่อโลกหน้า.

(๕-๑๐). ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงส่งเสริมให้เขามีความเกรงกลัวต่อวันที่จะถูกตำหนิ

﴿أَفَلَا يَعْلَمُ﴾ : คนที่หลงระเริงนี้ เขาไม่รู้คอกหรือว่า ﴿إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ﴾ : เมื่อสิ่งที่อยู่ในหลุมฝังศพถูกให้ฟื้นคืนชีพ : คืออัลลอฮ์จะทรงนำบรรดาผู้ล่วงลับไปแล้วออกมาจากหลุมศพของพวกเขา เพื่อให้พวกเขา รวมตัวกันและให้พวกเขาฟื้นคืนชีพ ﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ : และสิ่งที่อยู่ในหัวใจถูกเผยออก : คือความดีและชั่วมันได้เผยและปรากฏออกมาให้เห็น และสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในหัวใจ กลายเป็นว่าเรื่องลับนั้น เปิดเผย และสิ่งซ่อนเร้นนั้น จะ โผล่ให้เห็น และประจักษ์ชัดต่อหน้ามวลชนทั้งหลาย ตามผลพวงที่พวกเขาประกอบกันไว้.

(๑๑). ﴿إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ﴾ : แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาในวันนั้น ทรงตระหนักในพวกเขาอย่างแน่นอน คืออัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงการทำงานของพวกเขาก็ทั้งเปิดเผยและซ่อนเร้นปิดบัง ทั้งที่เป็นเรื่องเล็กและใหญ่ และพระองค์ทรงตอบแทนพวกเขาตามนั้น และพระองค์ทรงเน้นย้ำเรื่องราวของพวกเขาในวันนั้น พร้อมกันนั้นพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ดีทุกวิถีทางของพวกเขาอยู่ตลอดเวลา เพราะเป้าหมายของการตอบแทนการทำงานที่กระทำ เกิดจากความรอบรู้และการสอดส่องดูแลของพระองค์.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลกอริอะฮ์ ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ الْقَارِعَةُ ١ مَا الْقَارِعَةُ ٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ٣ يَوْمَ يَكُونُ
النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ٤ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ
٥ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ٦ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ٧ وَأَمَّا مَنْ
خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ٨ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ٩ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَةٌ ١٠ نَارُ
حَامِيَةٍ ١١ ﴾

(๑-๓). ﴿ الْقَارِعَةُ ﴾ : อัลกอริอะฮ์ คือส่วนหนึ่งจากบรรดานามชื่อของวันสิ้นโลก สาเหตุที่ถูกเรียกเช่นนี้คือ เนื่องจากมันทำให้มนุษย์หยุดตะลึงและทำให้พวกเขาสะพรึงกลัวต่อสภาวะอันเลวร้าย ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงให้เหตุการณ์ในครั้งนี้ดูยิ่งใหญ่ขึ้นมา พระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ الْقَارِعَةُ ١ مَا الْقَارِعَةُ ٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ٣ ﴾ : “ อัลกอริอะฮ์ อัลกอริอะฮ์นั่นคืออะไร ? และอะไรที่ทำให้เจ้าได้รู้ว่าอัลกอริอะฮ์นั่น คืออะไร ? ”

(๔). ﴿ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ٤ ﴾ : วันที่มนุษย์จะเป็น คือเนื่องจากความวิตกกังวลและความน่าสะพรึงกลัวอย่างรุนแรง ﴿ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴾ : ดังเช่นแมลงเม่าที่กระจายว่อน คือ แมลงเม่าที่กระจายเป็นกลุ่มก้อนกันจนเป็นคลื่น ส่วนแมลงเม่ามันเป็นสัตว์ชนิดหนึ่งที่พบได้ในตอนกลางคืน บินว่อนเป็นกลุ่มก้อน โดยมันไม่รู้ว่าจะบินว่อนไปทางใด ถ้าเมื่อมีเพลิงไฟ จุดให้แก่มัน มันก็จะบินโหมกระหน่ำโดยมิทันรู้ตัว ดังนั้นนี่แหละ คือสภาพของมนุษย์ ที่มีสติปัญญา.

(๕). และส่วนบรรดาภูเขากลับถูกตรึงตรึงจะกลายเป็น ﴿ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴾ : เช่นขนสัตว์ที่ปลิวว่อน คือประหนึ่งขนสัตว์ที่ปลิวว่อน ซึ่งเหลือเพียงเศษผงที่อ่อนนิ่มล่องลอยกระจัดกระจายไปตามสัมผัสนลมอันแผ่วเบา พระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ٥ ﴾ : ความว่า : “ และเจ้าจะเห็นภูเขาทั้งหลาย เจ้าจะคิดว่ามันติดแน่นอยู่กับที่ แต่มันล่องลอยไปเช่นการล่องลอยของเมฆ ” หลังจากนั้นมันก็กลายเป็นละอองฝุ่นที่ปลิวว่อน กลายสภาพจนมองไม่เห็นสิ่งใดปรากฏ เมื่อนั้นตราซังก์ก็จะถูก

วางขึ้น และมนุษย์ก็จะกลายเป็นสองกลุ่ม : บรรดาผู้ได้รับความผาสุก และบรรดาผู้ตกระกำลำบาก.

(๖-๗). ﴿ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴾ : “ ส่วนผู้ที่ตาชั่งของเขาหนัก ” คือความดีต่างๆของเขาหนักกว่าความชั่ว ﴿ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴾ : “ เขาก็จะอยู่ในการมีชีวิตที่ผาสุก ” คือบรรดาสวนสวรรค์อันสถาพร.

(๘-๑๑). ﴿ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴾ : “ และส่วนผู้ที่ตาชั่งของเขาเบา ” คือถ้าหากความดีของเขาไม่เท่ากับความชั่ว ﴿ فَأَمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴾ : “ ที่พำนักของเขาก็คือเหวลึก ” คือที่กลับไปของเขาและที่พำนักของเขาคือนรกซึ่งเป็นส่วนหนึ่งจากนามชื่อที่เรียกว่า อัลฮาวิยะฮ์ เป็นเหวนรก ประหนึ่งแม่ที่คอยปรนนิบัติเขา พระองค์ทรงตรัสว่า : ﴿ ابْتِغَاءَ عَذَابِهَا كَانَ عَرَامًا ﴾ : “ แท้จริงการลงโทษของมันนั้น มันคงอยู่ตลอดไป ” มีการอธิบายความหมายว่า : ดังนั้นจุดสุดยอดของมันคือบ่อแม่อัลฮาวิยะฮ์ที่อยู่ในนรก หมายความว่า เขาจะถูกโยนในนรกบนส่วนหัวของมัน.

﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ﴾ : “ แล้วอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ว่าเหวลึกคืออะไร ? ” ตำนานอย่างนี้เป็น การแสดงถึงเรื่องราวที่ยิ่งใหญ่ หลังจากนั้นได้อธิบายด้วยคำตรัสของพระองค์ที่ว่า :

﴿ نَارُ حَامِيَةٍ ﴾ : “ คือไฟอันร้อนแรง ” เปลวไฟที่ร้อนระอุ ถ้าเทียบกับความร้อนของไฟที่มีอยู่บนโลกนี้ถึง ๗๐ เท่า ข้าแต่พระองค์เราขอความคุ้มครองให้พ้นจากสิ่งนั้นด้วยเถิด.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัตตะกาซุร ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ أَلْهَنَكُمْ التَّكَاثُرُ ① حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ② كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ③ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ④ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ⑤ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ⑥ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ⑦ ثُمَّ لَتَسْتَلْنَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ⑧ ﴾

(๑). อัลลอฮฺทรงกล่าวสัพทับแก่พวกบ่าวของพระองค์ถึงการหมกมุ่นของพวกเขาที่ไม่บังควรจากสิ่งทีพวกเขาถูกสร้างมาเพื่อการเคารพสักการะต่อพระองค์แต่เพียงผู้เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆต่อพระองค์ และเพื่อให้การรู้จักพระองค์ และเพื่อมุ่งกลับยังสู่พระองค์ และเพื่อมอบความรักแด่พระองค์ให้เหนือกว่าสรรพสิ่งทั้งหลาย ﴿ أَلْهَنَكُمْ ﴾ : ได้ทำให้พวกเจ้าเพเลิดเพเลิน คือจากสิ่งที

จะถูกกล่าวหลังจากนี้คือ ﴿الْكَافِرُونَ﴾ : การสะสม และพระองค์ก็มีได้ระบุสิ่งนั้น แสดงว่าทุกสิ่งที่เป็นบรรดานักสะสม และพวกเขาต่างภาคภูมิใจสิ่งที่พวกเขาสะสมกันทั้งทรัพย์สินสมบัติ ลูกหลาน พวกพ้องที่คอยช่วยเหลือ กองทหาร คนรับใช้ ตลอดจนตำแหน่งทางสังคมหรืออื่นๆ ที่มีเป้าหมายเพื่อการสะสม โอ้อวดผู้อื่น และไม่มีจุดประสงค์เพื่ออัลลอฮ์.

(๒). ดังนั้นการเมินเฉย การเพลิดเพลिन และการหมกมุ่นของพวกเขาท่านก็ยังคงดำเนินอยู่ต่อไป.

﴿حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ : “ จนกระทั่งพวกเจ้าได้เข้าไปเยือนหลุมฝังศพ ” คือจนกระทั่ง ณ ตอนนั้นสิ่งที่ปกปิดอยู่ก็เผยออกมา แต่ถึงอย่างไรก็ตามพวกท่านก็มิอาจย้อนกลับไปแก้ตัวอีกครั้งได้ คำตรัสของพระองค์ได้บ่งบอกว่า : ﴿حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ : คือ โลกแห่งอัลบัยรฮัต โลกที่ทอดสะพานสู่วันสิ้นโลก เหตุที่อัลลอฮ์ทรงเรียกพวกเขาว่า หมูผู้มาเยือน โดยมีทรงเรียกพวกเขาว่า หมูผู้พำนักอาศัย อันเนื่องมาจากว่าจะมีการฟื้นคืนชีพและการตอบแทนการงานเกิดขึ้นในโลกหน้าอีกครั้งหนึ่ง โลกแห่งถาวรโดยไม่มีวันสูญสลาย.

(๓-๖). และด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงขู่สาทัตบพวกเขาว่า :

﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾﴾

ความว่า : “ เปล่าเลยพวกเจ้าจะได้รู้ ” “ แล้วก็เปล่าเลยพวกเจ้าจะได้รู้ ” “ มิใช่เช่นนั้นถ้าพวกเจ้าได้รู้อย่างแท้จริงแล้ว ” คือ ถ้าหากพวกเจ้าทั้งหลายได้รู้ถึงสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของสุเจ้าทั้งหลายอย่างถ่องแท้ ในสิ่งที่การสะสมได้ทำให้สุเจ้าทั้งหลายหลงระเริง และแน่นอนสุเจ้าทั้งหลายก็จะรีบเร่งประกอบคุณงามความดี แต่ทว่าสุเจ้าทั้งหลายขาดความรู้ที่แท้จริงในเรื่องดังกล่าว เลยทำให้สุเจ้าทั้งหลาย มีสภาพอย่างที่เราเห็น.

﴿لَتَرُونَ النَّارَ﴾ : “ แน่อนพวกเจ้าจะเห็นไฟที่ลุกโชน ” คือแน่นอนพวกเจ้าทั้งหลายจะเห็นในวันปรโลก แล้วพวกเจ้าก็จะเห็นไฟลุกโชนที่อัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้แล้วแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา.

(๗). ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾ : “ และแน่นอนพวกเจ้าจะได้เห็นมันด้วยสายตาที่แน่ชัด ” คือการเห็นด้วยตาเปล่า เหมือนที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า :

﴿وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾﴾ الكهف : ๕๓

“ และพวกกระทำผิดมองเห็นไฟนรกพวกเขา ก็รู้ว่าแน่นอนพวกตนจะตกลงไปในนั้นและพวกเขาจะไม่พบทางรอดจากมันไปได้เลย ”.

(๘). ﴿ تَرَلْتَسْتَلْنَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴾ : “ แล้วในวันนั้นพวกเขาจะถูกลอบถามเกี่ยวกับความโปรดปรานที่ได้รับ ” คือการที่พวกเขาทั้งหลายได้รับความโปรดปรานในโลกนี้แล้วพวกเขาทั้งหลายได้มีการขอขอบคุณต่อพระองค์แล้วหรือยัง และได้ให้การปฏิบัติต่อสิทธิของอัลลอฮ์ในการนั้นแล้วหรือยัง และพวกเขาทั้งหลายได้ใช้จ่ายมันบนการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ไหม ดังนั้นพระองค์ทรงให้ความโปรดปรานแก่พวกเขาเป็นความโปรดปรานที่สูงส่ง และประเสริฐยิ่งมิใช่หรือ ? หรือว่าพวกเขาทั้งหลายได้หลงระเริงกับมันจนทำให้พวกเขาทั้งหลายมิได้ขอขอบคุณต่อพระองค์ และยิ่งไปกว่านั้นบางทีพวกเขาทั้งหลายได้ใช้จ่ายมันบนการฝ่าฝืนต่างๆต่อพระองค์ ถึงอย่างไรก็ตามพระองค์ทรงลงโทษพวกเขาทันทีมิใช่หรือ ? อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า :

﴿ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طِبَيْتَكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُحْزَنُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ

تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَعِيمَا كُنتُمْ فَسُقُونَ ﴿٢٠﴾ الأحقاف : ٢٠

ความว่า : “ และวันที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าไฟนรกจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเขาได้เอาสิ่งดีงามทั้งหลายของพวกเขาในโลกนี้ไปแล้วและพวกเขาได้มีความตำราญกับมันแล้ว ฉะนั้นวันนี้พวกเขาจะได้รับการตอบแทนด้วยการลงโทษอันอัปยศเนื่องด้วยพวกเขาที่ยังยโสในแผ่นดินโดยไม่เป็นธรรม และเนื่องด้วยพวกเขาฝ่าฝืน ” .

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลฮัซร์ ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

﴿ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾ ﴾

(๑-๓). พระองค์ทรงสาบานกับการเวลาซึ่งมันคือ ช่วงเวลากลางคืนและกลางวัน ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงเวลาทำกิจกรรม และงานต่างๆของบ่าว แท้จริงมนุษย์ทั้งหมดนั้นเป็นผู้ขาดทุน และผู้ขาดทุนมิใช่หมายถึงว่าเขาได้รับกำไร และการขาดทุนมีระดับที่หลากหลายและแตกต่างกันไป บางทีเขาอาจเป็นผู้ขาดทุนอย่างหมดตัว ดังสภาพของผู้ขาดทุนทั้งโลกนี้และโลกหน้า และความโปรดปรานได้ผ่านพ้นเขาไปแล้ว และเขาสมควรที่จะได้รับไฟนรกที่ลุกโชนเป็นการตอบแทน และบางทีเขาอาจเป็นผู้ขาดทุนแค่บางประการ และด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์ทรงเหมารวมความขาดทุนสำหรับทุกคน เว้นแต่ใครที่มีคุณลักษณะ ๔ ประการดังนี้ :

- การศรัทธาด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบัญชา ด้วยการศรัทธามั่นต่อพระองค์และการศรัทธาจะไม่เกิดขึ้น หากปราศจากความรู้ เพราะมันคือส่วนหนึ่งที่จะมาเติมเต็มถึงนั้น.
- การประกอบคุณงามความดี และนั่นหมายรวมถึงการกระทำดีทั้งหลาย ทั้งภายนอกและภายในที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของอัลลอฮ์ และมนุษย์ด้วยกันทั้งภาคบังคับและภาคส่งเสริมให้กระทำ.
- การสังเวยซึ่งกันและกันด้วยัจธรรม ซึ่งมันคือหลักศรัทธาและการประพฤติดี คือการสังเวยกันและกันในเรื่องดังกล่าว ตลอดจนการส่งเสริมและเสริมสร้างความรักในสิ่งนั้น.
- การสังเวยซึ่งกันและกันให้มีความอดทน ต่อการเชื่อฟังอัลลอฮ์ และปลีกตัวออกห่างจากการฝ่าฝืนต่อพระองค์ และการอดทนต่อการกำหนดศภาวะต่างๆที่แสนเจ็บปวด ส่วนสองเรื่องแรก มนุษย์ต้องเป็นผู้เติมเต็มมันเอง และสองเรื่องสุดท้ายต้องอาศัยคนอื่นช่วยเติมเต็มซึ่งกันและกัน และการเติมเต็มให้เกิดความสมบูรณ์ ๔ ประการนี้ เขาขอมปลอดภัยจากความขาดทุน และได้รับชัยชนะด้วยผลกำไรอันใหญ่หลวงแน่นอน.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลฮุมมะซะฮ์ ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ، ﴿٢﴾ يُحْسِبُ أَنَّ مَالَهُ

أَخْلَدَهُ، ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللَّهِ

الْمُوقَدَةُ ﴿٦﴾ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ﴿٧﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّوَصَّدَةٌ ﴿٨﴾

فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾ ﴿

(๑). ﴿وَيْلٌ﴾ : ความหายนะ คือการชุกส่ำทับ และความพินาศ และการลงโทษอย่างมหันต์.

﴿لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ : “ แต่ทุกผู้ินทาและผู้ใส่ร้ายผู้อื่น ” คือผู้ที่ินทาผู้อื่นด้วยสีหน้าพฤติกรรม และวาจา ส่วนผู้ินทานั้น : มักจะตำหนิผู้อื่นและคำทอผู้อื่นด้วยท่าทางและพฤติกรรม ส่วนผู้ใส่ร้ายนั้น : มักตำหนิผู้อื่นด้วยถ้อยคำวาจา.

(๒). และจากลักษณะของผู้นิทาผู้ใส่ร้าย เขาจะไม่ให้ความสำคัญใดๆ นอกจากสะสมทรัพย์สมบัติและหมั่นนับมัน และมีความหวั่นไหว และไม่ปรารถนาในการบริจาคนั้น ในหนทางแห่งความดี และเชื่อมสัมพันธ์เครือญาติเป็นต้น.

(๓). ﴿يَحْسَبُ﴾ : โดยคิดด้วยสติปัญญาอันโง่เขลา ﴿أَنْ مَا أَخْلَدُوْهُ﴾ : “ว่าแท้จริงทรัพย์สมบัติของเขานั้น จะทำให้เขาอยู่อย่างนิรันดร” ในโลกนี้ ดังนั้นการหมกมุ่น และการริบเร่ของเขาทั้งหมดนี้ เพื่อการกอบโกยทรัพย์ ซึ่งเขาคิดว่ามันนั้นจะยืนอายุขัยของเขาให้ยาวออกไป โดยที่เขาไม่ทันทราบว่าแท้จริงการตระหนี่จะบั่นทอนอายุขัย และบ่อนทำลายโครงสร้างสังคม และแท้ที่จริงความดีนั้นจะเพิ่มอายุขัย.

(๔-๓). ﴿كَلَّا لَيَنبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ﴾ : มิใช่เช่นนั้น แน่แน่นอนเขาจะถูกโยน ลงไปในไฟนรกอัลสุญญอมะฮ์ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ﴾ และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่า อัลสุญญอมะฮ์นั้นคืออะไร คือเป็นสำนวนที่บ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่ความน่าสะพรึงกลัวของมัน หลังจากนั้นพระองค์ทรงอธิบายว่า ﴿تَارُ اللَّهُ الْمُؤَفَّدُ﴾ : คือไฟของอัลลอฮ์ที่ถูกจุดให้ลุกโชน เชื้อเพลิงของมันนั้นคือมนุษย์และหิน ﴿الَّتِي﴾ : ซึ่งจากความรุนแรงของมัน ﴿تَطَّلِعُ عَلَى الْآفَاقِ﴾ : จะลุกล้ำเข้าไปในหัวใจ คือมันจะมอดไหม้ทั่วร่างกายจนเข้าสู่หัวใจ.

(๕). และพร้อมกับความร้อนแรงนี้ พวกเขาจะถูกกักกัน ณ ในนั้น โดยที่พวกเขาหมดหวังที่จะเด็ดลอดออกไป พระองค์ทรงตรัสว่า : ﴿إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّؤَفَّدَةٌ﴾ : แท้จริงมันจะลุกล้ำคลุมบนพวกเขาอย่างมิดชิด ﴿فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ﴾ : อยู่ในสภาพของเสา คือเบื้องหลังประตู ﴿مُدَدَةٍ﴾ : ที่ถูกตรึงตระหง่านสูง คือ เพื่อที่พวกเขาจะไม่มีทางออกไปจากนั้นได้.

﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا﴾ السجدة : ๒๐ : “ คราใดที่พวกเขาต้องการจะออกไปจากนั้น พวกเขาจะถูกบังคับให้กลับไปนั้นอีก ” เราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากสิ่งนั้น และขอต่อพระองค์ให้ได้รับการอภัยและความปลอดภัยด้วยเถิด.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลฟีล ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلِيلٍ ﴿٢﴾
وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِم بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ
كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾ ﴾

(๑-๕). คือท่านมิได้เห็นดอกหรือถึงความเดชานุภาพของอัลลอฮ์ และความยิ่งใหญ่ และเมตตาของพระองค์แก่พวกบ่าว และหลักฐานต่างๆถึงการยืนยันเอกภาพของพระองค์ และความสัจจะในศาสนทูตมุฮัมมัดของพระองค์ สิ่งพระองค์ได้กระทำต่อชาวคาราวานช้าง ทั้งนี้พวกเขาได้วางแผนร้ายต่อมัสยิดฮะรออมของพระองค์ และมีจุดประสงค์ที่จะพังทลายมัน ด้วยการเตรียมการอาวุธยุทธโศปกรณ์เพื่อการนั้น โดยเฉพาะ และได้นำฝูงช้างติดตัวมาพร้อมกับพวกเขาด้วย เพื่อที่จะถล่มให้มันราบคาบ โดยนำมาจากฝั่งเมืองเอธิโอเปียและเยเมน เมื่อพวกเขาหยุดพักใกล้กับนครมักกะฮ์ ชาวอาหรับทั้งหลาย มีอาจด้านทานได้ มีหน้าซ้ำชาวมักกะฮ์ยังหนีออกจากเมือง เพราะเกรงจะประสบอันตรายกับตัวเอง เมื่อนั้นอัลลอฮฺทรงส่งฝูงนกกระจกกระจัดกระจายออกไป โดยที่มันแบกก้อนหินที่ร้อนเดือดจากนรกซิญญินแล้วโยนใส่แก่พวกเขา ไม่ว่าจะพวกเขาจะอยู่ใกล้และไกล จนพวกเขาดับไหม้สลายจนกลายเป็นสภาพตั้งเช่นใบไม้ที่ถูกสัตว์กัดกิน และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮฺทรงตอบโต้ความเลวร้ายที่พวกเขาก่อขึ้นให้ประสบกับพวกเขาเอง และเรื่องราวของพวกเขาเหล่านี้เป็นที่กล่าวขานกันมา และเหตุการณ์ในปีนั้น ท่านรอซูลคืออลลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลัมได้ประสูติ และกลายเป็นเครื่องหมายหนึ่งก่อนการเผยแผ่ของท่าน และหลักฐานยืนยันสารที่ท่านจะนำมา เหตุการณ์นี้สมควรยิ่งที่อัลลอฮฺทรงได้รับการสรรเสริญและขอบคุณ.

อรรถาธิบายซูเราะหฺกุเรช ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿لَا يَلْفِ قَرِيْشٍ ﴿١﴾ اِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الْشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هَذَا

الْبَيْتِ ﴿٣﴾ الَّذِيْ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوْعٍ وَّءَامَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾﴾

(๑-๔). บรรดานักอรรถาธิบายส่วนมากกล่าวว่า : ตัวอักษรลามเริ่มต้นของโองการแรกนี้ (คือตัวแปรที่อยู่ในรูปญัรและอัลมัจรูร) มีความเกี่ยวข้องกับซูเราะหฺก่อนหน้า นั้นหมายความว่า : เราได้กระทำมันแล้ว สิ่งที่เราได้กระทำต่อคาราวานซึ่ง เพื่อชาวกุเรช โดยเฉพาะ เพื่อให้พวกเขาได้รับความปลอดภัยและดำรงไว้ซึ่งประโยชน์สุขอันมากมายของพวกเขา ตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกในการเดินทางของพวกเขาไปยังเมืองเยเมนในฤดูหนาว และไปยังเมืองซารัมในฤดูร้อนเพื่อการค้าขาย และประกอบอาชีพ ด้วยเหตุนี้อัลลอฮฺทรงทำให้ผู้ที่ประสงค์ร้ายพินาสลงและทรงให้สถานที่อัลฮะรออมมีความยิ่งใหญ่ในหัวใจของชาวอาหรับ จนกระทั่งเป็นที่น่าเกรงขามของเผ่าอื่นๆในละแวกนั้น โดยการให้เกียรติต่อชนชาติอาหรับ โดยไม่ขัดขวางเส้นทางการค้าของพวกเขา ณ สถานที่ใดก็ตามที่พวกเขาประสงค์ ด้วยเหตุนี้อัลลอฮฺทรงบัญชาให้พวกเขาขอคุณต่อพระองค์ แล้วพระองค์ตรัสว่า :

﴿ فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴾ : “ ดั่งนั้นจงให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้าแห่งบ้านหลังนี้เถิด ” คือเพื่อให้พวกเขาให้ออกภาพ และบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ในการเคารพภักดี.

﴿ الَّذِيْ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوْعٍ وَّءَامَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ﴾ : “ ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิวโหย และทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาให้พ้นจากความหวาดกลัว ” ดั่งนั้นความผาสุกบนความโปรดปรานและความปลอดภัย ถือเป็นความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่บนโลกคุณยານี้ จำเป็นที่จะต้องขอพระคุณต่ออัลลอฮฺ และด้วยเหตุนี้ พระองค์เท่านั้นผู้ควรค่าแก่การสรรเสริญขอคุณบนความโปรดปรานทั้งเปิดเผยและซ่อนเร้น และอัลลอฮฺทรงจะจงความเป็นเจ้าแห่งบ้านหลังนี้ อันเนื่องด้วยความประเสริฐของมัน และความมีเกียรติของมัน และไม่ใช่เพียงแค่นั้น อัลลอฮฺทรงเป็นผู้อภิบาลแห่งทุกสรรพสิ่งทั้งหลายอีกด้วย.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลมาอูน ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ ﴿١﴾ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ أَيْتِمَ ﴿٢﴾ وَلَا
يُحِصُّ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ
سَاهُونَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾﴾

(๑). พระองค์ทรงกล่าวตำหนิผู้ที่ละเลยสิทธิของพระองค์ และสิทธิบ่าวของพระองค์:

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ﴾ : “ เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ผู้ที่ปฏิเสธการตอบแทนในวันปรโลก ”
คือ ปฏิเสธต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน โดยที่เขาไม่ศรัทธาด้วยกับสิ่งที่บรรดาศาสนทูต
นำมาบอก.

(๒). ﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ أَيْتِمَ﴾ : “ นั่นก็คือผู้ที่ขับไล่เด็กกำพร้า ” คือผลักไสเด็กกำพร้าอย่าง
ทารุณและรุนแรง โดยไม่มีจิตเมตตาต่อเด็ก อันเนื่องจากหัวใจของเขาแข็งกระด้าง และเพราะว่า
เขามิหวังต่อการตอบแทน และเกรงกลัวต่อการลงโทษ.

(๓). ﴿وَلَا يُحِصُّ﴾ : “ และไม่สนับสนุนผู้อื่น ” ﴿عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ : “ ในการให้อาหารแก่ผู้ขัด
สน ” และเขาหวงแหนตัวเองมากกว่าที่จะให้อาหารแก่ผู้ขัดสน.

(๔-๕). ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ : “ ดังนั้นความหายนะจงมีแก่บรรดาผู้ทำละหมาด ” คือบรรดาผู้ที่
เคร่งครัดต่อการดำรงละหมาด แต่พวกเขากลับ ﴿عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ : “ ผู้ที่พวกเขาละเลยต่อ
การละหมาดของเขา ” คือการเพิกเฉยมัน จนกระทั่งทิ้งเวลาของมัน โดยทำให้องค์ประกอบของ
การละหมาดบกพร่องไป กรณีเช่นนี้ถือว่าพวกเขาไม่เอาใจใส่ต่อกำบัญชาของอัลลอฮ์ โดยที่
พวกเขาเพิกเฉยต่อการละหมาดซึ่งมันเป็นเสาหลักที่สำคัญของการเชื่อฟังพระองค์ และการ
เพิกเฉยต่อการละหมาดเช่นนี้ เขาสมควรที่จะได้รับการตำหนิและถูกว่ากล่าว ส่วนการหลงลืม
บางอย่างในเวลาละหมาดนั้น มันย่อมเกิดขึ้นกับทุกคน จนกระทั่งท่านนบิคือลลิลลอฮ์จะลบล้าง
วะฮัลลัมก็เช่นเดียวกัน.

(๖-๗). และด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์ทรงบอกถึงลักษณะของพวกเขาเหล่านี้ว่ามีความ โอ้อวด และ
แข็งกระด้าง และไม่มีจิตเมตตาต่อผู้อื่น ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴾ : “ ผู้ที่พวกเขาโอ้อวดกัน ” คือการปฏิบัติกิจการงานเพื่อโอ้อวดให้ผู้อื่นเห็น.
 ﴿ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴾ : “ และพวกเขาหวงแหนเครื่องใช้เล็กๆน้อยๆแก่เพื่อนบ้าน ” คือพวกเขาห้ามไม่ให้บางอย่างซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อให้ไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการให้ยืม หรือให้เป็นของขวัญ เช่น ภาชนะ ชันน้ำ ฟานหรืออื่นๆจากสิ่งของเครื่องใช้ที่สามารถเสียดสละกันได้ แต่ด้วยพวกเขาเหล่านี้หมกมุ่น และหวงแหนต่อเครื่องใช้เล็กๆน้อยๆ แล้วสิ่งที่มีค่ามากกว่านั้นล่ะจะเป็นเช่นไร ?!

และในซูเราะห์นี้ส่งเสริมให้ทานอาหารแก่เด็กกำพร้าและผู้ขัดสนด้วยการเอาใจใส่เป็นพิเศษ และรักษาการละหมาดให้ตรงต่อเวลา มีความบริสุทธิ์ใจ และการงานอื่นๆเช่นกัน และส่งเสริมให้ประกอบคุณงามความดี และเสียดสละสิ่งของเครื่องใช้ที่ไม่จำเป็น เช่น ภาชนะ เครื่องครัว หรือหนังสือให้ผู้อื่นยืม เพราะเหตุนี้อัลลอฮฺทรงดำหนิใครที่มีประพฤติเช่นนี้ พระองค์เท่านั้นผู้ทรงบริสุทธิ์ และรอบรู้.

อรรถาธิบายซูเราะห์กาซร์ ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝۱ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ۝۲ وَإِن شَاءْنَاكَ هُوَ ۝۳ الْأَبْتَرُ ﴾

(๑). อัลลอฮฺทรงกล่าวแก่ท่านรอซูลคืออลลัดลอสูอะลัยฮิอะซัลลัม ถึงการได้รับความโปรดปราน :

﴿ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴾ : “ แท้จริงเราได้ประทานอัลกาซร์แก่เจ้าแล้ว ”

คือความดีและความประเสริฐอันมากมาย จากความประเสริฐนั่นเอง อัลลอฮฺทรงประทานแก่รอซูลคืออลลัดลอสูอะลัยฮิอะซัลลัม ในวันปรโลก มีแม่น้ำที่ถูกเรียกว่า : อัลกาซร์ โดยที่ความยาวของมันใช้ระยะการเดินทางแรมเดือน และความกว้างของมันใช้ระยะการเดินทางแรมเดือน และน้ำของมันมีความขาวยิ่งกว่าน้ำนม และรสชาติหวานอร่อยยิ่งกว่าน้ำผึ้ง ภาชนะของมันมีจำนวนเท่ากับดวงดาวบนท้องฟ้า ด้วยความมากของมันเกิดเปล่งประกายรัศมีออกมา และผู้ใดได้ดื่มมันหนึ่งครั้ง เขาจะไม่มีวันกระหายหลังจากนั้นอีกต่อไป.

(๒). และเมื่อพระองค์ทรงบอกความโปรดปรานของพระองค์ที่ประทานให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัดคืออลลัดลอสูอะลัยฮิอะซัลลัม พระองค์ทรงใช้ให้ขอบคุณเนื่องจากสิ่งนั้น ดังที่พระองค์ทรง

ตรัสว่า : ﴿ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْسِرْ ﴾ : “ ดังนั้นเจ้าจงละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้าและจงเชือดสัตว์พลี ” พระองค์ทรงจะจงอโศกอย่างนี้ เพราะแท้จริงทั้งสองอย่างนี้เป็นการทำงานที่ประเสริฐยิ่ง และเป็นการสร้างความใกล้ชิดต่อพระองค์ยิ่ง เพราะการละหมาดจะทำให้เกิดความสงบนิ่งทั้งจิตใจและร่างกายเพื่ออัลลอฮ์ เป็นตัวผลักดันสู่ความเป็นบ่าวแห่งพระเจ้าที่ควรค่าแก่การเคารพภักดี ส่วนการเชือดสัตว์พลี คือการสร้าง ความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ด้วยสิ่งทีประเสริฐยิ่งในขณะที่เขาเชือดสัตว์พลี และการนำทรัพย์สินออกทั้งที่มนุษย์ถูกสร้างให้มีความหวงแหนและตระหนี่

(๓). ﴿ إِنَّ شَانِئَكَ ﴾ : “ แท้จริงศัตรูของเจ้านั้น ” คือผู้ที่เกลียด คำหิและลดเกียรติท่าน.

﴿ هُوَ الْآبِتْرُ ﴾ : เขาเป็นผู้ถูกตัดขาด คือถูกตัดขาดให้ออกจากทุกความดีงาม การงานและการรำลึก ส่วนท่านนบีคืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ท่านเป็นผู้ที่มีความเพียบพร้อมจริง ซึ่งเพียบพร้อมในแบบของมนุษย์ที่ถูกสร้าง อันเนื่องมาจากการเชิดชู ยกย่อง และมีผู้คอยช่วยเหลือ และผู้ที่ติดตามท่านอย่างมากมาย.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลกาฟิรูน ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝١ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝٢ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝٣ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ۝٤ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝٥ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝٦ ﴾

(๑-๖). คือ : โอ้ผู้หมัดเอ๋ย จงเป่าประกาศอย่างโจ่งแจ้งและอย่างชัดเจนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเถิดว่า ﴿ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴾ : “ ฉันจะไม่เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีอยู่ ” คือฉันขอปลีกตัวออกห่าง ไม่เกี่ยวข้องกับใดๆจากสิ่งทีพวกเขาเคารพภักดีอื่นจากพระองค์ทั้งทีเปิดเผยและซ่อนเร้น ﴿ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴾ : “ และพวกท่านก็ไม่ใช่ผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉันเคารพภักดี ” อันเนื่องมาจากพวกเจ้ามิบริสุทธีใจต่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ เพราะการเคารพภักดีของพวกท่านต่อพระองค์นั้น มีหุ้นส่วนปะปนกับการตั้งภาคี ด้วยเหตุนี้จะไม่ถูกเรียกว่า การเคารพภักดีที่แท้จริง และพระองค์ได้ให้ท่านนบีคืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมย้ายอยู่หลายครั้ง เพื่อบ่งบอกให้เห็นถึงจุดยืนตั้งแต่เริ่มแรกในการไม่ประพฤติดตามพวกเขา และส่วนที่

สองเป็นการย้ำถึงยืนจุดยืนเดิม เพื่อให้จุดยืนเกิดความสอดคล้องกัน และด้วยเหตุนี้เพื่อที่จะแยกให้เห็นชัดเจนระหว่างสองกลุ่ม และเป็นการจำแนกระหว่างสองกลุ่มอย่างชัดเจน ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า : ﴿ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴾ :

“ สำหรับพวกท่านก็คือศาสนาของพวกท่าน และสำหรับฉันก็คือศาสนาของฉัน ” เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴾ الإسراء : ๘๔

“ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ทุกคนจะทำตามรูปแบบของเขา ฉะนั้นพระเจ้าของพวกท่านทรงรู้ดีถึงถึงผู้ที่เขาสมควรได้รับแนวทางอย่างถูกต้อง ” พวกท่านเป็นผู้ขอปลีกตัวออกห่างในสิ่งที่ฉันปฏิบัติอยู่ และฉันก็ขอปลีกตัวออกห่างในสิ่งที่พวกท่านนั้นปฏิบัติอยู่.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลนัศร์ ถูกประทาน ณ นครมาดีนะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۗ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴾

(๑-๓). ในซูเราะห์ที่มีเกียรตินี้ เป็นข่าวดีอย่างหนึ่ง และคำสั่งใช้ให้ท่านรอซูลคืออลลัดลอสูอะลัยฮิวะซัลลัมเมื่อขณะได้รับข่าวดีอันนี้ เป็นทั้งสัญญาณ และให้ระวังถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในสิ่งที่จะเกิดขึ้นนั้น ดังนั้นการได้รับข่าวดีนี้เป็น ข่าวดีที่ว่าท่านรอซูลคืออลลัดลอสูอะลัยฮิวะซัลลัมจะได้รับการชัยชนะ และการพิชิตเมืองมักกะฮ์ ตลอดจนผู้คนต่างหลังไหลเข้ารับอิสลาม.

﴿ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴾ : “ ในศาสนาของอัลลอฮ์เป็นหมู่ๆ ” โดยที่จำนวนอันมากมายจากพวกเขา นั้น เป็นเครื่องญาติของท่านนบีมุฮัมมัดคืออลลัดลอสูอะลัยฮิวะซัลลัม และผู้ช่วยเหลือท่านภายหลังที่เคยเป็นปรปักษ์กับท่าน และแล้วเหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นจริง.

และส่วนคำสั่งใช้นั้นคือ หลังจากได้รับชัยชนะและการพิชิตเมืองมักกะฮ์ อัลลอฮ์ทรงบัญชาแก่รอซูลคืออลลัดลอสูอะลัยฮิวะซัลลัมมีการขอขมา และสวดศีสรรเสรีญ ตลอดจนขออภัยโทษต่อพระองค์.

และส่วนสัญญาณต่อมาในโองการนี้ มีสองสัญญาณด้วยกัน : คือสัญญาณว่าแท้จริงศาสนาอิสลามจะได้รับการชัยชนะอย่างต่อเนื่อง และจะเพิ่มไปเรื่อยๆเมื่อมีการสวดศีสรรเสรีญ และ

การขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ จากท่านรอซูลคืออัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัมเพราะนี่คือบางส่วนจาก การขอขอบคุณ และอัลลอฮ์ทรงตรัสว่า : ﴿لِيَنشُكَّرُمَّ لَا زَيْدِنكُمْ﴾ :

“ หากผู้เข้าทั้งหลายได้ทำการขอขอบคุณ แน่แน่นอนข้าจะเพิ่มพูนแก่พวกท่านอย่างแน่นอน ” และ ชัยชนะนี้ได้เกิดขึ้นจริงหลังจากยุคสมัยคอลีฟะฮ์ทั้งสี่และชนในยุคหลังจากพวกเขาในประชาชาติอิสลาม ในยุคนั้น และการช่วยเหลือของอัลลอฮ์ยังคงมีต่อไปจนกระทั่งอิสลามไปถึงจุดที่ ศาสนาอื่นยังไปไม่ถึง และจะมีการกระจัดกระจายของศาสนายังสถานที่ที่ศาสนาอื่นยังเข้าไปไม่ถึง จนเมื่อประชาชาติอิสลามเกิดความขัดแย้งในเรื่องศาสนา และแล้วพวกเขาถูกทดสอบให้ เกิดความแตกแยกกันไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และถึงขั้นแตกกระจัดกระจายกันออกไปอัน เนื่องจากระเด็นศาสนา ดังที่มันได้ปรากฏขึ้น แต่อย่างไรก็ตามประชาชาตินี้ก็ยังดำรงไว้ซึ่ง ศาสนานี้ อันเป็นความเมตตาของพระองค์ ศาสนาอิสลามก็ยังคงประจักษ์สูงตระหง่านไม่ว่า สภาวะใดก็ตามที่เกิดขึ้น.

ส่วนสัญญาณที่สองคือ สัญญาณว่าอายุขัยของท่านนบีคืออัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัมเข้า ใกล้เคียงมาแล้ว นั่นหมายความว่าอายุของท่านสมบูรณ์แล้ว อัลลอฮ์ทรงสาบานเช่นนี้ ก็เพราะว่า แท้จริงเมื่อเรื่องราวต่างๆถึงจุดสิ้นสุดเรียบร้อย ต้องปิดท้ายด้วยการขอภัยโทษ เช่นการ ละหมาด และการประกอบพิธีฮัจญ์และอื่นๆอีกมากมาย โดยที่อัลลอฮ์ทรงตั้งใช้ให้สรรเสริญ สดุดี ขอภัยโทษต่อพระองค์ในสภาพดังกล่าวนี้ บ่งบอกว่าอายุขัยของท่านนั้นกำลังหมดลง ดังนั้นจงเตรียมตัวเถิดที่จะพบกับพระองค์ และอายุของท่านจะถูกดับลงด้วยสิ่งที่ประเสริฐยิ่งที่ ท่านนบีคืออัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัมจะประสบพบมัน ขอพระองค์อัลลอฮ์ทรงยกย่องเกียรติคุณ และควาผาสุกแก่ท่านด้วยเถิด ด้วยเหตุนี้ท่านนบีคืออัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัมจึงได้ตีความหมาย จากอัลกรุอ่าน และท่านก็ขอวิงวอนในเวลาละหมาดของท่าน และมักจะกล่าวบ่อยครั้ง ในขณะ รุกัวะและสุญูดของท่านว่า :

« سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي »

“ มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน โอ้ผู้อภิบาลของข้าพระองค์ และการสดุดีสรรเสริญต่อ พระองค์ท่าน โอ้ผู้อภิบาลของข้าพระองค์โปรดทรงอภัยโทษแก่ฉัน ”

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลมะซัด ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾
سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ
مَّسَدٍ ﴿٥﴾ ﴾

อบูละฮับ เขาเป็นลุงของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และยืนกรานเป็นศัตรูอันฉกาจ และสร้างความเดือดร้อนต่อท่านอย่างหนักโดยไม่คำนึงถึงศาสนาและเครือญาติที่จะคอยปกป้อง ขอพระองค์ทรงให้เขานำรังเกียจด้วยเถิด แล้วอัลลอฮ์ทรงได้ดำหนิเขาด้วยการดำหนิอย่างรุนแรง มันคือความอัปยศที่กระหน่ำบนตัวของเขาจนถึงวันปรโลก ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า :

(๑). ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ ﴾ : มือทั้งสองของอปีละฮับจงพินาศ หมายถึงมือทั้งสองของเขาได้ขาดทุนแล้วและเป็นผู้ทุกข์ทรมานยิ่ง ﴿ وَتَبَّ ﴾ : แล้วเขาก็พินาศแล้ว หมายถึงเขาไม่ได้รับกำไรใดเลย.

(๒). ﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ ﴾ : ทรัพย์สินสมบัติของเขามีได้อำนวยประโยชน์แก่เขา คือสิ่งที่เขาครอบครองมันทำให้เขาโอหังอย่างอธรรม ﴿ وَمَا كَسَبَ ﴾ : และสิ่งที่เขาได้ขวนขวายไว้ คือมันไม่ผลักให้เขาหลุดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์แต่อย่างใด เมื่อการลงโทษประสบแก่เขา.

(๓-๕). ﴿ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴾ : เขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนรกที่มีไฟลุกโชน คือไฟนรกจะห้อมล้อมเขาไว้ทุกด้าน ﴿ وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴾ : ทั้งภรรยาของเขาด้วยนางเป็นผู้แบกฟืน เธอก็เช่นเดียวกันคอยที่จะรังแกและสร้างความเดือดร้อนต่อท่าน นบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อย่างมากมาย โดยการยุยงช่วยเหลือสามีของนางในการประพาดิชั่วและการเป็นศัตรู และนางเคยโยนใส่สิ่งไม่ดี และเร่งรีบอย่างสุดกำลังในการรังแกท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และนางได้รวบรวมตราบาปอันมากมายบนหลังของนางประหนึ่งว่านางได้แบกฟืนอยู่ แท้จริงพระองค์ทรงได้เตรียมมันบนคอของนางเชือกเส้นหนึ่ง ﴿ مِنْ مَّسَدٍ ﴾ : จากการร้อยถักด้วยใยอินทผลัม หรือนางแบกฟืนในนรกลงบนสามีของนางเอง โดยนางถูกรวนที่คอของนาง เป็นเชือกถักมาจากใยอินทผลัม.

และทั้งหมดในซูเราะห์นี้เป็นสัญญาณหนึ่งอันประจักษ์ชัดว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงได้ประทานซูเราะห์นี้ ทั้งที่อับดุลฮับและภรรยาของเขาก็ยังมีเสียชีวิตอยู่ในขณะนั้น และพระองค์ทรงบอกอีกว่า เขาทั้งสองนั้นจะโดนลงโทษในนรก และด้วยเหตุนี้บั้นปลายของเขาทั้งสองก็จะไม่มีวันเข้ารับอิสลามอย่างแน่นอน จนกระทั่งมันได้ปรากฏจริงตามที่พระองค์ทรงบอกเอาไว้ก่อนหน้า พระองค์ผู้ทรงรอบรู้ถึงเร็นลับ และผู้ทรงเป็นพยาน.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลอิคลาศ ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾ ﴾

(๑). ﴿ قُلْ ﴾ : จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ด้วยคำพูดอย่างหนักแน่น เชื่อมมั่นต่อพระองค์ตามด้วยใคร่ครวญถึงความหมายที่ว่า : ﴿ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ : พระองค์คือผู้ทรงเอกะ คือคำจำกัดเฉพาะพระองค์ โดยการให้เอกภาพ ดังนั้นพระองค์ทรงเอกะด้วยความสมบูรณ์ ผู้ซึ่งมีพระนามอันวิจิตสวยงาม และคุณลักษณะที่สมบูรณ์และสูงส่ง และการกระทำของพระองค์นั้นทรงบริสุทธิ์ยิ่ง ผู้ที่ไม่มีสิ่งใดคู่ควรเสมอเหมือน.

(๒). ﴿ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴾ : อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่พึ่ง คือทุกความปรารถนาต้องพึ่งพระองค์ ดังนั้นชาวโลกเบื้องบนและเบื้องล่างทั้งหลาย ต้องพึ่งยังพระองค์อย่างหมดจด พวกเขาต่างขอต่อพระองค์สิ่งที่ตนปรารถนา และต้องการอย่างยิ่งในทุกความจำเป็นในการดำรงอยู่ของพวกเขา เพราะพระองค์ผู้ทรงสมบูรณ์แบบ ทั้งด้านคุณลักษณะของพระองค์ พระองค์ผู้ทรงรอบรู้ซึ่งความรู้ของพระองค์นั้นทรงสมบูรณ์ยิ่ง ผู้ทรงสุขุมนิมนวลซึ่งความสุขุมของพระองค์นั้น ทรงสมบูรณ์ยิ่ง ผู้ทรงเมตตาซึ่งความเมตตาของพระองค์นั้นทรงสมบูรณ์ยิ่ง ผู้ซึ่งความเมตตาของพระองค์แผ่ไพศาลทั่วทุกสรรพสิ่งส่วนคุณลักษณะอื่นๆที่มีทำนองเดียวกัน.

(๓). และจากความสมบูรณ์ของพระองค์ แท้จริงพระองค์ทรง ﴿ لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴾ ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ เนื่องจากความสมบูรณ์ที่พระองค์ไม่ทรงพึ่งสิ่งใด.

(๔). ﴿ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴾ : และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ ไม่ว่าจะด้วยบรรดาพระนาม และบรรดาคุณลักษณะ และบรรดาการบริหารจัดการของพระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่เกรียงไกร.

ดังนั้นซูเราะห์นี้ประมวลเนื้อหาบนการให้เอกภาพต่อพระนามและคุณลักษณะของพระองค์.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลฟะลัก ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾ ﴾

(๑). คือ ﴿ قُلْ ﴾ : จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ว่าฉันเป็นผู้ขอความคุ้มครอง ﴿ أَعُوذُ ﴾ : คือฉันขอมุ่งไปสู่อันปลอดภัยและขอให้ได้รับ และขอทำการปกป้องตัวฉัน ﴿ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ : ต่อผู้อภิบาลแห่งรุ่งอรุณคือผู้ที่ทำให้เมล็ดพืชและอินทผลัมปรือออกและผู้เผยแพร่รุ่งอรุณในยามเช้า.

(๒). ﴿ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴾ : ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่พระองค์ได้ทรงสร้างขึ้น หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่อัลลอฮ์ทรงสร้างทั้งหมดไม่ว่ามนุษย์ ญิน สัตว์นานาชาติ โดยขอความคุ้มครองต่อผู้สร้างมันให้พ้นจากความชั่วร้ายที่อยู่ในมัน.

(๓). หลังจากนั้นพระองค์ทรงเจาะจงความชั่วจำกัดแคบลงทีละชนิด โดยก่อนหน้านี้อันพระองค์ทรงกล่าวแบบกว้างๆ ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า : ﴿ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴾ และจากความชั่วร้ายแห่งความมืดของเวลากลางคืนเมื่อมันแผ่ปกคลุม หมายถึง จากความชั่วร้ายที่อยู่ในยามกลางคืนขณะที่ความมืดมันปกคลุมมนุษย์ และวิญญาณร้ายกระจัดกระจายในยามนั้น ตลอดจนสัตว์นานาชาติที่คอยทำอันตราย.

(๔). ﴿ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴾ : และจากความชั่วร้ายของบรรดาผู้เสกเป่าในปมเงื่อนคือจากบรรดานักไสยศาสตร์ที่คอยทำไสยศาสตร์ด้วยการเป่าในปมเงื่อนซึ่งเขาจะผูกปมเงื่อนบนไสยศาสตร์นั้น.

(๕). ﴿ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴾ : และจากความชั่วร้ายของผู้อิจฉาเมื่อเขาอิจฉา ผู้อิจฉาคือผู้ที่ชอบให้ความโปรดปรานของผู้อื่นมลายหายไป ดังนั้นเขาพยายามที่จะทำให้ความโปรดปรานนั้นหายไปด้วยทุกวิถีทางที่เขาสามารถกระทำได้ ด้วยเหตุนี้จำเป็นต้องขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์จากความชั่วร้ายเหล่านี้ และทำลายเล่ห์อุบายของผู้อิจฉา รวมถึงคนที่อิจฉาริษยาคนอื่นเช่นกัน เพราะมันจะไม่เกิดขึ้น นอกจากต้องเป็นผู้อิจฉา ตามสันดานร้ายและมีจิตใจที่สกปรกมาก่อน.

ดังนั้นซูเราะห์นี้ประมวลเนื้อหาการขอความคุ้มครองให้พ้นจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลาย และซูเราะห์นี้บ่งบอกว่าการทำไสยศาสตร์นั้น เกิดขึ้นจริงและส่งผลอันตราย ด้วยเหตุนี้สมควร ต้องขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากสิ่งนั้นและจากผู้กระทำด้วย.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลนาซ ถูกประทาน ณ นครมาดีนะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ أَلْوَسَاةِ الْخَنَازِيرِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾ ﴾

(๑-๖). และซูเราะห์นี้เช่นเดียวกันประมวลเนื้อหาการขอความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลแห่งมวลมนุษย์ และผู้อำนาจปกครองของพวกเขา และผู้เป็นเจ้าของที่ควรเคารพภักดีของพวกเขาให้พ้นจากชัยฏอนซึ่งมันคือฐานของความชั่วร้ายทั้งหมดทั้งปวง และส่วนหนึ่งจากการสร้างความโกลาหลและชั่วร้ายของมันคือ

﴿ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴾ : ซึ่งมันกระซิบกระซาบในหัวอกของมนุษย์ หมายถึงมัน จะทำให้ความชั่วนั้นดูว่าดีสำหรับพวกท่าน และจะให้พวกเขาเห็นมันอยู่ในรูปของสิ่งที่ดี (มอง ความชั่วว่าดี) และคอยยุยงให้พวกเขาปรารถนาไปกระทำมัน และมันทำให้พวกเขาประวิงออก จากความดีสักครู่หนึ่ง และมันทำให้พวกเขาเห็นมันกลายสภาพเป็นอย่างอื่น และรูปแบบนี้ แหละมันจะมักกระซิบกระซาบเยอะมาก หลังจากนั้น ﴿ أَلْوَسَاةِ الْخَنَازِيرِ ﴾ : มันก็ทำที่ล่าช้า จากการกระซิบกระซาบล่อลวง เมื่อบ่าวคนนั้นรำลึกถึงพระองค์ และเขาขอความช่วยเหลือต่อ พระองค์โดยการขับไล่มัน ดังนั้นสมควรอย่างยิ่ง ต้องขอความช่วยเหลือ ขอความคุ้มครอง และ ขอให้อัลลอฮ์ทรงปกปักรักษาให้ปลอดภัย เพราะพระองค์ผู้ทรงสร้างมนุษย์ และแท้จริงสิ่งถูก สร้างทั้งหลายอยู่ภายใต้การจัดการของพระองค์ และอำนาจปกครองของพระองค์ ดังนั้นทุก ชีวิตแค่เพียงจุดขมับมันก็หมดสิ้นแล้ว และการเป็นเจ้าของพระองค์ ผู้ทรงสร้างพวกเขาเพื่อการ เคารพภักดี และการเคารพภักดีต่อพระองค์จะไม่สำริดผลแก่พวกเขาแต่อย่างใด นอกจากพวกเขา จะได้รับการปกป้องพ้นจากศัตรูของพวกเขา ศัตรูที่คอยขัดขวางจากสิ่งนั้น และมันจะสร้าง เกราะขวางกั้นระหว่างพวกเขากับสิ่งนั้น และมันพยายามล่อลวงให้มนุษย์เป็นพวกเดียวกับมัน

เพื่อให้พวกเขามีบันปลายสู่สวรรค์ ส่วนการกระชิบกระซาบเช่นเดียวกัน ทั้งที่มาจากญินและมนุษย์ ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงตรัสว่า : ﴿ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّكَاسِ ﴾ : จากหมู่ญินและมนุษย์

และสุดท้ายนี้ขอสรรเสริญแด่อัลลอฮ์ผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ทั้งตอนแรกและสุดท้าย ทั้งเปิดเผยและซ่อนเร้น และเราขอแด่พระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงทำให้ความโปรดปรานของพระองค์สมบูรณ์ และทรงภัยโทษจากบรรดาบาปของเรา ซึ่งมันกีดกันขัดขวางระหว่างเราจากความจำเริญทั้งหลาย และความผิดที่มาจากอารมณ์ใฝ่ต่ำต่างๆที่มันทำให้หัวใจของเราขาดความใคร่ครวญต่อโอองการต่างๆของพระองค์ เราปรารถนาอย่างแรงกล้าต่อพระองค์ อย่าได้ทรงให้เราถูกห้ามจากความดีงาม ณ ที่พระองค์ อันเนื่องจากความชั่วของเราที่เราได้ประพฤติมัน เพราะไม่มีใครหมัดหวังต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์นอกจากกลุ่มชนผู้ปฏิเสธ และไม่มีใครท้อแท้จากความเมตตา นอกจากเขื่อนั้นอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด และขออัลลอฮ์ทรงยกย่องเกียรติคุณและประทานความผาสุกแก่เรือซูล์อัสสลัลลอสูละลัยฮิวะซัลลิมของพระองค์ และวงวานของท่าน ตลอดจนสาวกทั้งหลายเถิด โดยยกย่องเกียรติคุณพร้อมความผาสุกอยู่เรื่อยไปตลอดกาลเวลา และสุดท้ายนี้มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์แด่อัลลอฮ์ผู้ทรงโปรดประทานความโปรดปรานและความดีงามทั้งหลายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ทุกน่านปีการเกิด.

คำถามจากบทนำและอธิบาย

๑. ใครเป็นผู้แต่งบทเรียนต่างๆที่สำคัญนี้ ?

อับดุลอาซีซ บินบาซ. มุฮัมมัด บินอุซัยมีน. ฮัยซัม ซัรฮาน.

๒. เพราะเหตุใดเราถึงศึกษาบทเรียนต่างๆที่สำคัญนี้ ?

เพราะมันเป็นสิ่งสำคัญ. เพราะนักวิชาการได้สังเกตเห็นให้มีความสำคัญต่อมัน.

เพราะในบทเรียนนี้มีสิ่งที่มีมุสลิมต้องศึกษา. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๓. ในตัวบทหนังสือนี้ประมวลเนื้อหาอะไรบ้าง ?

สภาพของมุสลิมกับอัลกรูอ่านและการให้อีกภาพ.

การละหมาดและการอาบน้ำละหมาด. จรรยา มารยาท. การเตือนให้ออกห่างจากความฝ่าฝืน. การเตรียมพิธีศพ. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๔. มุสลิมต้องเริ่มด้วยการศึกษาและปรับปรุงในเรื่องการอ่านและการท่องจำตลอดจนอธิบายให้เข้าใจด้วย...?

ชูเราะห์อัลอะลัก. ชูเราะห์ฟาติฮะห์. ชูเราะห์อัลอิคลาศ.

๕. มนุษย์ถูกแบ่งในการใคร่ครวญอัลกรุอ่านและการปฏิบัติมันออกไปเป็นสองฝ่าย และสายกลาง? : (ถูก ผิด)

๖. หนังสืออรรถาธิบายเล่มใดสมควรแก่นักเรียนในการเริ่มอ่าน ?

อิบนุกะซีร์. อิบนุชะดีย์. อัลกรุตูปีย์.

๗. นักศึกษาควรที่จะเริ่มหนังสือแบบสรุปก่อนหนังสือที่มีเนื้อหายาว ?

: (ถูก ผิด)

๘. นักเรียนควรอ่านหนังสืออรรถาธิบายอัลกรุอ่านตามซูเราะห์ที่ทำให้เขาเกิดความสนใจอยู่ตลอดเวลา ในการอ่านและซ้ำๆกันอยู่บ่อยครั้งอย่างเช่นซูเราะห์อัลกอซ้อซ และมัรยัม และกะฮ์ฟีย์ ? : (ถูก ผิด)

๙. เป็นไปได้สำหรับนักเรียนในการสลับฟังการอรรถาธิบายที่ได้รับการอัดเสียงไว้และถูกอ่านไว้แล้วเมื่อการอ่านมันทำให้เขาเกิดความลำบาก ? : (ถูก ผิด) เช่น โปรแกรมอรรถาธิบายอัลกรุอ่านแบบเสียงจากดัตฟิร้อซชะดีย์

๑๐. ท่านนบีได้ย้ำเตือน ใครที่อ่านอัลกรุอ่านโดยที่เขาไม่ใคร่ครวญความหมายของมัน ?

: (ถูก ผิด)

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลฟาติซะห์

๑๑. ซูเราะห์นี้ถูกเรียกเช่นนี้ ก็เพราะมันประมวลเนื้อหาอยู่ในซูเราะห์อื่นมากมาย ไม่มีเนื้อหาใดออกไปจากมัน และไม่มีสิ่งใดเหมือนมัน ? : (ถูก ผิด)

๑๒. ซูเราะห์ฟาติซะห์ถูกเรียกชื่อนี้เพราะอะไร ?

.....

๑๓. บรรดานามชื่อของซูเราะห์ฟาติซะห์ : ?

อุมมุลกุรอ่าน (แม่บทของอัลกรุอ่าน.) ซับอุลมะชานี (เจ็ดโองการที่ถูกอ่านเป็นประจำ).

อีรูกะฮ์ (การเสกเป่า). อัซซอลาห์ (การละหมาด). ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๑๔. การขอความคุ้มครองนั้น เป็นวาฮิบ ก่อนที่จะเริ่มอ่านอัลกรุอ่าน พร้อมกันนั้น แท้จริงเราอยู่ในการเคารพภักดี ไม่ใช่การฝ่าฝืน อะไรคือสาเหตุ ? :

.....

๑๕. อะไรคือความหมายของคำว่า : **وَأَعُوذُ** ?

.....

๑๖.ทำไมชัยฏอนถึงถูกเรียกว่า : อรรอญิม ?

- เพราะมันถูกสาปแช่ง คือถูกสลักไสจากความเมตตา. เพราะมันถูกขว้างด้วยหมู่ดาวตก.
- เพราะมันจะคอยขว้างลูกหลานอาดัมด้วยโรคภัยไข้เจ็บและข้อคลุมเครือ.
- ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๑๗.อักษรลากสระและประโยคหลังมัน ในการกล่าวบิซมิลละฮ์ ทั้งสองอันนี้เกี่ยวข้องกับคำกริยาที่ถูกตัดไปสุดท้ายเหมาะสมหรือไม่ ? : (ถูก ผิด)

๑๘. อัลลอฮฺ ﷻ คือ ?

- ผู้เป็นเจ้าของที่ควรค่าแก่การเคารพภักดี ทั้งด้านความรักและการเทิดทูน. นามชื่อนี้ไม่ถูกตั้งชื่อให้คนใด เว้นแต่อัลลอฮ์เท่านั้น. เป็นที่กลับสำหรับพระนามชื่อต่างๆ. กล่าวได้ว่าเป็นพระนามชื่ออันสูงส่ง. ห้ามมิให้ตัดตัว อลิฟ และลาม ขณะวิงวอนเรียก (เป็น ﷻ).
- ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๑๙.อะไรคือข้อแตกต่างระหว่างสองพระนามชื่อของอัลลอฮ์อันสวยงาม : อรรอฮ์มาน และอรรเราะฮีม ?

.....

๒๐.การเอาใจใส่ดูแลของพระองค์แก่ปวงมนุษย์มี สองชนิด คืออะไร ?

- แบบทั่วไปและเจาะจงเฉพาะ. แบบปราศจากเงื่อนไข และเจาะจงเป็นเงื่อนไข.

๒๑.การวิงวอนของบรรดาศาสนทูตของพระองค์ใช้สำนวนที่เยอะกันมากคือ ?

- อัลลอฮุมมา. อรรร็อบ.

๒๒.คำว่า **يَوْمَ الدِّينِ** คือความหมายใด ?

- วันปรโลก. วันนั้นมนุษย์จะถูกพิพากษาด้วยการทำงานของพวกเขาที่เคยกระทำ. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๒๓. ﴿ اٰهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴾ : คือบทวิงวอนที่เป็นแม่บทครอบคลุม และมีผลยิ่งแก่บ่าว ?

- : (ถูก ผิด)

๒๔.คำว่า **الدِّينِ** ถูกหมายถึงความหมายใด ?

- การตอบแทน. การงาน. บางครั้งหมายถึง การตอบแทน และบางครั้งหมายถึง การงาน.

๒๕.การใช้คำ *كَبُرُ* นำหน้าตัวแปร มีประโยชน์อย่างไร ?

○ ทำให้ถ้อยคำรุนแรง. ○ ไม่มีสารประโยชน์ใด.

๒๖.การเอาอิบาตะชี้หน้าการขอความช่วยเหลือ อยู่ในบริบทใด ?

○ บริบททั่วไปนำหน้าบริบทจะจงเฉพาะ. ○ สิทธิของอัลลอฮ์นำหน้าเหนือกว่าสิทธิของบ่าว. ○ ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๒๗.ทำไมโองการนี้ ﴿ *كَبُرَ كَبْرًا* ﴾ ถึงใช้รูปแบบพหูพจน์ ?

.....

๒๘.คำว่า อิบาตะห์ มีความหมายว่าอะไร ?

○ คำนามที่ครอบคลุมถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักและทรงพอพระทัยจากการทำงานและวาจาต่างๆ ทั้งที่เปิดเผยและปกปิด.

○ การศัลโรวาบอ่อนนุ่มเพื่ออัลลอฮ์ด้วยการน้อมนำปฏิบัติคำสั่ง และละทิ้งสิ่งต้องห้าม ทั้งรักและเทิดทูน. ○ บางครั้งถูกให้ความหมายแก่นั้นและแก่นี้บ้าง.

๒๙.เป้าหมายของทางนำใน คำกล่าวของพระองค์ที่ว่า : ﴿ *أَهْدَا* ﴾ คือข้อใด ?

○ ทางนำที่เป็นข้อชี้แนะและชี้แนะ. ○ ทางนำที่ได้รับความสำเร็จ. ○ ถูกทั้งหมด.

๓๐.บรรดาผู้ที่พระองค์ทรงหมายถึงในโองการที่ว่า : ﴿ *صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ* ﴾ คือใคร ?

○ ทุกคนที่ศรัทธาจากประชาชาตินี้.

○ ผู้ที่พระองค์ทรงโปรดปรานแก่พวกเขาจากบรรดาศาสนทูต บรรดาผู้ที่เชื่อโดยศรัทธา บรรดาผู้เสียชีวิตในสงคราม และบรรดาผู้ที่ประพฤติดี.

๓๑.โองการนี้ประมวลเนื้อหา ﴿ *إِنَّا كُنَّا نَسْتَعِيبُكَ* ﴾ รวมระหว่างบทบัญญัติและการกำหนดสถานะ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๓๒.ซูเราะห์ใดที่ประมวลเนื้อหาที่โดดเด่นจากซูเราะห์อื่นๆที่มีในอัลกรุอ่าน ?

○ ซูเราะห์ฟาติฮะห์. ○ โองการกุรซีญ์. ○ ซูเราะห์อัลอิคลาศ.

๓๓.โองการนี้ ﴿ *أَهْدَا الصِّرَاطَ* ﴾ ถูกประมวลเนื้อหาเพิ่มเติมในเรื่องใด ?

○ การยืนยันต่อศาสนทูต. ○ ตอบโต้กลุ่มอุมตริและหลงทางทั้งหมด. ○ ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๓๔.โองการนี้ ﴿ *مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ* ﴾ ถูกประมวลเนื้อหาเพิ่มเติมในเรื่องใด ?

○ แท้จริงการตอบแทนจะมีความยุติธรรม. ○ แท้จริงว่าเป็นผู้กระทำจริง. ○ แท้จริงการตอบแทนนั้นอยู่บนผลงานการกระทำ. ○ ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

คำถามจากอรรถาธิบายโองการอัลกรุซีย์

๓๕. โองการกรุซีย์ถูกเรียกชื่อนี้ ในนั้นมีกรกล่าวถึงพระที่นั่ง ?

: (○ ถูก ○ ผิด)

๓๖. โองการใดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในอัลกรุอ่าน ?

○ โองการที่ว่าด้วยสินเชื่อ. ○ โองการที่ว่าด้วยสิทธิสิบจำพวก. ○ โองการอัลกรุซีย์.

๓๗. อัลกรุอ่านต่างมีความยิ่งใหญ่สูงส่งอันเนื่องจากความหมาย ?

: (○ ถูก ○ ผิด)

๓๘. ในโองการอัลกรุซีย์มีพระนามชื่ออัลลอฮ์กี่ชื่อ ?

○ ห้าชื่อ. ○ หกชื่อ. ○ เจ็ดชื่อ.

๓๙. พระนามชื่อของอัลลอฮ์ที่ว่า : **الْحَيُّ** ผู้ทรงมีชีวิต ในนามชื่อนี้สมบูรณ์ในด้านใด ?

○ ด้านตัวตนของพระองค์. ○ ด้านอำนาจปกครองของพระองค์.

๔๐. พระนามชื่อของอัลลอฮ์ที่ว่า : **الْقَيُّمُ** ผู้ทรงดำรงบริหารกิจการ ในนามชื่อนี้สมบูรณ์ในด้านใด ?

○ ด้านตัวตนของพระองค์. ○ ด้านอำนาจการปกครองของพระองค์.

๔๑. เมื่อพระนามทั้งสอง **الْحَيُّ** อยู่พร้อมกับ **الْقَيُّمُ** บ่งบอกว่าสมบูรณ์ทั้งด้านตัวตนของพระองค์และอำนาจการปกครอง? : (○ ถูก ○ ผิด)

๔๒. พระนามชื่อของอัลลอฮ์ที่ว่า **الْحَيُّ** อยู่พร้อมกับ **الْقَيُّمُ** ในอัลกรุอ่านซ้ำกันกี่ที่ ?

○ สามที่. ○ สี่ที่. ○ สองที่.

๔๓. จำเป็นอย่างยิ่งที่คุณลักษณะที่ถูกต้องที่ถูกต้องนั้น ปฏิเสธให้พ้นจากคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ดังที่อัลลอฮ์ทรงปฏิเสธมันจากตัวตนของพระองค์ และท่านรอซูลคืออัลลอฮ์อะลยฮะซัลลัมได้ปฏิเสธเอาไว้ให้ ซึ่งคุณลักษณะที่ไม่เหมาะสมกับพระองค์ พร้อมกับต้องยืนยันคุณลักษณะตรงข้ามให้เกิดความสมบูรณ์ เพราะการปฏิเสธอย่างเด็ดเดี่ยวว่าไม่สมบูรณ์ เช่น เราขอปฏิเสธการง่วงและการนอนที่จะประสบต่อพระองค์ พร้อมกันนั้นพระองค์ทรงมีชีวิตและการดำรงบริหารกิจการอย่างสมบูรณ์แบบ ประโยคนี้ถูกต้อง ?

: (○ ถูก ○ ผิด)

๔๔. อัลลอฮฺไม่ทรงอนุมัติแก่คนใดคนหนึ่งการที่จะไปไกลเกลี้ยช่วยเหลือผู้อื่น นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงพอพระทัย และพระองค์ไม่ทรงพอพระทัยนอกจาก ? :

○ การให้ออกภาพ. ○ เจริญแบบอย่างบรรดาศาสนทูต. ○ ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๔๕. สิ่งที่อัลลอฮฺทรงให้มวลมนุษย์มีความรู้จากบทบัญญัติศาสนาและการกำหนดสถานะนั้น ?

○ น้อยนิดเท่านั้น. ○ มากมาย.

๔๖. ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾ : โองการนี้อัลลอฮฺทรงรอบรู้ทั้งปัจจุบันและอนาคต

﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ : และทรงรอบรู้ทั้งสิ่งที่ผ่านมา ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๔๗. ความหมายพระนามของอัลลอฮฺที่ว่า الْعَلِيُّ ผู้ทรงสูงส่ง ในด้านใด ?

○ ด้านตัวตนของพระองค์. ○ ด้านคุณลักษณะของพระองค์. ○ ผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่งที่ถูกสร้าง. ○ ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๔๘. โองการใดที่ใครอ่านในยามค่ำคืนแล้ว เขาจะได้รับการดูแลจากอัลลอฮฺ และชัยฏอนก็จะออกห่างจากเขาจนกระทั่งรุ่งเช้า ?

○ โองการสุดท้ายของซูเราะห์บะเกาะเราะห์. ○ โองการอัลกรุชีญ์.

๔๙. โองการกรุชีญ์ถูกอ่านในช่วงใด ?

○ หลังละหมาด 5 เวลา. ○ ช่วงขณะนอน. ○ ยามเช้าและยามบ่าย. ○ ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัซซัจญะละห์

๕๐. ซูเราะห์อัซซัจญะละห์ถูกประทาน ณ ที่ใด ?

○ นครมักกะห์. ○ นครมาดีนะห์.

๕๑. ซูเราะห์อัซซัจญะละห์นี้ประมวลเนื้อหาใดบ้าง ?

○ การส่งเสริม. ○ การขู่ส้าทับ. ○ ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๕๒. พระองค์ทรงตรัสว่า ﴿إِنَّا زُلْزَلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالًا﴾ อีกโองการหนึ่งมาสนับสนุนให้เกิดความกระจ่างขึ้น ดังที่พระองค์ตรัสว่า ﴿فَيَذُرُهَا فَأَعَا صَنْصَفًا﴾ ?

: (○ ถูก ○ ผิด)

๕๓. พระองค์ทรงกล่าวว่า ﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَفْئَالَهَا﴾ คือข้อใด ?

○ บรรดาภูเขาและของเหลว. ○ บรรดาผู้ที่เสียชีวิตและขุมทรัพย์.

๕๔.แผ่นดินเป็นส่วนหนึ่งที่จะมาเป็นพยานมันจะเป็นพยานตามผลงานของบ่าวที่ประพฤติไว้ ?

: (ถูก ผิด)

๕๕.คำตรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿أَشْنَا﴾ คือข้อใด ?

ทุกคนมีสภาพไปตามแต่ละคน. เป็นหมู่ๆที่ต่างกัน.

๕๖.พระองค์ทรงกล่าวว่า ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ อีกโองการหนึ่งมาสนับสนุน
ตั้งที่พระองค์กล่าวว่า : ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا﴾ : الكهف : ๔๑ ?

: (ถูก ผิด)

คำถามจากรรธาธิบายซูเราะห์อัลอาติญาต

๕๗.ซูเราะห์อัลอาติญาตถูกประทาน ณ ที่ใด ?

นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.

๕๘.ความหมายของคำว่า ﴿وَأَعَدِّتِ﴾ คือข้อใด ?

ม้า. ทุกสิ่งที่เคลื่อนไหว. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๕๙.ซูเราะห์อัลอาติญาตประมวลเนื้อหาสาระการขู่สำทับจากการละเลยต่อสิทธิต่างๆที่จำเป็น
? : (ถูก ผิด)

๖๐.จงอธิบายความหมายคำต่อไปนี้

﴿صَبَّأً﴾ :

﴿قَدَحًا﴾ :

﴿نَقَعًا﴾ :

﴿لَكُودٌ﴾ :

๖๑.ซูเราะห์อัลกอรียะห์ถูกประทาน ณ ที่ใด ?

นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.

๖๒.จากหลายๆเป้าหมายของซูเราะห์อัลกอรียะห์นี้คือข้อใด ?

ความน่าสะพรึงกลัวของวันสิ้นโลก. การทดสอบบนโลกนี้.

๖๓.ความหมายของคำว่า อัลกอรียะห์คือข้อใด ?

สัญญาณต่างๆของการขู่สำทับ. วันสิ้นโลก.

๖๔.จงอธิบายความหมายประโยคต่อไปนี้

﴿ كَالْفَرَاشِ الْمَبْتُوثِ ﴾

:.....

﴿ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴾

:.....

๖๕. ตาซึ่งตรางูที่ถูกกล่าวในซูเราะห์นี้คือข้อใด ?

○ ตาซึ่งจริง. ○ เป็นการเปรียบเทียบเปรียบถึงความยุติธรรม.

๖๖. ﴿ عَيْشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴾ การใช้ชีวิตที่พอใจ ณ ที่ใด ?

○ บนโลกนี้. ○ ในสวนสวรรค์.

๖๗. ﴿ فَأَمَّهُ هَاوِيَةٌ ﴾ ความหมายในโองการนี้คือข้อใด ?

○ สถานที่ที่เขาพำนักประหนึ่งแม่ที่คอยปรนนิบัติ. ○ แม่ของบ่อในนรก. ○ ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๖๘. คำกล่าวของพระองค์ที่ว่า ﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ﴾ อยู่ในสำนวนใด ?

○ เป็นการถามที่บอกถึงความยิ่งใหญ่ของเรื่องนั้น. ○ เป็นการถามถึงเรื่องนั้น.

๖๙. จากบรรดานามชื่อนรกคือข้อใด ? โปรดพระองค์ให้เราถอดพินด้วยเถิด

○ الْأَهْوِيَّةُ : อัลฮาวิยะฮ์. ○ حَمِيمٌ : ญะฮันนัม. ○ الْخَطْمَةُ : อัลซุดอมะห์. ○ لَطَى : ละ

ศอฮ์. ○ السَّعِيرُ : อัซซะอิร. ○ سَفَرٌ : ซะกี้อร. ○ ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๗๐. ﴿ نَارِ حَامِيَةٍ ﴾ ไฟนรกที่ร้อนระอุ ของพระองค์ทรงคุ้มครองด้วยเถิด ความร้อนของมันนั้น ทวีคูณกว่าบนโลกนี้กี่เท่า ?

○ 70 เท่า. ○ 90 เท่า. ○ 99 เท่า.

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัฏตะกาซุร

๗๑. ซูเราะห์อัฏตะกาซุรถูกประทาน ณ ที่ใด ?

○ นครมักกะห์. ○ นครมาดีนะห์.

๗๒. ซูเราะห์นี้ประมวลเนื้อหาสาระอะไร ?

○ บอกถึงสภาพของมนุษย์. ○ ชูสัจพจน์ว่าจากการหมกมุ่นออกจากเป้าหมายที่พวกเขา ถูกบังเกิดมา.

๗๓. ซูเราะห์นี้ห้ามจากการสะสมทรัพย์สมบัติถึงแม้ว่าเป้าหมายเพื่ออัลลอฮ์ ?

: (○ ถูก ○ ผิด)

๗๔. คำพูดที่ว่า : เขาได้เคลื่อนย้ายสู่ที่พำนักสุดท้ายแล้ว คือข้อใด ?

○ ในคำพูดนี้มีการปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ. ○ อนุญาตให้กล่าวได้.

๗๕. ในคำกล่าวของพระองค์ที่ว่า ﴿ حَتَّىٰ نُؤْتَهُمُ الْآخِرَاتِ ﴾ พระองค์ทรงเรียกพวกเขาว่า บรรดผู้มาเยือนโดยมิเรียกว่าผู้พำนัก เพราะเหตุใด ?

○ เพราะอัลบัจซัค คือโลกที่ถูกทอดสะพานสู่โลกหน้า. ○ เพราะว่าพวกเขาได้เคลื่อนย้ายจากบ้านของพวกเขาบนโลกนี้ สู่หลุมฝังศพโดยที่มันไม่ใช่ของพวกเขา.

๗๖. ความรู้ที่ประจักษ์ชัดแบ่งออกเป็น 3 สาขา : ความรู้ที่ประจักษ์ชัด การเห็นอย่างประจักษ์ชัด สัมผัสอย่างประจักษ์ชัด ? : (○ ถูก ○ ผิด)

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลอัสร์

๗๗. ซูเราะห์อัลอัสร์ถูกประทาน ณ ที่ใด ?

○ นครมักกะห์. ○ นครมาดีนะห์.

๗๘. ซูเราะห์อัลอัสร์ประมวลหลักฐานบ่งชี้อยู่ 4 ประเด็น : ความรู้ การงาน การเผยแผ่และการอดทน ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๗๙. จำนวนต่อไปนี้เป็นใด ที่ถูกต้องเกี่ยวข้องกับการสาบานอื่นจากอัลลอฮ์ ?

○ สำหรับอัลลอฮ์แล้ว พระองค์ทรงสาบานด้วยสิ่งใดก็ได้ตามแต่พระองค์ประสงค์. ○ ไม่อนุญาตสำหรับสิ่งถูกสร้าง การที่เขาจะสาบานเว้นแต่ด้วยกับอัลลอฮ์เท่านั้น. ○ อนุญาตสำหรับสิ่งถูกสร้างจะสาบานนอกเหนือจากอัลลอฮ์. ○ คำตอบข้อ 1 กับข้อ 2 ถูกต้อง .

๘๐. การอดทนแบ่งออกเป็นกี่ชนิด ?

○ สองชนิด. ○ สามชนิด. ○ สี่ชนิด.

๘๑. ซูเราะห์นี้มีคำสั่งให้ซื่อสัตย์ สี่อย่าง แล้วสองอย่างแรกเป็นตัวเดิมเต็มตัวเขาเอง และส่วนที่สองสุดท้ายผู้อื่นเป็นผู้เติมเต็มให้แก่เขามีความสมบูรณ์ ? : (○ ถูก ○ ผิด)

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลฮุมมะซะฮ์

๘๒. ซูเราะห์อัลฮุมมะซะฮ์ถูกประทาน ณ ที่ใด ?

○ นครมักกะห์. ○ นครมาดีนะห์.

๘๓. คำว่า ﴿ وَيْلٌ ﴾ มีความหมายว่าอะไร ?

○ แม่น้ำในนครญะฮันนัม. ○ การขู่สาทักที่รวมไปถึงแม่น้ำในญะฮันนัมและอื่นๆ.

๘๔. คำว่า الحمز คือการนิทาด้วยวาจา ส่วน المزم คือการนิทาด้วยกริยาทำทาง ?

: (ถูก ผิด)

๘๕. โองการนี้ ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدُ﴾ มีสารประโยชน์ที่บ่งบอกว่า แท้จริงความดียืดอายุชัย ?

: (ถูก ผิด)

๘๖. ความหมายที่พระองค์ทรงกล่าวว่า ﴿وَمَا أَرْبَابُ﴾ และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้าได้รู้แล้ว ดังนั้น ท่านนบี รู้หรือไม่ ?

ท่านนบีได้รู้แล้ว. ท่านนบียังไม่รู้.

๘๗. ในคำตรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدُ﴾ เชื่อเพลิงในนรกคืออะไร ?

มนุษย์. ก้อนหิน. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๘๘. ในคำตรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿تَطَّلِعُ عَلَى آفَاقٍ﴾ คือข้อใด ?

สิ่งที่ท่านยึดถือ. ไฟที่ลุกไหม้จากทั่วร่างกายจนลามถึงหัวใจ.

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลฟیل

๘๙. ซูเราะห์อัลฟิลถูกประทาน ณ ที่ใด ?

นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.

๙๐. ในซูเราะห์นี้มีข้อคิดมากมายว่า แท้จริงสัตว์เลื้อยที่ใหญ่ที่สุดมันกลัวที่จะฝ่าฝืนต่อบ้านหลังหนึ่งจากบรรดาบ้านต่างๆของอัลลอฮ์ ดังนั้นมนุษย์สมควรยิ่งในการพิจารณาไตร่ตรองเรื่องนี้ ? : (ถูก ผิด)

๙๑. ท่านนบีประสูติในปีใด ?

ปีช้าง. ปีแห่งความโศกเศร้า. ปีแห่งความพินาศ.

๙๒. ในซูเราะห์นี้จากหลายๆสัญญาณของการแต่งตั้งศาสนทูตนบีของเรา เป็นเรื่องที่ผิดปกติ เพราะมันปรากฏแก่ท่านนบี ก่อนการแต่งตั้งเป็นศาสนทูต ? : (ถูก ผิด)

๙๓. จงอธิบายความหมายประโยคต่อไปนี้

﴿طَيَّرًا أَبَايَلٍ﴾ :.....

﴿كَعَصْفٍ مَّاكُولٍ﴾ :.....

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์กูเรช

๙๔. ซูเราะห์กูเรชถูกประทาน ณ ที่ใด ?

นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.

๙๕. ซูเราะห์นี้เกี่ยวข้องกับซูเราะห์ใด ?

○ ชูเราะห์อัลฟีล. ○ ชูเราะห์อัลกาฟิรูน. ○ ชูเราะห์อัลนาศ.

๕๖. การเดินทางของชาวกุเรชในฤดูหนาวไปยังเมืองซาม ส่วนการเดินทางในฤดูร้อนไปยังเมืองเยเมน ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๕๗. อัลลอฮฺทรงยกเกียรติบริเวณเขตชะรอหมมักกะฮ์และชาวเมืองแห่งนั้น ให้มีความน่าเกรงขามขึ้นในหัวใจชาวอาหรับโดยรอบ จนพวกเขาเหล่านั้นให้ความสำคัญต่อชาวมักกะฮ์โดยมิขัดขวางพวกเขาแต่อย่างใดเลย ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๕๘. อัลลอฮฺทรงเจازจงความเป็นเจ้าของบ้านหลังนี้ เนื่องจากมันประเสริฐและมีเกียรติ ทั้งๆที่พระองค์คือผู้อภิบาลแห่งสรรพสิ่งทั้งหลาย ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๕๙. ﴿ هَذَا آيَاتِنَا ﴾ ประโยคนี้อยู่ในบริบทของการพาดพิงสิ่งถูกสร้างไปยังผู้สร้างมัน เพื่อเป็นการให้เกียรติ ? : (○ ถูก ○ ผิด)

คำถามจากอรรถาธิบายชูเราะห์อัลมาอูน

๑๐๐. ชูเราะห์อัลมาอูนถูกประทาน ณ ที่ใด ?

○ นครมักกะฮ์. ○ นครมาดีนะฮ์.

๑๐๑. อะไรคือความหมายของคำว่า (الدِّين) ในโองการนี้ ﴿ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ﴾ ?

○ การพินกันชีพและการตอบแทน. ○ การขี้มและการปฏิเสธต่อสิทธิต่างๆ.

๑๐๒. ข้อใดคือความหมายของคำว่า (عُدُو) ?

○ ปลดปล่อยทิ้ง. ○ ผลักไสขับไล่ออย่างรุนแรง.

๑๐๓. จะถูกเรียกว่าเด็กกำพร้าต้องมีใครเสียชีวิต ?

○ พ่อของเขาตายจาก. ○ แม่ของเขาตายจาก.

๑๐๔. จะถูกเรียกว่าเด็กกำพร้าต้องมีคุณลักษณะใด ?

○ เขายังมีบรรลุศาสนภาวะ. ○ ถึงแม้ว่าจะบรรลุศาสนภาวะก็ตาม.

๑๐๕. การเปลือยในละหมาดเขาสมควรที่จะได้รับการดำเนินอย่างรุนแรง ส่วนการละเลยจนเลยละหมาด ประการนี้มักเกิดขึ้นได้แก่ทุกคน ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๑๐๖. อะไรคือสุก่มของการไอ้อวด ?

○ อนุญาต. ○ น่ารังเกียจ. ○ สิ่งต้องห้าม. ○ ภาศีเล็ก. ○ ภาศีใหญ่.

๑๐๗. ชูเราะห์นี้มีเนื้อหาส่งเสริมกระทำความดี ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๑๐๘. คำว่า อัลมาอูนที่ถูกกล่าวในชูเราะห์นี้คือความหมายใด ?

- ภาชนะ.
- สิ่งของทั่วไป ที่สามารถเสียดสีและอ้อมอ้อมด้วยกันได้.

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลเกาะซัร

๑๐๘. ซูเราะห์อัลเกาะซัร ถูกประทาน ณ ที่ใด ?

- นครมักกะห์. ○ นครมาดีนะห์.

๑๐๙. อัลเกาะซัร มีความหมายว่าอย่างไร ?

- แม่น้ำ. ○ ความดีและความประเสริฐอันมากมาย.

๑๑๐. อัลลอฮ์ทรงเจازจงการงานสองอย่าง การละหมาด การเชือดสัตว์พลี เพราะสองอย่างนี้เป็น การงานที่ประเสริฐและเป็นการสร้างความใกล้ชิดต่อพระองค์ยิ่ง ?

- : (○ ถูก ○ ผิด)

๑๑๑. ข้อใดคือความหมายของคำว่า ﴿شَايَكَ﴾ ?

- ผู้เกลียดชังท่าน. ○ ผู้ตำหนิต่าน. ○ ผู้ลดเกียรติท่าน. ○ ถูกทั้งหมด.

๑๑๒. พระองค์กล่าวว่า ﴿هُوَ الْبَرُّ﴾ ตามความเข้าใจบ่งบอกว่าแท้จริงผู้ที่รักท่านนบี เขายังคง ได้รับการรำลึกถึงและชื่นชมยกย่อง? : (○ ถูก ○ ผิด)

๑๑๓. ในซูเราะห์นี้บ่งบอกถึงหลักฐานว่า ผู้ช่วยเหลือและผู้เจริญรอยตามท่านนบีมีจำนวนมาก ?

- : (○ ถูก ○ ผิด)

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลกาฟิรูน

๑๑๔. ซูเราะห์อัลกาฟิรูน ถูกประทาน ณ ที่ใด ?

- นครมักกะห์. ○ นครมาดีนะห์.

๑๑๕. ซูเราะห์อัลกาฟิรูนนี้ถูกอ่านในต้นร็อกอะฮ์แรกหลังจากอัลฟาติฮะห์ ในที่ใด ?

○ ละหมาดซุนนะห์ตอนรุ่งอรุณ. ○ ละหมาดซุนนะห์ตอนมัฆริบ. ○ ละหมาดซุนนะห์หลัง ตอวาฟอัลกะบะห์. ○ ละหมาดวิตร. ○ ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๑๑๖. การทำอิบาดะห์ที่ขบถกับการตั้งภาคีเป็นเช่นไร ?

- เป็นอิบาดะห์ที่บกพร่อง. ○ จะไม่ถูกเรียกว่าอิบาดะห์.

๑๑๗. คำว่า จงกล่าวเถิด หมายถึงสั่งใช้ใคร ให้กล่าว ?

- หมายถึงท่านนบี. ○ หมายถึงท่านนบีและใครที่เหมาะสมในการสนทนาด้วย.

๑๑๘. บรรดาผู้ปฏิเสธหมายถึงกลุ่มชนใด ?

- ทุกคนที่ได้รับการเชิญชวนของท่านนบีแต่ไม่ศรัทธาต่อท่าน เช่นชาวยิวและคริสต์.

○ ชาวมักกะฮ์ที่ปฏิเสธ.

๑๒๐. ชูเราะห์นี้ประมวลเนื้อหาในการไม่ขอยุ่งเกี่ยวจากการตั้งภาคีและกลุ่มนี้ด้วยหัวใจ วาจา และอวัยวะ ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๑๒๑. การกล่าวซ้ำในชูเราะห์มีเป้าหมายใด ?

○ เพื่อยืนยันจุดยืน. ○ เพื่อบ่งบอกเริ่มต้นว่าปราศจากการกระทำนี้ และส่วนที่สองเพื่อบ่งบอกสิ่งนั้นจนได้ปรากฏเป็นกิจจะลักษณะชัด.

คำถามจากอรรถาธิบายชูเราะห์อัลนัศร์

๑๒๒. ชูเราะห์อัลนัศร์ถูกประทาน ณ ที่ใด ?

○ นครมักกะฮ์. ○ นครมาดีนะฮ์.

๑๒๓. ชูเราะห์นี้มีทั้ง ขำดี เรื่องราว คำสั่งใช้ และข้อตักเตือน ?

: (○ ถูก ○ ผิด)

๑๒๔. แต่อย่างไรก็ตามประชาชาตินี้ก็ยังดำรงไว้ซึ่งศาสนานี้ อันเป็นความเมตตาของพระองค์ ศาสนาอิสลามก็ยังคงประจักษ์สูงตระหง่าน ไม่ว่าสภาวะใดก็ตามที่เกิดขึ้น ?

: (○ ถูก ○ ผิด)

๑๒๕. ในชูเราะห์นี้เป็นสัญญาณว่าอายุขัยของท่านบีกำลังใกล้เข้ามาทุกขณะ ?

: (○ ถูก ○ ผิด)

๑๒๖. สำหรับข้อปฏิบัติในชูเราะห์นี้ ท่านนบีมุฮัมมัดจะสวดอะลัฮ์วะซัลลัมกล่าวเยาะในขณะ รุกัวะและสุญูดของท่านว่า : ((**سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي**)) ?

: (○ ถูก ○ ผิด)

คำถามจากอรรถาธิบายชูเราะห์อัลมะซัด

๑๒๗. ชูเราะห์อัลมะซัดถูกประทาน ณ ที่ใด ? ○ นครมักกะฮ์. ○ นครมาดีนะฮ์.

๑๒๘. อนุละฮับคือใคร ?

○ ลูกของท่านนบี. ○ เขาไม่ใช่ญาติใกล้ชิดคนนบี.

๑๒๙. ใครถูกตำหนิจนกระทั่งวันสิ้นโลก ?

○ อนุละฮับ. ○ ทุกคนที่เป็นปรปักษ์ต่อท่านนบี.

๑๓๐. จงอธิบายความหมายคำต่อไปนี้

﴿ تَبَّتْ ﴾ :

﴿ وَمَا كَسَبَ ﴾ :

﴿ جِدِّهَا ﴾ :

﴿ مِّن مَّسَدٍ ﴾ :

๑๑๑. ชูเราะห์นี้เป็นสัญญาณหนึ่งจากหลายๆสัญญาณของอัลลอฮ์ที่ประจักษ์ชัดในเรื่องราวของอับดุลอะซิบและภรรยาของเขาว่าบั้นปลายของเขาทั้งสองนั้นไม่รับอิสลาม ?

: (ถูก ผิด)

คำถามจากอรรถาธิบายชูเราะห์อัลอิลกาส

๑๑๒. ชูเราะห์อัลอิลกาสถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.

๑๑๓. ชูเราะห์อัลอิลกาสถูกเรียกชื่อนี้เพราะเหตุใด ?

เพราะมันเป็นการขจัดให้คุณลักษณะของอัลลอฮ์บริสุทธิสมบูรณ์. เพราะมันทำให้บรรดาผู้อ่านมัน บริสุทธิต่อการตั้งภาคี. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๑๑๔. ชูเราะห์นี้ผลตอบแทนเทียบเท่าในข้อใด ?

ครึ่งของอัลกุรอาน. เศษหนึ่งส่วนสี่ของอัลกุรอาน. เศษหนึ่งส่วนสามของอัลกุรอาน.

๑๑๕. ชูเราะห์นี้ถูกอ่านในร็อกอะฮ์ที่สองหลังอ่านอ่านฟาติฮะห์ในช่วงไหน ?

ละหมาดซุนนะฮ์ตอนรุ่งอรุณ. ละหมาดซุนนะฮ์ตอนมัฆริบ. ละหมาดหลังเสร็จสิ้นตอวาฟอัลกะบะห์. ละหมาดวิตร. หลังละหมาดห้าเวลา. ตอนเข้านอน. ถูกทั้งหมด.

๑๑๖. ชูเราะห์อัลกาฟิรูนกับอัลอิลกาสถูกอ่านในตอนเช้าและตอนกลางคืนจนทำให้ชนิดของเตาฮีดทั้งสามอย่างนั้นครบตามสิทธิของมัน ? : (ถูก ผิด)

๑๑๗. ในชูเราะห์อัลอิลกาสมีอะไร ?

การให้เอกภาพต่อการเคารพภักดี. การให้เอกภาพต่อผู้สร้างและพระนามตลอดจนคุณลักษณะของพระองค์.

๑๑๘. คำว่า “ จงกล่าว ” ในชูเราะห์นี้หมายรวมว่าอะไร ?

จงกล่าวด้วยวาจาอย่างเดียว. จงกล่าวด้วยวาจา การปฏิบัติ และเชื่อมั่น.

๑๑๙. พระองค์ทรงตรัสในโองการที่ว่า ﴿ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ ทรงองค์เดียวในการบริหารจัดการการเคารพภักดี พระนามและคุณลักษณะของพระองค์ ? : (ถูก ผิด)

๑๔๐. พระองค์ทรงตรัสในโอองการที่ว่า ﴿الضُّكْمُ﴾ ผู้ทรงเป็นที่พึ่ง คือใคร ?

- ผู้เป็นที่พึ่งทุกความปรารถนาทั้งหมด. ○ ผู้ทรงดำรงอยู่ด้วยตัวเองและผู้ทรงให้สิ่งอื่นดำรงอยู่. ○ ผู้เป็นนายซึ่งสมบูรณ์แล้ว ไม่ว่าจะการบริหารจัดการ การเคารพภักดี พระนามตลอดจนคุณลักษณะของพระองค์. ○ ถูกทั้งหมด.

๑๔๑. การพาดพิงว่าและกล่าวอ้างว่า อัลลอฮฺทรงมีบุตรและเป็นพ่อ ถือว่าเป็นการปฏิเสธที่มีผลให้เขาออกจากอิสลามแล้ว? : (○ ถูก ○ ผิด)

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลฟะลัก

๑๔๒. ซูเราะห์อัลฟะลักถูกประทาน ณ ที่ใด ?

- นครมักกะห์. ○ นครมาดีนะห์.

๑๔๓. ซูเราะห์อัลฟะลักนี้ถูกอ่านในช่วงไหน ?

- หลังละหมาดห้าเวลา. ○ ตอนเข้านอน. ○ ถูกทั้งหมด.

๑๔๔. จงอธิบายความหมายคำต่อไปนี้

﴿أَعُوذُ﴾ :

﴿الْفَلَقِ﴾ :

﴿غَاسِقٍ﴾ :

﴿وَقَبٍ﴾ :

﴿التَّقَاتِ﴾ :

﴿الْعُقَدِ﴾ :

﴿حَاسِدٍ﴾ :

๑๔๕. ซูเราะห์นี้มีเนื้อหาคืออะไร ?

- การขอความคุ้มครองจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลาย. ○ แท้จริงไสยศาสตร์นั้น เป็นความจริง.
○ ถูกทั้งหมด.

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลนาซ

๑๔๖. ซูเราะห์อัลนาซถูกประทาน ณ ที่ใด ?

- นครมักกะห์. ○ นครมาดีนะห์.

๑๔๗. ซูเราะห์อัลนาซนี้ถูกอ่านในช่วงไหน ?

- หลังละหมาดห้าเวลา. ○ ตอนเข้านอน. ○ ถูกทั้งหมด.

๑๔๘. อะไรคือความหมายของคำว่า ﴿الْحَنَاسِ﴾ ?

.....

บทเรียนที่สอง

อธิบายความหมายของหลักการอิสลามทั้งห้าประการ ข้อแรกเป็นข้อที่สำคัญที่สุดคือ การปฏิญาณตน ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรค่าแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์และมุฮัมมัด คือ ศาสนทูตของพระองค์ พร้อมกันนั้นอธิบายความหมายกฎเกณฑ์หรือเงื่อนไขของคำว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ ความหมายของมันคือ ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นับเป็นการปฏิเสธสรรพสิ่งทั้งมวลที่ถูกเคารพบูชานอกจากอัลลอฮ์ คำว่า อิลลัลลอฮ์นอกจากอัลลอฮ์คือ การยืนยันที่จะเคารพภักดีเพียงเฉพาะต่ออัลลอฮ์เท่านั้น โดยไม่มีการตั้งภาคีใดๆต่อพระองค์.

สำหรับกฎเกณฑ์หรือเงื่อนไขของ ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์คือ

๑. ความรู้ ที่ปฏิเสธตรงข้ามกับความโง่เขลา.
๒. ความมั่นใจ ที่ปฏิเสธตรงข้ามกับความคลางแคลงใจ.
๓. ความบริสุทธิ์ใจ โดยปฏิเสธตรงข้ามกับการตั้งภาคี.
๔. การมีสัจจะ ที่ปฏิเสธตรงข้ามกับการโกหก.
๕. ความรัก ที่ตรงข้ามกับการเกลียดชัง.
๖. การน้อมนำปฏิบัติตามพระบัญญัติใช้ ที่ปฏิเสธตรงข้ามกับการละทิ้ง ผินหลังให้.
๗. การยอมรับ ที่ปฏิเสธตรงข้ามกับการผลักใส่.
๘. และการปฏิเสธการเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์.

ซึ่งข้าพเจ้าได้รวบรวมมันไว้ใน โครงกาพย์สองบทดังนี้

ตั้งความรู้ จนเกิดความมั่นใจ พร้อมบริสุทธิ์ใจ คำพูดที่สัจจริงของท่าน ตลอดจน ความจงรัก การยอมรับ และน้อมนำปฏิบัติตามบัญชา และอันที่แปลเพิ่มมาอีกคือ การปฏิเสธพระเจ้าอื่นนอกจากพระองค์.

พร้อมทั้งให้คำอธิบายความหมายของคำปฏิญาณตนว่า มุฮัมมัดคือศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ตาม นัยยะแห่งความหมายของมัน คือการเชื่อและการยอมรับในสิ่งที่ท่านนำมาบอกกล่าว เชื่อและน้อมนำปฏิบัติตามคำแนะนำสั่งสอนของท่าน ออกห่างจากข้อห้ามให้คำตัดเตือนและละเลิก และไม่เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เว้นแต่ตามที่พระองค์ทรงบัญชาและที่ท่านนบีนนำมาบอกกล่าว.

จากนั้นจำเป็นต้องชี้แจงอธิบายให้ผู้ศึกษาได้รับทราบถึงหลักการอิสลามที่เหลือทั้ง ๕ ประการ เช่น การละหมาด การบริจาคซะกาต การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน การประกอบพิธีฮัจญ์ ณ บ้านของอัลลอฮ์เมืองมักกะฮ์สำหรับผู้ที่มีความสามารถเดินทาง.

อธิบาย

องค์ประกอบของคำว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์

- การปฏิเสธพระเจ้าจอมปลอม : ทุกสิ่งที่ถูกเคารพอื่นจากเหนือพระองค์.
- การยืนยันพระเจ้าที่เป็นเจ้าที่แท้จริง การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ : คือยืนยันการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว.

สำหรับคำว่าบริสุทธิ์ใจมี ๒ องค์ประกอบ คือการปฏิเสธและการยืนยัน ดังนั้นจึงจำมันทั้งสองไว้เถิด.

อธิบายเงื่อนไขของคำว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์

เงื่อนไขการปฏิญาณตนนั้นเปรียบเสมือนพื้นของกุญแจ ดังนั้นคำว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ เป็นกุญแจสวรรค์และกุญแจจะไม่ถูกเปิดเว้นแต่มีพื้นของมัน ดังนั้นทุกหลักฐานที่ปรากฏในอัลกรุอ่านและซุนนะฮ์ว่า ใครกล่าวปฏิญาณตนว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ เขาจะได้รับเช่นนั้น เช่นนี้ ดังนั้นเขาต้องเตรียมพร้อมรับผลตอบแทนจากการให้สิทธิในเงื่อนไข ๘ ประการนี้.

๑. ความรู้ที่มีความหมายถึงการปฏิญาณตน : คือความรู้ที่ตรงข้ามกับความโง่เขลาที่หมายความว่า ใครที่โง่เขลาต่อความหมายนั้น เขาจะไม่ได้รับประโยชน์ต่อคำปฏิญาณตนนี้ ด้วยเหตุนี้จำเป็นสำหรับผู้ที่ยอมรับศาสนาอิสลาม โดยรู้ความหมายของมัน ดังที่ท่านรอซูลศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิมได้กล่าวว่า : “ใครที่เสียชีวิตลง โดยที่เขารู้ว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ เขาจะได้เข้าสวรรค์ ” บันทึกโดยมุสลิม.
๒. ความเชื่อมั่นอย่างประจักษ์ : คือต้องเต็มร้อย ถ้าหากเขากลางแกลงใจในการปฏิเสธต่อพระเจ้าจอมปลอม จากส่วนหนึ่งในร้อยเปอร์เซ็นต์ หรือเจิบนิ่งหรือล้งเลใจ ดังนั้นเขาถือว่ามิใช่ผู้ให้เอกภาพโดยแท้จริง หรือกลางแกลงใจในการปฏิเสธของชาวยิวและคริสเตียนที่พวกเขาได้รับการเชิญชวนจากท่านนบีมุฮัมมัดศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิมแล้ว ดังนั้นเขาถือว่ามิใช่ผู้ให้เอกภาพ ดังที่ท่านรอซูลศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิมกล่าวว่า : “ฉันปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าที่ควรแต่การเคารพภักดีเว้นแต่อัลลอฮ์ และแท้จริงฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ไม่มีบ่าวคนใดพบกับอัลลอฮ์ด้วยสองอย่าง ในสภาพที่มีกลางแกลงใจในสองสิ่งนี้ นอกจากเขาจะได้เข้าสวรรค์ ” บันทึกโดยมุสลิม.

๓. ความบริสุทธิ์ใจ : ดังนั้นใครที่โอ้อวดในคำปฎิญาณตนนี้ หรือตั้งภาคีใหญ่ เช่นใครที่เคราฟสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺ คำปฎิญาณนั้นไม่มีผลอันใดแก่เขา จากท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม แท้จริงท่านกล่าวว่า : “ มนุษย์ที่ปิตินดียิ่งด้วยการได้รับสิทธิ์ในการไกล่เกลี่ยช่วยเหลือของฉัน คือผู้ที่กล่าวว่า : ไม่มีพระเจ้าที่ควรแต่การเคารพภักดีเว้นแต่อัลลอฮฺในสภาพที่บริสุทธิ์ทั้งใจและจิต ” บันทึกโดยบุคอรีฮ์.
๔. ความมีสติจะซื่อสัตย์ : ดังนั้นใครที่กล่าวปฎิญาณตนสภาพที่เขาโกหกเช่นผู้กลับกลอก คำปฎิญาณนั้นไม่มีผลใดแก่เขา จากท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมแท้จริงท่านได้กล่าวไว้ว่า : “ ไม่มีผู้ใดที่ปฎิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าที่ควรแต่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮฺ และแท้จริงท่านนบีฮัมหมัด เป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ สัจจริงออกมาจากหัวใจของเขาเว้นแต่อัลลอฮฺทรงห้ามเขามีให้เขานรก ” บันทึกโดยบุคอรีฮ์และมุสลิม.
๕. ความจงรัก : คือการที่เขารักต่ออัลลอฮฺ และมีรักต่อสิ่งอื่นพร้อมกับพระองค์ และมีความจงรักต่อทุกคำบัญชาใช้ด้วยการจงรักอย่างยิ่งขุด และสิ่งที่ตรงข้ามคือการรังเกียจ ด้วยเหตุนี้ถือเป็นเรื่องที่ทำให้อิสลามของเขาโมฆะลง : ใครที่รังเกียจสิ่งใดจากสิ่งที่ท่านรอซูลศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมนำมา ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกระทำก็ตาม เขาได้ปฏิเสธแล้ว พระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ إِندَادًا يُحِبُّوهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ﴾

“ และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือบรรดาภาคีอื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขารักภาคีเหล่านั้นเช่นเดียวกับรักอัลลอฮ์ ” .

๖. การน้อมนำปฏิบัติ : จำเป็นต้องปฏิบัติตามสอดคล้องกันกับคำปฎิญาณตน ดังนั้นใครที่ทิ้งการงานอย่างสิ้นเชิง คำปฎิญาณตนนั้นไม่มีผลใดแก่เขา พระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ ﴾

﴿ ٦٥ ﴾ النساء : ๖๕

“ มิใช่เช่นนั้นดอก ข้าขอสาบานด้วยพระเจ้าของเจ้าว่า เขาเหล่านั้นจะยังไม่ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะให้เจ้าตัดสินใจสิ่งที่ขัดแย้งกันระหว่างพวกเขา แล้วพวกเขาไม่พบความคับใจใดๆ ในจิตใจของพวกเขาจากสิ่งที่เจ้าได้ตัดสินใจ และพวกเขายอมจำนนด้วยดี ” .

๗. การยอมรับ : คือการไม่ผลัดไต่ด้วยคำพูด การไม่ผินหลังให้ด้วยการกระทำและความเชื่อมั่นต่อการปฎิญาณตน พระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَا نَرَأِيهِمْ إِنَّمَا إِلَهُنَا لِلشَّاعِرِ مَجْنُونٌ ﴿٣٦﴾ ﴾

“ เพราะพวกเขาเหล่านั้นเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ พวกเขาก็ยังหยิ่งผยอง และพวกเขาจะกล่าวว่า จะให้เราทอดทิ้งพระเจ้าต่างๆของพวกเราเพื่อนักกวี บ้าคนหนึ่งอย่างกระนั้นหรือ ? ” .

๘. การปฏิเสธต่อพระเจ้าจอมปลอม : คือการปฏิเสธสิ่งที่ถูกเคารพกัคดีอื่นจากอัลลอฮ์ ดังนั้น การเคารพเช่นนี้ถือเป็นโมฆะ และไม่สมควรแต่การเคารพกัคดีสิ่งอื่น นอกเหนือจากอัลลอฮ์.

หมายเหตุ : จำเป็นอย่างยิ่งในการบริสุทธิ์ใจ ต้องมาพร้อมกับวาจา การปฏิบัติ และการเชื่อมั่น.

ประเภทต่างๆของความรัก

- การจงรักภักดีภาคีพร้อมกับอัลลอฮ์ : การจงรักเช่นนี้ คือการตั้งภาคีใหญ่ พระองค์ทรงตรัสว่า : “ และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือบรรดาภาคีอื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขารักภาคีเหล่านั้นเช่นเดียวกับรักอัลลอฮ์ ” .
- การจงรักภักดีเพื่ออัลลอฮ์ : การจงรักเช่นนี้จำเป็นอย่างยิ่ง และมันเป็นสายเชือกศรัทธาที่ตรึงแน่น พระองค์ทรงตรัสว่า : “ มุฮัมมัดเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่างพวกเขาเอง ” .
 - การประกอบกิจการงานที่อัลลอฮ์ทรงพอพระทัย นั้นหมายความว่าทุกสิ่งที่มาจากบทบัญญัติเช่น การให้เอกภาพ.
 - ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงรัก คือผู้ประกอบกิจการงาน เช่นบรรดานบิรอซูล มลาอิกะฮ์ และบรรดาสาวกของท่านนบิซ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และผู้ให้เอกภาพต่อพระองค์ทั้งหมด.
 - ช่วงเวลา ยุคต่างๆที่อัลลอฮ์ทรงรัก เช่น คีนอัลก้อครุ และสุดท้ายของกลางคืน.
 - สถานที่ต่างๆที่อัลลอฮ์ทรงรัก เช่นเมืองมักกะฮ์ และมาดีนะฮ์
- ความรักปกติทั่วไป : ความรักเช่นนี้อนุญาตโดยมีเงื่อนไขว่า อย่านำสิ่งอื่นอยู่เหนือความรักของอัลลอฮ์ เช่น การรักลูกและภรรยา ท่านรอซูลซ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า : “ ไม่มีคนไหนคนใดศรัทธาอย่างสมบูรณ์ในหมู่พวกท่านจนกว่าฉันจะเป็นที่รักยิ่งแก่เขามากกว่าลูกของเขา และพ่อของเขา และมนุษย์ทั้งหลาย ” .

อะไรคือความหมายของมุสลิมที่ว่า (บ่าวของพระองค์) ในคำปฏิญาณตนว่า แท้จริงมุฮัมมัด เป็นรอซูลของอัลลอฮ์ ?

- คือท่านนบีไม่ถูกเคารพภักดี เพราะท่านไม่มีสิทธิ์ใดๆจากจุดเด่นแห่งความเป็นเจ้าการสร้างและการเคารพภักดีตลอดจนพระนามและคุณลักษณะอันสมบูรณ์.
- เพราะท่านเป็นบ่าวที่รักดีมากที่สุดใหมู่มนุชย์ โดยให้สิทธิแห่งการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์อย่างสมบูรณ์แบบ.

ประเภทต่างๆในด้านแห่งความเป็นบ่าวต่ออัลลอฮ์

- **บ่าวทั่วไป** หมายถึงความเป็นบ่าวแห่งผู้อำนาจต่อการอภิบาล สำหรับทุกสรรพสิ่งถูกสร้างคือบ่าวของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงตรัสว่า : “ แท้จริงใครทุกคนที่อยู่บนบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเว้นแต่เขาจะมายังผู้ทรงกรุณาปราณีนั้น สถาปเป็นบ่าวคนหนึ่ง ” ดังนั้นรวมถึงทั้งผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธ.
- **บ่าวที่มีสิทธิเฉพาะ** หมายถึงความเป็นบ่าวที่เชื่อฟังต่อพระองค์ทุกๆไป พระองค์ทรงกล่าว ว่า : “ และปวงบ่าวของผู้กรุณาปราณีนั้นพวกเขาเดินบนหน้าแผ่นดินสถาปล้อมตน ” บ่าวประเภทนี้คือ รวมทุกคนที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์สอดคล้องตามบทบัญญัติของพระองค์.
- **บ่าวที่มีสิทธิเฉพาะพิเศษ** หมายถึงความเป็นบ่าวของบรรดาศาสนทูตทั้งหมด พระองค์ทรงตรัสว่า : “ แท้จริงเขานั้นเป็นบ่าวที่ขอบคุณ ” .

สรุปพอสังเขปจากชีวประวัติของท่านศาสดา

- **ตระกูลของท่าน** : มุฮัมมัด บุตรอับดุลลอฮ์ บุตรอับดุลมุฏฏอลิบ บุตร ฮาซิม และตระกูลฮาซิมมาจากเผ่ากุเรช ส่วนกุเรชมาจากชนชาติอาหรับ และชนชาติอาหรับมาจากลูกหลานของนบีอิสมาแอล บุตรนบีอิบรอฮีม.
- **การประสูติของท่าน** : ท่านประสูติในปีช้าง ณ นครมักกะฮ์ ในเดือนรอป็อตุเอาวัล รวมอายุทั้งสิ้น 63 ปี และ 40 ปีก่อนหน้าจะแต่งตั้งการเป็นนบี และได้ดำรงตำแหน่งเป็นทั้งนบีและรอซูลรวมระยะเวลา 32 ปี โดยที่ท่านเป็นเด็กกำพร้า พ่อของท่านเสียชีวิตก่อนที่ท่านจะประสูติ ท่านได้รับการอุปการะเลี้ยงดูจากปู่ของท่านชื่ออัลคุดมุฏฏอลิบ และหลังจากปู่ของท่านเสียชีวิต ลุงของท่านที่ชื่อว่าอับดุลอิบรอฮีมรับช่วงแทนต่อ.

- **การแต่งตั้งศาสนทูตของท่าน** : ท่านถูกส่งไปยังประชาชาติที่เป็นทั้งมนุษย์และญิน ดังนั้นใครที่การเชิญชวนของท่านถึงไปยังเขา แล้วเขายังไม่ศรัทธาต่อท่าน ทั้งนี้ไม่ว่าใครหน้าไหนก็ตาม ถือว่าเป็นการปฏิเสธศรัทธาระดับใหญ่ที่สุด.
- **การเรียกร้องเชิญชวนของท่าน** : ท่านได้เรียกร้องสู่การให้เอกภาพ จริยธรรมจรรยา มารยาท และการงานต่างๆ และห้ามปรามจากการตั้งภาคี และการผิดศีลจริยธรรมจรรยา มารยาท ตลอดจนงานที่ชั่วต่างๆ.
- **การอิชเราะฮ์และเมียะรอก** : การอิชเราะฮ์คือการเดินทางจากนครมักกะฮ์สู่บัยดีลมักคิซ หลังจากนั้นท่านถูกยกขึ้น ไปสู่ชั้นฟ้าที่เจ็ด และอัลลอฮ์ทรงได้พูดกับท่าน และทรงกำหนดบทบัญญัติการละหมาดห้าเวลา.
- **การอพยพและการลี้ภัยของท่าน** : ท่านได้อพยพจากนครมักกะฮ์สู่หานครมาดีนะฮ์ ท่านได้เสียชีวิตและฝัง ณ เมืองแห่งนี้ ในห้องนอนของท่านหญิงอาอิชะฮ์แม่แห่งมวลชนผู้ศรัทธา.
- **หน้าที่การเผยแผ่ของท่าน** : อัลลอฮ์ได้ทำให้ศาสนาอิสลามสมบูรณ์ด้วยกับท่าน แล้วท่านก็ได้ทำการเผยแผ่อย่างประจักษ์ชัดแจ้ง และทำหน้าที่รับผิดชอบอย่างสมบูรณ์ และได้ตัดเดือนสังเียแก่ประชาชาติอย่างครบถ้วน และได้เพียรมานะเพื่ออัลลอฮ์อย่างมิดกบพร่องนาทุกประการ ดังนั้นไม่มีใครคนใดสามารถที่จะเพิ่มเติมสิ่งใดในศาสนาเป็นอันขาด.
- **สงครามที่สำคัญยิ่งที่ท่านร่วมอยู่ด้วย** : มี 7 ครั้ง คือ สงครามบะดร์ อุซูด คอนคัก คัยบ์ร พิชิตมักกะฮ์ ตะบูก และฮุนัยน.
- **บุตรของท่านนบี มีเจ็ดท่าน :-**
 บุตรชาย : อัลกอซิม , อิบรอฮีม , อับดุลเลาะฮ์ คือผู้ที่ตัยยิบุดตอเฮร
 บุตรสาว : ซัยนับ , รุกัยยะฮ์ , อุมมุ กัลศุม , ฟาติมะฮ์.
 ทั้งหมดเสียชีวิตขณะที่ท่านนบีคือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมยังมีชีวิตอยู่ เว้นแต่ท่านหญิงฟาติมะฮ์เสียชีวิตหลังจากที่ท่านนบีคือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมเสียชีวิตไปก่อนแค่ 6 เดือนขอพระองค์ทรงพอพระทัยแก่พวกเขาทั้งหมดด้วยเถิด.
- **ภรรยาของท่านนบี 12 ท่าน :-**

ท่านหญิงคอดียะฮ์ , ท่านหญิงอาอิชะฮ์ , ท่านหญิงเซาะดะฮ์ , ท่านหญิงฮัฟเสาะฮ์ , ท่านหญิงซัยนัับอัลฮิลาตียะฮ์ , ท่านหญิงอุมมุซซะละมะฮ์ , ท่านหญิงซัยนัับ บุตรสาวยะฮ์ซัน , ท่านหญิงอุมมุซซะละมะฮ์ บุตรสาวอัลฮารีศ , ท่านหญิงศอฟียะฮ์ บุตรสาวซัยย , ท่านหญิงอุมมุซซะละมะฮ์ บุตรสาวอะฮ์มัด , ท่านหญิงมัมมูนะฮ์ บุตรสาวอัลฮารีศ.

➤ **บรรดาแม่หมของท่าน :-**

แม่ของท่านอามีนะฮ์ บุตรสาววะฮะบิบิน , ซุวัยบะฮ์ ทาสหญิงของท่านที่ซื้อจากอะบดุลอะฮ์ , สะลิมาฮ์ บุตรสาวอับดุลอะฮ์ บุตรสาวอะฮ์มัด.

➤ **โองการแรกที่ประทานให้แก่ท่าน :** พระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ أَقْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢ أَقْرَأُ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝٤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝٥ ﴾

ความว่า : “ จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงบังเกิด ทรงบังเกิดมนุษย์จากก้อนเลือด จงกล่าวเถิดพระเจ้าของเจ้านั้นผู้ทรงใจบุญยิ่ง ผู้ทรงสอนการใช้ปากกา ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้ ”.

➤ **คนแรกที่เข้ารับอิสลาม :**

- จากบรรดาผู้ชาย : ท่านอับดุลอะฮ์มัด
- จากบรรดาสตรี : ท่านหญิงคอดียะฮ์ บุตรสาวอุมมุซซะละมะฮ์
- จากบรรดาเด็กๆ : ท่านอดี บุตรอับดุลอะฮ์มัด
- จากบรรดาผู้รับใช้ : ซัยด บุตรอัลฮารีศ
- จากบรรดาทาส : บิลาน บุตรรอบาฮ์

➤ **การประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์ของท่าน :** ท่านได้ประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์ 4 ครั้ง ทั้งหมดนั้นในช่วงเดือนซุลฮัจญะฮ์ (เดือนที่ 11 ปฏิทินอิสลาม) และท่านประกอบพิธีฮัจญ์ 1 ครั้งที่มีชื่อว่า “ฮัจญ์อ้อลา” เกิดขึ้นในปีที่ 10 หลังจากการอพยพ.

➤ **มารยาทของท่าน :** ดังที่พระองค์ทรงกล่าว : ﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝٤ ﴾

“ และแท้จริงเจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่ ” และท่านหญิงอาอิชะฮ์กล่าวว่า มารยาทของท่านนั้น คืออัลกรุอาน.

- **ความสำคัญในการศึกษาชีวประวัติ** : ท่านอิบนุกัยยิมกล่าวว่า : เมื่อความผาสุกทั้งโลกนี้ และโลกหน้าของบ่าวนั้น ถูกแขวนด้วยกับแบบอย่างของท่านนบีที่อลลลอฮ์อะลัยฮิ วะสัลลัม ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งเหนือทุกคน ต้องเตือนตัวเองอยู่เสมอและรักต่อการรอดพ้น ทุกความหายนะ และความผาสุกทั้งโลกนี้และโลกหน้า จะต้องทราบถึงแบบอย่างของท่าน และชีวประวัติของท่าน และเรื่องราวของท่าน เพื่อหลุดพ้นตัวเองจากบรรดาผู้โง่เขลา และรวมถึงจำนวนมากมายผู้ที่ติดตามท่าน และสาวก ตลอดจนชนพวกพ้องของท่าน และมนุษย์อีกมากมายยังคงขาดความรู้ในเรื่องนี้ และก็มากอยู่เหมือนกันถูกกีดกันไม่ให้ศึกษาเรื่องราวเหล่านี้ ส่วนความประเสริฐนั้นอยู่บนพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ผู้ทรงประทานแก่ใครก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งความประเสริฐที่ยิ่งใหญ่.

บทเรียนที่สาม

องค์ประกอบของหลักศรัทธา

องค์ประกอบของหลักศรัทธานั้นมีอยู่ ๖ ประการ หมายถึงการที่เข้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ บรรดามะลาอิกะฮ์ บรรดาคัมภีร์ บรรดาศาสนทูต และศรัทธาต่อวันสิ้นโลก และศรัทธาต่อการกำหนดศภาวะทั้งดีและร้ายจากที่พระองค์ทรงกำหนด.

อธิบาย

คำนิยามของหลักศรัทธา เชิงหลักการ : พุดออกมาด้วยวาจา เชื่อด้วยหัวใจ ปฏิบัติออกมาด้วยอวัยวะและส่วนต่างๆภายใน – คือทางหัวใจ, การศรัทธานั้นจะเพิ่มขึ้นด้วยการเชื่อฟัง และจะลดลงเนื่องจากการฝ่าฝืน หลังฐานดังนี้ :-

- **หลักฐานคำพุด** ท่านรอซูล์ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า : ดั่งนั้นส่วนที่สูงส่งยิ่งคือคำกล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าที่ควรค่าแก่การเคารพเว้นแต่อัลลอฮ์.
- **หลักฐานการปฏิบัติด้วยอวัยวะ** ท่านรอซูล์ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า : และส่วนที่ต่ำสุด คือการเอาสิ่งกีดขวางออกจากถนนหนทาง.
- **หลักฐานการปฏิบัติด้วยหัวใจ** ท่านรอซูล์ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า : ความละอายนั้นเป็นแขนงหนึ่งจากหลักศรัทธา.
- **หลักฐานการเพิ่มขึ้นของการศรัทธา :** พระองค์ทรงตรัสว่า มีใครบ้างในหมู่พวกท่านที่บหนักนี้ทำให้ศรัทธาเพิ่มขึ้น.
- **หลักฐานการลดลงของหลักศรัทธา :** ท่านรอซูล์ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า ฉันไม่ได้เห็นอะไรที่มันบกร่องไปกว่าสติปัญญาและศาสนาของสตรี.

สาเหตุการเพิ่มขึ้นของการศรัทธา :

- การศึกษาการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านพระนาม และคุณลักษณะของพระองค์.
- มั่นปฏิบัติตามเชื่อฟัง.
- การละทิ้งบาป และการฝ่าฝืนต่างๆ.
- การใคร่ครวญถึงถูกสร้างต่างๆของพระองค์.

สาเหตุการลดลงของหลักศรัทธา :

- ทิ้งหรือเพิกเฉยต่อการศึกษาคำให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่านพระนามชื่อและคุณลักษณะของพระองค์.
- ทิ้งการปฏิบัติตามเชื่อฟัง.
- การประพฤตีสั่งมิชอบหรือฝ่าฝืนต่างๆ.
- ละทิ้งการใคร่ครวญสิ่งถูกสร้างต่างๆของพระองค์.

องค์ประกอบของหลักศรัทธา :

- การศรัทธาต่ออัลลอฮ์.
- การศรัทธาต่อบรรดามะลาอิกะฮ์.
- การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ต่างๆ.
- การศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต.
- การศรัทธาต่อวันปรโลก.
- และการศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะทั้งดีและร้ายจากที่พระองค์ทรงกำหนดขึ้น.

๑. องค์ประกอบหลักศรัทธาข้อที่หนึ่ง การศรัทธาต่ออัลลอฮ์

จำเป็นต้อง :

ศรัทธาด้วยการมีอยู่ของอัลลอฮ์ มีอยู่ 4 หลักฐานต่อไปนี้

๑. ด้วยสติปัญญา ดังนั้นสติปัญญาเป็นไปไม่ได้ที่จะจินตนาการการมีอยู่ของสิ่งถูกสร้างโดยปราศจากผู้สร้าง อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า : “ หรือว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยไม่มีผู้บังเกิดหรือว่าพวกเขาเป็นผู้ให้บังเกิดตนเอง ”.
๒. ด้วยการสัมผัส เมื่อท่านอยู่ในความทุกข์ยากและวิกฤติหนึ่งท่านมักจะยกมือทั้งสองของท่านสู่ฟากฟ้า และท่านก็กล่าวว่า โอ้ผู้อภิบาลของข้า แล้วท่านจะพบว่าความทุกข์ยากนั้นจะคลายหายไปด้วยอนูมัติของอัลลอฮ์.
๓. ด้วยความบริสุทธิ์ของมนุษย์ที่มีในตัว ท่านรอซูล์คือลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า : เด็กทุกคนที่เกิดมาอยู่บนสภาพที่บริสุทธิ์ แล้วพ่อแม่ทั้งสองของเขาก็ซุบเลี้ยงเขาให้เป็นยิว หรือเป็นคริสเตียนหรือบูซาไฟ.
๔. ด้วยบทบัญญัติ ท่านอิบน์กุัยyimบอกอีกว่า : แท้จริงบทบัญญัตินั้นไม่มีสักโองการหนึ่งที่อยู่ในคัมภีร์ของอัลลอฮ์เว้นแต่ในนั้นเป็นหลักฐานยืนยันบนการให้เอกภาพต่อพระองค์.

๒. องค์ประกอบหลักศรัทธาข้อที่สอง การศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์

บรรดามลาอิกะฮ์พวกเขาคือโลกแห่งสิ่งเร้นลับ อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกเขาจากแสงสว่าง โดยพวกเขาจะเชื่อฟังอัลลอฮ์และไม่ฝ่าฝืนต่อพระองค์ พวกเขามีวิญญูณ พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿ رُوحَ الْقُدُسِ ﴾ วิญญูณอันบริสุทธิ์ และมีรูปร่าง พระองค์ทรงตรัสว่า

﴿ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَئِكَ أَجْحَادٌ مَّتَنِّ وَتَلَّتْ وَرَبَّعٌ زَيْدٌ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ ﴾ ผู้ทรงแต่งตั้งมะลาอิกะฮ์ให้เป็นผู้นำข่าว ผู้มีปีกสอง สาม และสี่ ทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง และมีสติปัญญา และหัวใจ

﴿ حَقَّ إِذَا فُزِعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ﴾

จนกระทั่งเมื่อความหวาดกลัวได้คลายจากจิตใจของพวกเขา พวกเขากล่าวว่า พระเจ้าของพวกท่านได้ตรัสอะไรนะ เราศรัทธาจากพวกเขา และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบอกให้เราได้รับทราบ จากนามชื่อของพวกเขา เช่น ท่านญิบรียล มีกาอิล และอิสรอฟีล และคุณลักษณะของพวกเขา.

﴿ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾

พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกระบุ และการทำงานต่างๆของพวกเขา.

บางส่วนที่เราได้รับการบอกเล่าถึงบรรดามลาอิกะฮ์ บางส่วนจากพวกเขามีผู้ทำหน้าที่แบบบัลลังก์แปลท่าน และท่านญิบรียลรับหน้าที่ส่งสารบัญชา และมีกาอิลรับหน้าที่ฝนฟ้าอากาศ... เราศรัทธาต่อพวกเขาทั้งหมดด้วยเรื่องราวต่างๆที่เกี่ยวข้องจากพวกเขา โดยภาพรวมและโดยละเอียด.

๓. องค์ประกอบหลักศรัทธาข้อที่สาม การศรัทธาต่อคัมภีร์ของพระองค์

เราจำเป็นต้องศรัทธาว่าคัมภีร์นั้น หมายถึงคำพูดของอัลลอฮ์จริงไม่ใช่เป็นการเปรียบเทียบ และแท้จริงมันนั้นถูกประทานลงมา มิใช่สิ่งที่ถูกสร้างอย่างหนึ่ง พระองค์นั้นทรงประทานคัมภีร์มาพร้อมกับศาสดาทุกท่าน และเราต้องศรัทธามันด้วยกับสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบอกให้เราได้รับทราบจากนามของมัน และข่าวคราวของมัน และบทบัญญัติของมันโดยภาพรวม และโดยละเอียด ตราบใดที่สิ่งนั้นยังมีถูกยกเลิก และเราต้องศรัทธาว่าแท้จริงคัมภีร์อัลกุรอานยกเลิกทุกสิ่งทีมาก่อนหน้ามัน จากคัมภีร์ต่างๆก่อนหน้า คือคัมภีร์อิฎ์เตาร้อต อินญีล อังชชะบูร และคัมภีร์อิบรอฮีมและมุซา.

๔. องค์ประกอบหลักศรัทธาข้อที่สี่ การศรัทธาต่อบรรดาของพระองค์

เราจำเป็นต้องศรัทธาด้วยว่า แท้จริงพวกเขาเป็นมนุษย์คนหนึ่ง ที่ไม่วิเศษใดๆจากด้านแห่งการสร้างบริหารกิจการใดๆทั้งสิ้น มีหน้าซ้ำพวกเขาเป็นบ่าวที่ไม่ถูกให้เคารพภักดี เพราะอัลลอฮฺทรงแต่งตั้งส่งพวกเขาและทรงบัญชาไปยังพวกเขา และช่วยเหลือพวกเขาด้วยสัญญาต่างๆ และพวกเขาได้ทำหน้าที่รับผิดชอบแล้ว และตัดเตือนแก่ประชาชาติแล้ว และบอกกล่าวเผยแผ่เชิญชวนแล้ว ตลอดจนเพียรพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่ออัลลอฮฺแล้ว.

เราต้องศรัทธาต่อสิ่งที่พวกเขานำมา และด้วยกับสิ่งที่อัลลอฮฺทรงบอกให้เรารับรู้จากนามชื่อของพวกเขา คุณลักษณะของพวกเขา และข่าวคราวเรื่องราวของพวกเขาโดยภาพรวมและละเอียด และนับที่ท่านแรกคืออาดัม และรอซูลท่านแรกคือนุฮฺ ตลอดจนนบีและรอซูลท่านสุดท้าย คือมุฮัมมัด และบทบัญญัติต่างๆก่อนหน้าทั้งหมดถูกยกเลิกด้วยกับบทบัญญัติที่ท่านรอซูลนำมา และบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นแห่งรอซูล (อตุลอะศม) หัวหน้าที่พวกเขาถูกกล่าวถึงในสองซูเราะห์ อัซซุรอ และอัลอะฮฺซาบ คือท่านนบีมุฮัมมัด นุฮฺ อิบรอฮีม มูซา และอิซา.

๕. องค์ประกอบหลักศรัทธาข้อที่ห้า การศรัทธาต่อวันปรโลก

รวมถึงการศรัทธาด้วยกับทุกสิ่งที่ท่านนบีสื่อลัดลอสู่อะลัยฮิอะซาลัม ได้เล่าบอกไว้จากสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากความตาย เช่น การสอบสวนในหลุมศพ การเป่าแตร และการฟื้นคืนชีพของมนุษย์จากหลุมฝังศพ และการชั่งตราชู และสมุดบันทึกความคิดความชั่ว สะพานทอดผ่าน และแม่น้ำขาวบริสุทธิ์ และการไถ่เกลี่ยช่วยเหลือ และสวรรค์นรก การเห็นของปวงผู้ศรัทธาต่อผู้อภิบาลของเขาในวันปรโลกและในสวนสวรรค์ และอื่นจากนั้นที่เป็นเรื่องเร้นลับอีกมากมาย.

๖. องค์ประกอบหลักศรัทธาข้อที่หก การศรัทธาต่อการกำหนดสถานะ

หลักข้อนี้มีอยู่ ๔ ระดับด้วยกันมีการเรียบเรียงเป็นกาพย์กลอนดังนี้ :

“ ความรู้ การบันทึกเป็นกรรมสิทธิ์แห่งพระเจ้าของเรา เป็นพระประสงค์ของพระองค์ และการสร้างของพระองค์นั้น คือการบังเกิดและประกอบรวมกัน ”.

- ความรู้ คือการศรัทธาว่า แท้จริงพระองค์ผู้ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่งโดยภาพรวมและละเอียด และหลักฐานพระองค์ทรงตรัสว่า : ﴿ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ﴾ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าและเบื้องหลัง.
- การจดบันทึก คือการศรัทธาว่า แท้จริงอัลลอฮฺได้จดบันทึกสิ่งที่กำหนดต่างๆไว้หมดสิ้นแล้ว จนกระทั่งถึงวันสิ้นโลก และหลักฐานพระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾ ﴿ ๖๐ ﴾ المل : ๖๐

ความว่า : และไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดินเว้นแต่ว่ามันอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง.

- พระประสงค์ คือการศรัทธาว่า แท้จริงสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์สิ่งใดมันย่อมต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และสิ่งที่พระองค์มีประสงค์มันมีอาจเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และแท้จริงสำหรับบ่าวนั้น มีความประสงค์แต่มันนั้นอยู่ภายใต้พระประสงค์ของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ وَمَا تَشَاءُونَ لَا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ﴾ الإنسان : 30

ความว่า : และพวกเขาก็จะไม่สมความปรารถนาได้เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงประสงค์.

- การสร้าง คือการศรัทธาว่า แท้จริงบ่าวนั้นเป็นสิ่งถูกสร้าง และการทำงานต่างๆของเขา และเช่นเดียวกันทุกสรรพสิ่งที่เกิดขึ้น และหลักฐานพระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴾ : ทั้งๆที่อัลลอฮฺทรงสร้างพวกท่าน และสิ่งที่พวกท่านประดิษฐ์มันขึ้นมา.

บทเรียนที่สี่

ประเภทของการให้เอกภาพและการตั้งภาคี

คำอธิบายเกี่ยวกับประเภทการให้เอกภาพซึ่งมีอยู่ ๓ ประการดังนี้

๑. การให้เอกภาพด้านการสร้าง.
๒. การให้เอกภาพด้านการเคารพภักดี.
๓. การให้เอกภาพด้านพระนามและคุณลักษณะ.

การให้เอกภาพด้านการสร้าง คือการเชื่อศรัทธามั่นต่อเอกองค์อัลลอฮฺ ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งปวง ปราศจากหุ้นส่วนใดๆทั้งสิ้นในการนี้.

การให้เอกภาพด้านการเคารพภักดี คือการเชื่อศรัทธามั่นต่อเอกองค์อัลลอฮฺ ว่าพระองค์คือพระเจ้าที่สมควรแก่การเคารพภักดีอย่างแท้จริง โดยปราศจากหุ้นส่วนใดๆ ซึ่งมัน คือความหมายของคำว่า ลาลิลาฮะอิลลัลลลอฮฺ หมายถึง ไม่มีพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพภักดีอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮฺองค์เดียวเท่านั้น.

ด้วยเหตุนี้ตัวอย่างของการเคารพภักดีหรือเป็นการภักดีหลายๆชนิด ไม่ว่าจะเป็นการละหมาด การถือศีลอด ฯลฯล้วนแล้วเราจำเป็นต้องทำด้วยความบริสุทธิ์ใจเฉพาะเพื่ออัลลอฮฺองค์เดียวเท่านั้นไม่อนุญาติให้กระทำเพื่อใครอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺ.

การให้เอกภาพด้านพระนามและคุณลักษณะ คือการเชื่อศรัทธามั่นต่อหลักฐานยืนยันที่ปรากฏอยู่ในพระมหาคัมภีร์อัลกรุอ่าน หรือพจนานุกรมเกี่ยวกับพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ ด้วยการยืนยันหยัดมันคงเพื่ออัลลอฮฺองค์เดียวในลักษณะที่เหมาะสมกับพระองค์ที่สุด โดยปราศจากการตัดแปลงความหมายของตัวบท และปฏิเสธละเว้นไม่ทำความเข้าใจหรือความหมายที่เป็นจริง หรือการบอกสถานะภาพคุณลักษณะของพระองค์อย่างนั้นอย่างนี้ หรือการชักใช้เป็นอย่างไร และส่วนการเปรียบเทียบเสมือนสิ่งถูกสร้างของอัลลอฮฺ โดยยึดปฏิบัติตามพระองค์ตรัสว่า :

﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝١ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣﴾

﴿ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝٤﴾ ﴿ الإخلاص : ๑ - ๔

ความว่า : จงกล่าวเถิด (มุฮัมหมัด) พระองค์คืออัลลอฮฺผู้ทรงเอกะ อัลลอฮฺนั้นผู้ทรงเป็นที่พึง พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติและไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ (อัลอิคลาศ ๑-๔).

และพระองค์ทรงตรัสว่า : ﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝١١﴾ ﴿ الشورى : ๑๑

ความว่า : ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินผู้ทรงเห็น

นักปราชญ์อิสลามบางท่านได้แบ่งการให้เอกภาพนี้ออกเป็น ๒ ชนิด โดยได้รวมการให้เอกภาพด้านพระนามและคุณลักษณะเข้าไว้ด้วยกันกับการให้เอกภาพด้านการสร้าง โดยไม่มีความขัดแย้งใดๆในเรื่องดังกล่าวนี้ เพราะจุดประสงค์ ๒ ประเภทนี้เป็นที่เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งปราศจากข้อสงสัยและคลุมเคลือใดๆทั้งสิ้น.

สำหรับประเภทของการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ มีอยู่ ๓ ประเภท ด้วยกันคือ

๑. การตั้งภาคีใหญ่.

๒. การตั้งภาคีเล็ก.

๓. การตั้งภาคีซ่อนเร้น.

การตั้งภาคีใหญ่ คือการตั้งภาคีที่ส่งผลให้การทำงานที่เป็นกุศลสูญสิ้นไร้ผล และจำต้องตกอยู่ในนรกชั่วนิรันดร์ สำหรับผู้ที่สิ้นชีวิตในสภาพเช่นนั้น ดังพระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ (๘๘) الأنعام : ๘๘

ความว่า : และหากพวกเขาได้ตั้งภาคีขึ้น แน่แน่นอนสิ่งที่พวกเขาได้กระทำกัน ก็จะสูญสิ้นไปจากพวกเขา (อัล-อาม ๘๘).

และพระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ

﴿ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴾ (๑๗) التوبة : ๑๗

ความว่า : ไม่บังควรแก่บรรดาผู้ตั้งภาคีที่จะบูรณะบรรดามัสยิดของอัลลอฮ์ในฐานะที่พวกเขาได้ยืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองแล้วซึ่งการปฏิเสธศรัทธา จนเหล่านั้นแหละที่บรรดาการงานของพวกเขาไร้ผล และในนรกนั้นพวกเขาจะอยู่ตลอดกาล.

(อัล-เตาบะฮ์ ๑๗).

ผู้ที่ใดตายในสภาพเช่นนี้ เขาผู้นั้นจะไม่ได้รับการอภัยโทษ เขาจะไม่ได้เข้าสวรรค์ดังพระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾ النساء : ๑๑๖

ความว่า : แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงอภัยให้กับผู้ที่ตั้งภาคีต่อพระองค์ และทรงอภัยอื่นจากนั้น แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ (อัล-นิสาฮ์ ๑๑๖).

และพระองค์ทรงตรัสว่า :

﴿ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴾ (๖๓) المائدة : ๖๓

ความว่า : แท้จริงผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์ แนนอนอัลลอฮ์จะทรงให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขา และที่พำนักของเขานั้นคือนรก และสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ (อัล-มาอิดะฮฺ ๗๒).

ส่วนหนึ่งของการตั้งภาคีใหญ่ หรือการตั้งภาคีเล็ก ซึ่งมีหลักฐานปรากฏยืนยันจากตัวบท คัมภีร์อัลกรุอ่านและพจนานุกรมซึ่งได้ชื่อว่า ชริก เช่นกัน แต่ทว่ามันไม่ใช่ชนิดของการตั้งภาคีใหญ่ เช่นการโอ้อวดในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การสาบานด้วยนามอื่นจากอัลลอฮ์ คำกล่าวที่ว่า : หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ และคนนั้นคนนี้ก็ประสงค์ เป็นต้น ดังคำกล่าวของท่านบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า : “ สิ่งที่น่ากลัวมากที่สุดสำหรับพวกเจ้า คือภาคีเล็ก ทันใดนั้นมีผู้หนึ่งถามขึ้นมาว่ามันคืออะไรเล่า ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมตอบว่า การกระทำเพื่อการโอ้อวด ”.

รายงานโดยท่านอิมามอะหมัด อัญญาอะบะรอณี อัลบัยฮากี จากมะหฺมูดอัลละบีดอัลอันศอรีด้วยสายรายงานที่ดี และรายงานโดยอัญญาอะบะรอณีญ์ด้วยสายรายงานที่ดีเช่นกัน จากมะหฺมูดบินละบีด จากรอฟีฮฺ บินเคาะดีญ์ จากท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมท่านได้กล่าวว่า : “ ผู้ใดได้สาบานต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยนามอื่นจากอัลลอฮ์เขาผู้นั้นได้ทำการภาคีเสียแล้ว ” รายงานโดยอิมามอะหมัดด้วยสายรายงานที่ถูกต้องจากท่านอุมัร บินกัอฏฏอบ และรายงานโดยอบูดาอูด อัศศิรมิซญ์ ด้วยสายรายงานถูกต้อง จากชะดีฮฺอิบนูอุมัร จากท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า : ผู้ใดก็ตามที่ได้สาบานด้วยนามอื่นจากอัลลอฮ์ เขาผู้นั้นได้ปฏิเสธเสียแล้ว หรือได้ภาคีต่ออัลลอฮ์เสียแล้ว และคำกล่าวของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมอีกที่ว่า : พวกเจ้าจงอย่ากล่าววว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์ และผู้นั้นก็ประสงค์เช่นกัน แต่ให้กล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงพระประสงค์หลังจากนั้น ผู้นั้นได้ประสงค์ (บันทึกโดยอบูดาอูด ด้วยสายสืบถูกต้อง จากท่านสุชัยฟะฮ์ บิน อัลยะมาน).

ภาคีชนิดนี้ไม่ทำให้ตกศาสนา และไม่ทำให้ตกนรกชั่วนิรันดร์ แต่ทว่ามันเป็นการแสดงถึงการขัดแย้งหรือปฏิเสธต่อความสมบูรณ์แบบ ของหลักการให้เอกภาพที่ถูกต้อง.

ส่วนประเภทที่สาม คือภาคีซ็อนเร็นอำพราง หลักฐานจากคำกล่าวของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมว่า : ฉันจะบอกถึงสิ่งหนึ่งที่ฉันกลัวยิ่งกว่ามะชิหฺอัดัจญาลเสียอีก เอาไหม พวกเขาเหล่านั้นกล่าวตอบว่า ได้สิ ท่านรอซูลุลลอฮ์ ท่านจึงกล่าวต่อไปว่ามันคือ ภาคีซ็อนเร็น เช่นมีชายคนหนึ่งยืนขึ้นละหมาดอย่างงดงาม เพื่อให้ผู้คนสนใจมองมายังเขา (รายงานโดยอิมามอะหมัดในหนังสือมุสนัดของท่าน จากท่านอบูสะอีด อัลคุรีย).

และอนุญาตให้แบ่งภาคต่ออัลลอฮ์ ออกเป็น 2 ประเภท คือ ภาคใหญ่ และภาคเล็ก ส่วนภาคที่ซ่อนเร้นอำพราง นั้นมันครอบคลุมภาคที่ทั้งใหญ่และเล็ก ซึ่งบางครั้งมันเป็นภาคใหญ่เกิดขึ้นอย่างซ่อนเร้นได้ เช่นการตั้งภาคีของบรรดาพวกกลับกลอกเป็นต้น เพราะพวกเขาเหล่านี้ได้พยายามปิดบังหลักความเชื่อที่หลงผิดของพวกเขา โดยได้แสดงให้เห็นว่าพวกเขายอมรับและปฏิบัติตามอิสลามอย่างโอ้อวด และกลัวว่าอันตรายจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา และบางที่ภาคีซ่อนเร้นก็เกิดขึ้นได้กับภาคีเล็ก ซึ่งเกิดขึ้นในกรณีแสดงการโอ้อวด ดังเช่นที่มีปรากฏในฮาดิษที่รายงานโดยท่านมะหฺมูด บินละบีด อัลอันศอรีย์ที่ได้นำมากล่าวถึงข้างต้น และฮาดิษของอบูสะอีดอัลคุดรีย์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงประทานความสำเร็จ.

ประเภทของสิ่งห้ามทั้งหลาย

ภาคีใหญ่ คือบาปที่ใหญ่ที่สุด.

ภาคีเล็ก คือบาปที่สภาพเล็กกว่าภาคีใหญ่ แต่ใหญ่กว่าบาปใหญ่.

บาปใหญ่ คือทุกสิ่งที่ถูกกำหนดเป็นโทษทัณฑ์เฉพาะ ใช้สำนวนการสาปแช่ง หรือขับไล่ หรือการตีตัวออกห่างจากผู้ประพฤตินั้นๆ หรือพาดพิงพฤติกรรมมาจากบรรดาผู้ปฏิเสธ หรือผู้ตั้งภาคี หรือไม่ใช่แบบประพฤตินั้นๆมาจากบรรดาผู้ศรัทธาหรือถูกเปรียบให้คล้ายคลึงกับสัตว์ที่น่าขยะแขยง ฯลฯ.

บาปเล็ก คือทุกสิ่งที่มีผู้วางบทบัญญัติข้อห้าม แต่ไม่ได้กำหนดโทษทัณฑ์เป็นกิจจะลักษณะเฉพาะ.

บาปใหญ่

จำนวนของบาปใหญ่ ไม่ถูกนับได้แต่มันถูกรวมด้วยกฎเกณฑ์.

ข้อตัดสินผู้กระทำบาปใหญ่

- ✓ เป็นผู้ศรัทธาที่บกพร่องหลักการศรัทธา หรือเป็นผู้ศรัทธาเนื่องระดับศรัทธาของเขา เป็นผู้ฝ่าฝืนด้วยบาปใหญ่ที่เขาประพฤตินั้น.
- ✓ ต้องให้ความรักตามสภาพที่เขาศรัทธา และต้องเกลียดตามสภาพที่เขาประพฤติบาปใหญ่ที่เขากระทำ.
- ✓ อย่างนั่งร่วมในสภาพที่เขาประพฤติบาปใหญ่.

ระดับของบาปใหญ่ มีระดับที่ต่างกันไป ดังคำพูดของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมที่ว่า :
 เาใหม่ฉันจะบอกพวกเจ้าให้รู้ถึงบาปใหญ่ที่สุด... (บันทึกโดยบุคอรีญ์และมุสลิม).

ข้อตัดสินของบาปใหญ่ จำเป็นต้องเตาบะฮ์กลับเนื้อกลับตัว ดังคำพูดของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมที่ว่า : **ผู้หญิงที่ร้องไห้ร้องไห้เสียใจ** เมื่อนางไม่กลับเนื้อกลับตัวก่อนนางจะตาย... บันทึกโดยมุสลิม และอีกชาติหนึ่งที่ว่า ...**เมื่อบรรดาบาปใหญ่ถูกให้ห่างไกล...บันทึกโดยมุสลิม.**

ข้อแตกต่างกันระหว่างภาคีเล็กกับภาคีใหญ่

ภาคีใหญ่ :

๑. สิ้นสภาพการเป็นมุสลิม.
๒. ทุกการงานถูกมลายหายไป (กรณีตายในสภาพนั้น) .
๓. จำเป็นสำหรับเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล.
๔. ผู้มีอำนาจปกครองอนุญาตฆ่าและยึดทรัพย์สินได้.
๕. หลักฐานบ่งบอกว่ามันเป็นบาปใหญ่ที่สุด.
๖. เชื่อว่าสาเหตุนั้นสามารถบริหารจัดการเองได้.
๗. ไม่ได้รับการอภัยโทษหากตายบนสภาพนั้น.
๘. เมื่อเขากลับเนื้อกลับตัวจากนั้น อัลลอฮ์ก็อภัยแก่เขา นอกจากใน 2 กรณี : เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นจากทิศตะวันตก วิญญาณอยู่ที่คอหอยขณะความตายมาถึง.

ภาคีเล็ก :

๑. ไม่สิ้นสภาพการเป็นมุสลิม.
๒. ทุกการงานไม่ถูกมลายหายไป.
๓. ไม่จำเป็นสำหรับเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล.
๔. ไม่อนุญาตฆ่าและยึดทรัพย์สิน.
๕. หลักฐานบ่งชี้ว่ามันเป็นภาคีเล็ก.
๖. การที่เขาตั้งสาเหตุหนึ่งโดยที่อัลลอฮ์ไม่ทรงกำหนดมันเป็นสาเหตุ.
๗. ทุกสิ่งที่นำไปสู่ภาคีใหญ่ มันคือภาคีเล็ก.
๘. ทุกสิ่งที่บทบัญญัติให้คำนิยามว่ามันคือภาคี หรือการปฏิเสธ โดยไม่มีสัญญาณบอกอย่างเจาะจง มันคือบาปเล็ก และไม่มีสิ่งมาเปรียบเทียบให้บ่งชี้ว่ามันคือภาคีใหญ่.

บทเรียนที่ห้า

หลักคุณธรรมความดี

องค์ประกอบของหลักคุณธรรมความดีคือ การที่ท่านเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺประหนึ่งว่าท่านเห็นพระองค์ ถ้าหากท่านไม่เห็นพระองค์ดังนั้น พระองค์ทรงเห็นท่าน.

หลักคุณธรรมความดีนั้น มีองค์ประกอบเดียว รวมไปถึงด้วยสองระดับ :

๑. เคารพภักดีเสมือนว่าเห็น คือการเคารพภักดีด้วยความหวังความต้องการ ความรัก และหวังแหวนอยากได้ในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงเตรียม เช่นนี้คือการเคารพภักดีของบรรดาศาสนทูตทั้งหลาย ท่านรอซูลศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า : **จะไม่ให้ฉันเป็นบ่าวที่ขอบคุณกระนั้นหรือ** ดังนั้นสิ่งที่ขับเคลื่อนให้ก่อเกิดการเคารพภักดีนั้น คือการอยากได้ความรัก ความหวังแหวนเพื่อสิ่งที่อัลลอฮฺทรงตอบแทน พร้อมกับสำรวมตน.
๒. เคารพภักดีอย่างสำรวมตน คือการเคารพภักดีด้วยความเกรงกลัวสำรวม โดยที่มุสลิมไม่ออกไปจากขอบเขตนั้น.

คำถามจากบทว่าด้วยการให้เอกภาพ

๑. ระดับของหลักการศาสนาอิสลามมีเท่าไร ?
 สามระดับ. สองระดับ. ห้าระดับ.
๒. องค์ประกอบของอิสลามมีกี่ประการ ?
 ห้าประการ. หกประการ. เจ็ดประการ.
๓. หลักการอิสลามมีระดับที่สูงกว่าหลักการศรัทธา ? : (ถูก ผิด)
๔. องค์ประกอบคำปฏิญาณตนอย่างบริสุทธิ์ใจมีกี่ประการ ?
 เจ็ดประการ. แปดประการ. สองประการ.
๕. เงื่อนไขของการกล่าวปฏิญาณตนว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮุ มีกี่ข้อ ?
 แปดข้อ. เจ็ดข้อ. ห้าข้อ.
๖. ความรู้คือส่วนหนึ่งของเงื่อนไขการปฏิญาณตน มีความหมายว่าอะไร ?
 การทราบถึงสิ่งหนึ่งที่มีอยู่ในนั้น. ไม่มีสิ่งถูกเคารพภักดีที่แท้จริง นอกจากอัลลอฮฺ.
๗. หากเขาคลอนแคลนใจในการปฏิเสธหนึ่ง ของบรรดาผู้ที่ได้รับการเชิญชวนสู่อิสลามแล้ว และพวกเขายังไม่ศรัทธา ดังนั้นสุกัมของผู้คลอนแคลนเช่นนี้คือ ข้อใด ?
 แท้จริงเขาก็ตกศาสนาเช่นกัน. เมื่อความมั่นใจอย่างแน่วแน่มากกว่าความคลอนแคลนใจ เขาถึงจะตกศาสนา.

๘. การยอมรับนั้นส่วนหนึ่งจากเงื่อนไขคำปฏิญาณตน มีจุดประสงค์ตรงข้อใด ?

- คำนอจ. การกระทำ. หลักความเชื่อมั่น ถูกทั้งหมด.

๙. การโอ้อวดในคำกล่าวปฏิญาณตน ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ เหมือนกับการโอ้อวดในการบริจาคทานที่เป็นภาคีเล็กหรือไม่ ? : (ถูก ผิด)

๑๐. ใครกล่าวด้วยวาจาว่า ไม่มีพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮฺ โดยปราศจากความเชื่อด้วยกับหัวใจ ข้อใดถูกต้อง ?

- คือผู้ที่ประกาศเอกภาพต่ออัลลอฮฺ. เขาเป็นแค่มุสลิม มิใช่ผู้ศรัทธา. ตกศาสนา.
 การศรัทธานั้นอ่อนแอ.

๑๑. หากคนหนึ่งรักนบีเหมือนกับการรักอัลลอฮฺ คือความรักเท่าเทียมกัน ข้อใดถูกต้อง ?

- ตกศาสนา ถือเป็นกาปฏิเสธระดับใหญ่. ไม่ตกศาสนา ถือเป็นกาปฏิเสธระดับเล็ก.
 เขาได้ประพฤติบาปใหญ่จากบาปใหญ่ต่างๆ.

๑๒. ประเภทของความรักมีกี่ประเภท ?

- สี่ประเภท. สามประเภท. สองประเภท.

๑๓. ความรักที่อัลลอฮฺทรงรัก ทั้งการงาน ผู้กระทำ เวลา และสถานที่ ?

- : (ถูก ผิด)

๑๔. ความรักเจือปนมีพร้อมกับอัลลอฮฺ สุขุมว่าอย่างไร ?

- ภาคีเล็ก. เป็นความรักที่จำเป็น. ภาคีใหญ่.

๑๕. การรักเพื่ออัลลอฮฺ สุขุมว่าอย่างไร ?

- อนุญาต. วายิบจำเป็น. ภาคีใหญ่.

๑๖. ประเภทของความเป็นบ่าว มีกี่ประการ ?

- สองประเภท. สามประเภท. สี่ประเภท.

๑๗. สิ่งถูกสร้างทั้งหมด เป็นบ่าวของอัลลอฮฺ บ่าวที่ศิโรราบต่ออำนาจจนกระทั่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเช่นกัน ? : (ถูก ผิด)

๑๘. หากใครกล่าวคำปฏิญาณตน แต่กลับทิ้งการปฏิบัติอย่างสิ้นเชิง โดยไม่เคยละหมาดหรือทำการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเลย ดังนั้นเขาจะอยู่ในข้อใด ?

- คำปฏิญาณตนนั้น ยังประโยชน์แก่เขา. คำปฏิญาณตนนั้น ไม่ยังประโยชน์แก่เขา.

๑๙. (บ่าวและรอซูลของพระองค์) อยู่ในคำปฏิญาณตนทั้งสอง คือบ่าวที่ไม่ถูกให้การเคารพภักดี และรอซูลที่ไม่ถูกให้การปฏิเสธ ? : (ถูก ผิด)

๒๐. ในการกล่าวปฏิญาณตนว่า : แท้จริงมุฮัมมัดนั้นเป็นบ่าว และศาสนทูตของพระองค์ เชื่อฟังท่านในสิ่งที่ท่านได้สั่งใช้ และเชื่อท่านในสิ่งที่ท่านได้นำมาบอก... เช่นนี้ถือว่า ?

○ คือความหมายของคำปฏิญาณ. ○ คือเป้าหมายของคำปฏิญาณ.

๒๑. ใครที่แต่งตั้งท่านนบีให้มีจุดเด่นเฉพาะด้านความสามารถในการสร้างสิ่งใด ถือว่าเขาไม่ได้ปฏิญาณตนว่าท่านนบีเป็นบ่าวเลย ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๒๒. คุณลักษณะของท่านนบีที่สูงส่งที่สุดคือข้อใด ?

○ รอสู้ลของอัลลอฮฺ. ○ บ่าวและรอสู้ลของพระองค์. ○ ศาสนทูตท่านสุดท้าย.

๒๓. ใครที่อุทริในศาสนาอิสลามอย่างหนึ่ง เขามองว่ามันเป็นสิ่งที่ดี เท่ากับว่าท่านนบีมุฮัมมัดบกร่องต่อหน้าที่ เพราะอัลลอฮฺทรงตรัสว่า : วันนี้ข้าได้ทำให้ศาสนาของพวกเขาเจ้าได้สมบูรณ์แล้วแก่พวกเขาทั้งหลาย ดังนั้นถ้าหากวันนั้นไม่มีศาสนา แล้ววันนี้ก็จะไม่มีศาสนาเช่นกัน เป็นคำพูดของใคร ?

○ เชคคูลิฮฺ อิบน์อัยมียะฮฺ. ○ อิมามมาลิก. ○ อิมามอิบนุบาซ.

๒๔. ท่านนบีมุฮัมมัดสืบเชื้อสายลูกหลานของนบีท่านใด ?

○ นบีอิซฮาก. ○ นบีอิซมาแอล.

๒๕. จงเติมคำในช่องว่าง : ท่านนบีประสูติในปี.....ณ นคร.....รวมอายุทั้งสิ้น.....ปี และ.....ปีก่อนหน้าจะแต่งตั้งการเป็นนบี และรวมระยะดำรงเป็นทั้งนบีและรอสู้ลรวมระยะเวลา.....ปี ถูกแจ้งข่าวการเป็นนบีด้วย.....และถูกแต่งตั้งเป็นรอสู้ลด้วย.....

๒๖. ท่านนบีถูกส่งไปยังใคร ?

○ กลุ่มชนของท่าน. ○ มวลมนุษย. ○ ทั้งญินและมนุษย.

๒๗. อัลมิฮอรอ คือการเดินทางของท่านจากนครมักกะฮ์สู่บัยติลมักคิซ ?

: (○ ถูก ○ ผิด)

๒๘. ท่านนบีได้อพยพไปยังเมืองใด ?

○ เมืองตออิฟ. ○ เมืองชะบะชะฮฺ. ○ นครมาดีนะฮฺ. ○ ถูกทั้งหมด.

๒๙. สงครามที่สำคัญที่สุดที่ท่านนบีร่วมต่อสู้ มีกี่ครั้ง ?

○ ครั้งเดียว. ○ สองครั้ง. ○ สามครั้ง. ○ สี่ครั้ง. ○ ห้าครั้ง.

๓๐. บุตรของท่านนบีมีกี่ท่าน ? ○ สามท่าน. ○ สี่ท่าน. ○ เจ็ดท่าน.

๓๑. ท่านนบีได้ประกอบพิธีฮัจญ์อ้อลา ครั้งนี้บ่งบอกว่าท่านนั้นได้ทำก่อนหน้านี้ ?

: (ถูก ผิด)

๓๒. การศึกษาชีวประวัติของท่านศาสดา คือข้อใด ?

วายิบจำเป็นต้องศึกษา. ส่งเสริมให้ศึกษา. อนุญาตให้ศึกษา.

๓๓. จงเติมคำในช่องว่าง คำนิยามของศรัทธาทางหลักการคือ กล่าวด้วย.....เชื่อมั่นด้วย.....ปฏิบัติด้วย.....การศรัทธานั้นเพิ่มขึ้นด้วย.....ลดลงด้วย.....

๓๔. องค์ประกอบของหลักศรัทธา มีกี่ประการ ?

หกประการ. ห้าประการ. สี่ประการ.

๓๕. การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ต้องศรัทธาไปด้วยหลายเรื่อง มีเท่าไรบ้าง ?

สี่เรื่อง. สามเรื่อง. สองเรื่อง.

๓๖. บรรดาหลักฐานที่บ่งบอกถึงการมีอยู่จริงของอัลลอฮ์ โดยรวม คือข้อใด ?

สี่หลักฐาน. ไม่มีขอบเขตจำกัด.

๓๗. ท่านมีกาอิล ถูกทำหน้าที่ดูแลและฝนฟ้าอากาศ? : (ถูก ผิด)

๓๘. บรรดาหัวใจมีแค่ลูกหลานท่านนบีอาดัม แต่บรรดามะลาอิกะฮ์ พวกเขาไม่มีหัวใจ ?

: (ถูก ผิด)

๔๐. อัลลอฮ์ทรงประทานคัมภีร์แก่นบีทุกท่าน ? : (ถูก ผิด)

๔๑. บรรดาอรุซูลท่านแรก คือนบีอาดัม ? : (ถูก ผิด)

๔๒. ท่านนบีมุฮัมมัด เป็นอรุซูล แต่ไม่ได้เป็นนบี ? : (ถูก ผิด)

๔๒. บรรดาอูลูลอฮ์ศม จากบรรดาอรุซูล มีกี่ท่าน ?

ห้าท่าน. สี่ท่าน. มากมาก.

๔๔. การศรัทธาต่อวันปร โลก รวมถึงการศรัทธาต่อทุกสิ่งที่จะปรากฏหลังจากความตาย จนกระทั่งมนุษย์ฟื้นคืนชีพจากหลุมฝังศพของพวกเขา ? : (ถูก ผิด)

๔๕. การศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะ มีกี่ระดับ ?

สี่ระดับ. ห้าระดับ. สามระดับ.

๔๖. อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่งที่ก่อนที่จะเกิดขึ้น ?

: (ใช่ ไม่ใช่)

๔๗. ทุกสิ่งที่มนุษย์กระทำ อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ ?

: (ใช่ ไม่ใช่)

๔๘.ทุกสิ่งที่มีมนุษย์กระทำ อัลลอฮฺทรงบันทึกไว้เรียบร้อยแล้ว ?

: (ใช่ ไม่ใช่)

๔๙.บ่าวนั้นมีความประสงค์และความต้องการของเขาเป็นเอกเทศ เขาสามารถกระทำตามอำเภอใจ ?

: (ใช่ ไม่ใช่)

๕๐.การกระทำต่างๆของบ่าวนั้น คือสิ่งถูกสร้างหนึ่ง ใช่หรือไม่ ?

: (ใช่ ไม่ใช่)

๕๑.ประเภทของการแบ่งเตาฮีด มีกี่ประเภท ?

สองประเภท. สามประเภท. ไม่มีการจัดแบ่งแยกใดเลย.

๕๒.จงบอกความแตกต่างมา 5 ข้อ ระหว่างภาคีใหญ่และภาคีเล็ก ?

1.
2.
3.
4.
5.

๕๓.จงยกตัวอย่างจากภาคีใหญ่และภาคีเล็กมา ๕ ข้อ ?

ลำดับ	ภาคีเล็ก	ภาคีใหญ่
๑		
๒		
๓		
๔		
๕		

๕๔.การกลับกลอกทางหลักความเชื่อ เป็นภาคีเล็ก หรือไม่ว่าตักศาสนา ?

: (ถูก ผิด)

๕๕.หลักคุณธรรมความดี ประกอบไปด้วยกี่องค์ประกอบ ?

- องค์ประกอบเดียว. สององค์ประกอบ.

บทเรียนที่หก

เงื่อนไขการละหมาด

ดังนั้นเงื่อนไขของการละหมาดมี ๘ เงื่อนไขดังต่อไปนี้ :

๑. การนับถือศาสนาอิสลาม.
๒. มีสติสัมปชัญญะ.
๓. พันวัยเด็กและอยู่ในวัยที่สามารถแยกแยะได้แล้ว.
๔. การรู้วิธีขจัดสิ่งสกปรกทั้งสิ่งสกปรกใหญ่และสิ่งสกปรกเล็ก.
๕. การปลดเปลื้องสิ่งโสโครก.
๖. การปกปิดอวัยวะพึงสงวนตามที่ศาสนากำหนด.
๗. การเข้าเวลาละหมาด.
๘. การผินหน้าสู่ทิศกะบะฮฺ ณ นครมักกะฮ์. ๙. การตั้งเจตนา.

เงื่อนไขที่หนึ่ง : การนับถือศาสนาอิสลาม

ตรงข้ามกับคำว่า การปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นถ้าหากใครที่ด่าทอพระผู้เป็นเจ้า หรือเอาการเคารพศักดิ์ประการใด ไปให้นอกเหนือจากอัลลอฮฺ การละหมาดของเขาถือว่าสิ้นเปล่า นอกจากเขาจะต้องกลับเนื้อกลับตัวสู่อัลลอฮฺ.

เงื่อนไขที่สอง : มีสติสัมปชัญญะ

ตรงข้ามกับคำว่า การเป็นบ้า และการมึนเมาไร้สติก็ถืออยู่ในบริบทนี้เช่นกัน.

เงื่อนไขที่สาม : พันวัยเด็กและอยู่ในวัยที่สามารถแยกแยะได้แล้ว

ไม่ใช่หมายถึงว่าบรรลุนิติภาวะ แต่ความหมายของมันนั่นคือ การแยกแยะสิ่งต่างๆได้ หมายความว่า เขาจะต้องรู้จักการถามและการตอบ โดยที่อายุนั้นไม่ใช่การกำหนดตายตัว แต่ต้องแยกแยะได้เป็นส่วนมาก ลูกที่มีอายุ ๗ ปี เมื่อไหร่ที่การละหมาดของเด็กนั้นจะถูกต้อง ? ก็ต่อเมื่อเด็กสามารถแยกแยะสิ่งต่างๆได้ และรู้จักการถามและการตอบ ตลอดจนแยกแยะระหว่างน้ำกับไฟเป็นต้น ถ้าไม่เป็นเช่นนั้นถือว่าการละหมาดของเขาไม่มีผล.

เงื่อนไขที่สี่ : การรู้วิธีขจัดสิ่งสกปรกทั้งขนาดใหญ่และเล็กรวมถึง

- สิ่งสกปรกขนาดใหญ่ คือการชำระด้วยการอาบน้ำชำระร่างกาย เช่นอสุจิเคลื่อนออกมา หรือมีเพศสัมพันธ์เป็นต้น.
- สิ่งสกปรกขนาดเล็ก คือการชำระด้วยการอาบน้ำละหมาด เช่นสิ่งที่ยังออกมาจากสองทาง อุจจาระปัสสาวะเป็นต้น.

เงื่อนไขที่ห้า : การปลดปล่อยสิ่งโสโครก

ออกจากร่างกายและจุดใดจุดหนึ่งๆ หรือเสื้อผ้า ดังนั้นถ้าหากใครได้ทำการละหมาดโดยที่ตัวของเขามีสิ่งโสโครกติดอยู่ทั้งที่เขาทราบ และสามารถปลดปล่อยมันได้ ถือว่าการละหมาดของเขาไร้ผล ส่วนการปลดปล่อยสิ่งโสโครก แบ่งออกเป็น ๓ ประเภทดังนี้

- การปลดปล่อยสิ่งโสโครกแบบหนัก หมายถึงสิ่งโสโครกที่มาจากสุนัข ท่านนบีได้สั่งใช้ให้ล้างภาชนะ เมื่อสุนัขได้เลียในภาชนะนั้น ๓ ครั้ง โดยเริ่มครั้งแรกด้วยดิน (บันทึกโดยมุสลิม).
- การปลดปล่อยสิ่งโสโครก รูปแบบเบา คือ การปลดปล่อยด้วยการปะน้ำ มันหมายถึงการพรมน้ำโดยไม่ต้องขยี้ ใช้ในกรณีการขจัดปัสสาวะของเด็กเล็กที่ยังไม่รับประทานอาหาร และน้ำหล่อลื่น อสุจิ ส่วนอสุจินั้นสะอาดในตัวของมัน แท้จริงปรากฏว่าท่านนบีปะน้ำที่ตรงนั้น เมื่อมันยังสดอยู่ และท่านจะแกะมันออกเมื่อมันแห้งแล้ว.
- การปลดปล่อยสิ่งโสโครก รูปแบบปานกลาง คือการชำระล้าง หมายถึงการพรมน้ำพร้อมกับขยี้ ใช้ในกรณีอื่นจากแบบหนักกับแบบปานกลาง เช่นปัสสาวะของผู้ใหญ่ที่เป็นชายและหญิง อื่นจากสิ่งสกปรกต่างๆเหล่านั้น.

ชนิดตัวของสิ่งสกปรกโสโครก

ปัสสาวะของมนุษย์และอูจจาระ และปัสสาวะและมูลสัตว์ที่ไม่ถูกกินเนื้อได้ และสัตว์ล่าทั้งหมดนั้น เป็นสิ่งสกปรก เว้นแต่สิ่งที่ลำบากต่อการป้องกันดูแลมัน เช่นแมว ล่อ ลาและเลือดที่พุ่งออกหลังจากการเชือด และเลือดที่ออกทางขั้วถ่ายทั้งสองและสัตว์ตายเอง นอกจากนี้ : สฟที่เป็นมนุษย์ และสัตว์ที่ไม่มีเลือดไหลออกมา และสัตว์ทะเลที่ตาย และตักแตน.

เงื่อนไขที่หก : อวัยวะพึงสงวนตามที่ศาสนากำหนด มี ๓ อย่างด้วยกัน

- อวัยวะพึงสงวนแบบเบา คืออวัยวะพึงสงวนของผู้ชายที่เป็นเด็กอายุจาก ๗-๑๐ ปี โดยมีเงื่อนไขว่าต้องปกปิดอวัยวะทั้งสอง.
- อวัยวะพึงสงวนแบบหนัก คืออวัยวะพึงสงวนของผู้หญิงอิสระเบรลุศาสนภาวะจำเป็นสำหรับนางต้องปกปิดทุกส่วนของร่างกายเว้นแต่ใบหน้า และจำเป็นสำหรับนางจะต้องคลุมใบหน้าเมื่อมีคนแปลกหน้ามาหา.
- อวัยวะพึงสงวนแบบปานกลาง คืออื่นจากบุคคลที่กล่าวมา โดยมีเงื่อนไขว่าต้องปกปิดสิ่งที่อยู่ระหว่างสะดือจนถึงหัวเข่าพร้อมกับส่งเสริมให้ปกปิดบ่าทั้งสอง และนำเครื่องประดับเสื้อผ้ามาปกปิดให้เรียบร้อย.

เงื่อนไขที่เจ็ด : การเข้าเวลาละหมาด

ดังนั้นการละหมาดจะใช้ไม่ได้ก่อนเข้าเวลาของมันและหลังจากล่วงเลยเวลาของมัน เว้นแต่ในกรณีรวมละหมาดพร้อมกับเวลาอื่นเนื่องจากได้รับการผ่อนปรน (ขณะเดินทาง) แต่ถ้าหากเขาตั้งใจที่จะล่าช้าการละหมาดนอกเวลาของมัน เช่นนั้นก็เป็นการบาปติดตัวเขา.

เงื่อนไขที่แปด : การผินหน้าสู่ทิศกะบะฮฺ ณ นครมักกะฮ์

ถูกยกเว้นในกรณีละหมาดแบบสมัครใจในขณะเดินทาง คือการละหมาดที่เขาผินหน้าไปตามพาหนะของเขา เช่นในสมัยของเราคือการละหมาดบนเครื่องบิน และถูกยกเว้นเช่นกัน ในกรณีใครที่ไม่มีความสามารถผินหน้าสู่ทิศกะบะฮฺหรือกลัวศัตรูจะจู่โจม.

เงื่อนไขที่เก้า : การตั้งเจตนา

การเจตนา นั้น ที่ของมันคือหัวใจ และการเปล่งเสียงเจตนาออกมานั้น เป็นอตุริกรรมอย่างหนึ่ง และหากการเจตนามีก่อนการละหมาด ด้วยเวลาหนึ่ง หรือได้เจตนาเพียงแต่กำหนดเวลานั้น การละหมาดของเขานั้นถูกต้องใช้ได้.

ข้อควรระวัง :

๑. จะไม่ถูกต้องรับในการทิ้งเงื่อนไขไม่ว่าจะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หลงลืม ตั้งใจ นอกจากกรณีเมื่อเขาละหมาดเสร็จสิ้นไปแล้ว แต่เขามีสิ่งสกปรกติดตัวเขาอยู่โดยไม่รู้หรือลืม ดังนั้นการละหมาดของเขาถูกต้องใช้ได้ เพราะกรณีเช่นนี้ ถือว่ามาจากการทิ้งแต่ไม่ใช่การกระทำเอง.
๒. เงื่อนไขต่างๆที่นอกเหนือจากการเคารพภักดี ต้องครบถ้วนก่อนการปฏิบัติ และจำเป็นต้องมีเงื่อนไขเหล่านี้ คงมีอยู่จนเสร็จสิ้นการละหมาด.

บทเรียนที่เจ็ด

องค์ประกอบของการละหมาด

องค์ประกอบหลักของการละหมาดมี ๑๔ ประการดังนี้

๑. การยืนตรงหากมีความสามารถ.
๒. การตักปิรเราะเศตุลอิฮฺรอม.
๓. การอ่านซูเราะหุอัลฟาติฮะฮ์.
๔. การโค้งรุกชู.
๕. การยืนตรงหลังการโค้งรุกชู.
๖. การก้มกราบ (สุญูด).
๗. การเงยขึ้นจากสุญูด.
๘. การนั่งระหว่างสองสุญูด.
๙. การพักให้อวัยวะส่วนต่างๆสงบนิ่งในทุกอิริยาบถ.
๑๐. การดำเนินตามขั้นตอน.
๑๑. การกล่าวตะชะฮุดครั้งสุดท้าย.
๑๒. การนั่งตะชะฮุดครั้งสุดท้าย.
๑๓. การกล่าวคำสวดต่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม.
๑๔. การให้สลามทั้งสองครั้ง.

องค์ประกอบที่หนึ่ง : การยืนตรงหากมีความสามารถ

- การยืนตรงในละหมาด ๕ เวลาเป็นองค์ประกอบหนึ่ง ถูกผ่อนปรนลงเมื่อไม่มีความสามารถในการยืนตรงทั้งหมด หรือสามารถยืนตรงได้พร้อมกับความสงบนิ่งนั้นหายไป แต่หากสามารถยืนตรงได้แม้เล็กน้อยก็ให้ยืนตรง.
- การยืนในละหมาดแบบสมัครใจ ถือว่าใช้ได้สำหรับใครที่ละหมาดพลางนั่ง แต่เขาจะได้ผลบุญครึ่งหนึ่งของผู้ที่ยืนตรง หรือผู้ที่นอนจะได้ผลบุญครึ่งหนึ่งของผู้ที่นั่ง.

องค์ประกอบที่สอง : การตักปิรเราะเศตุลอิฮฺรอม

จะใช้ไม่ได้ถ้าไม่กล่าวคำว่า : **الله أكبر** อัลลอฮุอักบัร

องค์ประกอบที่สาม : การอ่านซูเราะหุอัลฟาติฮะฮ์.

จำเป็นต้องอ่านซูเราะห์อัลฟาติฮะฮ์ในทุกๆ รื้ออะฮ์ จากการละหมาด ไม่ว่าจะการละหมาดนั้นจะอ่านค่อยหรืออ่านดังก็ตาม โดยการอ่านอย่างครบถ้วนตามลำดับโองการ คำ และอักษรซูเราะห์นี้ และจะถูกผ่อนปรนลงเมื่อผู้ตามทันอีหม่ามละหมาดขณะเขาโค้งรุกอยู่.

องค์ประกอบที่เก้า : การพักให้อวัยวะส่วนต่างๆสงบนิ่งในทุกอิริยาบถ

การพักสงบในทุกอิริยาบถที่ถือว่าครบถ้วนนั้น หมายถึงการกล่าวบทรำลึกที่จำเป็นในทุกๆ องค์ประกอบนั้น.

ข้อควรระวัง : องค์ประกอบทั้งหมดนี้อยู่ในภาคอิบาดะฮ์ และเขาจะไม่ถูกตอบรับในการที่องค์ประกอบหนึ่งองค์ประกอบใด ไม่ว่าจะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ลืม หรือตั้งใจ และไม่บังคับให้สวดชะฮ์วีทุกกรณี แต่ต้องย้อนทำละหมาดนั้นใหม่อีกครั้ง ส่วนการละหมาดต่างๆที่เขาได้กระทำเสร็จสิ้นไปแล้วโดยที่เขาทิ้งบางองค์ประกอบของการละหมาดนั้น กรณีนี้ได้รับการผ่อนปรนในสิ่งนั้น เพราะท่านรอซูลไม่เคยสั่งใช้ผู้ที่ประพฤติกพร่องในการละหมาดของเขาให้ย้อนกลับมากระทำใหม่ทุกการละหมาดที่ผ่านพ้นมา แต่ท่านได้สั่งใช้ให้คนนั้นย้อนกลับมากระทำละหมาดใหม่ในเวลาเดียวกัน ทั้งที่เขาแค่ได้ทิ้งการพักสงบนิ่งในทุกอิริยาบถละหมาดมันถือว่าเป็นหลักองค์ประกอบหนึ่ง อัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่าง.

บทเรียนที่แปด

ข้อบังคับต่างๆของการละหมาด

กฎข้อบังคับของการปฏิบัติละหมาดมี ๘ ประการดังนี้

๑. การตักบิรฺ ที่นอกเหนือจากการตักบิรฺเราะตะตุลอิสรอม.
๒. การกล่าว : « سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ » ซะมีอัลลอฮฺ ลิมันฮามิดะฮฺ สำหรับผู้นำละหมาด หรือละหมาดคนเดียว.
๓. การกล่าว : « رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ » ร็อบบะนา วะละกะลฮัมดฺ สำหรับทุกคน.
๔. การกล่าว : « سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ » ซุบฮานะร็อบบิอัลอะซีมี ในขณะโค้งรุกอฺ.
๕. การกล่าว : « سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى » ซุบฮานะร็อบบิอัลอะลลา ในขณะก้มกราบ (สุญูด).
๖. การกล่าว : « رَبِّ اغْفِرْ لِي » ร็อบบิหมฟิรฺลี ในขณะนั่งระหว่างสองสุญูด.
๗. การกล่าวตะชะฮฺสุตครั้งแรก.
๘. การนั่งตะชะฮฺสุตครั้งแรก.

ข้อควรระวัง : บังคับให้กล่าว : « سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ » ซุบฮานะร็อบบิอัลอะซีมี ในขณะโค้งรุกอฺ ด้วยสำนวนนี้ หลังจากนั้นส่งเสริมให้เพิ่มเติมตามที่ปรากฏหลักฐาน และเช่นเดียวกัน บังคับให้กล่าว : « سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى » ซุบฮานะร็อบบิอัลอะลลา ในขณะก้มกราบ (สุญูด) ด้วยสำนวนนี้เท่านั้น หลังจากนั้นส่งเสริมให้เพิ่มเติมตามที่ปรากฏหลักฐาน.

บทเรียนที่เก้า

การกล่าวตะชะฮุด

การกล่าวตะชะฮุดคือการกล่าวดังนี้ :

« التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ،
السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ».

คำอ่าน : อัตตะฮียาตุ ลิลลาฮิ วัต-ศอลาวัต วัตฎ-ฏอยยิบาตุ อัศ-สะลามอะลัยกะ อัยยูอัลนบียู อะ
เราะนะหตุลลอฮิ อะเราะกะกาตุ อัศสะลามอะลัยนา อะอะลา อิบาดิลลาฮิศศอลิฮีนะ อัสชะดุ อัน
ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮู อะอัชชะดุอันนะ มุฮัมมัดัน अबดุลลู อะรอรุซลุ.

คำแปล : ขอแสดงความเคารพนับถือ การวิงวอนภักดี และการสดุดีสรรเสริญทั้งมวลเป็นสิทธิ์
ของอัลลอฮฺ ขอความสันติสุขความเมตตาแห่งอัลลอฮฺ และความจำเริญแห่งพระองค์จงมีแด่
ท่าน โอ้ท่านนบี ขอความสันติสุขจงมีแก่พวกเรา และปวงบ่าวผู้ทรงธรรมแห่งอัลลอฮ์ ฉันขอ
ปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าควรค่าแก่การเคารพภักดีอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และฉันขอปฏิญาณ
ตนว่า แท้จริงมุฮัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์.

หลังจากนั้นกล่าวคำสวดขอยกย่องต่อท่านนบี ดังนี้ :

« اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ
حَمِيدٌ مَجِيدٌ ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ».

คำอ่าน : อัลลอฮุมมา ส็อลลี อะลา มุฮัมมัด อะอะลา อาลิมุฮัมมัด กะมาส็อลลัยตะ อะลาอิบรอฮีม
อะอะลา อาลอิบรอฮีม อินนะกาสะมีดุน มะญีด วัตบาริกอะลา มุฮัมมัด อะอะลาอาลีมุฮัมมัด กะ
มาบาร็อกตะ อะลาอิบรอฮีม อะอะลาอาลีมุฮัมมัด อินนะกาสะมีดุน มะญีด.

คำแปล : โอ้อัลลอฮฺ ขอให้โปรดยกย่องเกียรติมุฮัมมัดและวงศ์วานของมุฮัมมัด เสมือนที่
พระองค์ท่านได้ยกย่องเกียรติแก่อิบรอฮีม และวงศ์วานของอิบรอฮีม แท้จริงพระองค์ท่านทรง
เป็นผู้ทรงสดุดีสรรเสริญทรงพระเกียรติยิ่ง โอ้พระองค์โปรดทรงประทานความจำเริญแก่มุฮัม
มัดและวงศ์วานของมุฮัมมัด เสมือนที่พระองค์ท่านได้ประทานความโปรดปรานแก่นบีอิบ

รอฮีมและวงศ์วานของนบีอิบรอฮีม แท้จริงพระองค์ท่านทรงเป็นผู้ทรงได้รับการสดุดีสรรเสริญทรงพระเกียรติยิ่ง.

ต่อจากนั้นให้ขอความคุ้มครองจากอัลลอฮฺในระหว่างตะชะฮฺฮุดสุดท้ายให้พ้นจากการทรมานของหลุมฝังศพ การทดสอบหรือความโกลาหลในการมีชีวิต และความตาย และให้พ้นจากการทดสอบของคัจญาล และให้อ่านบทวิงวอนที่ดีตามแต่ปรารถนาโดยเฉพาะบทที่มีแบบอย่างมาจากท่านนบี

«اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ ، اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ».

คำอ่าน : อัลลอฮุมมะ อะอันนี อะลาชิกริกะ วะชุกริกะ วะฮุซนินิบาดะติกะ อัลลอฮุมมะ เศาะลัมตุ นัฟซี ซุลมันกะสีร็อน วะลาัยหมฟิรุษซุญบะ อิลลา อันตะ ฟัหมฟิรลี มัหมฟิรอตันมินอินติกะ วัรฮัมนี อินนะกะ อันตัลฆอฟูรรอฮีม.

คำแปล : โอ้อัลลอฮฺ โปรดทรงให้ฉันมั่นรำลึกถึงพระองค์ และขอบพระคุณต่อพระองค์ และเคารพภักดีต่อพระองค์อย่างครบถ้วนสวยงามด้วยเถิด โอ้อัลลอฮฺ แท้จริงฉันได้ขอกรรมต่อตนเองอย่างมากมาย ไม่มีผู้ใดที่จะอภัยโทษนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงอภัยแก่ฉันด้วยด้วยการอภัยโทษจาก ณ พระองค์เถิด และโปรดทรงเมตตาต่อฉัน แท้จริงพระองค์ท่านเท่านั้น ผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตายิ่ง.

สำหรับในตะชะฮฺฮุดแรกนั้น หลังกล่าว คำปฏิญาณแล้วให้ลุกขึ้นยืนเพื่อทำการละหมาดร็อกอะฮ์ที่สามต่อ ในเวลาละหมาดซุฮฺร ละหมาดอัศริ ละหมาดมัฆริบ และละหมาดอิซาอ์และหากท่านจะกล่าวสดุดียกย่องต่อท่านนบี (ซอละวาต) หลังตะชะฮฺฮุดแรกก็เป็นการดีกว่า เนื่องจากมีหลักฐานยืนยันจากฮาดิษทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องนี้ จากนั้นท่านก็สามารถลุกขึ้นยืนละหมาดร็อกอะฮ์ที่สามต่อไป.

บทเรียนที่สิบ

สุนนะฮ์ของการละหมาด

สุนนะฮ์ของการละหมาดมีดังนี้

๑. การกล่าวบทคุอาฮ์อัล-อิฟติตาสฺ.
๒. วางมือขวาทับมือบนหน้าอกขณะอยู่ในท่ายืนตรงก่อนและหลังรูกุส.
๓. ยกมือทั้งสองโดยแบฝ่ามือและนิ้วมือชิดกันยกให้สูงระดับหัวไหล่หรือใบหูทั้งสอง ในขณะที่ตักบิรครั้งแรก ขณะตักบิรเพื่อทำการรูกุส และขณะเงยขึ้นจากรูกุส และขณะในการตักบิรเพื่อยืนขึ้นจากตะชะฮฺฮฺสุดแรกเพื่อละหมาดต่อในร็อกอะฮ์ที่สาม.
๔. กล่าวบทคุอาฮ์มากกว่าหนึ่งครั้งในระหว่างการรูกุสและขณะสุญูด.
๕. กล่าวบทคุอาฮ์อื่นจากคำว่า : رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ ร็อบบะนวะละกะลฮัมดฺ หลังจากยืนขึ้นจากรูกุสและการขอคุอาฮ์ภักโยทศมากกว่าหนึ่งครั้งขณะนั่งระหว่างสุญูดทั้งสอง.
๖. การทำให้ศรีษะเสมอหลัง ขณะการรูกุส.
๗. การให้ต้นแขนทั้งสองออกห่างจากสี่ข้าง และให้หน้าท้องห่างออกจากขาอ่อนและแยกขาอ่อนให้ห่างจากแข้งขณะสุญูด.
๘. ยกแขนทั้งสองให้เหนือระดับพื้นขณะสุญูด.
๙. นั่งบนเท้าซ้ายและให้เท้าขวาตั้งยันพื้นขณะนั่งตะชะฮฺฮฺสุดแรก และขณะนั่งระหว่างสองสุญูด.
๑๐. นั่งแบบตะวัรรุกในตะชะฮฺฮฺสุดสุดท้ายของการละหมาดที่มีสี่ร็อกอะฮ์และสามร็อกอะฮ์ คือนั่งให้ก้นติดพื้น โดยให้เท้าข้างซ้ายอยู่ใต้เท้าข้างขวา ปลายเท้าข้างขวายันพื้นไว้.
๑๑. ซี่ด้วยนิ้วระหว่างตะชะฮฺฮฺสุดแรก และตะชะฮฺฮฺสุดครั้งที่สองตั้งแต่เริ่มนั่งจนกระทั่งสิ้นสุด และให้กระดูกนิ้วชี้ในระหว่างการกล่าวบทคุอาฮ์.
๑๒. กล่าวสคูดียกย่องต่อท่านนบี(ซอละวัต)และวงศาคณาญาติของท่าน และแก่ท่านนบีอิบรอฮีมและวงศ์วานของท่านระหว่างตะชะฮฺฮฺสุดแรก.
๑๓. การขอคุอาฮ์หลังตะชะฮฺฮฺสุดสุดท้าย.
๑๔. การอ่านเสียงดังในละหมาดซุบฮฺ ละหมาดญุมอะฮ์ ละหมาดอิ๊ด ละหมาดขอฝน และในสองร็อกอะฮ์ของการละหมาดมัฆริบและอิชาฮ์.
๑๕. การอ่านเสียงค่อยในละหมาดซุฮฺรฺ ละหมาดอัศรฺ ร็อกอะฮ์ที่สามของมัฆริบและสองร็อกอะฮ์สุดท้ายของละหมาดอิชาฮ์.

๑๖. อ่านซูเราะห์อื่นนอกเหนือจากอัลฟาติฮะฮ์.

พร้อมๆกับเอาใจใส่สุนนะฮ์อื่นๆนอกเหนือจากที่เราได้กล่าวไว้ในการละหมาด เช่น ส่วนที่กล่าวเกินจากคำกล่าว ร็อบบะนาอะละกะลัม ล้ำสำหรับผู้ที่นำละหมาด หรือผู้ตาม หรือผู้ที่ละหมาดคนเดียว เมื่อเงยขึ้นจากรุกูซเพราะมันเป็นสุนนะฮ์ และเช่นเดียวกัน การวางฝ่ามือไว้บนหัวเข่าโดยกางนิ้วมือออกขณะจับหัวเข่าตอนรุกูซ.

บทดุอาฮ์อัลอิฟติตาฮ์

บทดุอาฮ์อัลอิฟติตาฮ์ในละหมาดนั้นอยู่หลังการตักบิรอตลอิฮฺรอม ตามหลักฐานที่ปรากฏจากท่านนบีที่อรรถาธิบายอัลอิษะฮ์ลัมมีหลายบท หลายสำนวนด้วยกัน ดังเช่นท่านกล่าวว่า :

« اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ، اللَّهُمَّ تَقْنِي مِّنَ الْخَطَايَايَ كَمَا يُتَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِّنْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالطَّلْحِ وَالْبَرَدِ » หรือ « سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ ».

คำอ่าน : อัลลอฮุมมะ บาอิด บัยนี วะบัยนะ เคาะฎอียะยะ กะมา บาอัดตะ บัยนัลมัชริกิ วัลมัฆริบ อัลลอฮุมมะนักินี มีนัลเคาะฎอียะยะ กะมายุนุกก็อศเตาบุลอับยะดุ มีนัลตะนะนะนิ อัลลอฮุมมะฆิลนี มีนเคาะฎอียะยะ บิลมาอิวัตศัลยิวัลบะร็อด)).

หรือจะกล่าวว่า ((ซุบฮานะกัลลอฮุมมะ วะบิฮฺมัดิกะ วะตะบารอกัซมุกะ วะตะอาลัยดัดุกะ วะลาอิลาฮะฮ์อ์กูยะ)).

คำแปล : โอ้อัลลอฮุ โปรดให้ฉันกับบรรดาบาปของฉันห่างไกลกันด้วยเถิด เสมือนที่พระองค์ท่านได้ทรงทำให้ทิศตะวันออกกับทิศตะวันตกห่างไกลโพ้น โอ้อัลลอฮุ โปรดทำให้ฉันบริสุทธิ์ไร้มลทินบาป เสมือนผ้าขาวถูกล้างให้บริสุทธิ์จากสิ่งสกปรก โอ้อัลลอฮุ โปรดทรงชำระล้างตัวฉันด้วยน้ำ และน้ำแข็งและน้ำเย็น.

บทเรียนที่สิบเอ็ด

สิ่งที่ทำให้ละหมาดเสีย

การกระทำที่ส่งผลให้การละหมาดเสียมี ๘ ประการดังนี้

๑. การตั้งใจพูดโดยทราบดี ส่วนผู้ที่หลงลืมและไม่รู้ การละหมาดของเขาถือว่าใช้ได้.
๒. การหัวเราะ.
๓. การกิน.
๔. การดื่ม.
๕. การเปิดอวัยวะที่พึงปกปิดและสงวน.
๖. การหันเหออกไปจากทิศกะบะฮฺจนมากเกินไป.
๗. การเล่นหรือเคลื่อนไหวมากๆติดต่อกัน.
๘. การเสียน้ำละหมาด.

สิ่งที่ทำให้เสียข้อที่หนึ่ง การตั้งใจพูดโดยตั้งใจ ส่วนผู้ที่หลงลืมและไม่รู้ มีข้อยกเว้นจากกรณีเมื่อผู้นำละหมาดหลงลืม หรือผิดพลาดในการอ่าน.

สภาพต่างๆการเคลื่อนไหวในละหมาด

- การเคลื่อนไหวที่ต้องห้าม คือการเคลื่อนไหวบ่อยครั้งและติดต่อกันตามปกติ โดยไม่มีความจำเป็นใดๆ เช่นการกิน.
- การเคลื่อนไหวที่น่ารังเกียจ คือการเคลื่อนไหวเล็กน้อยโดยไม่มีความจำเป็นใดๆ เช่นการหันไปมาเล็กน้อย.
- การเคลื่อนไหวปกติอนุญาต คือการเคลื่อนไหวโดยมีความจำเป็น เช่นการขยี้เคราตัวเอง.
- การเคลื่อนไหวที่น่าส่งเสริม คือการยืนให้ละหมาดสมบูรณ์ เช่นการปิดช่องว่างระหว่างแถว.
- การเคลื่อนไหวที่เป็นข้อบังคับ คือการยืนให้ละหมาดใช้ได้ถูกต้อง เช่นการจัดสิ่งสกปรก.

ข้อควรระวัง

เงื่อนไข องค์ประกอบ และข้อบังคับตลอดจนสถานะของการละหมาด แล้วมีความแตกต่างกันอย่างไร ?

เงื่อนไข	องค์ประกอบ	ข้อบังคับ	สถานะ
ไม่ได้อยู่ในตัวของอิบาดะฮ์	อยู่ในตัวของอิบาดะฮ์		
ต้องมีอยู่ตลอดในทุกอิบาดะฮ์	ถูกป็นส่วนไปตามส่วนต่างๆของอิบาดะฮ์		
ไม่มีข้อยกเว้นใดๆเนื่องจากการไม่รู้ หลงลืม และตั้งใจ	อนุโลมเนื่องจากการไม่รู้ ลืม ยกเว้นตั้งใจ	อนุโลมเนื่องจากการไม่รู้ ลืม ยกเว้นตั้งใจ	อนุโลมเนื่องจากการไม่รู้ ลืม และตั้งใจ
ไม่มีการทดแทนด้วยสุญูดชะฮฺวี	ไม่ถูกบังคับให้สุญูดชะฮฺวี	ถูกบังคับให้สุญูดชะฮฺวี	-

การสุญูดชะฮฺวี

สาเหตุต่างๆของการสุญูดชะฮฺวี มี 3 ประการ

- เนื่องจากการเพิ่ม เช่นการเพิ่มรุกอู สุญูด การยืน และการนั่ง.
- เนื่องจากบกพร่อง เช่นบกพร่องจากข้อบังคับหนึ่ง จากข้อบังคับต่างๆของการละหมาด และผ่านที่ของมัน.
- เนื่องจากการล้ม เช่นการล้มแล้วละหมาดก็ครั้งแล้ว สามหรือสี่ร็อกอะฮฺ มี ๒ ชนิดดังนี้
 ๑. ล้มในขณะละหมาด ถ้าหากเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ถ้าเป็นเช่นนี้อย่าไปสนใจมัน แต่ถ้าหากเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวให้ยึดที่มีน้ำหนักมากกว่า แต่ถ้าหากเท่ากันให้ยึดส่วนที่น้อยกว่า.
 ๒. ล้มหลังจากเสร็จสิ้นจากการละหมาด กรณีเช่นนี้อย่าไปสนใจมันเลย จนกว่าจะมั่นใจเสียก่อน.

ข้อสังเกต

- ✓ เมื่อผู้ละหมาดได้ทำการสุญูดชะฮฺวี เนื่องจากลืมอย่างหนึ่ง ก็ไม่เป็นบาปใดสำหรับเขา และการละหมาดของเขาใช้ได้.
- ✓ เมื่อผู้ละหมาดทิ้งองค์ประกอบใด การละหมาดนั้นถือว่าใช้ไม่ได้ จนกว่าเขาจะทำใหม่หลังจากนั้น และให้สุญูดชะฮฺวี.
- ✓ เมื่อผู้ละหมาดทิ้งข้อบังคับหนึ่งข้อบังคับใดโดยหลงลืม และจุดนั้นได้ล่วงเลยมาแล้ว ให้ทำการสุญูดชะฮฺวี.

สรุปตามภาพวิธีการละหมาด

- ก่อนอื่นให้มุสลิมชำระความสะอาดที่บ้านของเขา แล้วสวมใส่เสื้อผ้าที่สวยที่สุด.
- หลังจากนั้นเดินไปมัสยิด หรือจะขี้นานพาหนะในสภาพที่สงบนิ่งถ่อมตนในกริยาบทต่างๆ คือการไม่รีบเดินหรือวิ่ง หรือหันไปมาหรือส่งเสียงดัง.

- เมื่อถึงมัสยิด ให้ถอดรองเท้าทั้งสองข้างไว้ในที่เฉพาะของมัน โดยตั้งใกล้ติดกัน ห้ามมิให้นำไปซื้อขาย แต่ควรประกาศของหาย ณ ที่มัสยิด.
- ให้เข้ามัสยิดด้วยเท้าขวาก่อน และกล่าวว่า :

« بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ »

คำอ่าน : บิซมีลลาลิ วัตเศาะลาตุ วัตสลามุ อะลารอซุ้ลิลลาลิ อัลลอฮุมมัฟตะฮฺลี อับวาบะเราะมะติกะ.

คำแปล : ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ และขอแสดงการศดูตียกย่องตลอดจนความสันติสุขจงมีแด่ร่อซุ้ลุลลอฮ์ โออัลลอฮ์โปรดทรงเปิดแก่ฉันซึ่งประตูแห่งความเมตตาของพระองค์ด้วยเถิด. และให้้ออกมัสยิดด้วยเท้าซ้าย แล้วกล่าวว่า :

« بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ »

คำอ่าน : บิซมีลลาลิ วัตเศาะลาตุ วัตสลามุ อะลารอซุ้ลิลลาลิ อัลลอฮุมมะ อินนีอัศอะลุกะ มินฟัฎลิกะ.

คำแปล : ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ และขอแสดงการสวดุ้ยก่องตลอดจนความสันติสุขจงมีแด่
รอซูลุลลอฮ์ โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงฉันขอความโปรดปรานต่อพระองค์ท่าน.

- ให้บรรดาผู้ชายรูดหน้าไปยังแถวแรก ส่วนบรรดาสตรีให้วางแถวหลังๆ.
- ถ้าเกิดว่ามีการละหมาดอยู่แล้ว ก็ให้ทำการตักบีร์อัลอิฮฺรอม แล้วเข้าตามพร้อมกับผู้นำ
ละหมาดในสภาพกริยาบทใดก็ตาม ที่เขากระทำอยู่ และร็อกอะฮ์ที่ตามทันผู้นำละหมาดนั้น
ถูกคิดแก่เขาด้วย ไม่ว่าจะเขายังอยู่สภาพยืน หรือรูกูฮ์ เมื่อผู้นำละหมาดให้سلامเสร็จสิ้น เขาก็
จงซัดใช้ตามที่ได้ผ่านพ้นมา.
- และเมื่อเข้ายังมัสยิด โดยที่การละหมาดยังไม่เริ่มขึ้น ให้ละหมาดสุนนะฮ์ก่อน แต่ถ้าการ
ละหมาดนั้นไม่มีสุนนะฮ์ก่อน ก็ให้ละหมาดตะฮียะตุลมัสยิด(ละหมาดให้เกียรติต่อมัสยิด)
ก่อนที่จะนั่งลง.
- และไม่อนุญาตละเมิดให้มีการรีบร้อนที่จะขึ้นขึ้นละหมาดโดยทำท่ามองไปยังนาฬิกาหรือ
ทำเสียงในลำคออื่นๆ.
- มีสุนนะฮ์ให้แก่ผู้นำละหมาด และผู้ละหมาดคนเดียวให้มีที่กั้น และที่กั้นของผู้นำละหมาด
เป็นที่กั้นแก่คนอยู่ถัดหลังจากเขา.

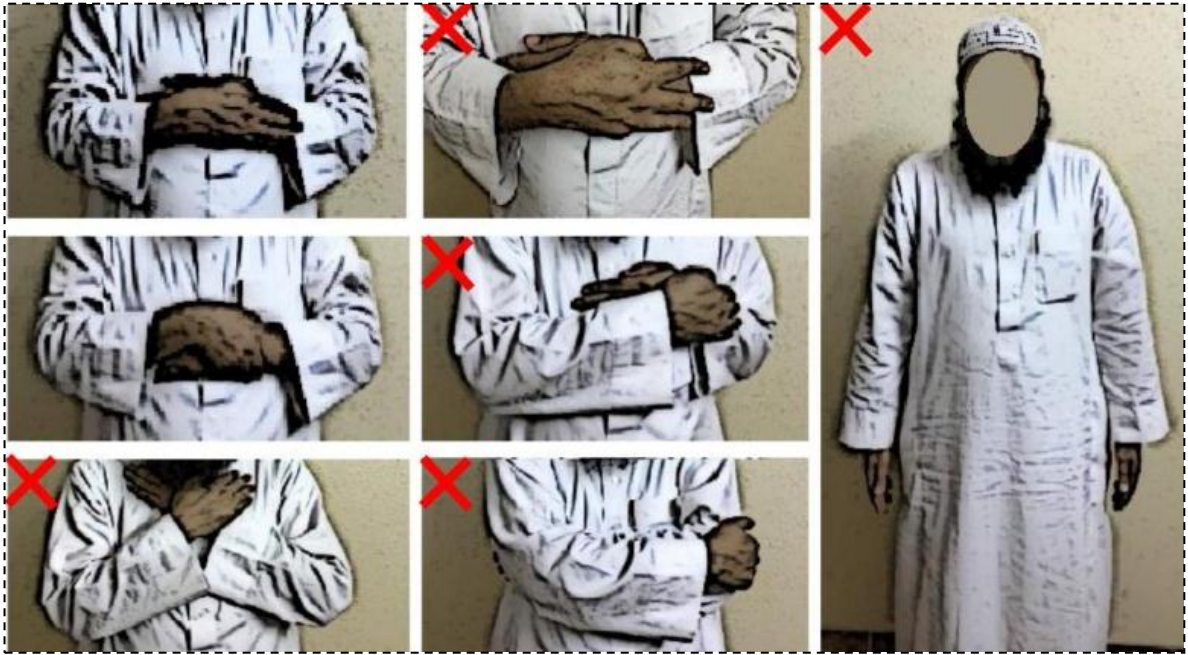
- แล้วให้กางเท้าทั้งสองออกจากกัน ตรงจรดเส้นเท้าทั้งสอง ไม่กางออกเยอะจนเกินไป และไม่กางแคบจนเกินไป ให้พอเหมาะ.

- หลังจากที่ได้กระทำตามเงื่อนไขของการละหมาดเสร็จสิ้นแล้ว ให้กล่าวว่า اللهُ أَكْبَرُ พร้อมกับยกสองมือโดยไม่แบนิ้วมือออก สูงขึ้นตรงข้ามระดับหูทั้งสองหรือบ่าทั้งสองโดยการเอาฝ่ามือทั้งสองหันทางทิศกะบะฮ์.

- หลังจากนั้นให้นำฝ่ามือขวาอยู่บนหลังฝ่ามือซ้าย ให้ตั้งระหว่างข้อมือกับฝ่ามือหรือกำมือติดที่ข้อมือ.

- และให้จ้องสายตาไปยังสถานที่ลงสujud และไม่หันข้างไปมา.

- หลังจากนั้นส่งเสริมให้อ่านคฺุอาฮฺอัลอิฟติตะฮฺในร็อกอะฮฺแรกเท่านั้น และในร็อกอะฮฺแรกให้มนั้ใช้สำนวนที่หลากหลายที่ปรากฏตามหลักฐาน.
- หลังจากนั้นให้ขอความคุ้มครองตามหลักฐานที่มีปรากฏ กล่าวว่ :

« أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ »

คำอ่าน : อะอูซุบิลลาฮิ มินัชชัยฏอนิรเราะอีม.

คำแปล : ข้าขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากชัยฏอนมารร้าย.

- หลังจากนั้นให้กล่าวบิซมิลละฮฺ โดยกล่าวว่า : « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ »

คำอ่าน : บิซมิลลาฮิรเราะมานิรเราะฮีม.

คำแปล : ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ.

- หลังจากนั้นให้อ่านซูเราะฮ์อัลฟาติฮะฮ์ให้ครบถ้วนตามลำดับ สระการออกเสียง ประโยค อักษรตลอดจน โองการของมัน.
- หลังจากนั้นส่งเสริมให้อ่าน โองการที่ง่าย ๆ จากคัมภีร์อัลกุรอาน โดยไม่ต้องกล่าวคำขอความคุ้มครอง และให้กล่าวบิซมิลละฮ์ในเริ่มต้นของซูเราะฮ์ต่างๆเท่านั้น.
- หลังจากนั้นให้ยกมือเหมือนกับการยกมือตักปีรในครั้งแรก โดยกล่าวว่า : **اللَّهُ أَكْبَرُ** และก้มรุกูฮ์.
- และให้จับบนหัวเข้าทั้งสองไว้ และไม่ย่อแขนทั้งสองพับออก โดยก้มรุกูฮ์ทำให้สันหลังราบตรงพร้อมกับศรีษะ.
- และให้กล่าวหนึ่งครั้งเป็นข้อบังคับว่า « **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ** » ซุบฮานะร็อบบิอัลอะซีมี : มหาบริสุทธิ์แต่ผู้อภิบาลของข้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ และส่งเสริมให้เพิ่มตามที่มีปรากฏหลักฐาน.

- หลังจากนั้นให้เงยขึ้นก่อนยืนตัวตรง กล่าวว่า « **سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ** »

ชะมอีอัลลอฮุ ลิลมันฮามิดะฮุ : อัลลอฮ์ทรงไถ่ยिन ผู้ที่ได้สดุดีสรรเสริญต่อพระองค์แล้ว พร้อมกับยกมือทั้งสองให้อยู่ระหว่างไบหุหรือบ่าทั้งสอง.

- ดังนั้นเมื่อได้ยืนตัวตรงแล้วก็ให้กล่าวว่า « رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ » ร็อบบะนาวะละกะลัมหมุด : โอ้อู้อภิบาลของพวกเรา การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ท่าน และส่งเสริมให้เพิ่มตามปรากฏหลักฐาน.
- หลังจากนั้นให้กล่าวตักบิรฺ โดยไม่ต้องยกมือทั้งสอง และก้มกราบ (สุญูด) ให้อวัยวะทั้งเจ็ด นาบติดพื้น : หน้าผาก จมูก ฝ่ามือทั้งสอง หัวเข่าทั้งสอง และได้นิ้วเท้าทั้งสอง.
- และให้กางรักแร้ทั้งสองออก และกางระหว่างหน้าท้องและต้นขา และกางต้นขากับหน้าแข้งออกจากกัน แล้วให้ยกแขนทั้งสองของเขาเหนือจากพื้น.

- และให้กล่าวว่า « سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى » ซุบฮานะร็อบบิลอะอฺลอะฮฺ : มหาบริสุทธิ์แต่ผู้อภิบาลของข้าผู้ทรงสูงส่ง กล่าวครั้งเดียวนั้นเป็นข้อบังคับ และส่งเสริมให้เพิ่มตามปรากฏหลักฐานแล้ววิงวอนตามใจชอบ แต่ประการแรกที่ควรคำนึงคือ การนำเอาบทวิงวอนที่มีปรากฏหลักฐานชัดเจนมาปฏิบัติก่อน.

- หลังจากนั้นให้กล่าวตักบิรและนั่งบนเท้าซ้ายให้ราบพื้น และตรึงเท้าขวาโดยการให้นิ้วฝ่าเท้าด้านในยันพื้นไปทางทิศกะบะฮฺไว้ และตั้งฝ่ามือด้านในทั้งสองบนปลายขาอ่อนทั้งสอง วิธีการนั่งแบบนี้ใช้ในทุกร่างนั่งของละหมาด นอกจากการละหมาดที่มีสามร็อกอะฮฺและสี่ร็อกอะฮฺในตอนตะชะฮฺฮฺสุดท้ายให้นั่งพับเพียบ โดยการตั้งเท้าซ้ายอยู่ใต้หน้าแข้งขวา.

- หลังจากนั้นให้กล่าวตักบิรและก้มกราบลงสุญูด เหมือนการสุญูดในครั้งแรก.
- หลังจากนั้นให้ตักบิรและยืนขึ้นต่อร็อกอะฮฺที่สอง และให้ทำตามเหมือนที่ได้ผ่านมาแล้วในครั้งแรก โดยร็อกอะฮฺที่สองไม่มีการตักบิรอัลอิฮฺรอม และบทวิงวอนอัลอิฟติตาฮฺ.
- เมื่อเสร็จสิ้นจากร็อกอะฮฺที่สองให้นั่งตะชะฮฺฮฺสุญูด.
- และให้ชี้ตรงด้วยนิ้วชี้ และพับนิ้วกลางกับนิ้วโป้งและนิ้วที่เหลือกำมือ พร้อมกระดิกนิ้วชี้วิงวอนขอคฺออาฮฺ.
- และอ่านตะชะฮฺฮฺสุญูดเนื่องจากเป็นข้อบังคับ.
- ดังนั้นถ้าหากการละหมาดมีแค่สองร็อกอะฮฺ ให้กล่าวสัจญียะฮฺย่องเกียรติแก่ท่านนบีและอิบรอฮีม เนื่องจากเป็นข้อบังคับ และขอความคุ้มครองให้ห่างจากสี่ประการ :

« اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
فِتْنَةِ الدَّجَالِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ ».

คำอ่าน : อัลลอฮุมมะ อินนี อะอูซุ บิคา มินอะซาบิ ญะฮันนัม วะอะอูซุ บิกะ มินอะซาบิลก็อบร
วะอะอูซุ บิกะ มินฟิตนะติคัจญาล วะอะอูซุ บิกะ มินฟิตนะติลนะฮฺยา วัลมะมาต.

คำแปล : โอ้อัลลอฮุ แท้จริงข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากไฟนรกญะฮันนัม และขอ
ความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษในสุสาน และขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้
พ้นจากการทดสอบของอัญตัจญาล ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการทดสอบการมี
ชีวิตอยู่และความตาย.

และวิงวอนตามใจชอบ แต่ประการแรกที่ควรคำนึงคือ การนำเอาบทวิงวอนที่มีปรากฏหลักฐาน
ชัดเจนมาปฏิบัติก่อน พร้อมกับกล่าวปิดท้ายด้วยบทนี้ว่า :

« اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ ، وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ ».

คำอ่าน : อัลลอฮุมมะ อะอินนี อะลา ซิกริกะ วะชุกริกะ วะฮุซนอิบาดะติกะ.

คำแปล : โอ้อัลลอฮ์ โปรดทรงช่วยฉันมั่นรำลึกถึงพระองค์ และขอบคุณต่อพระองค์และภักดีต่อ
พระองค์อย่างครบถ้วนสวยงามด้วยเถิด.

- หลังจากนั้นให้กล่าวสลามสองครั้งด้านขวาและด้านซ้าย โดยหันแค่ศีรษะอย่างเดียวไม่ต้อง
หันไหล่ทั้งสอง และไม่ต้องเคลื่อนกระดูกศีรษะขึ้นลงต่ำ และไม่ต้องใช้สัญญาณมือทั้งสอง.

- และถ้าหากการละหมาดที่มีสามหรือสี่ร็อกอะฮฺ ให้ยืนขึ้นหลังจากกล่าวตะชะฮฺซุดแรก พร้อมส่งเสริมให้กล่าวสวดค็อยองเกียรติแก่ท่านนบีและอิบรอฮีม.
- กล่าวตักบิรและละหมาดร็อกอะฮฺที่สาม และนั่งตะชะฮฺซุดถ้าหากมีเพียงสามร็อกอะฮฺ และถ้าหากมีสี่ร็อกอะฮฺให้ละหมาดแล้วนั่งกล่าวตะชะฮฺซุดสุดท้าย.
- ให้อ่านตะชะฮฺซุดและกล่าวสวดค็อยองเกียรติแก่ท่านนบีและอิบรอฮีม และขอความคุ้มครองให้พ้นจากสี่ประการ :

« اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ »

คำอ่าน : อัลลอฮุมมะ อินนี อะอูซุ บิคา มินอะศาบิ ญะฮันนัม วะอะอูซุ บิกะ มินอะศาบิลก็อบร
 วะอะอูซุ บิกะ มินฟิطنะติตัจญาล วะอะอูซุ บิกะ มินฟิطنะติลนะฮยา วัลมะมาต.

คำแปล : โอ้อัลลอฮฺ แท้จริงข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากไฟนรกญะฮันนัม และขอ
 ความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษในสุสาน และขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้
 พ้นจากการทดสอบของอัญตัจญาล ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการทดสอบการมี
 ชีวิตอยู่และความตาย.

และวิงวอนตามใจชอบ แต่ประการแรกที่ควรคำนึงคือ การนำเอาบทวิงวอนที่มีประกฏ
 หลักฐานชัดเจนมาปฏิบัติก่อน พร้อมกับกล่าวปิดท้ายด้วยบทนี้ว่า :

«اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»

คำอ่าน : อัลลอฮุมมะ อะอินนี อะลา ติกริกะ วะชุกริกะ วะฮุซนอิบาดะติกะ.

คำแปล : โอ้อัลลอฮฺ โปรดทรงช่วยฉันมั่นรำลึกถึงพระองค์ และขอบคุณต่อพระองค์ และภักดีต่อ
 พระองค์อย่างครบถ้วนสวยงามด้วยเถิด.

- ดังนั้นถ้าหากการละหมาดนั้นเป็นข้อบังคับ ถูกส่งเสริมให้แก่เราแล้วทว่ารำลึกที่มีปรากฏ
 หลังจากเสร็จสิ้นจากการละหมาดนั้น ให้กล่าวดังนี้ :

• أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ. أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ. أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ.

คำอ่าน : อัซตัฆมิฟรุลลอฮฺ อัซตัฆมิฟรุลลอฮฺ อัซตัฆมิฟรุลลอฮฺ.

คำอ่าน : ข้าขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ ข้าขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ ข้าขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์.

• اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

คำแปล : โอ้อัลลอฮฺ พระองค์ท่านผู้ทรงบริสุทธิ์ปลอดภัย และความบริสุทธิ์ปลอดภัยล้วนแล้ว
 มาจากพระองค์ท่าน ผู้ทรงจำเริญ โอ้ผู้ยิ่งใหญ่ผู้ทรงใจบุญ.

- 33 ครั้ง وَاللَّهُ أَكْبَرُ 33 ครั้ง وَالْحَمْدُ لِلَّهِ 33 ครั้ง سُبْحَانَ اللَّهِ 33 ครั้งรวมทั้งหมด 99 ครั้ง
 และปิดท้ายให้ครบหนึ่งร้อยด้วยการกล่าวว่า :

• لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

คำอ่าน : ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ วะฮุดะฮฺ ลาชะริกะละ ละสุลมูลุ วะละสุลฮัมดุ วะฮุวะอลากุลดิฮัย
 อุนเกาะดีร์.

คำแปล : ไม่มีพระเจ้าที่ควรค่าแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว โดยไม่มีภาคีใด
สำหรับพระองค์ อำนาจและมวลการสรรเสริญทั้งหลายเป็นกรรมสิทธิ์แต่พระองค์ และพระองค์
นั้นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสรรพสิ่งทั้งหลาย.

- หลังจากนั้นให้กล่าวโองการอัลกรุซิม์ :

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ ﴾

หลังจากนั้นให้อ่าน : ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ ﴾

และอ่าน : ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ ﴾

และอ่าน : ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ ﴾

ข้อควรระวัง :

- ได้ผ่านพ้นมาแล้วจากเงื่อนไขของการละหมาดที่จะถือว่าใช้ได้ คือการปกปิดอวัยวะ
จำเป็นที่พึงสงวนในการละหมาด ดังนั้นผู้ละหมาดจงระวังจากการเปิดเผยอวัยวะพึงสงวน
ของเขาในขณะที่ละหมาด เพื่อไม่ให้การละหมาดของเขาว่างเปล่าดังเช่นการ โผล่ร่องก้น
ออกมาให้เห็น.

- เมื่อผู้ตามได้ละหมาดพร้อมกับผู้นำละหมาดของเขา ดังนั้นผู้ตามถูกกำหนดให้เขยีนด้านขวาของผู้นำละหมาด และให้เขยีนชิดตรงข้ามส้นเท้าระหว่างกัน โดยไม่ล้ำหน้าผู้นำละหมาดและไม่ถดไปด้านหลัง และให้ผู้ละหมาดยืนแบบนี้แหละกับผู้ที่อยู่ข้างๆเขา.

สรุปพิธีการละหมาดต่างๆและหลักเกณฑ์ของมัน				
ละหมาด	คำสั่ง	เวลา	จำนวน	วิธีการ
ยุมอะฮ์	บังคับแก่ทุกคน	เวลาละหมาดซุฮฺร	2 ร็อกอะฮ์	ละหมาดเสียงดังพร้อมกัน สามคนหรือมากกว่านั้น.
เห็นจันทร์รูปและสุริยุปราคา	บังคับแก่บางส่วน	ช่วงเวลาที่ปรากฏ	2 ร็อกอะฮ์	ละหมาดเสียงดัง มีสองรูกูฮ์ในทุก ร็อกอะฮ์.
วิตร	ส่งเสริมเน้นย้ำให้กระทำ	หลังจากละหมาดอิชาฮ์จนกระทั่งรุ่งอรุณ	เริ่มจากร็อกอะฮ์ 1-11	<ul style="list-style-type: none"> - ทำละหมาดร็อกอะฮ์เดียว. - ทำสามร็อกอะฮ์ติดต่อกันให้นั่งตะชะฮฺฮ์สุดท้ายที่ตายเท่านั้น หรือจะละหมาดสองร็อกอะฮ์ให้สลาม แล้วทำอีกหนึ่งร็อกอะฮ์. - ทำห้าร็อกอะฮ์ให้นั่งตะชะฮฺฮ์สุดท้ายที่ตายที่เดียวเลย. - ทำเจ็ดร็อกอะฮ์ให้นั่งตะชะฮฺฮ์สุดท้ายที่ตายที่เดียวเลย. - ทำเก้าร็อกอะฮ์ให้นั่งตะชะฮฺฮ์ในร็อกอะฮ์ที่แปด แล้วยืนขึ้นต่อเพื่อทำร็อกอะฮ์ที่เก้าโดยไม่ต้องสลาม และให้ตะชะฮฺฮ์ร็อกอะฮ์นั้น และกล่าวสลามอันเป็นว่าเสร็จสิ้น.
เคร่งครัดให้ละหมาดก่อนซุบฮ์	ส่งเสริมเน้นย้ำให้กระทำ	ก่อนละหมาดซุบฮ์	2 ร็อกอะฮ์	ให้อ่านร็อกอะฮ์แรกด้วยซูเราะห์อัลกาฟิรูน และร็อกอะฮ์ที่สองให้อ่านซูเราะห์อัลอิลลาศ.
ส่งเสริมให้ละหมาดก่อนซุฮฺร	ส่งเสริม	สี่ร็อกอะฮ์ก่อนซุฮฺร และสองร็อกอะฮ์หลังมัน	4 ร็อกอะฮ์ ก่อนกับ 2 หลัง	ละหมาดที่ละสองร็อกอะฮ์แยกกัน.
ส่งเสริมให้ละหมาด	ส่งเสริม	หลังจากละหมาดมัฆริบ	2 ร็อกอะฮ์	ให้อ่านร็อกอะฮ์แรกด้วยซูเราะห์อัลกาฟิรูน และร็อกอะฮ์ที่สองให้อ่าน

หลังมักริบ				ซูเราะห์อัลอิกลาศ.
ส่งเสริมให้ ละหมาด หลังอิชาฮ์	ส่งเสริม	หลังจากละหมาด อิชาฮ์	2 ร็อกอะฮ์	
ตระอเวียะ	ส่งเสริม	หลังจากละหมาด อิชาฮ์	เริ่มจาก 2 ร็อกอะฮ์ จนถึงสิบ	
ละหมาด เคารฟให้ เกียรติต่อ มัศยิด	บังคับ	ขณะเข้ามัศยิด ก่อนนั่งลง	2 ร็อกอะฮ์	
ญูฮายามสาย	ส่งเสริม	เริ่มจากดวง อาทิตย์ขึ้นไปสุด ก่อนดวงอาทิตย์ คล้อย	เริ่มจาก 2 ร็อกอะฮ์ จนถึง 8 ร็อกอะฮ์	
อิชติกอเราะห์ ขอให้ได้รับสิ่ง ที่ดี	ส่งเสริม	ไม่ว่าเวลาใดก็ ตาม	2 ร็อกอะฮ์	วิงวอนขอก่อนให้สลามด้วยบทวิงวอน อัลอิชติกอเราะห์.
ละหมาดขอ ฝน	ส่งเสริมเมื่อ มีเหตุจำเป็น	เริ่มจากดวง อาทิตย์ขึ้นเท่าคันท่อน หอก	2 ร็อกอะฮ์	ให้กล่าวตักบิรเจ็ดครั้งเหมือนละหมาด อีดพร้อมกับตักบิร อัลอิสรอมในร็อกอะฮ์แรก และตักบิร ห้าครั้งในร็อกอะฮ์ที่สองโดยไม่นับตัก บิรแรกที่เคลื่อนอิริยาบถ.
เฉลิมฉลอง ฟิตรีและอัลอฎู ฮาทั้งสอง	ส่งเสริม	เริ่มจากดวง อาทิตย์ขึ้นเท่าคันท่อน หอก	2 ร็อกอะฮ์ และสองคุ ตบะฮ์	ตักบิรเจ็ดครั้งพร้อมกับตักบิรอัลอิสรอม ในร็อกอะฮ์แรก และตักบิรห้าครั้งใน ร็อกอะฮ์ที่สองโดยไม่นับตักบิรแรกที่ เคลื่อนอิริยาบถ.

เวลาต้องห้ามในการละหมาดแบบส่งเสริมทั่วไป

- เริ่มจากหลังละหมาดซุบฮ์เสร็จ จนกระทั่งดวงอาทิตย์โผล่เท่าคันท่อนหอก.
- หลังละหมาดอัศรเสร็จ จนดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า.

๓. เริ่มดวงอาทิตย์แสงจ้าตั้งตรง จนดวงอาทิตย์คล้อย.

คำถามจากบทว่าด้วยการละหมาด

๑.เงื่อนไขของการละหมาดมีกี่เงื่อนไข ?

○ 9 เงื่อนไข. ○ 11 เงื่อนไข. ○ 8 เงื่อนไข.

๒.เงื่อนไขการนับถือศาสนาอิสลามอยู่ในเงื่อนไขละหมาด เป็นเงื่อนไขที่ผิด เพราะมันไม่มีใครละหมาดนอกจากมุสลิมเท่านั้น ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๓.การแยกแยะสิ่งต่างๆได้ หมายถึงการบรรลุศาสนภาวะ ? : (○ ถูก ○ ผิด).

๔.การขจัดสิ่งสกปรกทั้งใหญ่และเล็ก รวมถึงร่างกายสถานที่และเสื้อผ้า ?

: (○ ถูก ○ ผิด).

๕.สิ่งสกปรกของสุกรนั้น คือสิ่งสกปรกประเภทใด ?

○ ประเภทหนัก. ○ ประเภทปานกลาง.

๖.อสุจินั้น เป็นสิ่งสกปรก จำเป็นต้องอาบน้ำชำระร่างกายหลังจากเคลื่อนออกมา ?

: (○ ถูก ○ ผิด).

๗.การพรมน้ำกับการชำระล้างความหมายไม่แตกต่างกัน ? : (○ ถูก ○ ผิด).

๘.สิ่งที่ตายทั้งหมดนั้น เป็นสิ่งสกปรกน่ายิส ? : (○ ถูก ○ ผิด).

๙.ถือว่าใช้ได้ในการขจัดสิ่งสกปรกของสุนัขอื่นจากดิน โดยใช้เครื่องชำระความสะอาดสมัยใหม่ ? : (○ ถูก ○ ผิด).

๑๐.สิ่งที่ยากในการตรวจสอบสิ่งสกปรก คือสิ่งที่เข้าออกอยู่บ่อยครั้ง ดังนั้นแมวสำหรับบางคนแล้วคิดว่ามันสะอาด แต่บางคนคิดว่ามันสกปรก ? : (○ ถูก ○ ผิด).

๑๑.สัตว์ที่ไม่มีชีวิตที่มีของเหลว คือชีวิตที่มีวิญญาณ ? : (○ ถูก ○ ผิด).

๑๒.เลือดที่หลงเหลืออยู่ในเส้นเลือด สกปรกไหม ?

○ สกปรก. ○ สะอาด.

๑๓.องค์ประกอบของการละหมาดมีกี่ประการ ?

○ 14 ประการ. ○ 9 ประการ. ○ 8 ประการ.

๑๔.ตักบิร้อลฮิสรอม คือการยกมือขึ้นทั้งสอง ? : (○ ถูก ○ ผิด).

๑๕.หากเขาทิ้งองค์ประกอบหนึ่งของการละหมาดโดยหลงลืม ดังนั้นให้เขาทำการสุญูดอัชชะฮะฮฺวิเพียงพอแล้ว ? : (○ ถูก ○ ผิด).

๑๖. ข้อบังคับของการละหมาดมีกี่ประการ ?

○ 8 ประการ. ○ 14 ประการ. ○ 9 ประการ.

๑๗. กล่าวในขณะก้มกราบ (สุญูด) ว่า : **سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ**

เมื่อเขารู้ว่ามันเป็นข้อบังคับด้วยการกล่าวว่า : **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى** ครั้งเดียว คำนั้นการละหมาดนั้น คือว่าใช้ไม่ได้? : (○ ถูก ○ ผิด).

๑๘. มีบทบัญญัติในการละหมาดให้วางฝ่ามือขวาข้างในบนหลังมือซ้าย บริเวณถึงข้อมือ ?

: (○ ถูก ○ ผิด).

๑๙. ให้อ่านเสียงดังในสองร็อกอะฮ์แรกการละหมาดฟิรฎู เมื่อมันอยู่ในช่วงกลางคืน ตลอดจนทุกการละหมาดที่มีการรวมตัวกันทั่วไป เช่นอีดทั้งสอง ?

: (○ ถูก ○ ผิด).

๒๐. สิ่งที่ทำให้เสียการละหมาดมีกี่ประการ ?

○ 8 ประการ. ○ 9 ประการ. ○ 14 ประการ.

๒๑. การนั่งพับเพียบ โดยการตั้งเท้าซ้ายอยู่ใต้หน้าแข้งขวา กระทำในตะชะฮ์ฮุดใด ?

○ ตะชะฮ์ฮุดแรก. ○ ตะชะฮ์ฮุดสุดท้าย. ○ ทั้งหมดที่กล่าวมา.

๒๒. กรณีกว่าเพิ่ม **وَالشُّكْرُ** ในบทที่ว่า **وَالْحَمْدُ وَالشُّكْرُ** สุกั่มว่อย่างไร ?

○ อนุญาต. ○ ส่งเสริม. ○ ต้องห้าม.

๒๓. คำกล่าว **رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ** ระหว่างนั่งสุญูด ?

○ อนุญาต. ○ ต้องห้าม. ○ นำรังเกียจ.

๒๔. การวางแขนทั้งสองนาบพื้นในขณะสุญูด ?

○ ต้องห้าม. ○ ส่งเสริม. ○ นำรังเกียจ.

๒๕. สาเหตุการสุญูดชะฮ์วี เมื่อหลงลืมมีกี่อย่าง ?

○ สองอย่าง. ○ สามอย่าง. ○ สี่อย่าง.

๒๖. การล้างหลังจากเสร็จสิ้นภารกิจ ไม่ส่งผลใดๆ และเมื่อมีการล้างเลอะๆก็เช่นเดียวกัน ?

: (○ ถูก ○ ผิด).

๒๗. จุดเด่นของสุนนะฮ์ก่อนละหมาดซุบฮ์ จากสุนนะฮ์อรรอวาติบอื่นนั้น มีจุดเด่นในด้านคุณค่าความประเสริฐ และการกระทำให้เบาลง และการอ่านเฉพาเจาะจงที่ และการชะม้กเขม้นในการกระทำในขณะเดินทาง และการนั่งพิงกายหลังจากนั้นในบ้านเท่านั้น ? :

(0 ถูก 0 ผิด).

๒๘. จงอธิบายหลักสุกุ่มแต่ละประเด็นต่างๆต่อไปนี้

หลักเกณฑ์สุกุ่ม	ประเด็น
	การละหมาดของคนที่ไม่ศรัทธาศาสนา
	การละหมาดของคนมีนเมาขาดสติ
	การละหมาดของผู้ป่วยอัลไซเมอร์
	การละหมาดของเด็ก
	ละหมาดโดยไม่มีน้ำละหมาด ขณะลี้ม
	ละหมาด โดยเสื้อผ้ามีสิ่งสกปรก ขณะลี้ม
	ปัสสาวะร่วง
	ปัสสาวะกา
	ละหมาดโดยน้ำแข็งเปิด
	ละหมาดก่อนเวลาขณะลี้ม
	ละหมาดบนเครื่องบิน
	ตั้งเจตนาฟิรฎูในเวลา
	ละหมาดพรางนั่ง
	ลี้มอ่านอัลฟาติฮะฮ์
	ตามทันอีมามขณะรุกุฮ์
	ลี้มเลมากหลังจากละหมาด
	ลี้มเลในการอาบน้ำละหมาดตักบีร์อัลอิสรอม
	เพิ่มรุกุฮ์เนื่องจากลี้ม
	ละทิ้งตักบีร์อัลอิสรอม
	ละทิ้งตะชะฮ์ฮ์สุดแรก
	ละทิ้งตะชะฮ์ฮ์สุดสุดท้าย
	ลี้มแล้วละหมาดสามหรือสี่ร็อกอะฮ์

	ล้างเลหลังเสร็จละหมาด
	ล้างเลช่วงขณะละหมาด
	ลืมสุญูดชะฮฺวี
	พุดในละหมาดเนื่องจากลืม
	ละหมาดแต่อวัยวะโผล่โดยที่ไม่รู้จนกระทั่งเสร็จสิ้นไปแล้ว
	ชำระทำความสะอาดที่บ้านก่อนออกไปเพื่อละหมาด
	การค้าขายในมัสยิด
	การแลกเปลี่ยนเงินตราในมัสยิด
	หันตามอีมามในตะชะฮฺฮฺสุดสุดท้าย
	การปิดกั้นคนเดินตัดหน้าในการละหมาด
	การหันไปหันมาไม่บ่อยครั้ง
	การหันไปหันมาบ่อยครั้ง
	ทำละหมาดอย่างรวดเร็ว
	การคูอาอิบรอฮีมียะฮฺในตะชะฮฺฮฺสุด
	พุดในละหมาด
	เคลื่อนไหวในละหมาด
	ลืมอ่านอัลฟาติฮะฮฺ
	การละหมาดขุมอะฮฺ
	การละหมาดวิติร
	การละหมาดเข้าในมัสยิดก่อนนั่ง

๒๕. จงบอกความแตกต่างระหว่างเงื่อนไข องค์ประกอบ ข้อบังคับ และสุนนะฮฺ ในละหมาด ?

สุนนะฮฺ	ข้อบังคับ	องค์ประกอบ	เงื่อนไข

บทเรียนที่สิบสอง

เงื่อนไขของการอาบน้ำละหมาด

เงื่อนไขของการอาบน้ำละหมาดมี ๑๐ ประการ :

๑. นับถือศาสนาอิสลาม.
๒. มีสติสัมปชัญญะ.
๓. อยู่ในวัยที่สามารถแยกแยะได้แล้ว.
๔. ตั้งเจตนา.
๕. ตั้งใจกระทำต่อ อย่างต่อเนื่อง โดยไม่เจตนาละเลิกจนกว่าน้ำละหมาดจะสะอาดเรียบร้อยสมบูรณ์.
๖. ต้องสิ้นสุดจากมูลเหตุที่ทำให้ต้องอาบน้ำละหมาด (เช่น ไม่อนุญาตให้อาบน้ำละหมาดขณะที่กำลังปัสสาวะ เป็นต้น).
๗. ต้องชำระร่างกายให้สะอาดจากการถ่ายเบาก่อนที่จะอาบน้ำละหมาด.
๘. ต้องใช้น้ำที่สะอาดและเป็นท่อนุ้มนัต.
๙. ขจัดสิ่งกีดกั้นไมให้น้ำเข้าถึงผิวหนัง.
๑๐. การเข้าเวลาละหมาด สำหรับผู้ที่มีหะดัษประจำ.

อธิบายเงื่อนไขบางประการ

- เงื่อนไขที่ว่า : (ตั้งใจกระทำต่อ อย่างต่อเนื่อง โดยไม่เจตนาละเลิกจนกว่าน้ำละหมาดจะสะอาดเรียบร้อยสมบูรณ์) หมายความว่า การเจตนา นั้นจะต้องคงอยู่เรื่อยไปจากจุดเริ่มต้นของการอาบน้ำละหมาดจนสิ้นสุด.
- เงื่อนไขที่ว่า : (ต้องสิ้นสุดจากมูลเหตุที่ทำให้ต้องอาบน้ำละหมาด) คือเขาจะไม่อาบน้ำละหมาดขณะที่กินเนื้ออูฐเป็นต้น หรือขณะที่เขาปัสสาวะ แต่ต้องขจัดสิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาดหยุดเสียก่อนที่จะทำการอาบน้ำละหมาด.
- เงื่อนไขที่ว่า : (ต้องชำระร่างกายให้สะอาดเนื่องจากการถ่ายเบาก่อนที่จะอาบน้ำละหมาด) มีเหตุยกเว้น เช่นเนื่องจากการผายลม หรือนอนหลับ หรือกินเนื้ออูฐให้มีการอาบน้ำละหมาดเพียงอย่างเดียว.
- เงื่อนไขที่ว่า : (ต้องใช้น้ำที่สะอาดและเป็นท่อนุ้มนัต) คือไม่อาบน้ำละหมาดที่เป็นน้ำสกปรกหรือขโมยมา.

- เงื่อนไขที่ว่า : (ขจัดสิ่งกีดกั้นไม่ให้น้ำเข้าถึงผิวหนัง) เช่นแป้งนวด ขี้เล็บ สองอย่างนี้ มักจะกีดกั้นไม่ให้น้ำถึงอวัยวะ.

ข้อปฏิบัติพื้นฐานของมนุษย์ (สุนนะฮฺฟิเตเราะห์)

๑. การตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ เป็นข้อปฏิบัติในภาคข้อบังคับสำหรับผู้ชายทั้งหลาย และส่งเสริมให้กระทำสำหรับผู้หญิง ถ้าเกิดนางต้องการ.
๒. การขริบหนวด.
๓. การตัดเล็บ.
๔. การถอนขนรักแร้.
๕. การโกนขนใต้วงมือรอบอวัยวะเพศ.

รายงานท่านอนิสกล่าวว่ : ท่านรอซูลคือลัลลอฮฺอะลัยฮิอะซัลลิมได้กำหนดแก่พวกเราในการขริบหนวด ตัดเล็บ ถอนขนรักแร้ และโกนขนใต้วงมือรอบอวัยวะเพศโดยไม่ให้เราปล่อยทิ้งไว้เกิน 40 คืน ดังนั้นสิ่งที่ได้รับจากตัวบทนี้คือ ไม่สมควรที่จะให้การล่าช้ากับสิ่งเหล่านี้เกินไปมากกว่า 40 คืน.

๖. การปล่อยเตรา เป็นข้อปฏิบัติในภาคข้อบังคับ ส่วนการ โกนมัน ถือเป็นบาปใหญ่อย่างหนึ่ง จากบาปใหญ่ทั้งหลาย.
๗. การแปรงฟันด้วยไม้ซิวาก คือการใช้ไม้ชนิดหนึ่งที่ชื่อว่า อัลอะร็อก เพื่อทำความสะอาดฟัน เป็นข้อปฏิบัติในภาคส่งเสริม และเน้นย้ำให้กระทำในตลอดเวลา และขณะอาบน้ำละหมาด และดำรงละหมาด ขณะเข้าบ้าน อ่านคำทักฮ์อัลกรูอ่าน การยกขึ้นจากที่นอน และเสียชีวิต และขณะมีกลิ่นปาก.

บทเรียนที่สิบสาม

ข้อบังคับของการอาบน้ำละหมาด

สำหรับกฎเกณฑ์ข้อบังคับของการอาบน้ำละหมาด มี ๖ ประการดังนี้

๑. ล้างน้ำพร้อมกับการบ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูกด้วย.
๒. ล้างมือทั้งสองถึงข้อศอกทั้งสองข้าง.
๓. ถูบทั่วศีรษะพร้อมใบหูทั้งสอง.
๔. ล้างเท้าถึงตาตุ่มทั้งสอง.
๕. เรียงตามลำดับ.
๖. ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง.

และส่งเสริมให้ล้างใบหน้า มือและเท้าสามครั้ง ในส่วนของการบ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูกก็ให้ทำสามครั้งเช่นเดียวกัน แต่ว่ากฎเกณฑ์และข้อบังคับทางศาสนบัญญัติให้ทำเพียงครั้งเดียวก็พอแล้ว ส่วนการเช็ดศีรษะนั้นไม่ส่งเสริมให้เช็ดหลายครั้ง ดังที่มีปรากฏอยู่ในหะดีษเศาะฮิหฺ.

ข้อพิสูจน์ในข้อบังคับการปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง

คือผู้อาบน้ำละหมาดอย่าได้รื้อรช้ซ้ำในการล้างอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใด จนกระทั่งส่วนที่อยู่ก่อนหน้านั้นได้เปียกแห้งเสียก่อน.

บทเรียนที่สิบสี่**สิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาด**

สำหรับสิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาดนั้น มี ๖ ประการดังนี้

๑. มีสิ่งที้ออกมาจากทางทวารทั้งสอง.
๒. มีสิ่งสกปรกออกจากร่างกาย.
๓. ขาดสติเนื่องจากการนอน หรืออื่นจากนั้น.
๔. สัมผัสอวัยวะเพศด้วยมือไม่ว่าจะเป็นทวารเบาหรือทวารหนักโดยไม่มีสิ่งปิดกั้น.
๕. รับประทานเนื้ออูฐ.
๖. การสิ้นสภาพจากศาสนาอิสลาม ขอพระองค์อัลลอฮฺทรงปกป้องคุ้มครองบรรดามุสลิม โดยทั่วกันจากสิ่งนั้นด้วยเถิด.

ข้อสังเกตที่สำคัญ สำหรับการอาบน้ำให้แก่ผู้ตายตามทัศนะที่ถูกต้องนั้น ถือว่าไม่ทำให้น้ำละหมาดเสีย ซึ่งเป็นความเห็นของบรรดานักปราชญ์ส่วนใหญ่ เนื่องจากไม่มีหลักฐานยืนยันถึงการเสียน้ำละหมาด แต่หากว่ามีมือของเขาไปถูกหรือสัมผัสอวัยวะเพศของผู้ตายโดยตรง (ปราศจากผ้ากั้น) เขาจำเป็นต้องอาบน้ำละหมาดใหม่ ที่จำเป็นก็คือ เขาไม่ควรสัมผัสหรือแตะต้องอวัยวะเพศของผู้ตายนอกจากมีผ้ากั้น

ในทำนองเดียวกัน การแตะต้องหรือสัมผัสสตรีเพศ ซึ่งไม่ทำให้เสียน้ำละหมาดไม่ว่าการกระทำเช่นนั้นจะทำด้วยอารมณ์ใคร่หรือไม่ก็ตาม ตามทัศนะที่ถูกต้องที่สุดระหว่างสองทัศนะตรงกันข้ามที่ไม่มีการหลั่งน้ำอสุจิออกจากอวัยวะเพศ เนื่องจากท่านรอซูลคือลลลอฮฺออลียฮฺวะวัลลัมเศจวบบรรดาภรรยาของท่านบางท่าน แล้วไปละหมาด โดยไม่ได้อาบน้ำละหมาดใหม่อีก.

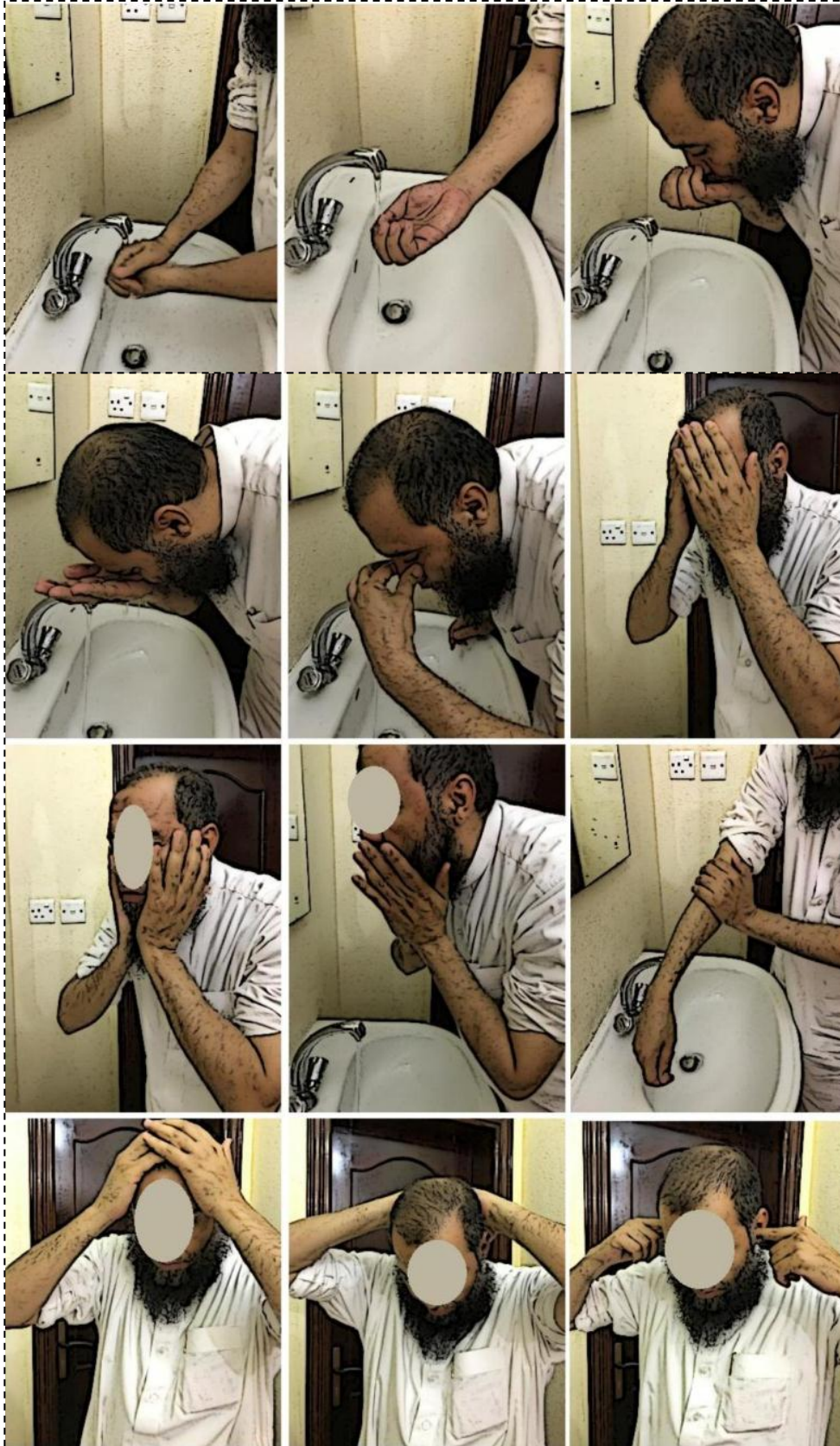
ส่วนพระดำรัสของอัลลอฮฺตะอาลาในซูเราะฮฺ อัล-นีสอาอฺ โองการที่ ๔๓ และซูเราะฮฺอัล-มาอิดะฮฺ โองการที่ ๖ ที่ว่า ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ ความว่า : หรือพวกเจ้าได้สัมผัสกันกับบรรสตรี ความหมายดังกล่าวคือ การสมสู่ภรรยา ตามทัศนะความคิดเห็นที่ถูกต้องที่สุดของบรรดานักปราชญ์อิสลาม เช่น ท่านอิบนุอับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม และบรรดาคณะปราชญ์ทั้งรุ่นก่อนและรุ่นหลัง ขอความสันติสุขจงมีแด่พวกเขาทั้งหลายเหล่านั้น.

อธิบายสิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาดบางประการ

- คำกล่าวที่ว่า : (มีสิ่งที้ออกมาจากทางทวารทั้งสอง) โดยไม่มีข้อยกเว้น เช่น ปัสสาวะ อุจจาระ น้ำอสุจิ น้ำหล่อลื่น น้ำวะดีญ์ ลม เศษหิน เลือด ตัวหนอน เลือดประจำเดือน เลือดหลังคลอด บุตร.
- คำกล่าวที่ว่า : (มีสิ่งสกปรกออกจากร่างกาย) ทักษะที่มีน้ำหนักคือไม่ทำให้เสียน้ำละหมาดนอกจากสิ่งที้มาจากชนิดของปัสสาวะและอุจจาระ.
- คำกล่าวที่ว่า : (ขาดสติเนื่องจากการนอน หรืออื่นจากนั้น) การนอนในตัวของมันไม่ทำให้เสียน้ำละหมาด นอกจากคิดไปเองว่า มีการผายลมออก แต่ถ้าหากเขารู้สึกตัวเองว่ามันไม่มีสิ่งใดออกมา ก็ไม่ถือว่าเป็นการเสียน้ำละหมาด.
- คำกล่าวที่ว่า : (สัมผัสอวัยวะเพศด้วยมือไม่ว่าจะเป็นทวารเบาหรือทวารหนักโดยไม่มีสิ่งปิดกั้น) ท่านซัยคุลอิสลาม อิบน์อุมัยยะญ์ ให้น้ำหนักว่าส่งเสริมให้ทำการอาบน้ำละหมาดใหม่เนื่องจากการสัมผัส ไม่เป็นการบังคับกันประเด็นนี้.

สรุปตามภาพวิธีอาบน้ำละหมาด

- เมื่อตั้งเจตนาอาบน้ำละหมาด มีบทบัญญัติให้ทำการกล่าว บิซมิลละฮุ.
- หลังจากนั้นให้ล้างฝ่ามือทั้งสอง สามครั้ง โดยการวักน้ำลงบนมือทั้งสอง.
- หลังจากนั้นให้วักน้ำหนึ่งวัก ด้วยมือขวา บ้วนปากพร้อมกับเอาน้ำเข้าปากแล้วส่งน้ำออกด้วยโพรงจมูกทั้งสอง หลังจากนั้นให้นำน้ำเข้าจมูกส่งออกโดยวางนิ้วชี้กับนิ้วโป้งกดโพรงจมูกทั้งสองไว้ ทำอย่างนั้นซ้ำกันสามครั้ง.
- หลังจากนั้นล้างหน้าสามครั้ง ขอบใบหน้าตามสุดแนวผมปกติ จนกระทั่งถึงสุดขอบกราม กระดูกแก้มล่าง ส่วนระยะแนวกว้างระหว่างหูทั้งสอง.
- หลังจากนั้นให้ล้างมือทั้งสองถึงข้อศอกทั้งสอง สามครั้ง เริ่มจากด้านขวาแล้วค่อยด้านซ้าย.
- หลังจากนั้นให้ลูบบนศีรษะ ให้มือทั้งสองผ่านเริ่มจากต้นศีรษะจนสุดท้ายทอยแล้ววนกลับมาที่เดิม.
- แล้วให้เอานิ้วสอดเข้าไปในช่องใบหูแล้วลูบมันทั้งสอง.
- หลังจากนั้นให้ล้างเท้าทั้งสองถึงตาตุ่มทั้งสอง สามครั้ง.

- หลังจากเสร็จสิ้นจากการอาบน้ำละหมาดเรียบร้อยแล้วให้กล่าวว่า :

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

ในรายงานของอัครมิเชญ์

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ .

สุกัมการกระทำเพิ่มจากหลักการที่ถูกวางไว้

ไม่อนุญาตให้เพิ่มจากหลักการที่ถูกวางไว้ใน การอาบน้ำละหมาด เช่นการเพิ่มมากกว่าสามครั้ง ในการล้าง หรือการล้างเกินขอบเขตของข้อศอกจนถึงกล้ามเนื้อ หรือล้างจนเลยตาตุ่มจนถึง หน้าแข้ง หรือลูบศีรษะจนถึงต้นคอ.

จีปละฮะฮะที่เกี่ยวข้อกับหลักการอิสลาม

เรื่องทีหนึ่ง การชำระความสะอาด

- การทำตะยัมมูม

คือการทดแทนจากการชำระความสะอาดด้วยน้ำ เมื่อมีเหตุขัดข้องจำเป็นในการใช้น้ำในการทำความสะอาดส่วนต่างๆของร่างกาย หรือบางส่วนของมัน อันเนื่องมาจากขาดแคลนนํ้า หรือเกรงว่าเกิดอันตรายเนื่องจากการใช้น้ำนั้น ด้วยเหตุนี้ดินถือว่าเป็นสิ่งทดแทนน้ำ.

รูปแบบวิธีการทำตะยัมมูม

ให้ตั้งเจตนาทำตะยัมมูม แล้วให้กล่าว บิซมีลละฮุ หลังจากนั้นให้ตีหนึ่งครั้งบนพื้นดิน แล้วลูบตามสบายบนใบหน้าและหลังมือทั้งสอง

และไม่มีบทบัญญัติว่าให้กางนิ้วมือออกขณะตีบนดินนั้น และไม่มีคำสั่งใช้เช่นเดียวกันว่าต้องปฏิบัติตามช่องนิ้วขณะลูบฝ่ามือทั้งสอง.

- วิธีการอาบน้ำชำระร่างกายในภาคบังคับ

ให้ตั้งเจตนาอาบน้ำกะหะดัษใหญ่ หลังจากนั้นให้กล่าว บิซมิลละฮุ แล้วให้รดน้ำทั่วทุกส่วนของร่างกาย ไม่ว่าจะมศรีษะบางและหนาพร้อมกับบ้วนปากและเอาน้ำเข้าจมูกแล้วสั่งออกมา.

สุนนะฮ์ในการอาบน้ำชำระร่างกาย

ให้ล้างอวัยวะเพศ ตามด้วยมือทั้งสอง หลังจากนั้นให้ทำการอาบน้ำละหมาดเพื่อละหมาด และเทน้ำบนมศรีษะ แล้วล้างโซนศรีษะด้านขวาก่อน แล้วตามด้วยด้านซ้าย เสร็จแล้วให้ล้างเท้าทั้งสองเป็นอันว่าเรียบร้อย.

ข้อบังคับต่างๆในการอาบน้ำ

๑. การยกกะหะดัษใหญ่ กรณีการหลังอสุจิออกมาเนื่องจากมีเพศสัมพันธ์ หรืออื่นจากนั้นหรือการสอดอวัยวะเพศชายมีส่วนหัวเข้าไปในอวัยวะเพศผู้หญิง.
๒. เลือดประจำเดือนหรือเลือดหลังคลอดบุตรออกมา.
๓. การเสียชีวิตที่ไม่ใช่ในหนทางของอัลลอฮุในสมรภูมิรบ.
๔. การเข้ารับอิสลามของผู้ปฏิเสธศรัทธา.

เงื่อนไขของการเช็ดลูกบนนอญทำหน้

- ขณะที่เขาสวมใ้มันทั้งสองต้องอยู่บนความสะอาด กล่าวคือการล้างเท้าทั้งสองด้วยน้ำในตอนอาบน้ำละหมาด.

- ถุงเท้าหนังหรือถุงเท้านั้นต้องมีความสะอาด.
- ถุงเท้าหนังหรือถุงเท้าต้องปกปิดส่วนใหญ่ของอวัยวะนั้น.
- การลูบมันทั้งสองนั้นใช้ในกรณีหะดัษเล็กเท่านั้น ไม่ใช่ในกรณีหะดัษใหญ่หรือสิ่งที่เป็นข้อบังคับในการอาบน้ำชำระร่างกาย.
- และการลูบก็ต้องอยู่ในเวลาที่หลักการกำหนดไว้ คือ 1 วันกับ 1 คืน สำหรับคนพักอยู่กับที่ (24 ชั่วโมง) ส่วน 3 วัน 3 คืนนั้นสำหรับคนเดินทาง (72 ชั่วโมง) ให้เริ่มนับเวลาตั้งแต่วินาทีครั้งแรกที่ลูบหลังจากมีหะดัษเล็ก.

วิธีการลูบบนถุงเท้าหนัง

ให้ใช้มือจากกริมนิ้วมือผ่านเท้า แล้วลูบขึ้นไปยังหน้าแข้งเท่านั้น หมายความว่าให้เขาลูบส่วนที่อยู่ด้านบนสุดของถุงเท้าหนัง โดยให้มือของเขาผ่านจุดที่เป็นนิ้วเท้าลูบขึ้นไปเรื่อยๆถึงหน้าแข้ง และการลูบนั้นให้ใช้มือทั้งสองทั้งหมดอยู่บนทั้งสองเท้า กล่าวคือมือขวาลูบเท้าขวา ส่วนมือซ้ายลูบเท้าซ้ายในช่วงเวลานั้น ดังเช่นการลูบหูทั้งสอง เพราะวิธีดังกล่าวนี้เป็นไปตามแบบอย่างนบี.

ประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการลูบ

๑. เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาของการลูบหรือถุงเท้าหนังถูกถอดออก มันก็คงความสะอาดอยู่และความสะอาดนั้นไม่เสียแต่อย่างใด.
๒. อนุญาตให้ลูบบนถุงเท้าหนังที่ขาด และมองเห็นผิวหนังข้างในเนื่องจากใสสะอาดหรือบาง.

มารยาทในการถ่ายทุกข์

สิ่งที่ส่งเสริมให้กระทำมีดังนี้

๑. เมื่อต้องการเข้าห้องน้ำ : ให้ก้าวเท้าซ้ายก่อนเข้าว่า

بِسْمِ اللَّهِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ .

๒. เมื่อจะออกจากห้องน้ำ : ให้ก้าวเท้าขวาหลังจากออกแล้วให้กล่าวว่า : **عَفْرَانِكَ** และ

จำเป็นสำหรับเขาต้องปกปิดด้วยการมีที่กั้นกำแพงหรือสิ่งอื่น เพื่อห่างไกล หากอยู่ในที่โล่ง และไม่อนุญาตให้แก่ผู้ใด :

- ถ่ายทุกข์ในเส้นทางผู้คนสัญจร หรือในสถานที่หยุดพักของผู้คน หรือใต้ต้นไม้ที่ออกผลผลิต หรือสถานที่ทำให้ผู้คนเดือดร้อน และในน้ำที่นิ่งเป็นต้น.
- การหันหน้าไปทางทิศกะบะฮฺหรือหันหลัง ขณะถ่ายทุกข์.

- การจับอวัยวะเพศชายด้วยมือขวา.
- การรำลึกถึงอัลลอฮ์ (เสียงดังในห้องน้ำ) .

ดังนั้นเมื่อถ่ายทุกข์ให้ชำระล้างด้วยน้ำหรือทำการขจัดสิ่งสกปรก **เงื่อนไขการขจัดสิ่งสกปรก**
ปฏิบัติออกจากร่างกาย :

- การชำระด้วยการเช็ด 3 ครั้งหรือมากกว่านั้น โดยไม่เช็ดซ้ำรอยเดิม.
- ให้มีความสะอาดเกลี้ยง โดยการขจัดให้สะอาดเรียบร้อย ด้วยการใช้ก้อนหินหรือกระดาษทิชชูแห้ง.
- สิ่งที่น่ามาชำระต้องไม่สกปรกหรือเป็นสิ่งที่มีความได้รับการให้เกียรติ เช่นอาหาร และไม่อนุญาตให้เช็ดด้วยกระดูกหรือมูลสัตว์.

อนุญาตให้ปัสสาวะพลงยื่น โดยมีเงื่อนไขต้องมั่นใจว่าปลอดภัยจากน้ำปัสสาวะไม่ไปกระเด็นหรือกระจายโดนร่างกายหรือเสื้อผ้า และต้องมั่นใจว่าปลอดภัยไม่ทำให้อวัยวะสวางนไหลออกมา “ ท่านรอซูลคือลัลลอฮุอลัยฮิวะวัลลัมได้มายังสถานที่สำหรับทิ้งขยะของผู้คนแล้วท่านก็ได้ปัสสาวะพลงยื่น ” (รายงานโดยบุคอรีญ์และมุสลิม : 224) .

คำถามจากบทว่าด้วยการชำระความสะอาด

๑.เงื่อนไขของการอาบน้ำละหมาดมีกี่ประการ ?

○ เก้าประการ. ○ สิบประการ. ○ แปดประการ.

๒.ข้อบังคับของการอาบน้ำละหมาดคือข้อใด ?

○ อวัยวะสี่ส่วน. ○ สิ่งที่ถูกกล่าวมาข้างต้นให้ปฏิบัติตามลำดับก่อนหลัง และทำอย่างต่อเนื่อง.

๓.สิ่งที่ทำให้เสียการอาบน้ำละหมาดมีกี่ข้อ ?

○ หกข้อ. ○ ห้าข้อ. ○ แปดข้อ.

๔.จงอธิบายสิ่งที่ทำให้เสียการอาบน้ำละหมาดต่อไปนี้

○ เนื้ออุฐ. ○ เนื้อกาง. ○ ท้องร้อง. ○ ผายลม. ○ ง่วงนอน. ○ ล้างศพ. ○ สัมผัสผู้หญิง.

๕.จงบอกวิธีการทำตะยัมมูม

.....

.....

.....

.....

๖. จงบอกวิธีการอาบน้ำ

7. จงบอกสุก่มทุกประเด็นต่อไปนี้

ลำดับ	ประเด็น	สุก่ม
๑	การเปล่งเสียงด้วยการเจตนา	
๒	การเจตนาอาบน้ำละหมาดครั้งเดียว หลังจากนั้นเขาละหมาดมากกว่าหนึ่งครั้ง	
๓	การอาบน้ำละหมาดเพื่ออ่านอัลกรุอ่าน หลังจากนั้นเขาก็ละหมาด	
๔	ยกเลิกการเจตนาระหว่างอาบน้ำละหมาด	
๕	ยกเลิกการเจตนาหลังเสร็จอาบน้ำละหมาด	
๖	อาบน้ำละหมาดเสร็จ แต่แบ่งคิดอยู่ที่หน้าแข้งของเขา	
๗	อาบน้ำละหมาดในขณะที่กำลังรับประทานอาหารเนื้ออยู่	
๘	อาบน้ำละหมาดด้วยน้ำที่ขโมยมา	
๙	อาบน้ำละหมาดก่อนที่จะชำระล้างหรือขจัดจากการถ่ายทุกข์	
๑๐	การเอาน้ำใหม่มาเพื่อลูบหูทั้งสอง	
๑๑	การลูบศีรษะ สามครั้ง	
๑๒	การอาบน้ำละหมาดทีละครั้ง	
๑๓	การกระทำสามครั้งในการอาบน้ำละหมาด	
๑๔	การล้างฝ่ามือทั้งสองในการอาบน้ำละหมาด	
๑๕	การสาบครา	
๑๖	การฉุนในการอาบน้ำละหมาด	
๑๗	การลูบที่ที่ถูกกำหนดให้ล้าง	

๑๘	การล้างศรีษะ	
๑๙	การจุ่มฝ่ามือลงในภาชนะ	
๒๐	การเริ่มทงขวาในการอาบน้ําละหมาด	
๒๑	การล้างเพิ่มเกินมากกว่าสามครั้ง	
๒๒	การล้างหน้าแข็ง	
๒๓	การละหมาดหลังจากว่ยน้ํา	
๒๔	การละหมาดหลังจากอาบน้ํา โดยไม่อาบน้ําละหมาด	

เรื่องที่สอง การจ่ายซากาต

มีสองประเภทดังนี้

๑. ซากาตทรัพย์สิน

เป็นหลักการซื้อที่สามจากหลักการอิสลาม มันเป็นข้อบังคับเหนือมุสลิมทุกคนที่เป็นชายอิสระครอบครองอัตราตามพิกัดที่ถูกต้องกำหนดไว้ และจะไม่มีกรจ่ายซากาตในทรัพย์สินใดจนกว่าจะครบรอบปี เว้นแต่สิ่งทีงอกงยจากดิน หรือสิ่งที่เป็นผลพลอยได้จากกองเดิม เช่นผลที่งอกงยจากอัตราทรัพย์สินที่ครบตามพิกัด และจากผลกำไรทางการค้าขาย ทั้งนี้การครบรอบปีของมันทั้งสองนั้น ให้ยึดที่พื้นฐานเดิมของมัน.

๒. ซากาตค่าไถ่ถอน คือซากาตอัลฟิตรี เป็นข้อบังคับเหนือมุสลิมที่เป็นผู้ใหญ่หรือเด็ก ทั้งเพศชายหรือเพศหญิง ทั้งทาสหรือชายอิสระ.

และแบ่งออกเป็น ๔ ประเภทดังนี้ :

- **ทรัพย์สินเงินทอง** ทองคำ และเงิน และสิ่งทีสามารถแทนมันทั้งสองได้ จากสกุลเงินต่างๆอื่นจากนั้น อัตราตามพิกัดของทองคือน้ําหนัก 20 มิสกอล เท่ากับ (85กรัม) ส่วนอัตราตามพิกัดของเงินคือน้ําหนัก 200 คิรฮัม เท่ากับ (595กรัม).
- **ปศุสัตว์ที่หากินเอง** คือปศุสัตว์ที่ออกหาอาหารตามทุ่งนาเกินกว่าหรือทั้งปี เฉพาะปศุสัตว์จำพวก อูฐ วัว แพะ.
- **สิ่งทีงอกงยจากพื้นดิน** เมล็ดพืชและผลไม้ต่างๆ.
- **การค้าขาย** คือทุกสิ่งทีถูกเตรียมไว้เพื่อการค้าขาย.

ผู้มีสิทธิรับซากาต

๑. ผู้ยากไร้ คือผู้ที่มีความต้องการมาจุนเจือในแต่ละวัน ไม่มีอันจะกินหรือมีแค่พออันจะกิน.
๒. ผู้ขัดสน คือผู้ที่มีมากพอจะกินหรือครึ่งๆกลางๆ ถ้าหากเราจะกำหนดอัตราความพอเพียงในปีหนึ่งนั้น เท่ากับ 12,000 รียาน ดังนั้นผู้ยากไร้ นั้น เขามีน้อยกว่า 6,000 รียาน หรือไม่มีเลย ส่วนผู้ขัดสนท่านนี้ เขามี 6,000 รียาน หรือมากกว่านั้นแต่ไม่ถึง 12,000 รียาน กรณีเช่นนี้ เราควรให้แก่ผู้ขัดสนและผู้ยากไร้ให้เพียงพอแก่พวกเขาทั้งสองตลอดทั้งปี ด้วยเหตุนี้การออกซากาตนั้น จำเป็นต้องครบรอบปี.
๓. เจ้าหน้าที่รวบรวมซากาต คือผู้ดูแลการคลังได้รับมอบหมายให้แบ่งซากาต ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ปกครองเมือง ไม่เป็นเงื่อนไขว่าเขาจะมีสภาพยากจนหรือไม่ แต่เขามีสิทธิรับซากาตเช่นกัน ถึงแม้ว่าจะร่ำรวยก็ตาม.
๔. ผู้สนใจเข้ารับอิสลาม คือผู้ที่หวังว่าจะเข้ารับอิสลาม หรือหยุดยั้งความชั่วของเขา หรือการศรัทธาของเขาเริ่มที่จะเข้มแข็ง.
๕. ทาสที่ต้องการเป็นอิสระ
 - ทาสมุสลิมที่ต้องการปลดตัวเองจากนายของเขา.
 - การปล่อยทาสมุสลิม.
 - เผลยศึกมุสลิม.

ไม่รวมทาสที่อยู่ในจำพวกที่ว่า เมื่อนายของเขาต้องการปล่อยเขาให้เป็นอิสระ แล้วเขานับการปล่อยทาสนี้ ให้ถือเป็นซากาตนั้นเสีย กรณีแบบนี้ไม่อนุญาต.

๖. ผู้ที่หนีสินล้นตัว

- ผู้รับผิดชอบไกล่เกลี่ยระหว่างสองฝ่าย.
- ผู้ที่หนีสินล้นตัวเอง.

ไม่ถือว่าเป็นการหลุดพ้นของลูกหนี้ที่มีสภาพยากจนด้วยการจ่ายหนีสิน เจตนาบริจาคเป็นซากาตแก่เจ้าหนี้.

๗. ในหนทางของอัลลอฮ์ รวมถึงนักรบที่ต้องการอาวุธยุทโธปกรณ์หรืออื่นๆ.

๘. ผู้อยู่ในระหว่างเดินทาง คือคนเดินทางผ่านมาที่ทรัพย์สินไม่เพียงพอในการเดินทางต่อ ดังนั้นเขาจะได้รับตามจำนวนเงินที่ทำให้เขาถึงที่หมายภูมิลาเนาของเขา.

อนุญาตให้เขาจงให้แก่คนใดคนหนึ่งจากแปดจำพวกนี้ได้ และไม่อนุญาตมอบให้แก่ผู้มีฐานะร่ำรวย และผู้มีกำลังทำมาหากิน และวงศาคณาญาติของท่านนบีมุฮัมมัดคือลัลลอฮ์

อาลัยฮิวะวัลลัม พวกเขาคือลูกหลานของฮาซิมและวงศ์ญาติของพวกเขา และผู้ที่มีภาระให้ค่าดูแลแก่คนอื่นในเวลาดำเนินการนั้น และผู้ปฏิเสธศรัทธา ส่วนการให้ทานแบบสมัครใจนั้น อนุญาตแจกจ่ายได้แก่คนอื่นจากแปดจำพวกนี้ แต่ไม่ว่าการบริจาคใดที่ก่อประโยชน์มากที่สุด ทั้งประโยชน์ส่วนรวมหรือเฉพาะเจาะจง มันยิ่งสมบูรณ์มากที่สุด.

คำอธิบายที่สำคัญเกี่ยวกับชนิดของปศุสัตว์

- **บิณฑุลมะคอกอ** คืออูฐเพศเมียที่มีอายุครบหนึ่งปีบริบูรณ์ ถูกเรียกเช่นนั้นเพราะแม่ของมันท้อง.
- **บิณฑุลมะบูน** คืออูฐเพศเมียที่มีอายุครบสองปีบริบูรณ์ ถูกเรียกเช่นนั้นเพราะแม่ของมันอยู่ในช่วงวัยให้นม.
- **อัลฮิกเกาะฮุ** คืออูฐเพศเมียที่มีอายุครบสามปีบริบูรณ์ ถูกเรียกเช่นนั้นเพราะเป็นช่วงวัยผสมพันธุ์หรือวัยสามารถตั้งท้องของอูฐ.
- **อัลญะชะอะฮุ** คืออูฐเพศเมียที่มีอายุครบสี่ปีบริบูรณ์ ถูกเรียกเช่นนั้นเพราะอายุในช่วงนี้มีฟันหน้าสี่ซี่หลุดร่วง.
- **อัตตะเบียฮะฮุ หรืออัตตะบือฮะฮุ** คือวัวเพศผู้หรือวัวเพศเมียที่มีอายุครบหนึ่งปีบริบูรณ์.
- **อัลมุซึนนะฮุ** คือวัวเพศเมียที่มีอายุครบสองปีบริบูรณ์.

อัตราการออกซากาต

ทรัพย์สิน	ครบรอบปี	อัตรากักต	ปริมาณการจ่าย
ปศุสัตว์ที่หากินเอง	มีเงื่อนไข	ดูตารางถัดไป	ดูตารางถัดไป
สิ่งที่ยกเงยจากดิน (พืชผลการเกษตร)	ไม่มีเงื่อนไข	300 เซะฮุ	พืชผลที่ได้รับน้ำฝนจากพายุฟ้าหรือดำนน้ำหรือไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ให้จ่าย 10%
			พืชผลที่มีค่าใช้จ่ายในการรดน้ำ ให้จ่าย 5%
			เพราะปลูกด้วยการใช้สองแบบที่กล่าวมาแล้ว ให้จ่าย 7.5%
ทรัพย์สินเงินทอง	ไม่มีเงื่อนไข	ทอง (85กรัม) ส่วนเงิน (595กรัม).	ให้จ่าย 2.5% (เอาจำนวน 40 ไปหารค่าที่ได้จากการเทียบอัตรากักตทองคำจำนวนออกเป็นตัวราคา เช่น (มีเงิน 120,000 บาท หาร 40 เท่ากับ ผลลัพธ์ที่จะต้องจ่าย)
การค้าขาย	มีเงื่อนไข	เทียบดูค่าครองชีพต่ำสุดให้แก่คนยาก จาก	ให้จ่าย 2.5 เปอร์ต์เซ็น (เอาเลข 40 ไปหาร)

		อัตราทองคำ หรือเงิน						
อัตราฟักัดและปริมาณการจ่ายซากาตปศุสัตว์ที่หากินเอง								
แพะ แกะ			อูฐ			วัวและควาย		
จำนวน		จ่าย	จำนวน		จ่าย	จำนวน		จ่าย
จาก	ถึง		จาก	ถึง		จาก	ถึง	
40	120	แพะ 1 ตัว	5	9	แพะ 1 ตัว	30	39	วัวตัวผู้หรือตัวเมียอายุครบหนึ่งปี 1 ตัว
			10	14	แพะ 2 ตัว			
121	200	แพะ 2 ตัว	15	19	แพะ 3 ตัว	40	59	วัวเพศเมียอายุครบสองปี 1 ตัว
			20	24	แพะ 4 ตัว			
201	300	แพะ 3 ตัว	25	35	อูฐตัวเมียอายุครบหนึ่งปี 1 ตัว	60	69	วัวเพศเมียอายุครบหนึ่งปี 2 ตัว
ทุกจำนวน 100 ตัว ออกแพะ 1 ตัว			36	45	อูฐตัวเมียอายุครบสองปี 1 ตัว	หลังจากนั้นในทุก 30 ตัว ให้จ่ายวัวเพศผู้อายุครบหนึ่งปี 1 ตัว และในทุก 40 ตัว ให้จ่ายวัวเพศเมียอายุครบสองปี 1 ตัว		
สัตว์ที่นำมาบริจาจะต้องไม่ซึมสร้าแก่ และบกพร่อง ราคาตก และพอมอ่อนแอ เป็นโรค อ้วน ไ้ไขมันเยอะ และมีราคาสูงมาก			46	60	อูฐตัวเมียอายุครบสามปี 1 ตัว			
			61	75	อูฐตัวเมียที่มีอายุครบสี่ปี 1 ตัว			
			76	90	อูฐตัวเมียอายุครบสองปี 2 ตัว			
			91	120	อูฐตัวเมียอายุครบสามปี 2 ตัว			
			121	129	อูฐตัวเมียอายุครบสองปี 3 ตัว			
						หลังจากนั้นในทุกๆ 40 ตัวจ่ายอูฐตัวเมียอายุครบสองปี 1 ตัว และในทุก 50 ตัวจ่ายอูฐตัวเมียอายุครบสามปี 1 ตัว และถ้าอูฐมีจำนวนระหว่าง 5-9 ตัวจ่ายเพียง แพะ 1 ตัว		

คำถามจากเรื่องซากาต

๑. ไม่ต้องจ่ายซากาตในทรัพย์สินใดจนกว่าจะครบรอบปี และการครบรอบปีใด ?

○ รอบปีอิสลาม. ○ คริสต์ศักราช. ○ ไม่แตกต่างกัน.

๒. มีข้อยกเว้นจากเงื่อนไขการครบรอบปีในข้อใด ?

○ อัญมณี. ○ สิ่งที่อยู่บนพื้นดิน. ○ ถูกต้องทั้งหมด.

๓. อัตราฟักัดของทองคำกี่กรัม ? ○ 85 กรัม. ○ 595 กรัม. ○ 95 กรัม.

๔. อัตราฟักัดของเงินกี่กรัม ?

○ 200 ดิรฮัม. ○ 595 กรัม. ○ ถูกต้องทั้งหมด.

๕. คำว่าปศุสัตว์รวมถึงอูฐ วัว ควาย และแพะ ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๖. ไม่มีการจ่ายซากาตในเรื่องของผลไม้ ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๗. คำว่า อัชฮาอิมะฮฺ คือความหมายใด ?

○ คือราคาที่สูง. ○ คือสัตว์ที่ถูกเลี้ยงครบรอบปีหรือมากกว่านั้น.

๘. สัตว์ที่ถูกเลี้ยงด้วยสิ่งที่ได้อินมัต คือความหมายใด ?

○ คือสัตว์ที่กินของที่มีประโยชน์. ○ สัตว์ที่กินอาหารที่ไม่มีเจ้าของ.

๙. เมื่อคำว่า อัลมะซากิน บรรดาผู้ขัดสนถูกกล่าว มันรวมถึงว่าพวกเขา คือ บรรดาผู้ยากไร้ เช่นกัน ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๑๐. ผู้ยากไร้จะได้รับซากาตที่สามารถดำรงชีพตลอดระยะเวลาเท่าไร ?

○ หนึ่งปี. ○ หนึ่งเดือน.

๑๑. ผู้รวบรวมดูแลกองซากาต คือใคร ?

○ ทุกคนที่ทำงานเกี่ยวกับรวบรวมซากาต. ○ คนที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ปกครองเท่านั้น.

๑๒. จงคำนวณอัตราฟักัดดังต่อไปนี้

ทรัพย์สิน	ปริมาณออกซากาต	จำนวนกึ่งระหว่าง ถ้ำมี
100 ดิรฮัม		
300 ดินาร		
400 ดิรฮัม		
ทองคำ 80 กรัม		
เงิน 500 กรัม		
แพะ 30 ตัว		
แพะ 60 ตัว		
แพะ 565 ตัว		

อุฐ 4 ตัว		
อุฐ 17 ตัว		
อุฐ 449 ตัว		
วั 30 ตัว		
วั 49 ตัว		
วั 77 ตัว		
วั 99 ตัว		
20 ล้านรียาน		
40 รียาน		
45.679 รียาน		
ข้าวสาลี 255 เตะอะ (688 กิโลกรัม)		

๑๓. คำว่า ผู้สนใจเข้ารับศาสนาอิสลาม ประโยชน์นี้รวมผู้ปฏิเสธศรัทธาเข้าอยู่ในกลุ่มนี้ ถึงแม้ว่าไม่ถูกหวังว่าเขาจะรับอิสลาม ? : (ถูก ผิด)

๑๔. เมื่อเจ้านายได้ปล่อยทาสของเขาเป็นอิสระ เขามีสิทธิได้รับจากกองซากาดด้วย ?

: (ถูก ผิด)

๑๕. คนร่ำรวยฟ้องร้องขอเงินจำนวนหนึ่งจากคนยากจน แล้วเขาก็ยอมความ จากจำนวนเงินนั้น เขาหวังว่าการยอมความครั้งนี้ เป็นการจ่ายซากาด ดังนั้นการกระทำของเขาถือว่าถูกต้อง ?

: (ถูก ผิด)

๑๖. คำว่า ในหนทางของอัลลอฮ์ รวมถึงทุกการงานที่เป็นความดี เช่นการสร้างมัสยิด ?

: (ถูก ผิด)

๑๗. ถูกคิดคำนวณการจ่ายซากาดทรัพย์สินเงินทอง ให้หารด้วยจำนวน 40 ?

: (ถูก ผิด)

๑๘. ข้อบังคับในการจ่ายซากาดปศุสัตว์ที่หาอาหารกินเอง และไม่เป็นข้อบังคับในการจ่ายสำหรับการหาอาหารทำเองหรืออาหารที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อมาเลี้ยงสัตว์ ?

: (ถูก ผิด)

๑๕. ข้อบังคับในการจ่ายซากาตเมล็ดผลการเกษตร เมื่อครบปริมาณอัตราฟักัด และจ่ายตอนเมล็ดโตเต็มที่และผลการเกษตรสุกได้ที่ ? : (ถูก ผิด)

๑๖. มีข้อบังคับสำหรับเมล็ดผลการการเกษตรให้จ่ายอัตรา ครึ่งส่วนสิบ สำหรับการให้น้ำที่มีค่าใช้จ่าย ? : (ถูก ผิด)

๑๗. ข้อบังคับในการจ่ายซากาตที่เป็นทองคำ เมื่อครบอัตราฟักัดและปริมาณของมัน 20 มิสก้อล ? : (ถูก ผิด)

๑๘. จงคิดในวงกลมที่เป็นข้อบังคับให้จ่ายซากาต

ไก่อ. ร้านค้าขาย. แพะที่มีค่าใช้จ่ายในการเลี้ยง. อูฐที่หากินเอง. สวนอินทผลัม. ทองคำ 25 มิสก้อล.

๑๙. วัววัยที่เรียกว่า อัดตะเบียะฮุ มันมีอายุครบ สองปีบริบูรณ์ ? : (ถูก ผิด)

๒๐. การเทียบอัตราฟักัดธนบัตรเงินตรา ใช้หลักเกณฑ์ใด

การค้าขาย. ราคาครบอัตราฟักัดของทองคำหรือเงิน. ราคาครบอัตราฟักัดของทองคำและเงิน.

๒๑. ข้อบังคับในการจ่ายซากาตธนบัตรเงินตรา ตามอัตราฟักัดเท่าใด ?

อัตราสี่ส่วนสิบ. อัตราครึ่งส่วนสิบ.

๒๒. ทองคำ 80 กรัมต้องจ่ายเท่าใด ?

สองกรัม. สี่กรัม. ไม่ต้องจ่าย.

๒๓. บังคับให้จ่ายซากาตบ้านเพื่อการอยู่อาศัย ? : (ถูก ผิด)

๒๔. ทุกคนที่เดินทางมีสิทธิได้รับซากาต เพราะเขาคือคนเดินทางที่มีสิทธิรับ ?

: (ถูก ผิด)

เรื่องที่สาม การถือศีลอด

คำนิยามการถือศีลอดด้านภาษา คือการระงับยับยั้ง ส่วนนิยามด้านหลักการ คือ การจงรักภักดีเพื่ออัลลอฮ์ด้วยการระงับยับยั้งจากการกินการดื่ม และสิ่งต่างๆที่ทำให้การถือศีลอดโมฆะ เริ่มจากรุ่งอรุณจริงโพล่ จนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า.

องค์ประกอบของการถือศีลอด

๑. การตั้งใจเจตนา

- การเจตนาถือศีลอดภาคบังคับ จำเป็นอย่างยิ่งในการกำหนด การตั้งใจเจตนาจากช่วงหนึ่งในยามค่ำคืน กล่าวคือ ก่อนรุ่งอรุณ และถือว่าเพียงพอแล้วในการตั้งมั่น

เจตนาช่วงเข้าสู่เดือนนั้น สถานที่เจตนา นั่นคือหัวใจ และการเปล่งเสียงออกมาเป็น อุตริกรรมอย่างหนึ่ง.

- การเจตนาถือศีลอดภาคสมัครใจ การเจตนา นั้น ถือว่าใช้ได้ไม่ว่าเวลาใดก็ตามจาก กลางวัน ถ้าหากเขายังไม่กระทำการถือศีลอดโมฆะ แต่จะถูกคิดผลบุญ เนื่องจากการตั้งมั่นเจตนา.

๒. การระงับยับยั้งจากสิ่งที่ทำให้การถือศีลอดโมฆะ

ประเภทของการถือศีลอด

- ภาคบังคับ ในเดือนเราะมะฎอน และการชดใช้ต่างๆ และการบนบานถือศีลอด.
- ภาคสมัครใจ อื่นจากนั้น.

เงื่อนไขการถือศีลอดภาคบังคับ

มี ๖ ประการดังนี้

๑. นับถือศาสนาอิสลาม.
๒. มีสติสัมปชัญญะ.
๓. บรรลุศาสนภาวะ ส่วนผู้ที่ยังไม่บรรลุส่งเสริมให้ถือศีลอด โดยให้ผู้ปกครองของเด็กฝึก และส่งเสริมให้กระทำ.
๔. พำนักอยู่กลับที่ ดังนั้นไม่จำเป็นสำหรับผู้เดินทางในการถือศีลอด แต่ให้ถือศีลอด หากไม่เป็นการลำบากสำหรับเขา เนื่องจากการกระทำของท่านบีศ็อลลัลลอฮุออลัยฮิ วะวัลลัม และท่านก็พยายามริบเร่งให้หลุดพ้นจากหน้าที่ความรับผิดชอบนั้น และเป็น เรื่องง่ายสำหรับผู้ถือปฏิบัติ ตลอดจนเพื่อให้ทันความประเสริฐของเดือนนั้น.
๕. มีสุขภาพที่ดี.
๖. ปราศจากการมีรอบเดือนและเลือดหลังคลอดบุตร.

ประเภทต่างๆของอาการป่วยในการถือศีลอด

- **อาการป่วยที่ไม่มีโอกาสหายขาด**

รวมถึงคนชราที่ไม่มีความสามารถจากการถือศีลอด ดังนั้นไม่มีความจำเป็นแก่เขาในการถือศีลอด แต่ให้เขาแจกจ่ายอาหารแทนในแต่ละวันแก่คนขัดสน ส่วนจะทำวิธีเรียกบรรดาคนขัดสนมารวมตัวกันแล้วแจกตามจำนวนวันก็ได้ ในตอนอาหารเที่ยงหรือจะอาหารค่ำ หรือจะใช้วิธีแยกแจกจ่ายเป็นรายบุคคลตามจำนวนวันก็ได้ แต่ละคนให้เป็นอาหาร สี่ส่วนของ

เสาะฮุนบี คือปริมาณน้ำหนักข้าวสารีคุณภาพ ครึ่งกิโลกรัมกับสิบกรัม ถ้าให้ดื่มแกงเนื้อหรือน้ำมันด้วย.

- **อาการป่วยที่มีโอกาสหาย และลำบากต่อการถือศีลอด**

รวมถึงผู้ที่มีประจำเดือน ผู้มีเลือดหลังคลอดบุตร ผู้ให้นมบุตร และผู้เดินทาง ให้ถือศีลอดใช้จำนวนวันที่ละศีลอด เมื่อเขาหายดี แต่ถ้าเขาเสียชีวิตลงก่อนที่จะหาย ถือว่าหลุดพ้นจากการชดใช้.

การเข้าสู่เดือนเราะมะฎอนใช้หลักเกณฑ์ใด ?

ด้วยการเห็นจันทร์เสี้ยวเราะมะฎอน หรือเดือนชะบานเต็ม 30 วัน.

สิ่งที่ทำลายการถือศีลอด

๑. การกินการดื่มโดยตั้งใจ ส่วนคนที่ลืม การถือศีลอดของเขายังใช้ได้.
๒. การมีเพศสัมพันธ์ ถ้าหากในกลางวันของเดือนเราะมะฎอน การถือศีลอดภาคบังคับนั้น จำเป็นสำหรับเขาในการชดใช้ที่หนักหน่วงคือ การปล่อยทาส ถ้าไม่มี ให้ถือศีลอดติดต่อกันสองเดือน ถ้าไม่มีความสามารถให้อาหารแก่คนขัดสน 60 คน.
๓. หลังน้ำอสุจิด้วยการแตะเนื้อต้องตัวกัน การจูบ การกอดหรืออื่นๆ.
๔. สิ่งที่มีความหมายในด้านการกินการดื่มเช่น การนึกโภชนาการทางอาหาร ส่วนที่ไม่ใช่โภชนาการทางอาหาร ไม่ถือว่าการถือศีลอดเป็นที่โมฆะ.
๕. การเอาเลือดออกเช่น การกรอกเลือด ส่วนการเอาเลือดออกเล็กน้อยเพื่อตรวจเลือด ไม่ถือว่าการถือศีลอดเป็นที่โมฆะ.
๖. การอาเจียนอย่างตั้งใจ.
๗. เลือดประจำเดือนมา หรือเลือดหลังคลอดบุตรออก.

บางอย่างที่อนุญาตสำหรับผู้ถือศีลอด

การกลืนน้ำลาย การชิมรสชาติอาหารคราจำเป็น การอาบน้ำ การแปรงฟันดูด้วยไม้ซิวก การพรมใสน้ำหอม การทำให้ร่างกายสดชื่น.

สิ่งที่ส่งเสริมให้ปฏิบัติในการถือศีลอด

๑. กินอาหารก่อนรุ่งอรุณ.
๒. ล้างน้ำในการกินอาหารก่อนรุ่งอรุณ.
๓. รับประทานอาหารก่อนรุ่งอรุณ.

๔. ละศีลอดด้วยเม็ดยาหลายลูก ถ้าไม่มีอินทผลัมสุกให้กินอินทผลัมแห้ง โดยการกินจำนวนเลขคี่ ถ้าไม่มีให้จิบน้ำหลายคำ ถ้าไม่มีอะไรเลยให้เจตนาละศีลอดในใจ.
๕. หมั่นวิงวอนขณะละศีลอดและช่วงถือศีลอด.
๖. หมั่นบริจาคทาน.
๗. หมั่นยืนขึ้นละหมาดในยามค่ำคืน.
๘. หมั่นอ่านอัลกรุอ่าน.
๙. ให้กล่าวว่า แท้จริงฉันถือศีลอด แก่คนที่คำทอเขา.
๑๐. การประกอบพิธีอุมเราะห์ในเดือนเราะมะฎอน.
๑๑. เยี่ยมบิดาปกครองตนในมัสยิดสิบวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน.
๑๒. แสวงหากินแห่งความมีเกียรติ ล้มละตุลก็้อคร.

สิ่งที่น่ารังเกียจของการถือศีลอด

๑. การทำเกินเลขขอบเขตในการบ้วนปากและสั่งน้ำเข้าจมูก.
๒. ชิมรสชาติอาหารคราที่ไม่จำเป็น.

สิ่งต้องห้ามสำหรับผู้ถือศีลอด

๑. กลิ่นเหม็นหะ แต่ไม่ถือว่าการถือศีลอดเป็นที่โมฆะ.
๒. การจูบภรรยาสำหรับผู้ที่มีความคุมอารมณ์ไม่อยู่.
๓. พุดโกหกใส่ร้ายป้ายสี (และทุกการประพฤตินี้เป็นสิ่งต้องห้าม).
๔. ทำตัวโง่เขลา (คือความโง่เขลา ไม่รอบคอบ).
๕. ถือศีลอดติดต่อกันสองวันโดยไม่ละศีลอด.

การถือศีลอดภาคสมัครใจ

๑. การถือศีลอดหกวันในเดือนเซาวาล สำหรับผู้ที่ทำการถือศีลอดครบเดือนเราะมะฎอนแล้ว ให้ดีถือศีลอดต่อเนื่องกันเริ่มจากวันที่สองเลย (หลังจากวันอีด).
๒. การถือศีลอดวันอะเราะซะฮ์สำหรับผู้ที่ไม่ประกอบพิธีฮัจญ์.
๓. การถือศีลอดวันอะฮูรอฮ์คือวันที่สิบของเดือนมุฮัรรัม พร้อมกับถืออีกสองวันคือวันที่เก้าและสิบเอ็ด.
๔. การถือศีลอดวันจันทร์กับวันพฤหัสบดี ส่วนวันจันทร์นั้นเน้นหนัก.

๕. การถือศีลอดสามวันในทุกเดือน ส่วนวันที่ประเสริฐยิ่งคือวันพระจันทร์เต็มดวง (วันที่ 13 -14 -15).
๖. การถือศีลอดวันเว้นวัน.
๗. การถือศีลอดเดือนของอัลลอฮ์อัลมุฮัรรัม.
๘. การถือศีลอดเก้าวันแรกของเดือนชุลฮิจยะฮ์ (เดือนอิสลามที่ 12) .
๙. การถือศีลอดในเดือนชะอฺบาน แต่อย่าทำเต็มเดือน.

การถือศีลอดที่น่ารังเกียจ

สิ่งที่น่ารังเกียจคือการถือศีลอดเจาะจงวันศุกร์ วันเสาร์ วันอาทิตย์แยกเอกเทศ ดังนั้นการแยกเอกเทศวันนั้นเนื่องจากมีสาเหตุสุคฺวิสัย เช่นวันนั้นตรงกับวันอะเราะฮ์อะฟะฮ์ ถือว่าไม่เป็นไร.

การถือศีลอดที่เป็นที่ต้องห้าม

๑. เจาะจงการถือศีลอดเอกเทศในเดือนเราะฮ์อัยบ.
๒. การถือศีลอดในวันอีดแห่งการเฉลิมฉลอง.
๓. การถือศีลอดวันคลอนแคลนใจ (ไม่แน่ใจว่าวันนั้นคือวันสุดท้ายของเดือนชะอฺบานหรือไม่ หรืออาจจะเป็นวันแรกของเดือนเราะมะฎอน) ส่วนผู้ที่มีความมั่นใจ ก็ให้ถือศีลอดไป ไม่เป็นไร.
๔. การถือศีลอดในวันตัชริก (คือวันที่ 11-12-13 ของเดือนชุลฮิจยะฮ์) เว้นแต่ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์ที่ไม่มีกำลังเชือดสัตว์พลีให้ถือศีลอดสามวัน.
๕. การถือศีลอดทั้งปี.

กฎเกณฑ์การชดใช้การถือศีลอด

- ส่งเสริมให้ชดใช้การถือศีลอดติดต่อกัน.
- สมควรรีบเร่งชดใช้การถือศีลอดหลังจากวันอีดเฉลิมฉลองไปแล้ว.
- และไม่อนุญาตล่าช้าการชดใช้การถือศีลอดจนถึงเราะมะฎอนหน้า.
- หากล่าช้าโดยมีเหตุจำเป็นสุดนัยก็ไม่ว่าจำเป็นสำหรับเขาให้ถือศีลอดมากกว่านั้นที่เขาขาดไป ถ้ามีเช่นนั้น ถือว่ามีความผิดบาป.

การจ่ายซากาตอัล-ฟิตรี

เป็นข้อบังคับสำหรับใครที่มีชีวิตอยู่ในวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอนหลังดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า ทั้งที่เป็นมุสลิม ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือเด็ก เป็นชายหรือผู้หญิง ทาสหรือชาย

อิสระ และส่งเสริมให้จ่ายวันอีดก่อนละหมาด และคืนนั้น จ่ายในปริมาณ หนึ่งเศาะอู (2.4 กิโลกรัมโดยประมาณ) จากอาหารหลักที่เขายังชีพอยู่เป็นประจำ ส่งเสริมให้จ่ายแทนเด็กที่อยู่ในครรภ์ และเป้าหมายในการบัญญัตินี้ :

- เพื่อเป็นการชำระล้างแก่ผู้ถือศีลอดจากการเปลอเรอและสิ่งไร้สาระ.
- เพื่อให้บรรดาผู้ยากไร้มีความพอเพียงจากการขอในวันอีดแห่งการเฉลิมฉลอง.

เวลาในการออกแจกจ่ายซากาตอัล-ฟิตรี

- เวลาอนุญาต ก่อนวันอีดเฉลิมฉลองหนึ่งวันหรือสองวัน.
- เวลาส่งเสริม ก่อนละหมาดอีดเฉลิมฉลอง เริ่มจากหลังรุ่งอรุณ.
- เวลาต้องห้าม หลังจากเสร็จละหมาดอีดเฉลิมฉลอง.

ปริมาณการออกจ่ายซากาตอัล-ฟิตรี

หนึ่งเศาะอู จากอาหารหลักที่มนุษย์ยังชีพอยู่เป็นประจำ การจ่ายเป็นจำนวนเงินถือว่าใช้ไม่ได้ ส่วนปริมาณเศาะอู (ข้าวสาลีคุณภาพ 2.4 กิโลกรัมโดยประมาณ).

การละหมาดอีดเฉลิมฉลอง

การละหมาดนี้เป็นข้อบังคับสำหรับทุกคนให้ทำการละหมาดเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นเท่าทันหอกจนกระทั่งดวงอาทิตย์คล้อย ไม่ต้องชดใช้เมื่อมันผ่านพ้นไป ส่วนซุนนะฮฺให้มีการละหมาด ที่ทะเลทรายโล่งนอกอาคารบ้านเรือน แต่อนุญาตกระทำในมัสยิด ให้รับประทานอินทผลัมเลขที่หลายๆเม็ดก่อนละหมาด และชำระร่างกายให้สะอาด พรมน้ำหอม พร้อมกับสวมใส่เสื้อผ้าที่สวยงามที่สุด ให้ออกไปทาง และกลับคนละทาง ไม่เป็นไรถ้าจะอวยพรเฉลิมฉลองว่า :

تَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكُمْ.

คำอ่าน : ตะก็อบบะลัลลอฮูมินนา วะมินกุม.

คำแปล : โปรดอัลลอฮ์ทรงตอบรับการทำงานเราและพวกท่านด้วยเถิด.

และส่งเสริมให้กล่าวตักบิรทั่วไปคืนวันอีดแห่งการเฉลิมฉลอง และหลังละหมาดห้าเวลาจนดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าของวันอีดนั้น จำนวนของมันคือ

اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

คำอ่าน : อัลลอฮูอักบับ อัลลอฮูอักบับ ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮู วัลลอฮูอักบับ อัลลอฮูอักบับ วะลิลลาฮิลฮัมดุ.

คำแปล : อัลลอฮฺทรงยิ่งใหญ่ อัลลอฮฺทรงยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่มีพระเจ้าอื่นใดควรแต่การเคารพภักดีที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺทรงยิ่งใหญ่ อัลลอฮฺทรงยิ่งใหญ่ และมวลการสรรเสริญทั้งหลายเป็นกรรมสิทธิ์แต่พระองค์.

และวิธีการละหมาดมันนั้น สองร็อกอะฮฺก่อนคฺุตบะห์ ให้ตักบิรครั้งแรกหลังจากตักบิรเราะตุลอิสรอมหกครั้ง และในร็อกอะฮฺที่สองก่อนอ่านฟาติฮะห์ ตักบิรห้าครั้ง ไม่นับตักบิรเปลี่ยนอิริยาบถช่วงขณะยืนขึ้น.

คำถามจากเรื่องการถือศีลอด

๑.องค์ประกอบของการถือศีลอดมีกี่ประการ ?

○ สองประการ. ○ สามประการ. ○ สี่ประการ.

๒.ใครที่บังคับให้ถือศีลอด ?

ก.

ข.

ค.

ง.

๓.ทุกโรคเป็นอุปสรรคห้ามไม่ให้ถือศีลอด ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๔.จงบอกสุก่มทุกการงานต่อไปนี้

ประเด็น	หลักเกณฑ์
ตั้งเจตนาถือศีลอดหลังจากรุ่งอรุณไปแล้ว	
ถือศีลอดโดยไม่เจตนา	
การถือศีลอดของเด็กๆ	
การถือศีลอดของผู้เดินทาง	
การถือศีลอดของผู้มีเลือดหลังคลอดบุตร	
การถือศีลอดของผู้อ่อนแอไม่มีกำลัง	
กินขณะถือศีลอด	
ฉีดสารอาหารโภชนาการแก่ผู้ถือศีลอด	

ยาหยอดตา	
ฉีดยาบรรเทาอาการ	
กรอกเลือด	
อาเจียน	
กลืนน้ำลาย	
ชิมรสชาติอาหาร	
นอน	
อาบน้ำ	
การทำให้ร่างกายสดชื่น	
การแปรงฟัน	
สูดควัน	
เวลากินอาหารก่อนรุ่งอรุณ (ชะฮูร)	
จำเป็นต้องกินอาหารก่อนรุ่งอรุณด้วยอะไร ?	
ละศีลอดด้วยอะไร ?ถ้าไม่มี.....แต่ถ้าไม่มีอีก.....และถ้าหากไม่มีอะไรเลย.....
ละหมาดตะเราะอูเวยะฮฺ	
การทำอุมเราะห์ในเดือนเราะมะฎอน	
การกินขอบเขตในการบ้วนปากสั่งน้ำเข้าจมูก	
การจูบของผู้ที่ถือศีลอด	
การถือศีลอดติดต่อกันสองวัน	
การถือศีลอดหกวันในเดือนเซาวาล	
การถือศีลอดวันอะเราะอูเฟฮฺ	
การถือศีลอดวันคลอนแคลน	
การถือศีลอดวันอีตเจลิมนหลง	
การถือศีลอดวันตัชริก	

การถือศีลอดเดือนมูฮัรรอหม	
การถือศีลอดเดือนรอญับ	
การถือศีลอดทั้งปี	
การถือศีลอดวันศุกร์	
การล่าช้าชดใช้บวจนถึงเดือนเราะมะฎอนถัดไป	

เรื่องที่สี่ การประกอบพิธีฮัจญ์

การประกอบพิธีฮัจญ์เป็นหลักการข้อที่ห้าจากหลักการต่างๆของอิสลาม มันถือเป็นข้อบังคับ ต้องมีเงื่อนไขว่า นับถือศาสนาอิสลาม มีสติปัญญา บรกรรมดี เป็นชายอิสระ ทางการเงินเป็นทาส และมีความสามารถ ส่วนสำหรับสตรีนั้นต้องมีมะฮฺรอม เมื่อนางต้องการที่จะเดินทางเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์ และองค์ประกอบของการประกอบพิธีฮัจญ์มีสี่ประการดังต่อไปนี้

๑. **การเจตนาเข้าประกอบพิธีฮัจญ์ (อัลฮิฮฺรอหม)** คือการตั้งเจตนาทำฮัจญ์ ไม่ใช่การกล่าวลับบัยกัถลอฮฺ และไม่ใช่ว่าการสวมผ้าขาวที่อ่อนล้างและอ่อนบน.
๒. **ฟ่านัก ณ สถานที่อะเราะฮฺฟะฮฺ** เริ่มจากดวงอาทิตย์คล้อยของวันที่ 9 ในเดือนซุลฮิจยะฮฺ จนกระทั่งสิ้นสุดรุ่งอรุณ โพล์ของวันอีดเจลิมนลอง ดังที่ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุออลัยฮิวะวัลลัมกล่าววว่า : การประกอบพิธีฮัจญ์นั้น ณ อะเราะฮฺฟะฮฺ.
๓. **การเวียนตอวาฟอิฟาฎะฮฺ** (ตอวาฟเพิ่มเติม) หลังจากเสร็จจากการฟ่านัก ณ อะเราะฮฺฟะฮฺ และไม่ใช่ว่าการเวียนตอวาฟเมื่อมาถึงครั้งแรก.
๔. **การเดินเวียนระหว่างภูเขาเศาะฟาและมัรวะฮ์** อัลลลอฮฺทรงตรัสว่า :

﴿ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن سَعَاءِ اللَّهِ ﴾

ความว่า : แท้จริงภูเขาเศาะฟา และภูเขามัรวะฮ์นั้น เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของอัลลลอฮฺ (ซูเราะฮฺอัลบะเกาะเราะฮฺ 158).

ชนิดของการประกอบพิธีฮัจญ์

- **แบบอัลอิฟร้อด** : คือการตั้งเจตนาประกอบพิธีฮัจญ์เพียงอย่างเดียว โดยการปฏิบัติกรงานของฮัจญ์แยกเป็นเอกเทศ.
- **แบบอัลกิรอน** : คือการตั้งเจตนาประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์พร้อมกัน ด้วยการปฏิบัติกรงานต่างๆแยกเป็นเอกเทศ และบังคับให้ผู้กระทำให้เชือดสัตว์พลี.

- **แบบอัตรตะมัดตุฮฺ** : คือการตั้งเจตนาประกอบพิธีอุมเราะห์ในเดือนต่างๆของการทำฮัจญ์ โดยการทำให้มันเสร็จสิ้น แล้วเปลื้องอิสรอม หลังจากนั้นให้เริ่มเจตนาเข้าสู่พิธีฮัจญ์จากปีนั้น และบังคับแก่เขาให้มีการเชือดสัตว์พลี.

ข้อบังคับต่างๆการประกอบพิธีฮัจญ์

ผู้ใดที่ถึงข้อบังคับหนึ่งจากข้อบังคับต่างๆนี้ จำเป็นสำหรับเขาต้องชดใช้ด้วยสัตว์พลี คือ เชือดแพะหนึ่งตัวในเขตชะฮูรอมมักกะฮ์ และแจกจ่ายแก่บรรดาผู้ยากไร้ในเมืองมักกะฮ์ และไม่อนุญาตสำหรับเขาได้รับประทานสัตว์พลีนั้น.

๑. เจตนาเข้าประกอบพิธีฮัจญ์ ณ สถานที่ถูกกำหนดไว้ (อัลมิกออต).
๒. ฟ่านัก ณ อะเราะฮฺฟะฮฺ จนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า สำหรับผู้ที่ฟ่านักตั้งแต่กลางวัน.
๓. หยุดพักค้างคืน ณ ทุงมุศละลีฟะฮฺ.
๔. หยุดพักค้างคืน ณ ทุงมินา ในวันศุกร์ (วันที่ 11-12-13 ของเดือนซุลฮิจยะฮฺ).
๕. ขว้างเสาหินสามต้น.
๖. โคนหรือตัดผม.
๗. เวียนตอวาฟออาลาสำหรับผู้ที่ไม่มีรอบประจำเดือนและผู้ที่มึเลือดหลังคลอดบุตร และสำหรับผู้ที่เดินทางออกจากมักกะฮฺ ถึงแม้ว่าจะหลังจากเดือนแห่งการประกอบพิธีฮัจญ์ไปแล้วก็ตาม.

สถานที่เวลาถูกกำหนดไว้เพื่อเริ่มการประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะห์ (อัลมะวาเกิต)

- **การกำหนดตามเวลา** คือบรรดาเดือนแห่งการประกอบพิธีฮัจญ์ : เดือนเชาวาล ซัลเกาะอฺ ดะห์ และซุลฮิจยะฮฺ สามเดือนนี้สำหรับการประกอบพิธีฮัจญ์โดยเฉพาะ ส่วนการประกอบพิธีอุมเราะห์ไม่มีเวลาที่เจาะจง.
- **การกำหนดตามสถานที่**
 ๑. ซุลฮุลัยฟะห์ สำหรับชาวเมืองมาดีนะฮฺ และผู้ผ่านมา.
 ๒. อัลญุสฟะห์ สำหรับชาวเมืองชาม อียิปต์ และโมร็อกโก.
 ๓. ก็อรฺนุลมะนาซิล สำหรับชานัจดู.
 ๔. ยะลิมัลัม สำหรับชาวเยเมน.
 ๕. ซาตุอิรกิน สำหรับชาวอิรัก.

สิ่งส่งเสริมให้กระทำในการประกอบพิธีฮัจญ์

- อาบน้ำและใส่เครื่องหอมเพื่อตั้งใจประกอบพิธีฮัจญ์.
- สวมใส่เสื้อผ้าท่อนล่างและท่อนบนสีขาวสำหรับผู้ชาย.
- ตัดเล็บแต่งผมที่จำเป็นก่อนตั้งใจเจตนาประกอบพิธีฮัจญ์.
- กล่าวลบบัญญัติลอสุขขณะตั้งใจเจตนาเข้าสู่การประกอบพิธีฮัจญ์จนกระทั่งขว้างเสาหินต้นใหญ่ (ต้นที่สาม) วันที่สิบของวันอีด.
- เวียนรอบกะบะฮ์เมื่อมาถึงครั้งแรก สำหรับผู้ที่ประกอบฮัจญ์แบบอัลอิฟร้อด และอัลกิรอน.
- การเดินเหยาะๆสามรอบแรกในการเวียนรอบกะบะฮ์ครั้งแรกเมื่อมาถึงและการเวียนต่อวาฟอุมเราะห์สำหรับผู้ประกอบพิธีฮัจญ์แบบตะมัดตุสุ และความหมายของคำว่าเราะมัล : คือการรีบเดิน.
- อัลอิฎติบาอ ในการเวียนรอบกะบะฮ์ครั้งแรกเมื่อมาถึงและการเวียนต่อวาฟอุมเราะห์สำหรับผู้ประกอบพิธีฮัจญ์แบบตะมัดตุสุ คือการเปิดไหล่ขวาปิดไหล่ซ้าย.
- การนำละหมาดมัฆริบกับอิชามารวมในเวลาหนึ่ง ให้ละหมาดมัฆริบเต็ม และละหมาดอิชาย่อเหลือสองร็อกอะห์เมื่อถึง ณ ที่มุซตะลิฟะฮ์ อาซานหนึ่งครั้ง อิกอมะฮ์สองครั้ง.
- การพำนักค้างคืน ณ ที่มินา คินวันอะเราะเราะฮ์.
- การจูบหินดำ.
- การพำนัก ณ ที่มุซตะลิฟะฮ์ เขตชะรอมเริ่มจากรุ่งอรุณ จนกระทั่งใกล้สว่างจ้า ส่วนสถานที่มุซตะลิฟะฮ์ทั้งหมดนั้น คือที่พำนัก.

สิ่งต้องห้ามการประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะห์

มีอยู่ ๑๐ ประการดังต่อไปนี้

๑. การโกนผมออกจากศรีษะและร่างกาย.
๒. การตัดเล็บ.
๓. การคลุมปกปิดติดกับศรีษะสำหรับผู้ชาย.
๔. การสวมใส่เสื้อผ้าตัดเย็บสำหรับผู้ชายคือส่วนที่เป็นรอยต่อกับร่างกายหรืออวัยวะส่วนหนึ่ง.
๕. การปิดหน้าและถุงมือทั้งสองสำหรับสตรี.
๖. การพรมใส่เครื่องหอม (และเช่นสบู่ที่มีกลิ่นหอม).
๗. การฆ่าหรือล่าสัตว์บก.

๘. การแต่งงานให้ตัวเองหรือคนอื่น.

๙. การมีเพศสัมพันธ์.

๑๐. การสัมผัสแตะเนื้อต้องตัวโดยไม่สอดใส่.

ผู้ใดที่ละเมิดถึงหนึ่งสิ่งใดจากข้อห้ามต่างๆเหล่านี้ เนื่องจากลืมหรือไม่รู้มาก่อนหรือถูกบังคับขู่เข็ญ ไม่เป็นบาปสำหรับเขา นอกจากใครที่ล่าสัตว์ จำเป็นสำหรับเขาให้จ่ายค่าทดแทน โดยไม่มีข้อยกเว้นใดๆ ส่วนการกระทำอย่างตั้งใจในสิ่งที่จะต้องห้ามต่าง ๆ นั้น จะแบ่งได้ ๔ ประเภทด้วยกันดังต่อไปนี้

๑. ไม่ต้องชดเชย คือการทำการแต่งงานไม่ว่าให้ตัวเองหรือคนอื่น และเช่นเดียวกัน การสัมผัสแตะเนื้อต้องตัวโดยไม่สอดใส่ ถ้าไม่ถึงขั้นหลังอสุจิ และไม่ต้องชดใช้ในกรณีนี้ แต่จำเป็นสำหรับเขาให้กลับเนื้อกลับตัว.
๒. การชดเชยเหมือนเดิม คือการล่าสัตว์บกแล้วฆ่า ใครที่ฆ่าสัตว์ บังคับให้ชดเชยโดยไม่มีข้อยกเว้นใดๆ ด้วยการชดเชยชนิดเดียวกับสัตว์ที่ถูกฆ่า (จากปศุสัตว์) โดยให้ผู้ยุติธรรมสองคนในหมู่พวกเขาทำการชี้ขาด.
๓. การชดเชยอย่างหนักหน่วง คือการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนใครที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนปลดเปลื้องครั้งแรก (อนุญาตให้กระทำบางอย่างยกเว้นมีเพศสัมพันธ์) แน่่อนเขาได้ทำให้การประกอบพิธีฮัจญ์ของเขานั้นพังทลายลง และให้เขาทำงานเสร็จสิ้นทั้งที่เสียไปแล้ว ให้กลับมาทำใหม่ในปีถัดไป พร้อมกับบังคับให้เชือดอูฐหนึ่งตัวทดแทน.
๔. การชดเชยเนื่องจากมีอุปสรรค คือสิ่งต้องห้ามต่างๆที่เหลือ การชดเชยนั้น สามารถเลือกปฏิบัติได้ ให้ถือศีลอดสามวัน หรือให้อาหารแก่ผู้ขัดสน ในปริมาณครึ่งเศาะหฺ (ราว 1.5 กิโลกรัมโดยประมาณ) หรือจะเลือกเชือดพลีแพะหนึ่งตัว โดยการแจกจ่ายแก่คนยากจนในเขตฮารอมมักกะฮฺ.

ชื่อเรียกวันต่างๆในฤดูแห่งการประกอบพิธีฮัจญ์

- วันอัตตัจวียะญ์ คือวันที่แปด ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์เดินทางเคลื่อนย้ายสัมภาระเช่นน้ำสุ่ ณ ทุงมินา.
- วันอะฮฺเราะฮฺฟาฮฺหรืออัลวักพะฮฺ คือวันที่เก้า.
- วันอีด คือวันแห่งการเชือดพลีสัตว์.
- วันอัลนะพะรุลเอาวัล คือวันที่สิบสอง.
- วันอัลนะพะรุลศานี คือวันที่สิบสาม.

- ลัทธิอะฮ์มัดฮิน คือคืนวันอิติฉิมมิลอง ถูกเรียกชื่อนี้เนื่องจากเป็นวันแห่งการรวมชุมนุมของผู้คนหลังจากเสร็จสิ้นจากการฟานัก ณ ทุ่งอะฮ์เราะฮ์อะฮ์ เพราะชาวมักกะฮ์ในยุคโง์เวลา พวกเขาไม่ได้ออกไปยัง ณ ทุ่งอะฮ์เราะฮ์อะฮ์.

สถานที่ขอวิงวอนในฤดูแห่งการประกอบพิธีฮัจญ์ มี ห้าสถานที่ต่อไปนี้

๑. ณ ทุ่งอะฮ์เราะฮ์อะฮ์ หลังจากดวงอาทิตย์คล้อย ในวันที่เก้าจนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า.
๒. ณ ทุ่งมุซตะลิมะฮ์ หลังจากรุ่งอรุณโผล่ ในวันที่เก้าจนกระทั่งสว่างจ้า.
๓. หลังจากขว้างเสาหินต้นเล็ก และต้นกลาง ในวันตัดชริก (วันที่ 11-12-13 ของเดือนซุลฮิจยะฮ์).
๔. ขณะเวียนรอบกะบะฮ์.
๕. ขณะเดินเวียนภูเขาเศาะอ์ฟา และภูเขาอัลมัรวะห์.

วิธีการประกอบพิธีอุมเราะห์และฮัจญ์

ท่านเชคมุฮัมมัด บิน สอและอัลอุซัยมีน ขอพระองค์ทรงเมตตาท่าน ได้กล่าวว่า :
และเมื่อถึงสถานที่ถูกกำหนด(อัลมัจออด)ให้อาบน้ำใส่เครื่องหอมตามร่างกายที่ศีรยะและเครา หลังจากนั้นให้ตั้งเจตนาประกอบพิธีอุมเราะห์แบบอะฮ์มัดฮิน แล้วเดินทางเข้าสู่เมืองมักกะฮ์โดยกล่าวลบบัยกัลดฮุ เมื่อถึงมัศยิดอัลฮะรออม ให้เวียนรอบกะบะฮ์ เจ็ดรอบเป็นการเวียนรอบเพื่อทำอุมเราะห์ จงรู้เถิดว่าทุกสถานที่ของมัศยิดนั้นคือเขตสำหรับเวียนรอบกะบะฮ์ทั้งใกล้และไกลจากตัวกะบะฮ์ แต่หากเข้าใกล้นั้นประเสริฐกว่าถ้าไม่สร้างความเดือดร้อนขณะตอนแออัดเบียดเสียดกันแน่น แต่ถ้าหากแออัดให้ออกห่าง เพราะเรื่องนี้ เป็นเรื่องที่ถูกวางเลือกปฏิบัติได้ อัลฮัมดุลิลละฮ์ เมื่อเสร็จสิ้นจากการเวียนรอบกะบะฮ์ ให้ละหมาดสองร็อกอะฮ์ ข้างหลังมะกอมนบีอิบรอฮีม ไม่ว่าจะละหมาดใกล้หากสะดวก หรือไกล สิ่งสำคัญให้ท่านอยู่ระหว่างข้างหลังมะกอมนั้น หลังจากนั้นให้ออกไปเดินเวียนรอบเพื่อทำอุมเราะห์ให้เริ่มต้น ณ ภูเขาเศาะอ์ฟา แล้วเมื่อเสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์เจ็ดรอบแล้ว ก็ให้ทำการตัดผมทั่วศีรษะ ตัดแค่บางส่วนถือว่าใช้ไม่ได้ และอย่าหลงเชื่อด้วยการกระทำของคนส่วนมาก.

เมื่อถึงวันที่แปดของเดือนซุลฮิจญะฮ์ ให้อาบน้ำใส่เครื่องหอมหลังจากนั้นให้ตั้งเจตนาประกอบพิธีฮัจญ์จากสถานที่ฟานัก และออกไปยัง ณ ทุ่งมินา และละหมาดซุฮฺรฺ อัศรี มัฆริบ อิชา ซุบฮฺ โดยการย่อไม่รวม เพราะท่านนบีคือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ย่อ ณ ทุ่งมินา และ ณ เมืองมักกะฮ์ไม่รวม และเมื่อดวงอาทิตย์โผล่ขึ้นในวันอะฮ์เราะฮ์อะฮ์ ให้เดินทางพร้อมกล่าว

ลับบัยกัลลอสด้วยความนอบน้อมต่ออัลลอฮ์ไปยัง ณ ทุ่งอะสุเราะฮ์ซะฟะฮ์ แล้วให้รวมละหมาด ชุซรฺกับอัสริรวมและย่อในเวลาชูซรฺ หลังจากนั้นให้อยู่ตามลำพังเพื่อมั่น วิงวอนขออย่างนอบน้อมต่ออัลลอฮ์ และพยายามอยู่ในสภาพที่มีน้ำละหมาด และหันหน้าไปทางกะบะฮ์ถึงแม้ว่าเขาจะอยู่ด้านหลังภูเขาก็ตาม เพราะสิ่งที่ถูกบัญญัติ คือการหันหน้าสู่กะบะฮ์ และจงระวังให้ดีเขตบริเวณทุ่งอะสุเราะฮ์ซะฟะฮ์และเครื่องหมายบอกขอบเขตบริเวณ เพราะบรรดาผู้ประกอบพิธีฮัจญ์ส่วนมากพำนักนอกเหนือจากบริเวณนั้น และใครที่ไม่ได้พำนัก ณ ทุ่งอะสุเราะฮ์ซะฟะฮ์ เขาจะไม่ได้ฮัจญ์เลย ด้วยคำกล่าวของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิมที่ว่า : **การประกอบพิธีฮัจญ์นั้น ณ ทุ่งอะสุเราะฮ์ซะฟะฮ์ และบริเวณทั่วทุ่งอะสุเราะฮ์ซะฟะฮ์ไม่ว่าทิศตะวันออก ตก ใต้ เหนือคือที่พำนัก** นอกจากนี้ในหุบคลองอะเราะฮ์ฮะดีษ คำกล่าวของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิมที่ว่า : **ฉันได้หยุดยืนอยู่ตรงนี้ และทุ่งอะสุเราะฮ์ซะฟะฮ์ทั้งหมดนั้น คือที่พำนัก.**

ดังนั้นเมื่อดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า และมั่นใจดีแล้วว่ามั่นคงเรียบร้อยแล้ว ก็ให้รูดหน้าไปยัง ณ ทุ่งมุซตะลิฟะฮ์ พร้อมกล่าวลับบัยกัลลอสอย่างนอบน้อมถ่อมตน และให้อยู่ในความสงบอย่างเคร่งครัดตามความสามารถ เหมือนที่ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิมของเราได้กำชับไว้ ครั้งเมื่อท่านได้รูดหน้าออกจากทุ่งอะสุเราะฮ์ซะฟะฮ์ ท่านได้จูงเชือกจมูกอูฐของท่านจนหัวของอูฐนั้น โคนขาตั้งเพื่อขึ้นขี่ ขณะนั้นท่านก็ได้ส่งสัญญาณด้วยมือของท่านว่า : **โอ้มนุษย์ทั้งหลาย จงสงบเข้าไว้ๆ.**

เมื่อถึง ณ ทุ่งมุซตะลิฟะฮ์ ก็ให้ทำการละหมาดมัฆริบ และอิชาที่นั่น หลังจากนั้นให้หยุดพักค้างคืนจนกระทั่งถึงรุ่งอรุณ ท่านนบีไม่เคยผ่อนปรนให้แก่ผู้ใดในการรูดหน้าออกไปจากทุ่งมุซตะลิฟะฮ์ก่อนรุ่งอรุณนอกจากคนอ่อนแอหรือ ท่านได้ผ่อนปรนแก่พวกเขาให้รูดหน้าออกไปสุดท้ายของกลางคืน ดังนั้นเมื่อละหมาดชูซรฺเสร็จแล้วให้หันหน้าสู่ทิศกะบะฮ์ แล้วกล่าวตักบีรสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ พร้อมวิงวอนต่อพระองค์ จนกระทั่งสว่างจ้า หลังจากนั้นให้เดินทางก่อนดวงอาทิตย์โผล่ไปยัง ณ ทุ่งมินา หลังจากนั้นให้เก็บเม็ดหินเจ็ดก้อนเล็ก แล้วขว้างเสาหินต้นใหญ่ (ญุมเราะฮ์อัลอะกะบะฮ์) มันเป็นเสาต้นสุดท้ายที่หันหน้าถัดไปยังมีกะฮ์ให้ขว้างมันหลังจากที่ดวงอาทิตย์โผล่ด้วยหินเจ็ดเม็ดพร้อมกล่าวอัลลอฮุอักบับ ทุกๆเม็ดอย่างนอบน้อมถ่อมตนและเทิดทูนสรรเสริญ.

จงรู้เถิดว่าเป้าหมายของการขว้างเสาหินนั้น เพื่อเทิดทูนสรรเสริญ และรำลึกต่อพระองค์ และจำเป็นต้องให้ก้อนหินตกลงไปในปล่องนั้น และไม่ได้เป็นเงื่อนไขว่าต้องให้หินชนเสาหิน เสร็จจากตรงนั้นแล้ว ก็ให้เชือดพลีสัตว์ตามเงื่อนไขการทำรูกุบัน และไม่เป็นไรถ้า

หากมอบหมายให้คนหนึ่งเชือดแทนเขา หลังจากนั้นให้โกนผมทั้งศีรษะหลังจากเชือดเสร็จ จำเป็นต้องโกนทั้งศีรษะ และไม่อนุญาตโกนแค่บางส่วน ส่วนสตรีให้ตัดปลายผมของนาง ปริมาณยาวเท่าข้อมือและหลังจากนั้น ก็ถือว่าเป็นการปลดเปลื้องครั้งแรก อนุญาตให้สวมใส่ เสื้อผ้าตัดเย็บ และตัดเล็บ ใส่เครื่องหอม แต่ไม่อนุญาตมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาได้ หลังจากนั้น ให้ลงไปยังมักกะฮ์ก่อนละหมาดซุฮฺ แล้วเวียนรอบกะบะฮ์เพื่อเป็นการทำฮัจญ์ หลังจากนั้นเดิน เวียนภูเขาสะฟาและมัรวะฮ์ เสร็จแล้วให้กลับไปยังมินา และด้วยการตอวาฟอัลอิฟาฎะฮ์นี้ และเดินเวียนภูเขาสองลูก และการขว้างเสาหินต้นใหญ่ ตลอดจนการโกนผมศีรษะ เป็นอันว่า เขาได้ปลดเปลื้องครั้งที่สอง อนุญาตแก่เขาทุกอย่างจนกระทั่งมีเพศสัมพันธ์กับภรรยา.

ไอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงผู้ประกอบพิธีฮัจญ์นั้นปฏิบัติในวันอีดเฉลิมฉลอง ๔ อย่างด้วยกัน : ขว้างเสาหิน หลังจากนั้นเชือดสัตว์ หลังจากนั้นโกนผม หลังจากนั้นเวียนรอบกะบะฮ์ พร้อมกับเดินเวียนภูเขาสองลูก และนี่คือลำดับที่สมบูรณ์ที่สุด แต่หากทำอันใดก่อน ดังเช่น โกนผมก่อนเชือดสัตว์ก็ไม่ใช่เป็นไร และหากเวียนรอบกะบะฮ์กับเดินเวียนภูเขาสองลูกนั้นล่าช้า จนกระทั่งออกจากทุ่งมินาไปแล้ว ก็ไม่ใช่เป็นไร และถ้าหากเชือดสัตว์ล่าช้าจนมาเชือดที่มักกะฮ์ ในวันที่สิบสาม ก็ไม่ใช่เป็นไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความจำเป็นเหตุสุดคนิสัยที่เป็นประโยชน์.

และจงพำนักค้างคืน ณ ทุ่งมินาวันที่สิบเอ็ด และเมื่อดวงอาทิตย์คล้อย ก็ให้ขว้างเสาหินสามต้น เริ่มด้วยเสาต้นแรก หลังจากนั้นเสาต้นกลาง และเสาต้นใหญ่สุดท้าย ทุกๆเสาหินให้ขว้างหินเจ็ดเม็ด พร้อมกล่าวตักบิรทุกครั้งเมื่อก้าวขว้างเสาหินในวันอีดเฉลิมฉลองนั้น สำหรับผู้ที่มีความสามารถจากดวงอาทิตย์โพล่ทันที และสำหรับผู้อ่อนแอ คนชราให้ขว้างตอนสุดท้ายของกลางคืน และสิ้นสุดของมัน คือดวงอาทิตย์ตก และการขว้างเสาหินหลังจากวันอีดไปแล้วให้เริ่มหลังดวงอาทิตย์คล้อยจนกระทั่งดวงอาทิตย์ตก และไม่อนุญาตก่อนดวงอาทิตย์คล้อย และอนุญาตกว้างในยามค่ำคืนถ้าเกิดมีการแออัดเบียดเสียดกันแน่นในตอนกลางวัน และใครที่ไม่มีความสามารถไปขว้างด้วยตัวเองเนื่องจากเป็นเด็กเล็กหรือชราหรือเป็นโรค อนุญาตแก่เขาให้มอบหมายคนใดคนหนึ่งขว้างแทนได้ และไม่ใช่เป็นไร สำหรับผู้ได้รับการมอบหมาย ขว้างให้ตัวเองแล้วขว้างแทนให้แก่คนมอบหมายในสภาพเดียวกัน แต่ต้องเริ่มขว้างให้ตัวเองก่อน ดังนั้นเมื่อขว้างเสาหินในวันที่สิบสองแล้ว เป็นอันว่าเสร็จพิธีฮัจญ์ เปิดโอกาสมีสิทธิเลือก ถ้าหากประสงค์ที่จะรีบออกจากมินาก็สามารถเดินทางออกไปได้ แต่ถ้าหากประสงค์จะอยู่ค้างคืนต่อวันที่สิบสามก็ให้ขว้างเสาหินสามต้นหลังดวงอาทิตย์คล้อยไปแล้ว เป็นการกระทำที่ประเสริฐยิ่ง เพราะท่านนบีคือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมได้ปฏิบัติเป็นแบบอย่างเอาไว้.

ดังนั้นเมื่อพวกท่านทั้งหลายจะออกเมืองมักกะฮ์ ก็ให้เวียนรอบกะบะฮ์เพื่ออำลา ส่วนผู้มีประจำเดือนและเลือดหลังคลอดบุตร ไม่มีการอำลาใดๆที่จำเป็นสำหรับนาง และไม่มีบทบัญญัติใดๆ แก่นางทั้งสองให้มายังปะดุมัสยิดฮารอม และหยุดยืนต่อหน้านั้น.

คำถามจากเรื่องการประกอบพิธีฮัจญ์

๑.บุคคลใดมีคุณสมบัติบังคับให้ประกอบพิธีฮัจญ์ ?

- ก.
- ข.
- ค.
- ง.
- จ. ผู้หญิงเพิ่มมาข้อหนึ่งคือ.....

๒.องค์ประกอบของการประกอบพิธีฮัจญ์มีกี่ประการ ?

○ สองประการ. ○ สามประการ. ○ สี่ประการ.

๓.คำว่า อัลอิฮฺรอม เป็นองค์ประกอบหนึ่งจากหลักการฮัจญ์ คือการสวมใส่ผ้าท่อนล่างกับท่อนบนเริ่มจากจุดกำหนด(มีก๊อต) ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๔.การตอวาฟอัลอิฟาเฎาะฮ์ไม่ใช่การตอวาฟอัชชียาเราะฮ์(เยี่ยมเยือน) ดังนั้นครั้งแรกเป็นองค์ประกอบฮัจญ์ ส่วนครั้งที่สองเป็นซุนนะฮ์ ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๕.การประกอบพิธีฮัจญ์ของท่านนับสามครั้ง ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๖.บทบัญญัติการประกอบพิธีฮัจญ์ต้องปฏิบัติทันที ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๗.ชาวเมืองมาดีนะฮ์ห้ามไม่ให้ตั้งเจดนาฮัจญ์ จากยะลัมลัม ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๘.การกำหนดด้านเวลาประกอบพิธีฮัจญ์เราะฮ์ คือเดือนเราะมะฎอน ?

: (○ ถูก ○ ผิด)

๙.จงเติมในช่องว่างในประโยคต่อไปนี้

การประกอบพิธีฮัจญ์และฮัจญ์เราะฮ์.....ครั้งหนึ่งชีวิต.....ครั้ง และใครที่ประกอบพิธีฮัจญ์แล้ว โดยไม่.....และไม่.....เขาจะถูกปลดเปลื้องบรรดาบาปของเขาออก.....เสมือนวันที่แม่ของเขาคลอดเขาออกมา และการฮัจญ์ที่บริสุทธิ์ไร้มลทิน ไม่มีการตอบแทนใดแก่เขาเว้นแต่.....

๑๐.ชาวมักกะฮ์ตั้งเจดนาประกอบพิธีฮัจญ์ ณ ที่อตันอิม ? : (○ ถูก ○ ผิด)

๑๑. ผู้หญิงให้สวมใส่เสื้อผ้ากรองอิสรอมด้วยผ้าสีขาว? : (ถูก ผิด)

๑๒. ส่งเสริมให้สำหรับผู้ที่ต้องการตั้งเจตนาประกอบพิธีฮัจญ์ให้ใส่เครื่องหอม.....และไม่ให้ใส่เครื่องหอม.....

๑๓. อนุญาตแก่ผู้หญิงให้สวมใส่เสื้อผ้าตัดเย็บ? : (ถูก ผิด)

๑๔. อนุญาตแก่ผู้ครองฮัจญ์ให้สวมใส่เข็มขัดเอว? : (ถูก ผิด)

๑๕. ผู้หญิงที่ครองฮัจญ์ไม่ให้สวมใส่.....และไม่.....

๑๖. ส่งเสริมให้เปิดหัวไหล่ขวาในขณะใด?

ตอวาฟอุมเราะห์. ตอวาฟแรกถึง. ตอวาฟเยี่ยมเยือน. ตอวาฟครั้งแรกและครั้งที่สองเท่านั้น. ถูกต้องทั้งหมด.

๑๗. ส่งเสริมให้รีบเร่งเดิน(ระหว่างภูเขาเศาะฟาและอัลมัรวะห์)อย่างขมกขมมัน ?

: (ถูก ผิด)

๑๘. การเดินเวียนให้เริ่มที่ภูเขา.....และสิ้นสุดที่ภูเขา.....

๑๙. บรรดาผู้ประกอบพิธีฮัจญ์ออกจาก ณ ทูงอะสุเราะฮฺชะฟะฮ์ก่อนมัฆริบ ?

: (ถูก ผิด)

๒๐. การฟ่านัก ณ ทูงอะสุเราะฮฺชะฟะฮ์เป็นข้อบังคับหนึ่งจากข้อบังคับต่างๆของฮัจญ์?

: (ถูก ผิด)

๒๑. การปฏิบัติฮัจญ์เริ่มจากวัน.....และเรื่อยไปจนกระทั่งสิ้นสุดในวัน.....

๒๒. ไม่มีบทบัญญัติให้ป็นภูเขาในวันอะสุเราะฮฺชะฟะฮ์? : (ถูก ผิด)

๒๓. บังคับให้เชือดสัตว์พลีสำหรับผู้ทำฮัจญ์แบบตะมัดตุสุ และกิรอน และส่งเสริมให้กระทำสำหรับการทำฮัจญ์แบบอิฟร้อด? : (ถูก ผิด)

๒๔. หยุดกล่าวลับบัยกัลลอฮฺ(ตัลบียะห์)หลังขว้างเสาหินอัลกะเกาะบะห์เช้าของวันอีด ?

: (ถูก ผิด)

๒๕. เมื่อผู้ประกอบพิธีฮัจญ์วางก้อนหินในท่อโดยไม่แตะเสาหินที่ตริงอยู่ การกว้างของเขาถือว่ามีใช้ได้? : (ถูก ผิด)

๒๖. ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์ขว้างเสาหินสามต้นวันที่สิบ? : (ถูก ผิด)

๒๗. เริ่มขว้างเสาหินในวันดัชริกหลังดวงอาทิตย์คล้อย? : (ถูก ผิด)

๒๘. มีบทบัญญัติหลังจากที่ขว้างเสาดินอัลอะเกาะบะห์วันที่สิบให้วิงวอนขอ ?

: (ถูก ผิด)

๒๙. หากล่าช้าต่อวาฟอัลอิฟาฎะฮ์จนเขาออกจากมัจกะฮ์ การต่อวาฟอ้อลาสามารถทดแทนเขาได้ และต่อวาฟอัลอิฟาฎะฮ์เสมือนต่อวาฟอุมเราะะห์เว้นแต่ ใน และ.....

๓๐. ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์แบบกิรอนและอัลอิฟร้อดจำเป็นสำหรับเขาทั้งสองให้เดินเวียนรอบเพื่อ ส่วนผู้ประกอบพิธีฮัจญ์แบบตะมัตตุฮ์ ให้เขาเดินเวียนรอบเพื่อ.....

๓๑. จงบอกสรุปการทำงานต่างๆดังต่อไปนี้

ประเด็น	หลักเกณฑ์
การประกอบพิธีฮัจญ์ของเด็กเล็ก	
การประกอบพิธีฮัจญ์ของผู้หญิงไม่มีมะฮฺรอม	
การประกอบพิธีฮัจญ์ของคนที่มีหนี้สินติดตัว	

บทเรียนที่สิบห้า

การประดับประดาด้วยจรรยาบรรณตามบทบัญญัติของมุสลิมทุกคน

การประดับประดาด้วยจริยธรรมอิสลามสำหรับมุสลิมทุกคน ส่วนจริยธรรมอิสลามมีดังนี้ :

- การมีสัจจะ.
- ความรับผิดชอบ.
- การครองตนให้บริสุทธิ์.
- ความละเอียด ความกล้าหาญ.
- ความใจบุญ.
- การรักษาความลับสัญญา.
- การปลดปล่อยจากสิ่งที่ไม่อัลลอฮ์ทรงห้าม.
- ปฏิสัมพันธ์ดีต่อคนรอบข้าง.
- ช่วยเหลือคนยากไร้ตามกำลัง.

และอื่นๆจากมารยาทที่ปรากฏจากอัลกุรอานหรือแบบอย่างของท่านนบีคือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมอันเป็นบทบัญญัติของเรื่องนี้.

อธิบายขยายความที่สำคัญ

- การมีสัจจะ เชื่อมมั่นต่ออัลลอฮ์ในคำพูด การกระทำ และหลักความเชื่อของเขา และสัจจะต่อปวงบ่าวของพระองค์ ตรงกันข้ามกับคำว่า การโกหก.
- ความรับผิดชอบซื่อสัตย์ เป็นสิ่งจำเป็นที่ยิ่งใหญ่มาก การที่มนุษย์ต้องแบกภาระที่หนักอึ้ง ตรงกันข้ามกับคำว่า บิดพลิ้ว.
- การครองตนให้บริสุทธิ์ คือการยับยั้งจากสิ่งต้องห้าม.
- ความละเอียด คือมารยาทอย่างหนึ่งที่ต้องแบกติดตัวบนสิ่งที่น่ายกย่อง และทิ้งสิ่งที่น่าขยะแขยง.
- ปฏิสัมพันธ์ดีต่อคนรอบข้าง จากสิ่งที่จะต้องพึงปฏิบัติ คือการลดสายตา และไม่ไปเสาะแสวงหาความลับของเพื่อนบ้านข้างเคียง.
- ช่วยเหลือคนยากไร้ตามอนาตา ท่านนบีคือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมได้กล่าวว่า : “ใครที่บรรเทาทุกข์ยากแก่ผู้ศรัทธาคนหนึ่งจากความทุกข์ยากบนโลกนี้ อัลลอฮ์ทรงบรรเทาทุกข์ยากแก่เขาในวันปรโลก และใครที่ทำให้ผู้ลำบากได้รับความง่ายดาย อัลลอฮ์ทรงทำ

ให้เขาได้รับความง่ายดายทั้งโลกนี้และโลกหน้า และใครปกปิดความลับของมุสลิมคนใด อัลลอฮฺทรงปกปิดความลับของเขาในโลกนี้และโลกหน้า และอัลลอฮฺทรงอยู่ในความช่วยเหลือของบ่าวตราบใดที่บ่าวอยู่ในความช่วยเหลือของพี่น้องของเขา ” บันทึกโดยมุสลิม.

บทเรียนที่สิบหก

การมีจริยธรรมมารยาทตามแบบอิสลาม

บางส่วนของกรมีมารยาทที่คิงามในอิสลามมีดังนี้

- การกล่าวสลาม.
- การทำหน้ายิ้มแย้ม.
- การกินและการดื่มด้วยมือขวา.
- การกล่าว บิซมิลละฮฺ เมื่อเริ่มต้น.
- การกล่าว อัลฮัมดุลิลลาฮฺ เมื่อเสร็จสิ้น.
- การกล่าว อัลฮัมดุลิลลาฮฺ เมื่อจาม.
- การกล่าว ยัรฮัมมุกัลลอฮฺ เมื่อได้ยินผู้จามกล่าวอัลฮัมดุลิลลาฮฺ.
- การเยี่ยมเยือนผู้ป่วย.
- การร่วมละหมาดให้แก่ผู้ตายและติดตามศพไปยังหลุมฝังศพ.
- บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการเข้ามัสยิด.
- เข้าออกจากบ้าน.
- ขณะเดินทาง
- ปรนนิบัติดีกับบิดามารดา.
- สัมพันธไมตรีต่อญาติพี่น้อง.
- สัมพันธไมตรีต่อเพื่อนบ้าน.
- ให้เกียรติต่อผู้ใหญ่และเมตตาต่อเด็ก ๆ.
- การแสดงความยินดีเมื่อเด็กคลอด.
- การอวยพรงานแต่งงาน.
- ให้การปลอบโยนและแสดงความเสียใจต่อผู้ประสบทุกข์ภัย.
- และมารยาทอื่นๆ เช่นการนุ่งห่ม การถอดเสื้อผ้า และสวมใส่รองเท้า.

อธิบายขยายความที่สำคัญ

- คำว่า : **السَّلَامُ** คือการทักทายด้วยคำนี้ ที่สมบูรณ์ที่สุดคือ

« السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ »

คำอ่าน : อัซสะลามมูอะลัยกุมม วะเราะฮะฮุมมะตุลลอฮิ วะบะเราะฮะฮุกาตุ.

คำแปล : ขอความสันติความเมตตาตลอดจนความจำเริญทั้งหลายจงประสบแก่พวกท่าน.

ให้ท่านกล่าวทักทายกับคนที่ท่านรู้จักและคนที่ไม่รู้จัก และให้รับสลามแก่คนที่ทักทายสลามเช่นกัน.

- คำว่า : และกินดื่มด้วยมือขวา เป็นข้อบังคับ และรับประทานด้วยสามนิ้วคือนิ้วกลาง นิ้วชี้ นิ้วโป้ง และรับ หยิบยื่นด้วยมือขวา.
- คำว่า : بِسْمِ اللَّهِ ขณะเริ่มต้น ด้วยการกล่าวว่า : บิซมีลละฮฺ ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ
- กล่าวคำว่า : อัลฮัมดุลิลละฮฺ เมื่อเสร็จสิ้น ตามปรากฏในบทวิงวอนว่า :

« الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ »

คำอ่าน : อัลฮัมดุลิลลาฮิลละฮฺ อัญอะมะนี ฮาสา ะเราะฮักนีฮฺ มินฮัยริอาลีน มินนีวะลาอูวะวะฮฺ.

คำแปล : มวลการสรรเสริญทั้งมวลเป็นกรรมสิทธิ์แต่อัลลอฮฺผู้ทรงได้ประทานอาหารเครื่องดื่มนี้แก่ฉัน และทรงได้ให้ปัจจัยยังชีพนั้นแก่ฉันโดยฉันไม่มีอำนาจกำลังใดๆเลย.

- มีแบบอย่างให้รับประทานสิ่งที่อยู่ตรงหน้า และไม่ตำหนิอาหารนั้น.
- กล่าวคำว่า : الْحَمْدُ لِلَّهِ อัลฮัมดุลิลละฮฺหลังจากจาม.

กล่าวตอบรับผู้ที่จามเมื่อเขากล่าว : الْحَمْدُ لِلَّهِ

คำอ่าน : อัลฮัมดุลิลละฮฺ.

คำแปล : มวลการสรรเสริญทั้งมวลเป็นกรรมสิทธิ์แต่อัลลอฮฺ.

โดยกล่าวว่า : يَرْحَمُكَ اللَّهُ

คำอ่าน : ยีรฮะมุคัลลอฮฺ.

คำแปล : ขออัลลอฮฺทรงเมตตาต่อท่านด้วยเถิด.

และให้ผู้จามตอบกลับว่า : اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِأَلْسِنَتِكُمْ

คำอ่าน : ละฮฺยัดดีกุญญะลุลลอฮฺ ะยุศลิฮฺญะบะลอะกุม.

คำแปล : โปรดอัลลอฮฺทรงให้ทางนำ และปรับปรุงสภาพของพวกท่านด้วยเถิด.

- คำว่า : ให้เยี่ยมเยียนผู้ป่วย คือการไปเยี่ยมทุกข์สุขอยู่บ่อยครั้งในเวลาที่เหมาะสม แต่อย่าอยู่กับผู้ป่วยนาน และไม่ทำให้เขาหมดหวังต่อความเมตตาของอัลลอฮฺ.
- คำว่า : การตามผู้เสียชีวิตเพื่อละหมาดและฝังสำหรับผู้ชายเท่านั้น.

- คำว่า : การมีมารยาทตามบทบัญญัติ ขณะเข้าออกมัสยิดและบ้าน ให้ก้าวเท้าขวาขณะเข้ามัสยิดแล้วกล่าวว่า :

بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ، اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

คำอ่าน : บิซมีลลาฮิ วัศศอลาตุรวัสลามุ อะลา รอซูลิลลาฮิ อัลลอลูมมัจฟะฮฺตุลอิ อับวาบะเราะฮฺมะติกะ.

คำแปล : ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ ขอแสดงความเมตตาต่อความสันติจงประสบแก่รอซูลที่อลลัลลอฮฺอละลัยฮิวะซัลลิมของอัลลอฮฺ โออัลลอฮฺโปรดทรงเปิดบรรดาประตูแห่งความเมตตาของพระองค์แก่นั้นด้วยเถิด.

และเมื่อออกจากมัสยิดให้ก้าวเท้าซ้าย แล้วกล่าวว่า :

بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ

คำอ่าน : บิซมีลลาฮิ วัศศอลาตุรวัสลามุ อะลา รอซูลิลลาฮิ อัลลอลูมมาอินนี อัสอะลุกะ มินฟัฎลิกะ.

คำแปล : ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ ขอแสดงความเมตตาต่อความสันติจงประสบแก่รอซูลของอัลลอฮฺ โออัลลอฮฺแท้จริงฉันขอความโปรดปรานจากพระองค์.

ส่วนบทวิงวอนออกจากบ้านให้ก้าวเท้าขวา แล้วกล่าวว่า :

بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أَضَلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزِلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ .

คำอ่าน : บิซมีลลาฮิตะวัคคัลตุ อะลัลลอลฮิ ะลาฮาเฮละ ะลาฎูวะตะ อิลลาบิินลาฮิ อัลลอลูมมะอินนี อะอูซุบิกะ อันอะฆิลละ เอาอูฎุอละ เอาอะฮิลละ เอาอูฏอละ เอาฮิลมะ เอาอูศละมะ เอาอูชะละ เอายอชะละ อะลัยยา.

คำแปล : ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ ฉันขอมอบหมายต่อพระองค์ และโดยที่ไม่มีอำนาจและพลังกำลังใดนอกจากอัลลอฮฺ โออัลลอฮฺแท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์การที่ฉันเป็นผู้หลงทางเองหรือถูกให้หลงทาง หรือเป็นผู้สะดุดหกล้มผิดพลาดเองหรือถูกให้สะดุดหกล้มผิดพลาดหรือเป็นผู้ขอธรรมเองหรือถูกขอธรรมหรือเป็นผู้ประพฤตสิ่งโง่เขลาเบาปัญญาหรือถูกประสบอันตรายเนื่องจากความโง่เขลาเบาปัญญา.

บทวิงวอนเข้าบ้าน กล่าวว่า :

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَوْلِجِ وَخَيْرَ الْمَخْرَجِ بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا
وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى اللَّهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا.

คำอ่าน : อัลลอฮุมมะอินนีอัซอะลุมัจญ์วักขัยร้อลมาลิจ วะคัยร้อลมัคร์ร้อจ บิซมิลละฮิ วะลัจนะ วะ
บิwmลลาฮิคอรั้อจนะ วะอะลัดลอฮิ ร้อบบินา ตะวักกัลนา.

คำแปล : โอ้อัลลอฮุ แท้จริงฉันขอต่อพระองค์ซึ่งทางเข้าและทางออกที่ดี เราได้เข้าด้วยพระนาม
แห่งอัลลอฮุ และเราได้ออกด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ และเราได้มอบหมายต่ออัลลอฮุผู้ทรง
อภิบาลของเรา หลังจากนั้นให้สละมแก่คนในบ้าน.

- คำว่า : ให้อวยพรงานแต่งงาน ด้วยบทวิงวอนนี้ว่า :

« بَارَكَ اللَّهُ لَكُمَا وَبَارَكَ عَلَيْكُمَا وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ ».

คำอ่าน : บารอกัลลลอฮุ ละกุมมา วะบารอกา อะลัยกุมมา วะญะมะอะะ บัยนะกุมมา ฟิ คันริน.

คำแปล : โปรตอัลลอฮ์ทรงประทานความจำเริญแก่ท่านทั้งสอง และประสพแต่ความสิริมงคล
ความจำเริญบนตัวของท่านทั้งสอง และทรงรวมท่านทั้งสองเอาไว้ในความดีงามด้วยเถิด.

- คำว่า : ให้การปลอบโยนแก่ผู้ประสพทุกข์ภัย อยู่ในขอบเขตระยะเวลาสามวันและ
อย่าได้เพิ่มมากไปกว่านั้น.

บทเรียนที่สิบเจ็ด

การเตือนให้ห่างจากการตั้งภาคีและชนิดต่างๆของการฝ่าฝืน

การเตือนให้คอยระวังจากการตั้งภาคีและชนิดต่างๆของการฝ่าฝืน ส่วนหนึ่งดังต่อไปนี้ :

๑. เจ็ดอย่างที่นำไปสู่ความหายนะคือ

- การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
- ไสยศาสตร์.
- ฆ่าชีวิตหนึ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้ามนอกจากตามเหมาะสม.
- กินดอกเบี้ย.
- กินเงินของเด็กกำพร้า.
- หนีศัฏรในวันประจันหน้า.
- ใสร้ายป้ายสีสตรีที่บริสุทธิ์ไม่รู้โอ้โหนอเห็น.

และส่วนหนึ่งจากมารยาทอื่นๆดังนี้

- การอกตัญญูต่อพ่อแม่.
- ตัดสัมพันธ์เครือญาติ.
- เป็นพยานเท็จ.
- สาบานเท็จ.
- สร้างความเดือดร้อนแก่เพื่อนบ้าน.
- อธรรมคุกคามต่อมนุษย์ไม่ว่าการเช่นฆ่า ทรัพย์สิน และเกียรติยศของผู้อื่น.
- คืบของมีนเมา.
- เล่นการพนันเสี่ยงทาย.
- การนินทาว่าร้าย.
- ยูแหย่ และอื่นจากนั้น สิ่งที่พระองค์และรอซูลคืออัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัมได้ทรงห้ามไว้.

อธิบายขยายความที่สำคัญ

- การตั้งภาคี หมายถึงการตั้งภาคีใหญ่และภาคีเล็ก.
- ไสยศาสตร์ ที่ทำให้เกิดความแตกแยก และทำเสน่ห์ให้รักกัน ดังนั้นใครที่กระทำเช่นนั้นหรือพอใจในสิ่งนั้น ถือว่าเขาได้ปฏิเสธแล้ว และห้ามไม่ให้ไปหา หรือเข้าไปยังสถานที่เหล่านั้น หรือชมทีวีไสยศาสตร์ และอ่านข่าวสารนิเทศสารที่มีโหราศาสตร์ทำนาย และ

ไม่อนุญาตให้แก้เคล็ดด้วยไสยศาสตร์ด้วยกัน แต่อนุญาตให้ใช้การปิดป่าหรือบตวิงวอนที่มีตัวบทหลักฐานและการรักษาที่ถูกต้องเช่น การกรอกเลือด.

- ฆ่าชีวิตหนึ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม ไม่ว่าจะเป็ชชาวมุสลิมหรือผู้อยู่ในพันธะสัญญา หรือได้รับการคุ้มครอง หรือผู้ได้รับการปกป้อง.
- คำว่า นอกจากตามเหมาะสม มีสามจำพวกที่อนุญาตมาได้ คือชีวิตแลกด้วยชีวิต ผู้ที่เคยผ่านการแต่งงานแล้วผิดประเวณี และผู้ที่ออกนอกศาสนา และผู้ที่ออกจากผู้นำผู้ปกครอง.
- เด็กกำพร้า คือ ผู้ที่พ่อของเขาเสียชีวิต ขณะยังไม่บรรลุนิติภาวะ.
- หนี้ศัตรูในวันประจันหน้า หมายถึงกองทหารสู้รบในหนทางของอัลลอฮ์
- ใส่ร้ายป้ายสีสตรีที่บริสุทธิ์ไม่รู้โอโนอิเน่ คือสตรีที่อิสระจากทาสไม่ใช่หมายถึงบรรดาสตรีที่แต่งงานแล้ว.
- สาบานเท็จ คือการสาบานอื่นจากอัลลอฮ์ เช่นสาบานต่อท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม หรือเกียรติยศหรือด้วยชีวิตหรือความรับผิดชอบ หรือหลุมฝังศพหรือผู้สูงอายุ.
- เล่นการพนันเสี่ยงทาย คือทุกธุรกรรมที่วนอยู่กับการฉกฉวยโอกาสกันและเรียกค่าไถ่ เช่น สลากกินแบ่ง.
- การนิทาว่าร้าย ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมได้อธิบายไว้ว่า : การพูดถึงพี่น้องของท่าน ด้วยสิ่งที่เขาไม่ชอบ.
- การยุแหย่ยุ้ง คือการแพร่ข่าวระหว่างมนุษย์ด้วยกัน.

กฎเกณฑ์การแข่งขันกันและการแข่งขันเอาชนะกัน

- อนุญาตมีค่าตอบแทนและอื่นๆ การแข่งขันขี่ม้าและอูฐและยิงธนู ด้วยหลักฐานที่ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า : ไม่อนุญาตเอาเงินแข่งขัน เว้นแต่แข่งขันอูฐ ม้า และการยิงธนู [บันทึกโดยอบูดาวูด ศอเฮียะ 2574].
- เป็นสิ่งต้องห้ามโดยไม่มีข้อยกเว้น เล่นไฮโลและหมากรุก.
- อนุญาตโดยไม่มีค่าตอบแทน และไม่อนุญาตโดยมีค่าตอบแทน อื่นๆที่ไม่ได้ระบุไว้มีเป้าหมายในการแข่งขันกันเอาชนะ.

บทเรียนที่สิบแปด

การจัดเตรียมการละหมาดและการฝังศพ

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ :

ขั้นตอนแรก : ถูกบัญญัติให้สอนแก่ผู้ที่ใกล้เสียชีวิตให้กล่าวว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮุ ตามคำสั่งของท่านนบีที่อัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมว่า : **สุเจ้าทั้งหลายจงสอนคนใกล้ตายในหมู่สุเจ้าให้กล่าวว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮุ คำว่าอัลเมตตา มีความหมายว่า บรรดาผู้ที่ใกล้จะตาย และบรรดาผู้ที่มีสัญญาณต่างๆของความตายมาปรากฏแก่พวกเขา.**

ขั้นตอนที่สอง : เมื่อมั่นใจแล้วว่าเสียชีวิตให้ทำการปิดตาทั้งสองของศพและประกบขากรรไกรทั้งสองชิดกัน มีปรากฏแบบอย่างของท่านนบีเช่นนั้นด้วย.

ขั้นตอนที่สาม : จำเป็นต้องอาบน้ำชำระร่างกายศพ นอกจากผู้เสียชีวิตในสงคราม เพราะกรณีเช่นนี้ไม่ต้องอาบน้ำชำระร่างกายและไม่ต้องละหมาดให้ แต่เพียงแต่ทำการฝังพร้อมกับเสื้อผ้าที่เขาใส่ทันที เพราะท่านนบีที่อัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมไม่เคยอาบน้ำชำระร่างกายให้แก่บรรดาผู้เสียชีวิตในสงครามอุศูดเลย และไม่เคยละหมาดให้พวกเขาแม้แต่คนเดียว.

ขั้นตอนที่สี่ : วิธีอาบน้ำศพ ให้ปกปิดอวัยวะพึงสงวนของเขาไว้ ให้ยกขึ้นเล็กน้อย และรดน้ำที่ท้องลงอย่างนิ่มนวลหลังจากนั้นให้คนล้างศพ เอามือของเขารอบๆด้วยผ้าชิ้นเล็กๆหรืออื่นจากนั้น แล้วขจัดมันให้เกลี้ยง หลังจากนั้นทำการอาบน้ำละหมาดให้แก่เขาเหมือนกับอาบน้ำละหมาด เสร็จแล้วเริ่มล้างศีรษะ เศราของเขาด้วยน้ำพุทราหรืออื่นจากนั้น แล้วให้ล้างซีกด้านขวาแล้วตามด้วยซีกด้านซ้ายของเขา หลังจากนั้นล้างเช่นนั้นเรื่อยๆสองครั้ง สามครั้ง ทุกครั้งให้มือของเขาผ่านบนหน้าท้องของเขา ถ้ามีสิ่งใดทยอยออกมาให้ล้างชำระมัน และอุดจุดนั้นด้วยฝ้ายสำลีหรือสิ่งอื่นๆ แต่ถ้าเอาไม่อยู่ให้ใช้ของเหนียวยึดรั้งเอาไว้หรือใช้อุปกรณ์ทางการแพทย์สมัยใหม่ เช่นแผ่นแปะหรืออย่างอื่น และให้ยื้อนทำการอาบน้ำละหมาดใหม่ถ้าหากยังไม่สะอาดเกลี้ยงสามครั้ง ให้เพิ่มไปอีกห้าครั้งหรือเจ็ดครั้ง หลังจากนั้นให้เช็ดด้วยผ้าขนหนูและพรมเครื่องหอมตามรักแร้ทั้งสอง และขาหนีบ และบริเวณที่ทำการก้มกราบ (สุญูด) แต่ถ้าหากพรมทั่วทุกส่วนของร่างกายก็เป็นการดี และอบผ้าห่อศพด้วยควันน้ำหอม และหากหมวดเล็บของเขาขาวให้ทำการตัดตกแต่ง แต่ถ้าปล่อยไว้อย่างนั้นก็ไม่เป็นไร และไม่ต้องหวีผม ตัดขนใต้ร่มผ้า และไม่ต้องทำการขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ อันเนื่องจากไม่มีหลักฐานเช่นนั้น ส่วนสตรีนั้นให้ถักผมเปียสามแถวแล้วปล่อยลงไว้ข้างหลัง.

ขั้นตอนที่ห้า : เตรียมการห่อผ้าศพ สิ่งทีประเสริฐที่สุดสำหรับศพที่เป็นผู้ชายคือการห่อศพด้วยผ้าขาวสามผืน ไม่มีรอยเย็บเป็นทรงเสื้อ และผ้าพันศรียะ เสมือนทีเคยถูกห่อให้แก่ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมเป็นชั้นๆติดกัน แต่ถ้าจะห่อเป็นทรงเสื้อ มีผ้าโสร่งท่อนล่าง และผ้าม้วนห่อ ก็ไม่เป็นไร.

ส่วนศพทีเป็นผู้หญิงให้ทำการห่อผ้าห้าผืน มีเสื้อ ผ้าคลุมศรียะ ผ้าโสร่งท่อนล่าง และผ้าม้วนห่อสองผืน.

ศพทีเป็นเด็กให้ทำการห่อผ้าผืนเดียวไปจนถึงสามผืน และเด็กให้ทำการห่อผ้ามีเสื้อผ้าม้วนห่อสองผืน.

และบังคับสำหรับทุกคนให้ห่อด้วยผ้าหนึ่งผืนทีปกปิดทุกส่วนของร่างกายศพทีเสียชีวิต.

แต่ถ้าหากศพทีอยู่ในสภาพครองพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะห์ ให้ทำการอาบน้ำชำระร่างกายด้วยน้ำเปล่าและน้ำพุทรา แล้วให้ทำการห่อศพด้วยผ้าผืนทีเขาสวมใส่สองชิ้นหรือผ้าอื่นจากนั้น โดยทีไม่ต้องเอาผ้าคลุมศรียะ และใบหน้าของเขา และไม่ต้องพรมเครื่องหอม เพราะเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพในวันปรโลกสภาพทีเขากล่าว ถับบัยกัลลอฮุ ดังทีมีหลักฐานทีถูกต้องยังท่านรอซูลุลลอฮุศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม.

แต่ถ้าศพทีอยู่ในสภาพครองพิธีฮัจญ์และอุมเราะห์ทีเป็นผู้หญิง ให้ทำการห่อเหมือนกับคนอื่นๆ แต่ไม่ต้องพรมเครื่องหอม และไม่ต้องปิดหน้าด้วยผ้าปิดหน้า และไม่ต้องใส่ถุงมือทั้งสองของนาง แต่ให้ปิดหน้าและมือของนางทั้งสองด้วยผ้าห่อศพเพียงอย่างเดียว ดังทีได้อธิบายวิธีการห่อศพของสตรีไปแล้ว.

ขั้นตอนที่หก : ผู้ทีสมควรทีสุดในการเตรียมจัดการศพ อาบน้ำ นำละหมาดให้ตลอดจนเตรียมการฝัง คือผู้ทีผู้ตายได้สั่งเสียเอาไว้ ถัดจากนั้นคือพ่อ ปู่ และผู้ทีใกล้ชิดกับผู้ตายทีสุดจากผู้ชายทีได้รับกองมรดกของผู้ตาย.

และผู้ทีสมควรทีสุดในการอาบน้ำให้แก่ผู้หญิงคือ ผู้ทีผู้ตายได้สั่งเสียเอาไว้ ถัดจากนั้นคือแม่ ย่า และคนทีใกล้ชิดกับผู้ตายทีสุดจากบรรดาศาตรียของผู้ตาย.

และสำหรับสามีภรรยาให้อาบน้ำกันเอง เพราะคนทีรู้จักดีคือภรรยาทีอาบน้ำให้กัน และท่านอลีก์เช่นเดียวกันได้ทำการอาบน้ำแก่ภรรยาของท่านทีชื่อท่านหญิงฟาติมะฮ์ขออัลลอฮุทรงพอพระทัยแก่เขาทั้งสองด้วยเถิด.

ขั้นตอนที่เจ็ด : วิธีการละหมาดให้แก่ผู้ตาย มีการตักบิร อัลลอฮุอักบับ ลีครั้ง และให้อ่านหลังจากตักบิรครั้งทีหนึ่ง ซูเราะห์อัลฟาติฮะห์ แต่ถ้าหากอ่านพร้อมกันกับซูเราะห์สั้นๆหรือ

โองการหนึ่ง หรือสองโองการก็ถือว่าดี โดยมีหลักฐานที่ถูกต้องเช่นนั้นเล่าจากท่านอับดุลบาสซาด หลังจากนั้นก็ให้ตักบิรครั้งที่สอง ให้ทำการสวดศุคียกย่องแก่ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมเหมือนการกล่าวศอลาวัตในการนั่งตะชะฮุด หลังจากนั้นก็ให้ตักบิรครั้งที่สามและกล่าวว่า :

« اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا ، وَشَاهِدِنَا وَعَائِبِنَا ، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا ، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا ، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ ، وَارْحَمْهُ ، وَعَافِهِ ، وَاعْفُ عَنْهُ ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ ، وَاعْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ ، وَأَبْدَلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ ، وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ ».

คำอ่าน : อัลลอฮุมมัฆฟิร ลัยฮัยนา วะมายัยตินา วะชาฮิดินา วะฆออิบินา วะศอฆีรีนา วะกะบิรีนา วะสะกะรีนา วะอุนศานา อัลลอฮุมมะ มั่นอะยัยตะฮุ มินนา ฟะอะฮฺยฺยฺฮฺ อะลล์อิสลาม วะมัน ตะวัฟฟัยตะฮุ มินนา ฟะตะวัฟฟะฮุ อะลล์อีมาน อัลลอฮุมมัฆฟิร ละฮุ วัรฮัมฮุ วะอาฟิฮฺ วะอฺฟุ อันฮุ วะอักริมฺ นุศฺละฮุ วะวัตติฮฺ มุคคฺละฮุ วัฆคิลศุบิลมาอิ วัศลล์ญฺญ วัลบะเราะติ วะนัคกีฮฺ มินัลเคาะตอยา กะมา ยูนัคกีฮฺเตาบุลอับยะฮฺมฺมินัลดะนะสิ วะอับดิลฮุ ดาร็อน คัยร็อน มินดารีฮฺ วะอะฮฺลันคัยร็อนมินอะฮฺลฺฮฺ วะอัคคิลศุลญันนะฮฺ วะอะฮฺศุมินอะศาบิลกัยบรี วะอะศาบิลนาร์ วัฟชะฮฺ ละฮฺ ฟีกัยบรีฮฺ วะเนาีร์ ละฮฺฟิฮฺ อัลลอฮุมมะ ละตะฮฺรีมฺนา อัญเราะฮฺ วะลาตุญฺญิลละนา บะอะอะฮฺ.

คำแปล : โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงโปรดทรงอภัยโทษต่อผู้มีชีวิตของเรา ต่อผู้ที่เสียชีวิตของเรา ผู้ที่อยู่กับเรา และผู้ที่หายจากเรา เด็กๆของเราและผู้ใหญ่ของเรา บรรดาชายของเราและบรรดาสตรีของเรา โอ้อัลลอฮฺ ผู้ใดที่พระองค์ทำให้เขามีชีวิตอยู่ในหมู่พวกเรา ขอพระองค์ทรงให้เขามีชีวิตอยู่บนศาสนาอิสลาม และผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เขาตายไปจากเรา ก็ขอพระองค์ทรงให้เขาตายบนการศรัทธา โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษแก่เขา และทรงเมตตาเขา และทรงให้เขาปลอดภัย และทรงปกป้องเขา และทรงให้เกียรติแก่ที่พำนักของเขา และทรงให้ทางเข้าของเขากว้างขวาง และทรงได้โปรดชำระล้างเขาด้วยน้ำ หิมะและลูกเห็บ และชำระล้างความผิดของเขาเช่นเดียวกับที่ผ้าขาวถูกชำระให้สะอาดจากสิ่งเปรอะเปื้อน และทรงทดแทนให้แก่เขาที่พำนักที่ดีกว่าบ้านของเขา และครอบครัวยุติกว่าครอบครัวของเขา และทรงทำให้เขาได้เข้าสวน

สวรรค์ และปกป้องเขาจากการทดสอบในหลุมศพ และการลงโทษแห่งไฟนรก และทรงให้หลุมศพของเขากว้างไพศาลขึ้น และทรงให้ในนั้นมีรัศมีสว่างไสว โอ้อัลลอฮฺขอพระองค์ทรงอย่าทำให้ผลรางวัลของเขาเป็นที่หวงห้ามแก่เรา (คือผลบุญแก่เราที่ได้ละหมาดศพให้เขา) และโปรดอย่าให้เราหลงผิดหลังจากเรา.

หลังจากนั้นให้กล่าวตักบิรครั้งที่สี่และให้สลามหันไปทางขวาครั้งเดียว ส่งเสริมให้ยกมือทั้งสองทุกครั้งที่ยกตักบิร.

เมื่อกรณีศพเป็นผู้หญิงให้กล่าว :

« اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهَا ، وَارْحَمْهَا... »

เมื่อกรณีศพเสียชีวิตสองคนให้กล่าวว่ :

« اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُمَا ، وَارْحَمْهُمَا... »

เมื่อกรณีศพเสียชีวิตสามคนให้กล่าวว่ :

« اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُمْ ، وَارْحَمْهُمْ... »

ถ้าหากกรณีศพที่เป็นเด็กให้กล่าวบทวิงวอนแทนคำที่ว่า อภัยโทษแก่เขาเป็น ว่า :

« اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرْطًا وَذُخْرًا لِوَالِدَيْهِ ، وَشَفِيعًا مُجَابًا ، اللَّهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ مَوَازِينَهِمَا ، وَأَعْظِمْ بِهِ أَجُورَهُمَا ، وَأَلْحِقْهُ بِصَالِحِ سَلَفِ الْمُؤْمِنِينَ ، وَاجْعَلْهُ فِي كِفَالَةِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ، وَقِهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَحِيمِ ».

คำอ่าน : อัลลอฮฺมุ มัจอัลฮฺ ฟูเราะฮฺ ต็อน วะศุรฺ อ็อนลิ วาลิดัยฮฺ วะชาฟี อ็อนมุญาบับ อัลลอฮฺมุ มะตักกิล บิฮฺ มะวาซีนะฮฺมา วะอะอะอฺติม บิฮฺ อุลูเราะฮฺมา วะอัลฮิกฺสู บิซอติฮฺ สะละฟีลมูมินีน วัจอัลฮฺ ฟีกะฟาละติ อิบรอฮีม อะลัยฮิสซอลาตุวัสสลาม วะกิฮฺบิเราะฮฺมุอะติกะ อะศาบัลญะฮีม.

คำแปล : โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาเป็นรางวัลล่วงหน้า เป็นสมบัติสำหรับบิดามารดาของเขา และทรงโปรดให้เขาเป็นผู้ให้การไกล่เกลี่ยช่วยเหลือที่ได้รับการสนอง โอ้อัลลอฮฺ ทรงโปรดให้ตาข้างของเขาทั้งสองหนักเพราะเหตุแห่งเขา และทรงประทานผลบุญอันยิ่งใหญ่แก่เขาทั้งสอง และทรงโปรดให้เขาอยู่พร้อมกับบรรดากัลยาณชนผู้ศรัทธาก่อนหน้านั้น และทรงโปรดทำให้เขาอยู่ภายใต้การอนุเคราะห์ของท่านนบีอิบรอฮีม โปรดให้ท่านได้รับการสดุดียกย่องและความสันติสุขเถิด และทรงโปรดปกป้องเขาด้วยความเมตตาของพระองค์จากการลงโทษแห่งไฟนรก.

และมีแบบอย่างให้ยื่นตรงข้ามระหว่างศีรษะศพที่เป็นผู้ชายและตรงกลางที่เป็นผู้หญิง และส่วนผู้ชายให้ตั้งถัดจากผู้นำละหมาด เมื่อมีศพหลายคน แล้วผู้หญิงถัดไปตามลำดับขังกิษของกะบะฮ์ และถ้าหากมีศพที่เป็นเด็ก ๆ หลายคนให้นำเด็กผู้ชายนำหน้าเด็กที่เป็นผู้หญิง

หลังจากนั้นผู้หญิงแล้วถัดจากผู้หญิงคือเด็กผู้ชาย และการวางศรีษะของเด็กผู้ชายให้วางรอบข้างศรีษะของผู้ชาย และส่วนตรงกลางของผู้หญิงให้วางถัดตรงข้างศรีษะของผู้ชาย และทำนองเดียวกันเด็กผู้หญิง ศรีษะของเด็กนั้น ให้อยู่ถัดชิดข้างตรงกับศรีษะของผู้หญิง และส่วนกลางของผู้หญิงให้อยู่ถัดชิดข้างส่วนศรีษะของผู้ชาย และบรรดาผู้มาละหมาดทั้งหมดนั้นอยู่ด้านหลังของผู้นำละหมาด นอกจากหลงเหลืออยู่คนเดียวไม่มีที่ว่างด้านหลังของผู้นำละหมาด ให้เขามายืนข้างขวาของผู้นำละหมาดได้เลย.

ขั้นตอนที่แปด : วิธีฝังศพ ที่ถูกบัญญัตินั้น ให้ขุดหลุมศพลึกครึ่งตัวของผู้ชาย และให้มีช่องวางศพด้านในไปทางทิศกะบะฮ์และศพจะต้องถูกวางในช่องนั้นบนสี่ข้างขวาของเขา และให้ปล่อยเชือกที่ผูกผ้าห่อศพโดยไม่ต้องดึงออกแต่ให้ปล่อยไว้อย่างนั้นแหละ และอย่าให้ใบหน้าเผยออกมาไม่ว่าศพนั้นจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง หลังจากนั้นให้ใช้ก้อนอิฐดินเหนียวก่อตรงบนไว้แล้วนำก้อนอิฐดินเหนียวมาวางจนตรงตัวเพื่อปกป้องเขาจากดินนั้น ดังนั้นถ้าหากไม่สะดวกใช้ก้อนดินเหนียว ก็ให้ใช้ของอื่นจากแผ่นดินกระดาน หรือหิน หรือ ไม้เพื่อปกป้องเขาจากดินนั้นเสร็จแล้วให้เทดินทับลงไป และส่งเสริมให้กล่าววณะนั้นว่า :

بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ .

คำอ่าน : บิซมีลละฮิ วะอะลามิลละฮิรอซูลิลละฮุ.

คำแปล : ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮุ และบนแบบฉบับของท่านรอซูลุลลอฮุ.

และให้หลุมศพสูงประมาณสักหนึ่งวาของมือและวางก้อนหินเล็กๆบนหลุมฝังศพหากสะดวกทำเช่นนั้น และรดน้ำให้ดินคงที่.

และมีบทบัญญัติสำหรับบรรดาผู้ติดตามศพให้ยืน ณ หลุมฝังศพและวิงวอนขอให้แก่ผู้ตาย เพราะท่านนบีคือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิมเมื่อเสร็จสิ้นจากการฝังศพแล้วท่านได้ยืนบนนั้นแล้วกล่าวว่า : **اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ ، وَاسْأَلُوا لَهُ التَّثْبِيتَ فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ .**

ความว่า : สูเจ้าทั้งหลายจงทำการขอภัยโทษให้แก่พี่น้องของสูเจ้าทั้งหลายเถิด และจงขอให้แก่เขาได้รับความมั่นคง เพราะตอนนี้เขากำลังถูกสอบสวนอยู่.

ขั้นตอนที่เก้า : มีบทบัญญัติสำหรับผู้ที่ยังไม่ทันละหมาดให้แก่ผู้ตาย ก็ให้ทำการละหมาดหลังจากเสร็จสิ้นจากการฝัง เพราะท่านนบีคือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิมได้กระทำเช่นนั้น แต่ให้อยู่ภายในระยะเวลาเดือนหนึ่ง หรือน้อยกว่านั้น แต่ถ้าหากมันได้ล่วงเลยมานานมากกว่านั้นแล้ว ไม่มีบทบัญญัติให้ทำการละหมาดบนหลุมฝังนั้นแล้ว เพราะไม่ปรากฏรายงานจากท่านน

บีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ว่าท่านนั้นเคยทำการละหมาดให้แก่คนในหลุมฝังศพท่านใดเลย หลังจากฝังผ่านพ้นหนึ่งเดือนไปแล้ว.

ขั้นตอนที่สิบ : ไม่อนุญาตแก่ญาติผู้ตายทำการเลี้ยงอาหารแก่แขกที่มาเยือน ดังที่มีคำกล่าวของท่านญะรียร์ บินอับดุลละฮ์อัลบะญะลีย์เป็นสาวกของท่านบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ว่า :

كُنَّا نَعُدُّ الْاجْتِمَاعَ إِلَى أَهْلِ الْمَيِّتِ وَصُنْعَةَ الطَّعَامِ بَعْدَ الدَّفْنِ مِنَ النَّيِّحَةِ.

ความว่า : เราได้เคยนับการรวมตัวกันยังบ้านของผู้ตายและการเลี้ยงอาหารหลังจากฝังศพไปแล้ว เป็นส่วนหนึ่งของการแสดงความอาลัยโศกเศร้าระทมเลยขอบเขต (รายงานโดยอิมามอะหมัดด้วยสายสืบที่สะหฺน). ส่วนการทำอาหารกินเองหรือเพื่อให้บรรดาแขกของพวกเขา ไม่เป็นไร และมีบทบัญญัติให้แก่ผู้เป็นญาติใกล้ชิดหรือเพื่อนบ้านของผู้ตายให้นำอาหารมาเลี้ยงแก่ญาติผู้ตายแทน เพราะท่านบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เมื่อได้ยินข่าวการตายของท่านญะฟัรบุตรของอับดุลิบบ ญ เมืองซาม ท่านบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้สั่งให้ครอบครัวของท่านทำอาหารเลี้ยงแก่ครอบครัวของญะฟัร และท่านยังกล่าวว่า :

إِنَّهُ آتَاهُمْ مَا يَشْغَلُهُمْ ความว่า : แท้ที่จริงได้มีสิ่งที่ทำให้พวกเขายุ่งเหยิง มหาพวกเขา และไม่เป็นไรสำหรับญาติผู้ตายที่จะมีการเชิญชวนเพื่อนบ้านของเขาหรือคนอื่นๆมารับประทานอาหารที่ถูกนำมาให้ยังพวกเขา และไม่มีเวลากำหนดตายตัวในเรื่องๆนั้น ตามที่เราพอรู้มาจากบทบัญญัตินั้น.

ขั้นตอนที่สิบเอ็ด : ไม่อนุญาตสำหรับสตรีครองตนไว้ทุกข์แก่ผู้ตายคนใดเกินกว่าสามวัน นอกจากสำหรับสามีของนางเท่านั้น เพราะสามีของนางนั้น จำเป็นสำหรับนางต้องทำการครองตนไว้ทุกข์ให้แก่เขาสี่เดือนกับสิบวัน ยกเว้นกรณีที่น่าจะมีครรภ์จนกว่านางจะคลอด ดังที่ปรากฏยืนยันตามแบบอย่างที่ถูกต้องจากท่านบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมในเรื่องนั้น.

ส่วนสำหรับผู้ชายไม่อนุญาตให้เขาครองตนไว้ทุกข์แก่ผู้ใดจากบรรดาวงศาคณาญาติใกล้ชิดหรือคนอื่นๆ.

ขั้นตอนที่สิบสอง : มีบทบัญญัติสำหรับผู้ชายให้มีการเยี่ยมเยียนสุสานในช่วงเวลาใดหรืออื่นๆ มีบทวิงวอนให้แก่ผู้ตายและการขอให้แก่พวกเขาได้รับความเมตตาและให้รำลึกถึงความตายตลอดจนสิ่งที่จะต้องเผชิญหลังจากความตาย ดังที่ท่านบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้เคยสั่งไว้ว่า : สูเจ้าทั้งหลายจงเยี่ยมเยียนสุสานเถิด เพราะมันจะทำให้สูเจ้าทั้งหลายรำลึกถึงโลกหน้า และ

ท่านได้มันสอนแก่บรรดาสาวกของท่านเมื่อต้องการเยี่ยมเยียนสุสานให้พวกเขากล่าวบทวิงวอนว่า :

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ، وَالْمُسْلِمِينَ ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَأَحِقُونَ ،
نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ ، يَرْحَمِ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ .

คำอ่าน : อัศศลามุ อะลัยกุม อะฮ์ลัดดียาร มินัลมุมีนีนะ วัลมุสลิมีนะ วะอินนา อินชาอัลลอฮุ ลาอิ
กุน นัสอะลุลลอฮะ ละนา วะละกุมลอลาฟิยะฮุ ยัรฮะมิลลาฮุสมุสตัดกีมีนะ มินนา วัลมุสตะกีรีน.

คำแปล : ขอความสันติจงประสบแก่ชาวสุสานเอ๋ย ทั้งผู้ศรัทธาและมุสลิมทั้งหลาย และแท้จริง
แน่นอนเราจะติดตามไป หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ เราขอต่ออัลลอฮ์ ให้พวกเราและพวกท่าน
ปลอดภัย และโปรดอัลลอฮ์ทรงเมตตาบรรดาผู้ที่รอดหน้าจากพวกเราและบรรดาผู้ที่ล่าช้าอยู่อีก
เถิด.

ส่วนบรรดาสตรีทั้งหลายไม่มีการเยี่ยมเยียนสุสาน เพราะท่านรอซูลคือลัลลอสุอะลัยฮิ
วะซัลลัม สัปแช่งบรรดาสตรีที่เยี่ยมเยียนสุสาน เพราะเกรงว่าการเยี่ยมเยียนสุสานของพวกนาง
นั้นจะสร้างความปั่นป่วนและนางมีความอดทนน้อย.

และด้วยเหตุนี้ไม่อนุญาตสำหรับพวกนางติดตามศพไปยังหลุมฝังศพ เพราะท่านรอ
ซูลคือลัลลอสุอะลัยฮิวะซัลลัมได้สั่งห้ามพวกนางเอาไว้ในเรื่องนี้ ส่วนการละหมาดให้แก่ผู้ตาย
นั้นในมัสยิดหรือสถานที่ละหมาด ถือเป็นบทบัญญัติให้แก่บรรดาบุรุษและสตรีทั้งหลาย.

ส่วนนี้เป็นคำสั่งท้ายที่ได้รวบรวมมาให้ ขอพระองค์อัลลอฮ์ทรงสละภัยภัยและความ
สันติสุขจงประสบแก่ันบีมุฮัมมัดของเรา และวงศ์วาน ตลอดจนสาวกของท่านด้วยเถิด.

ประเภทต่างๆของการเยี่ยมเยียนสุสาน

- การเยี่ยมเยียนที่เป็นบทบัญญัติ คือการตั้งใจมาเยี่ยมเพื่อการรำลึกถึงโลกหน้าและไม่ใช่
เอาจริงเอาจังเพื่อเดินทางไปยังสุสานนั้น และให้เจตนามั่นวิงวอนขอให้แก่ตัวของเขาเอง
และบรรดาผู้ล่วงลับไปแล้วตามบทวิงวอนที่ปรากฏ และไม่นำสิ่งที่ค้านกับบทบัญญัติ.
- การเยี่ยมเยียนที่เป็นอุตริกรรม ถ้าหากเขาตั้งใจเจาะจงมาเยี่ยมวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ ณ
หลุมฝังศพนั้น.
- การเยี่ยมเยียนที่เป็นการตั้งภาคี ถ้าหากตั้งใจมาเยี่ยมเพื่อวิงวอนขอต่อเจ้าของหลุมศพ
นั้น.

คำถามบทที่ผ่านมา

๑. การมันรักษาให้อยู่บนระบบระเบียบและมารยาทตามหลักการ เป็นส่วนหนึ่งจากมารยาทมุสลิม ? : (ถูก ผิด)

๒. ศาสนาของฉันได้สั่งใช้ให้ฉันปฏิสัมพันธ์กับคนชั่วๆและออกจากจากคนดีๆ ?
: (ถูก ผิด)

๓. ศาสนาอิสลามได้สอนฉันให้รู้จักการคบค้าสมาคมอันดีงามต่อคนรับใช้ คนงานและอื่นจากนั้น ? : (ถูก ผิด)

๔. คบเป็นเพื่อนได้ไหม ผู้ที่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นด้วยวาจาและน้ำมือของเขา ?
: (ถูก ผิด)

๕. เมื่อมีคนหนึ่งมาด่าทอฉัน ฉันต้องตอบโต้กลับและเอาให้สะใจ ?
: (ถูก ผิด)

๖. อิสลามสอนฉันให้ฉันนั้นเป็นคนชอบช่วยเหลือคนยากไร้ลำบากและคนอ่อนแอ ?
: (ถูก ผิด)

๗. หน้าทีของมุสลิมที่ต้องมอบแก่มุสลิม คือการเย็บเยียนเมื่อเขาป่วยและขอวิงวอนให้แก่เขาหายป่วย ? : (ถูก ผิด)

๘. การสอดรู้สอดเห็นความลับของเพื่อนบ้าน เป็นคุณลักษณะหนึ่งของบรรดาผู้ศรัทธา ?
: (ถูก ผิด)

๙. มนุษย์ที่น่ารักยิ่งยังอัลลอฮ์ คือผู้ที่ก่อประโยชน์แก่มนุษย์มากที่สุด ?
: (ถูก ผิด)

๑๐. บทวิงวอนออกจากบ้าน ? : (ถูก ผิด)

بِسْمِ اللَّهِ وَرَبِّنَا تَوَكَّلْنَا.

๑๑. ฉันกล่าวแก่คนที่ด่าทอฉันว่า : ? : (ถูก ผิด)

يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحْ بَالَكُمْ.

๑๒. บทรำลึกต่างๆนั้นจะปกป้องคุณแลมุสลิม และจะทำให้เขาใกล้ชิดกับอัลลอฮ์มากยิ่งขึ้น ?
: (ถูก ผิด)

๑๓. อะไรคือสัญญาณว่าท่านนั้นรักพี่น้องของท่านที่เป็นมุสลิม ?

๑๔. จากสิ่งที่ยิ่งชี้ถึงการศรัทธาที่ลดลงคือ การอิจฉาของท่านที่มีต่อพี่น้องของท่านที่เป็นมุสลิม ? : (ถูก ผิด)

๑๕. อะไรคือสาเหตุต่างๆที่เป็นตัวดึงให้เกิดความรัก ?

.....

๑๖. สิ่งต้องห้ามจากสิ่งที่ทำให้เกิดการมีนเมา นั่น คือสิ่งที่ถูกเรียกว่า เหล้าสุรา ?

: (ถูก ผิด)

๑๗. เป็นสิ่งน่ารังเกียจในการเป่าลมหายใจในการรับประทานอาหารและในขณะเครื่องดื่ม ?

: (ถูก ผิด)

๑๘. ส่งเสริมให้เลียนิ้วมือหลังจากเสร็จจากการรับประทานและก่อนล้าง ?

: (ถูก ผิด)

๑๙. ความพอคิบพอคิ คือแนวทางที่เป็นที่ต้องการ ในการรับประทานอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องประดับประดา ? : (ถูก ผิด)

๒๐. บุคคลที่สมควรยิ่งในการล้างศพ และนำละหมาดให้ และฝังศพ.....
หลังจากนั้นหลังจากนั้นหลังจากนั้น.....

๒๑. การขุดใช้หินี่สินแก่ผู้ตาย คือข้อใด ?

เป็นข้อบังคับ. ส่งเสริมให้กระทำ. อนุญาตให้กระทำ.

๒๒. สุกุ่มของการฝังศพ คือข้อใด ?

ส่งเสริมให้กระทำ. เป็นข้อบังคับ. เป็นข้อบังคับบางกลุ่มก็เพียงพอ.

๒๓. สุกุ่มของการสอนให้กล่าวปฏิญาณตนแก่ผู้ใกล้จะตาย คือข้อใด ?

เป็นข้อบังคับ. ส่งเสริมให้กระทำ. ต้องห้าม.

๒๔. สุกุ่มของการมา ใครที่มาแล้วไม่ช่วยอาบน้ำให้แก่ศพ คือข้อใด ?

ต้องห้าม. อนุญาต. น่ารังเกียจ.

๒๕. ให้ปล่อยปมเงื่อนที่ถูกผ้าห่อศพ เมื่อสอดร่างของศพยังหลุมแล้ว ?

: (ถูก ผิด)

๒๖. สองสามีภรรยาคนใดก็ตาม ไม่ต้องอาบน้ำให้กันและกันเมื่อตายไป เพราะสถานะการเป็นสามีภรรยาสิ้นสุดลงเนื่องจากการตาย ? : (ถูก ผิด)

๒๗. สำหรับผู้ชายและผู้หญิง ให้อาบน้ำให้ ใครที่.....

๒๘. ใครที่ไม่ทันละหมาดให้แก่คนตาย ให้เขาละหมาด.....และเช่นเดียวกัน
ในขอบเขตระยะเวลา.....

๒๙. การร้องให้แก่คนตาย อนุญาตทุกกรณีเลย ? : (ถูก ผิด)

๓๐. การวางร่างศพผู้ตายให้วางในช่องเฉพาะโดยหันทิศไปยังกะบะฮ์ ?

: (ถูก ผิด)

สารบัญ

อธิบายบทนำผู้แต่ง.....	๑
อธิบายบทเรียนที่หนึ่ง : ชูเราะห์อัลฟาติฮะห์ และบทชูเราะห์สั้น.....	๓
สาระน่ารู้ที่คัดสรรจากหนังสือ « ตัยชีรุลกะรีมีรเราะฮ์มาน »	๔
คำถามจากบทนำและอรรถาธิบาย.....	๓๒
อธิบายบทเรียนที่สอง : หลักการอิสลาม.....	๔๓
อธิบายบทเรียนที่สาม : หลักการศรัทธา.....	๕๕
อธิบายบทเรียนที่สี่ : ประเภทของการให้ออกภาพและการตั้งภาคี.....	๖๐
อธิบายบทเรียนที่ห้า : หลักคุณธรรม.....	๖๕
คำถามจากบทว่าด้วยการให้ออกภาพ.....	๖๕
อธิบายบทเรียนที่หก : เงื่อนไขต่างๆของการละหมาด.....	๗๑
อธิบายบทเรียนที่เจ็ด : องค์ประกอบต่างๆของการละหมาด.....	๗๔
อธิบายบทเรียนที่แปด : ข้อบังคับต่างๆของการละหมาด.....	๗๖
อธิบายบทเรียนที่เก้า : อธิบายเรื่องตะชะฮุซุด.....	๗๗
อธิบายบทเรียนที่สิบ : สุนนะฮ์ของการละหมาด.....	๗๙
อธิบายบทเรียนที่สิบเอ็ด : สิ่งที่ทำให้ละหมาดเสีย.....	๘๑
หลักเกณฑ์ในการสุญูดชะฮฺวี.....	๘๒
สรุปตามภาพวิธีการละหมาด.....	๘๓
สรุปวิธีการละหมาดต่างๆและหลักเกณฑ์ของมัน.....	๘๕
คำถามจากบทว่าด้วยการละหมาด.....	๘๗
อธิบายบทเรียนที่สิบสอง : เงื่อนไขของการอาบน้ำละหมาด.....	๑๐๑
อธิบายบทเรียนที่สิบสาม : ข้อบังคับของการอาบน้ำละหมาด.....	๑๐๓
อธิบายบทเรียนที่สิบสี่ : สิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาด.....	๑๐๔
สรุปตามภาพวิธีการอาบน้ำละหมาด.....	๑๐๕
การชำระความสะอาด.....	๑๐๘
คำถามจากเรื่องการชำระความสะอาด.....	๑๑๑
การจ่ายชากาต.....	๑๑๓

คำถามจากเรื่องการจ่ายซากาต.....	๑๑๖
การถือศีลอด.....	๑๑๙
คำถามจากเรื่องการถือศีลอด.....	๑๒๕
การประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะห์.....	๑๒๗
คำถามจากเรื่องการประกอบพิธีฮัจญ์.....	๑๓๔
อธิบายบทเรียนที่สิบห้า : การประดับประดาด้วยจรรยา มารยาทตามบัญญัติ.....	๑๓๗
อธิบายบทเรียนที่สิบหก : การมีจรรยา มารยาทตามแบบอิสลาม.....	๑๓๙
อธิบายบทเรียนที่สิบเจ็ด : การเตือนให้ห่างจากการตั้งภาคีและการฝ่าฝืน.....	๑๔๓
อธิบายบทเรียนที่สิบแปด : การจัดเตรียมการละหมาดและการฟังศพ.....	๑๔๕
คำถามจากเรื่องที่ผ่านมา.....	๑๕๒
สารบัญ.....	๑๕๕

